શ્રી

ચૈત્યવંદન-ચોવીશી

શ્રી વીતરાગાય નમઃ

શ્રી

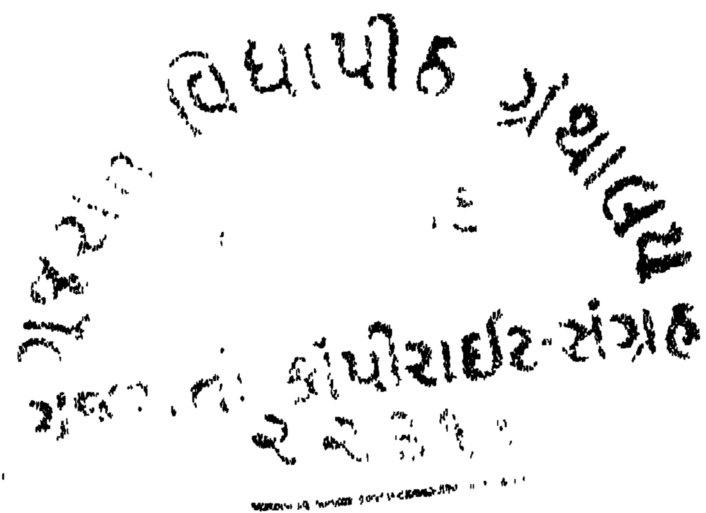
ચૈત્યવંદન-ચોવીશી.

પ્રકાશક:-

પ્રા૦ ગોવર્ધનદાસજી. B. A.,

શ્રીમદ્ રાજચંદ્ર આશ્રમ:

સ્ટેશન, અગાસ; વાયા આણંદ.

આવૃત્તિ ત્રીજી—પ્રત ૧૦૦૦

વિક્રમ સંવત ૧૯૯૬ સને ૧૯૪૦

મુદ્રક:-

જાની ગોવિંદલાલ મોહનલાલ,

શ્રી કૃષ્ણ પ્રિન્ટરી,

રતનપોળ—અમદાવાદ.

આમુખ.

ૐ

શ્રી સ્યાદ્વાદરત્ન વિભૂષિત વીતરાગ માર્ગે ગમનાભિલાષીને જ્ઞાન અને ભક્તિ કે ક્રિયા એ મુખ્ય ઉપાસનાનાં અંગ છે. વસ્તુતઃ જ્ઞાન અને ભક્તિ કે ક્રિયામાં ભેદ નથી. માત્ર સાધન અપેક્ષાએ એ ભેદ દર્શાવાય છે. સાધ્ય એક આત્મસ્વરૂપ છે. તેનાં સાધન પણ એક જાતિનાં હોય પણ તે સાધનના વ્યવહારે ભેદ પાડી જ્ઞાન, ભક્તિ, ક્રિયા આદિ નામો અપાય છે. વસ્તુતઃ તે સર્વે આત્મિક ગુણો છે. જ્ઞાન આત્મજ્ઞાન થયે સમ્યક્‌પણાને ભજે છે. ભક્તિ અને ક્રિયા પણ તેમજ આત્મજ્ઞાન સહ સમ્યક્‌પણાને પામે છે. છતાં સમ્યક્‌ત્વના સાધનભૂત તે જ્ઞાન, ભક્તિ કે ક્રિયા છે. કહ્યું છે કેઃ—

> " વૈરાગ્યાદિ સફળ તો, જો સહ આતમજ્ઞાન;
> તેમજ આતમજ્ઞાનની પ્રાપ્તિ તણાં નિદાન. "
>
> શ્રી૦ રાજચંદ્ર.

જ્ઞાની પુરૂષોનાં વચનામૃતોનું વારંવાર વાંચન, નિદિધ્યાસન અને તેને અંતરમાં વણી લેવાં, તદ્રૂપ યથાર્થ સમજણ કરવી અને તે પ્રમાણે પરિણામની પરિણતિ થવી એ જ્ઞાન, ભક્તિ કે ક્રિયા છે. સત્પુરૂષોના પ્રત્યક્ષપણામાં તેમનો પ્રાપ્ત રતે બોધ એ જ્ઞાન, ભક્તિ અને ક્રિયાનો હેતુ છે. પણ

તેમના પરોક્ષપણામાં તેમનાં વચનામૃતોના સંગ્રહરૂપ શાસ્ત્રો એ જીવને કાર્યકારી અને હિતકારી નિમિત્ત થાય છે કહ્યું છે કેઃ-

"આત્માદિ અસ્તિત્વનાં, જેહ નિરૂપક શાસ્ત્ર;
પ્રત્યક્ષ સદ્‌ગુરૂ યોગ નહિ, ત્યાં આધાર સુપાત્ર."
શ્રી૦ રાજચંદ્ર

આવાં અધ્યાત્મ અને વૈરાગ્ય પ્રેરક શાસ્ત્રોના પ્રાણભૂત પ્રણેતા સત્પુરૂષોના ગુણાનુવાદ પણ જીવનું કલ્યાણ કરે છે. કહ્યું છે કેઃ—

"તેની નિષ્કારણ કરૂણાને નિત્ય પ્રત્યે નિરંતર સ્તવવામાં પણ આત્મસ્વભાવ પ્રગટે છે. એવા સર્વ સત્પુરૂષો તેનાં ચરણારવિંદ સદાય હૃદયને વિષે સ્થાપન રહો." શ્રી૦ રાજચંદ્ર.

ગુણોત્પત્તિના સ્થાનરૂપ મહાપુરૂષોના ગુણાનુવાદના પદ્યોનો આ લઘુ સંગ્રહ—ચૈત્યવંદન ચોવીશીના અભિધાન નીચે સમર્પતાં આનંદ થાય છે.

ચિત્રકાર પ્રતીકને દ્રષ્ટિસમક્ષ રાખી તદ્રૂપ ચિત્ર દોરે છે તેમ આ સ્તવનો રૂપ પ્રતીક મુમુક્ષુરૂપ ચિત્રકારને તદ્રૂપ સ્વરૂપ પોતાના અંતર પટ પર પ્રકાશિત કરવામાં નિમિત્તભૂત થાય એ અભિલાષા છે. કર્માધીનપણાને લઇને સંકલ્પ વિકલ્પને ભજતી ચંચળ ચિત્ત વૃત્તિને, બાહ્ય સાંસારિક વિચારો અને વર્તનથી પરાઙ્મુખ કરી, નિજ શુદ્ધ સ્વરૂપ પ્રત્યે પ્રેરવામાં અને પરિણામે શુદ્ધ સ્વરૂપમાં સ્થિર કરવામાં આ મહાપુરૂષોના ગુણાનુવાદ રૂપ સ્તવનોનો વારંવાર ઉચ્ચાર, વ ચન અને વિચાર એ ઉપયોગી સાધન છે.

સર્વમાન્ય, આત્મજ્ઞ એવા શ્રી આનંદઘનજી, શ્રી દેવચંદ્રજી અને શ્રી યશોવિજયજી આદિ મહાત્માઓના ભક્તિભાવના ઉલ્લાસના ફળરૂપ પ્રાપ્ત થતાં સ્તવનો, ચૈત્યવંદનો, સ્તુતિઓ આદિનો આમાં સમાવેશ કર્યો છે. જેની પૂર્ણ વિગત અનુક્રમણિકામાં આપી છે. શરૂઆતના અભ્યાસીની સુગમતા અર્થે ચૈત્યવંદન સૂત્રો તથા વિધિ પણ આપી છે.

સર્વ મુમુક્ષુ અને વાંચક વર્ગ આ પુસ્તકનો સદુપયોગ કરશે, આશાતનાથી બચાવશે અને કોઇ ત્રુટી હોય તો જણાવશે એ આશા છે.

શ્રીમદ્ રાજચંદ્ર આશ્રમ,
અગાસ.
સંવત ૧૯૯૬ અષાડ સુદ ૧૫.
તા. ૧૯ ૭-૪૦.

લી. અધ્યાત્મ પ્રેમી,
બ્ર૦ ગોવર્ધનદાસ.

અનુક્રમણિકા

શુદ્ધિપત્રક.

પૃષ્ઠ	લીટી	અશુદ્ધ	શુદ્ધ
૩	૧૬	સંયુક્ત	સંયુક્તં
૯	૬	દિતુ	દિંતુ
	૧૧	સદિસહ	સંદિસહ
૧૦	૧	તથ્થયરા	તિથ્થયરા
૧૨	૮	ભવ ભવે	ભવં ભવે
૧૩	૯	વદ	વંદે
૪૨	૪	મે	મેં
૬૬	૫	ભેક્તા	ભોક્તા
૧૦૦	૧૯	સજન	સર્જન
૧૧૪	૪	શિને	શશિને
૧૧૬	૪	સેવેરે	સેવરે
૧૨૬	૪	અનત	અનંત
	૧૧	વૃદો	વૃંદો
૧૪૩	૮	બધ	બંધ
૧૫૧	૫	ઇમકનારે	ઇકમનારે
૧૫૩	૧	સગમ	સંગમ
૧૬૨	૨	સુઆળી	સુંઆળી
	૨૦	ધ્રવપદ	ધ્રુવપદ
૧૬૩	૬	સસ્તા	સ્વસત્તા

પૃષ્ઠ	લીટી	અશુદ્ધ	શુદ્ધ
૧૬૮	૮	ભગ્યો	ભાગ્યો
૧૭૩	૪	અતિમ	અંતિમ
૨૦૨	૨૦	ભમણે	ભામણે
૨૦૮	૧૩	પ્રસન્ન	જે પ્રસન્ન
૨૧૬	૧૧	અવધરિયે	અવધારિયે
૨૨૨	૧૬	ભ્રસણ	ભ્રમણ
૨૨૩	૧	જ્ઞાનાદિકે	જ્ઞાનાદિક
	૧૦	પૂણું	પૂર્ણ
૨૨૯	૨૧	ભવ રોગ	રોગ ભવ
૨૩૦	૨૨	તા	તો
૨૩૭	૧૩	અએ	અમે
૨૩૯	૯	ભક્તિતી	ભક્તિ
૨૫૨	૧૫	નિર્ગુગુણ	નિર્ગુણ
૨૫૭	૧૮	નાવ	નવિ
૨૫૮	૭	વિવક	વિવેક
૨૬૬	૧૬	અરિજન	અરજિન
૨૬૮	૧૮	શુભ	શુદ્ધ
૨૬૯	૧૬	લલ્લભ	વલ્લભ
૨૮૫	૪	અભિયનો	અમિયનો
૨૯૦	૮	ખજન	ખંજન
૨૯૬	૪	શકર	શંકર
૩૦૦	૧	નયર	નરય
૩૫૧	૫	આવસં	આવાસં

ॐ

અહો સત્પુરૂષનાં વચનામૃત, મુદ્રા અને સત્સમાગમ!
સુષુપ્ત ચેતનને જાગૃત કરનાર,
પડતી વૃત્તિને સ્થિર રાખનાર,
દર્શન માત્રથી પણ નિર્દોષ
અપૂર્વ સ્વભાવને પ્રેરક,
સ્વરૂપ પ્રતીતિ, અપ્રમત્ત સંયમ
અને
પૂર્ણ વીતરાગ નિર્વિકલ્પ સ્વભાવનાં
કારણભૂત,—
છેલ્લે
અયોગી સ્વભાવ પ્રગટ કરી
અનંત અવ્યાબાધ સ્વરૂપમાં
સ્થિતિ કરાવનાર!
ત્રિકાળ જયવંત વર્તો!
ॐ શાંતિઃ શાંતિઃ શાંતિઃ

"શ્રીમદ્ રાજચંદ્ર."

મંગળાચરણ.

હરિગીત છંદ.

અહો શ્રી 'સત્પુરૂષકે વચનામૃતમ્' જગહિતકરમ્,
"મુદ્રા" અરૂ "સત્સમાગમ" સુતિ ચેતના જાગૃતકરમ્;
ગિરતી વૃત્તિ સ્થિર રખે દર્શન માત્રસેં નિર્દોષ હૈ;
અપૂર્વ સ્વભાવ કે પ્રેરક, સકલ સદ્દગુણ કોષ હૈ. ૧

સ્વસ્વરૂપકી પ્રતીતિ અપ્રમત્ત સંયમ ધારણમ્,
પૂરણપણે વીતરાગ નિર્વિકલ્પતાકે કારણમ્;
અંતે અયોગિ સ્વભાવ જો તાકે પ્રગટ કરતાર હૈ,
અનંત અવ્યાબાધ સ્વરૂપમેં સ્થિતિ કરાવનહાર હૈ. ૨

'સહજાતમ' 'સહજાનંદ' 'આનંદઘન' નામ અપાર હૈ,
સતદેવ ધર્મ સ્વરૂપ દર્શક સુગુરૂ પારાવાર હૈ;
ગુરૂભક્તિસેં લહો તીર્થપતિપદ શાસ્ત્રમેં વિસ્તાર હૈ,
ત્રિકાલ જયવંત વર્તો શ્રી ગુરૂરાજને નમસ્કાર હૈ. ૩

એમ પ્રણમી શ્રી ગુરૂરાજ કે પદ આપ પરહિત કારણમ,
જયવંત શ્રી જિનરાજ વાણી કરૂં તાસ ઉચ્ચારણમ્;
ભવભીત ભવિક જે ભણે ભાવે સુણે સમજે સદ્દહે,
શ્રી રત્ન-ત્રયની ઐકયતા લહી, સહી સો નિજ પદ લહે. ૪

જિનેશ્વરની વાણી.

કવિત.

અનંત અનંત ભાવ ભેદથી ભરેલી ભલી,
અનંત અનંત નયનિક્ષેપે વ્યાખ્યાની છે;
સકળ જગત હિતકારિણી હારિણી મોહ,
તારિણી ભવાબ્ધિ મોક્ષચારિણી પ્રમાણી છે.
ઉપમા આપ્યાની જેને તમા રાખવી તે વ્યર્થ,
આપવાથી નિજ મતિ મપાઈ મેં માની છે;
અહો! રાજચંદ્ર બાળ ખ્યાલ નથી પામતા એ,
જિનેશ્વર તણી વાણી, જાણી તેણે જાણી છે.

પ્રાતઃકાળનું મંગલાચરણ.

મહાદેવ્યાઃ કુક્ષિરત્નં, શબ્દજિતવરાત્મજમ;
રાજચંદ્રમહં વંદે, તત્ત્વલોચનદાયકમ્. ૧
જય ગુરુદેવ! સહજાત્મસ્વરૂપ, પરમ ગુરુ, શુદ્ધ ચૈતન્ય સ્વામી;
ૐકારબિંદુસંયુક્ત, નિત્યં ધ્યાયન્તિ યોગિનઃ
કામદં મોક્ષદં ચૈવ, ૐકારાય નમો નમઃ ૨
મંગલમય મંગલ કરણ, વીતરાગ વિજ્ઞાન;
નમો તાહિ જાતે ભયે, અરિહંતાદિ મહાન. ૩
વિશ્વભાવ વ્યાપિ તદપિ, એક વિમલ ચિદ્રૂપ;
જ્ઞાનાનંદ મહેશ્વરા, જયવંતા જિન ભૂપ ૪
મહત્તત્ત્વ મહનીયમહઃ, મહાધામ ગુણધામ;
ચિદાનંદ પરમાત્મા, વંદો રમતા રામ. ૫

તીન ભુવન ચૂડારતન, સમ શ્રી જિનકે પાય,
નમત પાઇએ આપ પદ, સબ વિધિ બંધ નશાય. ૬

નમું ભક્તિ ભાવે, ઋષભ જિન શાંતિ અઘ હરો,
તથા નેમિ પાર્શ્વ, પ્રભુ મમ સદા મંગલ કરો;
મહાવીરસ્વામી ભુવનપતિ કાપો કુમતિને,
જિના સહજા સહજે સકલ મુજ આપો સુમતિને. ૭

અર્હંતો ભગવંત ઇંદ્રમહિતા: । સિદ્ધાશ્ચ સિદ્ધિસ્થિતા,
આચાર્યાજિનશાસનોન્નતિકરા:, પૂજ્યા ઉપાધ્યાયકા:
શ્રીસિદ્ધાન્તસુપાઠકા મુનિવરા: રત્નત્રયારાધકા:
પંચૈતે પરમેષ્ઠિન: પ્રતિદિનં કુર્વંતુ વો મંગલમ્ ૮

ભકતામરપ્રણતમૌલિમણિપ્રભાણા—
મુદ્યોતકં દલિતપાપતમો વિતાનમ્
સમ્યક્પ્રણમ્ય જિનપાદયુગં યુગાદા-
વાલંબનં ભવજલે પતતાં જનાનામ્ ૯

ય: સંસ્તુત: સકલવાઙ્મયતત્ત્વબોધા-
દુદ્ભૂતબુદ્ધિપટુભિ: સુરલોકનાથૈ:
સ્તોત્રૈર્જગત્રિતયચિત્તહરૈરુદારૈ:
સ્તોષ્યે કિલાહમપિ તં પ્રથમં જિનેન્દ્રમ્ ૧૦

દર્શનં દેવદેવસ્ય, દર્શનં પાપનાશનમ્
દર્શનં સ્વર્ગસોપાનં, દર્શનં મોક્ષસાધનમ્ ૧૧
દર્શનાદ્દુરિતધ્વંસિ, વંદનાદ્વાંચ્છિતપ્રદ:
પૂજનાત્ પૂરક: શ્રીણાં, જિન: સાક્ષાત્ સુરદ્રુમ: ૧૨

પ્રભુ દર્શન સુખ સંપદા, પ્રભુ દર્શન નવ નિધિ;
પ્રભુ દર્શનથી પામીએ સકલ મનોરથ સિદ્ધિ. ૧૩

જીવડા જિનવર પૂજીએ, પૂજાનાં ફળ હોય,
રાજ નમે પ્રજા નમે આણ ન લોપે કોય. ૧૪

કુંભે બાંધ્યું જળ રહે, જળ વિણ કુંભ ન હોય;
(ત્યમ) જ્ઞાને બાંધ્યું મન રહે, (સદ્) ગુરુ વિણ જ્ઞાન ન હોય. ૧૫

ગુરુ દીવો ગુરુ દેવતા ગુરુ વિણ ઘોર અંધાર;
જે ગુરુ વાણી વેગળા, રડવડીઆ સંસાર. ૧૬

તનકર મનકર વચનકર, દેત ન કાહુ દુઃખ;
કર્મ રોગ પાતિક ઝરે, નિરખત સદ્ગુરુ મુખ. ૧૭

દરખતસેં ફળ ગીર પડ્યા, બુઝી ન મનકી પ્યાસ;
ગુરુ મેલી ગોવિંદ ભજે, મિટે ન ગર્ભાવાસ. ૧૮

ભાવે જિનવર પૂજીએ, ભાવે દીજે દાન;
ભાવે ભાવના ભાવિયે, ભાવે કેવળ જ્ઞાન. ૧૯

ત્વં માતા ત્વં પિતા ચૈવ, ત્વં ગુરુસ્ત્વં બાંધવ:
ત્વમેકઃ શરણં સ્વામિન્ જીવિતં જીવિતેશ્વરઃ ૨૦

ત્વમેવ માતા ચ પિતા ત્વમેવ ત્વમેવ ભ્રાતા ચ સખા ત્વમેવ;
ત્વમેવ વિદ્યા દ્રવિણં ત્વમેવ, ત્વમેવ સર્વં મમ દેવદેવ. ૨૧

યત્સ્વર્ગાવતરોત્સવે યદભવજ્જન્માભિષેકોત્સવે;
યદ્દીક્ષાગ્રહણોત્સવે યદખિલજ્ઞાનપ્રકાશોત્સવે;
યન્નિર્વાણગમોત્સવે જિનપતેઃ પૂજાદ્ભુતં તદ્ભવૈઃ;
સંગીતસ્તુતિમંગલૈઃ પ્રસરતાં મે સુપ્રભાતોત્સવઃ. ૨૨

જિનેર્ભક્તિર્જિનેર્ભક્તિર્જિનેર્ભક્તિર્દિનેદિને;
સદા મેઽસ્તુ સદા મેઽસ્તુ સદા મેઽસ્તુ ભવે ભવે. ૨૩
નહિ ત્રાતા નહિ ત્રાતા, નહિ ત્રાતા જગત્ત્રયે;
વીતરાગાત્ પરો દેવો ન ભૂતો ન ભવિષ્યતિ. ૨૪
નમસ્કાર સમો મંત્રઃ શત્રુંજયસમો ગિરિઃ;
વીતરાગસમો દેવો, ન ભૂતો ન ભવિષ્યતિ ૨૫

ચૈત્યવંદન સૂત્રો.

શ્રી નવકારમંત્ર.

નમો અરિહંતાણું ૧
નમો સિદ્ધાણું ૨
નમો આયરિઆણું ૩
નમો ઉવઝ્ઝાયાણું ૪
નમો લોએ સવ્વસાહૂણું ૫
એસો પંચ નમુક્કારો ૬
સવ્વ પાવપ્પણાસણો ૭
મંગલાણું ચ સવ્વેસિં ૮
પઢમં હવઇ મંગલં ૯

શ્રી પ્રણિપાત અર્થાત્ ખમાસમણ.

ઇચ્છામિ ખમાસમણો વંદિઉં જાવણિજ્જાએ નિસીહિઆએ મથ્થએણ વંદામિ ॥

સુગુરૂને શાતાસુખ પૃચ્છા.

ઇચ્છકાર ભગવન્! સુહરાઇ, સુહદેવસી, સુખતપ, શરીર નિરાબાધ. સુખ સંજમ જાત્રા, નિર્વહોછોજી, સ્વામી શાતા છેજી, ભાતપાણીનો લાભ દેજોજી.

ઇરિયાવહિયં

ઇચ્છાકારેણ સંદિસહ ભગવન્ ઇરિયાવહિયં
પડિક્કમામિ ॥ ઇચ્છં ॥ ઇચ્છામિ પડિક્કમિઉં ૧
ઇરિયાવહિયાએ વિરાહણાએ ૨
ગમણાગમણે ૩
પાણક્કમણે, બીયક્કમણે, હરિયક્કમણે,
ઓસાઉત્તિંગપણગદગમટ્ટીમક્કડાસંતાણાસંકમણે ૪
જે મે જીવા વિરાહિયા ૫
એગિંદિયા, બેઇંદિયા, તેઇંદિયા, ચઉરિંદિયા,
પંચિંદિયા ૬
અભિહયા, વત્તિયા, લેસિયા, સંઘાઇયા, સંઘટ્ટિયા,
પરિયાવિયા કિલામિયા, ઉદ્દવિયા, ઠાણાઓ ઠાણં
સંકામિયા, જીવિયાઓ વવરોવિયા, તસ્સ
મિચ્છામિ દુક્કડં. ૭

તસ્સ ઉત્તરી

તસ્સ ઉત્તરીકરણેણં, પાયચ્છિત્તકરણેણં,
વિસોહીકરણેણં, વિસલ્લીકરણેણં,

પાવાણું કમ્માણું નિગ્ઘાયણટ્ઠાએ,
ઠામિ કાઉસ્સગ્ગં. ૧

અન્નત્થ ઉસસિએણં.

અન્નત્થ ઉસસિએણં નિસસિએણં ખાસિએણં,
છીએણં જંભાઇએણં, ઉડ્ડુએણં, વાયનિસગ્ગેણં
ભમલિએ, પીત્તમુચ્છાએ. ૧
સુહુમેહિં, અંગસંચાલેહિં, સુહુમેહિં ખેલસંચાલેહિં,
સુહુમેહિં દિઠ્ઠસંચાલેહિં ૨
એવમાઇએહિં આગારેહિં, અભગ્ગો, અવિરાહિઓ,
હુજ્જ મે કાઉસ્સગ્ગો ૩
જાવ અરિહંતાણં, ભગવંતાણં, નમુક્કારેણં
ન પારેમિ ૪
તાવ કાયં, ઠાણેણં, મોણેણં, ઝાણેણં અપ્પાણં
વોસિરામિ ૫

લોગસ્સ.

લોગસ્સ ઉજ્જોઅગરે, ધમ્મતિથ્થયરે જિણે;
અરિહંતે કિત્તઇસ્સં, ચઉવીસંપિ કેવલી. ૧
ઉસભમજિઅં ચ વંદે સંભવમભિણંદણં ચ સુમઈ ચ;
પઉમપ્પહં સુપાસં, જિણં ચ ચંદપ્પહં વંદે. ૨
સુવિહિં ચ પુપ્ફદંતં, સીઅલસિજ્જંસવાસુપુજ્જં ચ;
વિમલમણંતં ચ જિણં, ધમ્મં સંતિં ચ વંદામિ. ૩

કુંથું અરં ચ મલ્લિં, વંદે મુણિસુવ્વયં નમિજિણં ચ;
વંદામિ રિટ્ઠનેમિં, પાસં તહ વદ્ધમાણં ચ. ૪
એવં મએ અભિથુઆ, વિહુયરયમલા પહીણજરમરણા;
ચઉવીસંપિ જિણવરા, તિથ્થયરા મે પસીયંતુ. ૫
કિત્તિય વંદિય મહિયા, જે એ લોગસ્સ ઉત્તમા સિદ્ધા;
આરૂગ્ગબોહિલાભં, સમાહિવરમુત્તમં દિંતુ. ૬
ચંદેસુ નિમ્મલયરા આઇચ્ચેસુ અહિયં પયાસયરા;
સાગરવરગંભીરા, સિદ્ધા સિદ્ધિં મમ દિસંતુ. ૭

જગ ચિંતામણિ ચૈત્યવંદન.

ઇચ્છાકારેણ સંદિસહ ભગવન્ ચૈત્યવંદન કરૂં ? ॥ ઇચ્છં ॥

જગચિંતામણિ, જગનાહ, જગગુરુ, જગરખ્ખણ, જગબંધવ, જગસથ્થવાહ, જગભાવવિઅખ્ખણ, અટ્ઠાવયસંઠવિયરુવ, કમટ્ઠવિણાસણ, ચઉવીસંપિ જિણવરા જયંતુ અપ્પડિહયસાસણ. ૧

કમ્મભૂમિહિં કમ્મભૂમિહિં, પઢમસંઘયણિ, ઉક્કોસય સત્તરિસય, જિણવરાણ વિહરંત લબ્ભઇ, નવકોડીહિં કેવલિણ, કોડીસહસ્સનવ સાહુ ગમ્મઇ,
સંપઇ જિણવર વીસ મુણી, બીહું કોડિહિં વરનાણિ.
સમણહ કોડિસહસદુઅ, થુણિજિઅ નિચ્ચ વિહાણિ. ૨

જયઉ સામી જયઉ સામી, રિસહ સત્તુંજિ, ઉજ્જિંતે પહુ નેમિજિણ, જયઉ વીર સચ્ચઉરિમંડણ;
ભરૂઅચ્છહિં મુણિસુવ્વય, મુહરિ પાસ દુહદુરિઅખંડણ;

અવર વિદેહિં તથ્થયરા, ચિહું દિસિ વિદિસિ જિંકેવિ;
તીઆણાગયસંપઇઅ, વંદુ જિણ સવ્વેવિ. ૩
સત્તાણવઇસહસ્સા, લખ્ખા છપ્પન્ન અઠ્ઠકોડીઓ;
બત્તીસય બાસિઆઈ તિઅલોએ ચેઈએ વંદે. ૪
પનરસ કોડીસયાઈ કોડી બાયાલ લખ્ખ અડવન્ના;
છત્તીસ સહસ અસિઇં, સાસયબિંબાઈ પણમમિ. ૫

જંકિંચિ.

જં કિંચિ નામ તિથ્થં, સગ્ગે પાયાલિ માણુસેલોએ;
જાઈ જિણબિંબાઇં, તાઇં સવ્વાઇં વંદામિ. ૧

નમુથ્થુણં વા શક્રસ્તવ.

નમુથ્થુણં અરિહંતાણં ભગવંતાણં ૧
આઇગરાણં, તિથ્થયરાણં, સયંસંબુદ્ધાણં ૨
પુરિસુત્તમાણં, પુરિસસીહાણં, પુરિસવરપુંડરીઆણં
પુરિસવરગંધહથ્થીણં ૩
લોગુત્તમાણં, લોગનાહાણં, લોગહિઆણ
લોગપઈવાણં લોગપજ્જોઅગરાણં ૪
અભયદયાણં, ચખ્ખુદયાણં મગ્ગદયાણં,
સરણદયાણં, જીવદયાણં, બોહિદયાણં, ૫
ધમ્મદયાણં, ધમ્મદેસિયાણં, ધમ્મનાયગાણં,
ધમ્મસારહીણં, ધમ્મવરચાઉરંતચક્કવટ્ટીણં,
દીવો તાણં સરણ ગઈ પઇકા ૬

અપ્પડિહયવરનાણદંસણધરાણં, વિઅટ્ટછઉમાણં ૭
જિણાણં જાવયાણં, તિન્નાણં તારયાણં,
બુદ્ધાણં બોહયાણં, મુત્તાણં મોઅગાણં ૮
સવ્વન્નૂણં સવ્વદરિસિણં, સિવ મયલ મરૂઅ
મણંત મખ્ખય મવ્વાબાહ,-મપુણરાવિત્તી સિદ્ધિ
ગઈ નામધેયં, ઠાણં સંપત્તાણં, નમો જિણાણં,
જિઅભયાણં ૯
જેઅ અઇઆ સિદ્ધા, જેઅ ભવિસ્સંતિ ણાગએ
કાલે ॥ સંપઈ અ વટ્ટમાણા, સવ્વે તિવિહેણ વંદામિ. ૧૦

જાવંતિ ચેઇઆઇં.

જાવંતિ ચેઇઆઇં, ઉદ્ધે અ અહે અ તિરિયલોએ અ;
સવ્વાઇં તાઈ વદે, ઇહ સંતો તથ્થ સંતાઈ. ૧

જાવંત કેવિસાહૂ.

જાવંત કેવિ સાહૂ, ભરહેરવય મહાવિદેહે અ;
સવ્વેસિં તેસિં પણઓ, તિવિહેણ તિદંડ વિરયાણં. ૧

પરમેષ્ટિ નમસ્કાર.

નમોઽર્હત્ સિદ્ધાચાર્યોપાધ્યાય સર્વ સાધુભ્યઃ ૧

ઉપસર્ગ હરસ્તવન.

ઉવસગ્ગહરં પાસં, પાસં વંદામિ કમ્મઘણમુક્કં
વિસહરવિસનિન્નાસં, મંગલકલ્લાણઆવાસં. ૧

વિસહરફુલિંગમંતં, કંઠે ધારેઈ જો સયા મણુઓ,
તસ્સ ગહરોગમારી, દુઠ્ઠજરા જંતિ ઉવસામં. ૨
ચિઠ્ઠઉ દૂરે મંતો. તુજ પણામોવિ બહુફલો હોઈ;
નરતિરિએસુવિ જીવા, પાવંતિ ન દુઃખદોગચ્ચં. ૩
તુહ સમ્મત્તે લધ્ધે, ચિંતામણી કપ્પપાયવપ્ભહિએ;
પાવંતિ અવિગ્ઘેણં, જીવા અયરામરં ઠાણં. ૪
ઇઅ સંથુઓ મહાયસ, ભત્તિપ્ભરનિપ્ભરેણ હિઅએણ;
તા દેવ દિજ્જ બોહિં, ભવે ભવે પાસજિણચંદ. ૫

જયવીયરાય.

જય વીયરાય જગગુરુ, હોઉ મમ તુહ પભાવઓ ભયવં;
ભવનિવ્વેઓ મગ્ગા-ણુસારિઆ ઇઠ્ઠફલસિદ્ધિ ૧
લોગવિરૂદ્ધચ્ચાઓ, ગુરૂજણપૂઆ પરથ્થકરણં ચ;
સુહગુરુજોગો તવ્વયણસેવણા આભવમખંડા ૨
વારિજ્જઈ જઇવિ નિઆણબંધણં વીયરાય તુહ સમએ;
તહવિ મમ હુજ્જ સેવા, ભવે ભવે તુમ્હ ચલણાણં ૩
દુખ્ખખ્ખઓ કમ્મખ્ખઓ, સમાહિમરણં ચ બોહિલાભો અ;
સંપજ્જઓ મહ એઅં, તુહ નાહ પણામ કરણેણં ૪
સર્વમંગલમાંગલ્યં, સર્વકલ્યાણકારણં;
પ્રધાનં સર્વ ધર્માણાં, જૈનં જયતિ શાસનં. ૫

અરિહંત ચેઇઆણં.

અરિહંતચેઈઆણં, કરેમિ કાઉસ્સગ્ગં ૧

વંદણવત્તિઆએ, પૂઅણવત્તિઆએ, સક્કારવત્તિઆએ,
સમ્માણવત્તિઆએ, બોહિલાભવત્તિઆએ,
નિરૂવસગ્ગવત્તિઆએ ૨
સદ્ધાએ, મેહાએ, ધીઇએ, ધારણાએ, અણુપ્પેહાએ,
વડ્ઢમાણીએ, ઠામિ કાઉસ્સગ્ગં. ૩

કલ્લાણકંદં સ્તુતિ.

કલ્લાણકંદં પઢમં જિણંદં, સંતિં તઓ નેમિજિણં મુણિંદં;
પાસં પયાસં સુગુણિક્કઠાણં, ભત્તિઇ વંદે સિરિવદ્ધમાણં. ૧

સંસારદાવાની સ્તુતિ.

સંસારદાવાનલદાહનીરં, સંમોહધૂલીહરણે સમીરં;
માયારસાદારણસારસીરં, નમામિ વીરં ગિરિસારધીરં. ૧

ચૈત્યવંદન વિધિ.

"ઇચ્છામિ ખમાસમણો વંદિઉં જાવણિજ્જાએ નિસીહિઆએ મથ્થએણ વંદામિ" આ પ્રમાણે ખમાસમણ દરેક વખતે બોલી ત્રણ પંચાંગ નમસ્કાર કરવા. પછી "ઇચ્છા કારેણ સંદિસહ ભગવન્ ઇરિયાવહિયં પડિક્કમામિ, ઇચ્છં. ઇચ્છામિ પડિક્કમિઉં" એમ કહી "ઇરિયાવહિયાએ" કહેવા પછી "તસ્સ ઉત્તરી," "અન્નથ્થ ઉસિસિએણં" કહી એક "લોગસ્સ (ચાર નવકાર)" નો કાઉસગ્ગ

કરવો, પછી પ્રગટ " લોગસ્સ " કહેવો. પછી ખમાસમણુ દઇ " ઇચ્છાકારેણ સંદિસહ ભગવન્ ચૈત્યવંદન કરૂં ? એમ આજ્ઞા માગીને " ઇચ્છં " એમ કહી બેસી ડાબો ઢીંચણ ઉભો રાખી જમણો ઢીંચણ નીચે રાખીને બેસવું અને " ચૈત્યવંદન " કહેવું. પછી " જંકિંચિ, ' " જાવંતિ ચેઇઆઇં, " ' ખમાસમણ. " જાવંત કેવિસાહુ " કહી "નમોઽર્હત્" કહેવું. પછી સ્તવન કહેવું. (" ઉવસગ્ગહર " પણ સ્તવન છે) પછી ' જયવીયરાય " કહેવા પછી ઉભા થઇ " અરિહંત ચેઇઆણં " " અન્નથ્થ ઉસસિએણં " કહી એક " નવકાર મંત્ર " કાઉસગ્ગ કરી " નમોઽર્હત્ " કહી થોય (સ્તુતિ) કહેવી.

ભક્તિના છંદો.

૧

સહજાત્મસ્વરૂપ ટાળો ભવકૂપ, અખિલ અનુપમ બહુનામી;
પ્રભુ નિષ્કામી અંતરજામી, અવિચળ ધામી હે સ્વામિ.
જય જય જિનેંદ્ર અખિલ અજેંદ્ર, જય જિનચંદ્ર હે દેવા;
હું શરણ તમારે, આવ્યો દ્વારે, ચહજો મ્હારે કરૂં સેવા;
સુખ શાંતિદાતા, પ્રભુ પ્રખ્યાતા, દિલના દાતા હે સ્વામિ;
સહજાત્મ० ૧

જય મંગળકારી બહુ ઉપકારી, આશ તમારી દિલ ધરીએ;
અભયપદ ચહું છું, કરગરી કહું છું, શરણે રહું છું, સ્તુતિ કરીએ;

આ લક્ષ ચોરાસી, ખાણુજ ખાસી, જઉં છું ત્રાસી હે સ્વામિ;
સહજાત્મ૦ ૨

નવ જોશો કદાપિ, દોષો તથાપિ, કુમતિ કાપી હે ભ્રાતા;
મુક્તિપદ દાતા, પ્રમુખ મનાતા, સન્મતિ દાતા, હે ત્રાતા;
કૃતિઓ નવ જોશો અતિશય દોષો, સઘળા ખોશો હે સ્વામિ;
સહજાત્મ૦ ૩

હું પામર પ્રાણીનું દુઃખ જાણી, અંતર આણીને તારો;
ઘર ધંધાઘાણી શીર લઇ તાણી, ભટક્યો ખાણી ભવખારો;
મને રસ્તે ચડાવો, કદી ન ડગાવો, ચિત્ત રખાવો દુઃખવામી;
સહજાત્મ૦ ૪

ઉત્તમ ગતિ આપો, સદ્ધર્મ સ્થાપો, કિલ્વિષ કાપો હાથગ્રહી;
પ્રકાશે પ્રતાપો, અખિલ અમાપો, ભવદુઃખ કાપો નાથસહી;
અવનીમાં તમારો સૌથી સારો જે શુભ ધારો સુખધામી;
સહજાત્મ૦ ૫

૨

જય જગત ત્રાતા, જગત ભ્રાતા, જન્મ હર જગદીશ્વરા;
સુખ સર્વ કારણુ, ધર્મ ધારણુ, ધીર વીર મહેશ્વર;
અતિ કર્મ કંદન, ચિત્ત ચંદન, ચરણુ કમળે ચિત્ત ધરૂં;
સહજાત્મરૂપી સેવ્ય ગુરૂને વંદના વિધિએ કરૂં. ૧
આનંદસાગર, ચંદ્રનાગર, વૃંદ શ્રી સુખકંદ છો.
ભવ ફંદ હારક, છંદ ધારક, સર્વ સદ્ગુણુ ચંદ્ર છો;
સુખકાર છો ભવપાર નહીં કંઇ સાર ચિત્તમાં હું ધરૂં;
સહજાત્મરૂપી સેવ્ય ગુરૂને વંદના વિધિએ કરૂં. ૨

વિકરાળ આ કળિકાળ કેરી, ફાળથી ભય પામતો;
ગુરૂ ચરણ કેરા શરણ આવ્યો, ચિત્તમાં વિશ્રામતો;
ગુરૂ પૂરણ પ્રેમી કર ધરે, શીર એમ આશા આચરૂં.
સહજાત્મરૂપી સેવ્ય ગુરૂને વંદના વિધિએ કરૂં. ૩
કરી કોપ ચાર કષાય બાંધે, બંધ આશા પાશનો;
અતિ માર મારે માર તેમાં, કામની અભિલાષનો;
છો નિર્વિકારી પાસ રાખો, ભક્તિ હું દિલમાં ધરૂં.
સહજાત્મરૂપી સેવ્ય ગુરૂને વંદના વિધિએ કરૂં. ૪
નિજ ધામ ચંચળ, વિત્ત ચંચળ, ચિત્ત ચંચળ, સર્વથી;
હિત મિત્રને સુકલત્ર ચંચળ, જાય શું મુખથી કથી.
સ્થિર એક સદ્‌ગુરૂ દેવ છો, એ ટેક અંતર આદરૂં;
સહજાત્મરૂપી સેવ્ય ગુરૂને વંદના વિધિએ કરૂં ૫
ભવ મંડપે કરી પ્રીત માયા સેજ સુંદર પાથરી;
ત્યાં નિત્ય સુનો ગાઢ નિદ્રા, મોહની અતિ આચરી:
જાગ્રત કરી ગુરૂ રાજચંદ્રે. બોધદાન કર્યું શરૂ;
સહજાત્મરૂપી સેવ્ય ગુરૂને વંદના વિધિએ કરૂં. ૬
જયકાર શ્રી ગુરૂદેવનો, જન જગતમાંહિ ગજાવજો;
શુભ ભક્તના જે ધર્મ, તે અતિપ્રેમ સાથ બજાવજો;
ગુરૂ ધર્મ ધારક, કર્મવારક, ધ્યાનમાં નિત્યે ધરૂં;
સહજાત્મરૂપી સેવ્ય ગુરૂને વંદના વિધિએ કરૂં. ૭

૩

દયાળુ દીનાનાથ અજ્ઞાન હારી,
ખરા ચિત્તથી ધ્યાનમાંહિ વિહારી;

ઘણા શિષ્યના આપ સંતાપહારી,
ગુરૂ રાજચંદ્ર અહો બાંહ્ય મારી. ૧
કર્યો ક્રોધ તો ક્રોધને મારવાને,
ધર્યો લોભ તો ધ્યાનને ધારવાને;
મહા મોહહારી નિજાનંદધારી,
ગુરૂ રાજચંદ્ર અહો બાંહ્ય મારી. ૨
સદા નિર્વિકારી મહા બ્રહ્મચારી,
ન પ્હોંચે સ્તુતિમાં મતિ કાંઇ મારી;
નિરાધાર આ બાલ માટે વિચારી,
ગુરૂ રાજચંદ્ર અહો બાંહ્ય મારી. ૩
કદી નાથ સામું ન જોશો અમારા,
તથાપિ અમે છીએ સદાએ તમારા;
હવે આપ ઓ બાપ! તારો વિચારી,
ગુરૂ રાજચંદ્ર અહો બાંહ્ય મારી. ૪
ક્ષમા, ધૈર્ય, ઔદાર્યના જન્મસિંધુ!
સદા લોકથી દીનના આપ બંધુ;
ન શક્તિ કશા કામમાંહિ અમારી,
ગુરૂ રાજચંદ્ર અહો બાંહ્ય મારી. ૫
ગુણી જ્ઞાનવંતા વિવેકી વિચારો,
મને આશરો એક ભાવે તમારો;
દયાળુ હવે પ્રાર્થના લ્યો અમારી,
ગુરૂ રાજચંદ્ર અહો બાંહ્ય મારી. ૬

૪

જડબુદ્ધિજીવ સંતવિના, શુદ્ધ મારગ કોણ બતાવે ? એ દેશી.

અહો ! રાજચંદ્ર દેવ, રાત દિવસ મને રહેજો રટણ તમારૂં,
તુમે પતિત પાવન છો સ્વામી,
હું તો લોભી લંપટ ને કામી;
તે તો જાણો છો અંતરજામી. અહો ! રાજ૦ ૧

નથી જપ તપ સાધન કાંઈ કર્યું,
નથી ચરણ કમળમાં ચિત્ત ધર્યું;
મન રેંટ તણી પેરે જાય ફર્યું. અહો ! રાજ૦ ૨

મનમોહ કટક લાગ્યું પૂઠે,
નિત્ય ઘેરીને મુજને લૂંટે;
તમે છોડાવો પ્રભુ તો છૂટે. અહો ! રાજ૦ ૩

અહો ! ભાનુ સમાન પ્રગટ મણિ,
મારા અનંત દોષ કાઢો ધણી;
ક્ષણ દૃષ્ટિ કરો મુજ રંક ભણી. અહો ! રાજ૦ ૪

પ્રભુ કરૂણાસાગર આપ અહો !
મુજ પામરની પ્રભુ બાંહ્ય ગ્રહો,
તુમ સેવા મુને સદાય રહો. અહો ! રાજ૦ ૫

જ્ઞાન દર્શન ચરણ ક્ષાયક જાણી,
પ્રભુ સહજ સ્વભાવ પ્રગટ મણિ;
આપો મને દેવ હો રંક ગણી. અહો ! રાજ૦ ૬

દિવ્ય જ્ઞાન કળા પ્રભુ અકળ અહો !
મુજ પામરથી ન કળાય અહો !
તુમ મુદ્રા દેખી પ્રતીત ભયો. અહો ! રાજ૦ ૭

તુમે મોક્ષ માર્ગ ઉજવળ કીયો,
કુળ મતાગ્રહાદિ છેદ દીયો;
અહો! ભવ્યને કારણ દેહ લીયો. અહો! રાજ૦ ૮
અહો વિષય કષાય અભાવ કીયો,
પ્રભુ સહજ સ્વભાવે ધર્મ લીયો,
નિર ઉપાધિપદ સહજ પ્રગ્યો. અહો! રાજ૦ ૯
પરમ શીતળ અનંત દયા તુમમેં,
પ્રભુ સ્યાદ્વાદ શૈલી તુમ ઘટમેં;
તુજ ચરણ કમળ સેવા દ્યો મુજને. અહો! રાજ૦ ૧૦
તુમ જ્ઞાનકળા અખંડ પ્રગટી,
હું પામર ગુણ શું કહું કથી;
જૈન શૈલી પામું હું તુમ થકી. અહો! રાજ૦ ૧૧
પ્રભુ ચાર ગતિમાં હું ભટકયો,
હવે સ્વામી તુજ ચરણે આવ્યો;
મુનદાસ ગુલામ છે તુમ જાયો. અહો! રાજ૦ ૧૨

ચૈત્યવંદનો.

૧

પરમ કૃપાળુ દેવ પ્રતિ, વિનય વિનંતિ એહ;
ત્રય તત્ત્વ ત્રણ રત્ન મુજ, આપો અવિચલ સ્નેહ. ૧
તત્ત્વોપદેષ્ટા તુમ તણા. માર્ગ તણે અનુસાર;
લક્ષ લક્ષણ રહો સદા, ખરેખરો એક તાર. ૨
મિથ્યાતમને ફેડવા, ચંદ્ર સૂર્ય તુમ જ્ઞાન;
દર્શનની સુવિશુદ્ધિથી, ભાવ ચરણ મલ હાન. ૩

ઇચ્છા વર્તે અંતરે, નિશ્ચય દઢ સંકલ્પ;
મરણ સમાધિ સંપજો, ન રહો કાંઇ કુવિકલ્પ. ૪
કામિત દાયક પદ શરણ, મન સ્થિર કર પ્રભુ-ધ્યાન;
નામ સ્મરણ ગુરૂ રાજનું, પ્રગટ કલ્યાણ નિદાન. ૫
ભુવન જન હિતકર સદા, કૃપાળુ કૃપા નિધાન;
પાવન કરતા પતિતને સ્થિર ગુણનું દઇ દાન. ૬
સર્વજ્ઞ સદ્દગુરૂ પ્રતિ, ફરિ ફરિ અરજ એ નેક;
લક્ષ રહો પ્રભુ સ્વરૂપમાં, હો રત્નત્રય એક. ૭

૨

અનંત ચોવીશી જિન નમું, સિદ્ધ અનંતી ક્રોડ;
જે મુનિવર મુકતે ગયા, વંદું બે કર જોડ.

શ્રી સદ્દગુરૂ ઉપકાર-મહિમા.

પ્રથમ નમું ગુરુરાજને, જેણે આપ્યું જ્ઞાન;
જ્ઞાને વીરને ઓળખ્યા, ટળ્યું દેહ અભિમાન. ૧
તે કારણ ગુરુરાજને, પ્રણમું વારંવાર;
કૃપા કરી મુજ ઉપરે, રાખો ચરણ મોઝાર. ૨
પંચમ કાળે તું મળ્યો, આત્મ રત્ન દાતાર;
કારજ સાર્યાં માહરાં, ભવ્ય જીવ હિતકાર. ૩
અહો! ઉપકાર તુમારડો, સંભારૂં દિનરાત;
આવે નયણે નીર બહુ, સાંભળતાં અવદાત. ૪
અનંત કાળ હું આથડયો, ન મળ્યા ગુરુ શુદ્ધ સંત;
દુષમ કાળે તું મળ્યો, રાજ નામ ભગવંત. ૫

રાજ રાજ સૌ કો કહે, વિરલા જાણે ભેદ;
જે જન જાણે ભદ તે, તે કરશે ભવ છેદ. ૬

અપૂર્વ વાણી તાહરી, અમૃત સરખી સાર;
વળી તુજ મુદ્રા અપૂર્વ છે, ગુણગણ રત્ન ભંડાર. ૭

તુજ મુદ્રા તુજ વાણીને, આદરે સમ્યક્ત્વંત;
નહીં બીજાનો આશરો, એ ગુહ્ય જાણે સંત. ૮

બાહ્યાચરણ સુસંતનાં, ટાળે જનનાં પાપ;
અંતર ચારિત્ર ગુરૂરાજનું, ભાંગે ભવ સંતાપ. ૯

૩

શ્રીમદ્ સદ્‌ગુરૂ દેવજી, મહેર કરો મહારાજ;
મયા કરીને દીજીએ, શ્રીમુખ દર્શન સાજ. ૧

લક્ષ રહો પ્રભુ ચરણમાં, ધુંચ ન રહો ઘટમાંય;
રાચું ન અન્ય સ્વરૂપમાં, જન્મ મરણ ભય જાય. ૨

જીતું બાહ્યાંતર અરિ, સ્વાતમ બલ સમશેર;
મિથ્યાગ્રહવિગ્રહ શમે; જીવ હોય નિર્વૈર. ૩

નેક નામ ગુરૂરાજના, શ્રી મુખ દર્શન પાય;
સમ્યક્ લબ્ધિ સંપજે, માને મન નિર્માય. ૪

ધીરજ ઉદધિ ઉલેચવા, લાભે લાભ અનેક;
ભક્તિ સદ્‌ગુરૂ સ્વરૂપની, હો રત્ન ત્રય એક. ૫

૪

પંચ પરમેષ્ઠિગુણ ચૈત્યવંદન.

બાર ગુણ અરિહંત દેવ, પ્રણમીજે ભાવે;
સિદ્ધ આઠ ગુણ સમરતાં, દુઃખ દોહગ જાવે. ૧
આચારજ ગુણ છત્રીસ, પંચવીશ ઉવઝાય;

સત્તાવીશ ગુણ સાધુના, જપતાં સુખ થાય. ૨
અષ્ટોત્તર સય ગુણ મલી, એમ સમરો નવકાર;
ધીર વિમલ પંડિત તણો, નય પ્રણમે નિત સાર. ૩

૫

શ્રી સીમંધરસ્વામિનું ચૈત્યવંદન.

શ્રી સીમંધર જગધણી, આ ભરતે આવો;
કરૂણાવંત કરૂણા કરી, અમને વંદાવો. ૧
સકલ ભક્ત તુમે ધણી, જો હોવે અમ નાથ;
ભવો ભવ હું છું તાહરો, નહીં મેલું હવે સાથ. ૨
સયલ સંગ છંડી કરી, ચારિત્ર લઇશું;
પાય તુમારા સેવીને, શિવરમણી વરશું. ૩
એ અળજો મુજને ઘણો, પૂરો સીમંધર દેવ;
ઇહાં થકી હું વિનવું, અવધારો મુજ સેવ. ૪

૬

શ્રી પરમાત્માનું ચૈત્યવંદન.

પરમેશ્વર પરમાત્મા, પાવન તું પરમિટ્ઠ;
જય જગગુરૂ દેવાધિદેવ, નયણેં મેં દિટ્ઠ. ૧
અચલ અકલ અવિકાર સાર, કરૂણારસસિંધુ;
જગતી જન આધાર એક, નિષ્કારણ બંધુ. ૨
ગુણ અનંત પ્રભુ તાહરા એ, કિમહી કળ્યા ન જાય;
રામ પ્રભુ જિન ધ્યાનથી, ચિદાનંદ સુખ થાય. ૩

૭

શ્રી જિનપૂજા ચૈત્યવંદન.

નિજરૂપેં જિનનાથકે, દ્રવ્યેં પણ તિમહી;
નામ સ્થાપના ભેદથી, પ્રગટ જગમાંહી ૧
અધ્યાત્મથી જોડીયેં, નિક્ષેપા ચાર;
પ્રભુરૂપ સમાન ભાવ, પામે નિરધાર. ૨
પાવન આત્માને કરે એ, જન્મ જરાદિ દૂર;
તે પ્રભુ પૂજા ધ્યાનથી, રામ કહે સુખપૂર ૩

શ્રી વીરવિજયજી કૃત ચૈત્યવંદનો.

૧. શ્રી ઋષભદેવસ્વામીનું ચૈત્યવંદન.

સર્વાર્થ સિધ્ધે થકી, ચવિયા આદિ જિણંદ;
પ્રથમ રાય વિનિતા વસે, માનવ ગણ સુખ કંદ. ૧
યોનિ નકુલ જિણંદને, હાયન[૧] એક હજાર;
મૌનાતીતે[૨] કેવલી, વડ હેઠે નિરધાર. ૨
ઉતરાષાઢા જન્મ છે, ધનરાશિ અરિહંત;
દશ સહસ પરિવારશું, વીર કહે શિવકંત ૩

૨. શ્રી અજિતનાથસ્વામીનું ચૈત્યવંદન.

આવ્યા વજિય વિમાનથી, નયરી અયોધ્યા ઠામ;
માનવ ગણ રિખ રોહિણી, મુનિજનના વિશ્રામ. ૧
અજિતનાથ વૃષ રાશિએ, જન્મ્યા જગદાધાર;
યોનિ ભુજંગમ ભયહરૂ, મૌન વર્ષ તે બાર. ૨

---

૧ વર્ષ ૨ છદ્મસ્થપણું વ્યતીત થયે.

સપ્તપર્ણ તરુ હેઠળે, જ્ઞાન મહોત્સવ સાર;
એક સહસશ્યું શિવ વર્યા વીર ધરે બહુ પ્યાર. ૩

૩. શ્રી સંભવનાથસ્વામીનું ચૈત્યવંદન.

સત્તમ ગ્રૈવિજ ચવન છે, જન્મ્યા મૃગશિર માંહી;
દેવ ગણે સંભવજિન' નમિએ નિત્ય ઉચ્છાંહિ. ૧
સાવથ્થિપુરી રાજિયો, મિથુન રાશિ સુખકાર;
પન્નગ યોનિ પામિયા, યોનિ નિવારણ હાર. ૨
ચૌદ વરસ છદ્મસ્થમાં, નાણ શાલ તરૂ સાર;
સહસ વ્રતીશું શિવ વર્યા, વીર જગત આધાર. ૩

૪. શ્રી અભિનંદનસ્વામીનું ચૈત્યવંદન.

ચવ્યા જયંત વિમાનથી, અભિનંદન જિનચંદ;
પુનર્વસુમાં જનમિયા, રાશિ મિથુન સુખકંદ. ૧
નગરી અયોધ્યાનો ધણી, યોનિ વર મંજાર
ઉગ્ર વિહારે તપ તપ્યા, ભૂતલ વરસ અઢાર. ૨
વળી રાયણ પાદપ તલે, વિમલ નાણ ગણદેવ;
મોક્ષ સહસ મુનિશું ગયા, વીર કરે નિત્ય સેવ. ૩

૫. શ્રી સુમતિનાથસ્વામીનું ચૈત્યવંદન.

સુમતિ જયંત વિમાનથી, રહ્યા અયોધ્યા ઠામ.
રાક્ષસગણ પંચમ પ્રભુ, સિંહ રાશિ ગુણધામ ૧
મઘા નક્ષત્રે જનમિયા, મુષક યોનિ જગદીશ;
મોહરાય સંગ્રામમાં, વરસ ગયાં છવીશ. ૨

જીત્યો પ્રિયંગુ તરૂ તલે, સહસ મુનિ પરિવાર;
અવિનાશી પદવી વર્યા, વીર નમે સો વાર. ૩

૬. શ્રી પદ્મપ્રભસ્વામીનું ચૈત્યવંદન.

ગ્રૈવેયક નવમા થકી, કોસંબી ઘરવાસ;
રાક્ષશ ગણ નક્ષેતરૂ, ચિત્રા કન્યારાશિ. ૧
વૃકયોનિ પદ્મપ્રભુ, છદ્મસ્થા ષટ્માસ;
તરૂ છત્રોઘે કેવલી, લોકાલોક પ્રકાશ. ૨
ત્રિણ અધિક શત આઠસ્યું, પામ્યા અવિચલ ધામ;
વીર કહે પ્રભુ માહરે, ગુણશ્રેણી વિશ્રામ. ૩

૭. શ્રી સુપાર્શ્વનાથસ્વામીનું ચૈત્યવંદન.

ગ્રૈવિજ છઠેથી ચવ્યા, વાણારશી પુરીવાસ;
તુલા વૈશાખા જનમિયા, તપ તપિયા નવ માસ. ૧
ગણ રાક્ષસ વૃકયોનિએ, શોભે સ્વામી સુપાસ;
સરિસ તરૂ તલે કેવલી, જ્ઞેય અનંત વિલાસ ૨
મહાનંદ પદવી લહી, પામ્યા ભવનો પાર;
શ્રી શુભવીર કહે પ્રભુ, પંચસયાં પરિવાર. ૩

૮. શ્રી ચંદ્રપ્રભસ્વામીનું ચૈત્યવંદન.

ચંદ્રપ્રભુ ચંદ્રાવતી, પુરિ ચવિયા વિજયંત;
અનુરાધાએ જનમિયા, વૃશ્ચિક રાશિ મહંત ૧
મૃગયોનિ ગણ દેવનો, કેવલ વિણ ત્રિકમાસ;

પામ્યા નાગ તરૂતલે, નિર્મલ નાણુ વિલાસ. ૨
પરમાનંદ પદ પામિયા, વીર કહે નિરધાર;
સાથે સલુણા શોભતા, મુનિવર એક હજાર. ૩

---

૯. શ્રી સુવિધિનાથસ્વામીનું ચૈત્યવંદન.

સુવિધિનાથ સુવિધિ નમું, શ્વાન યોનિ સુખકાર;
આવ્યા આનત સ્વર્ગથી, કાકંદી અવતાર. ૧
રાક્ષસ ગણુ ગુણવંતને, ધનરાશિ રિખમૂલ;
વરસ ચાર છદ્મસ્થમાં, કર્મ શશક[1] શાર્દૂલ.[2] ૨
મલ્લિ તરૂ તલે કેવલી, સહસ મુનિ સંઘાત;
બ્રહ્મ મહોદય પદ વર્યા, વીર નમે પરભાત. ૩

---

૧૦. શ્રી શીતળનાથસ્વામીનું ચૈત્યવંદન.

દશમા સ્વર્ગ થકી ચવ્યા, દશમા શીતલનાથ;
ભદ્દિલપુર ધન રાશિયે, માનવ ગણુ શિવ સાથ. ૧
વાનર યોનિ જિણંદની, પુર્વાષાઢા જાત;
તિગ વરસાંતરે કેવલી, પ્રીયંગુ વિખ્યાત. ૨
સંયમ ધર સહસે વર્યા, નિરૂપમ પદ નિર્વાણુ;
વીર કહે પ્રભુ ધ્યાનથી, ભવ ભવ કોડી કલ્યાણુ. ૩

---

૧. હરણુ ૨. સિંહ.

૧૧. શ્રી. શ્રેયાંસનાથસ્વામીનું ચૈત્યવંદન.

અચ્યુતથી પ્રભુ ઉતર્યા, સિંહપુરે શ્રેયાંસ;
યોનિ વાનર દેવગણુ, દેવ કરે પરશંસ. ૧
શ્રવણે સ્વામી જનમિયા, મકરરાશિ દુગવાસ;
છદ્મસ્થા તિંદુકતલે, કેવલ મહિમા જાસ. ૨
વાચંયમ સહસે સહિ, ભવ સંતતિનો છેહ;
શ્રી શુભવીરને સાંઇસ્યું, અવિચલ ધર્મ સનેહ. ૩

---

૧૨. શ્રી વાસુપૂજ્યસ્વામીનું ચૈત્યવંદન.

પ્રાણુત થકી પ્રભુ પાંગર્યા,[1] ચૂંપે ચંપા ગામ;
શિવ મારગ જાતાં થકાં, ચંપક તરૂ વિશ્રામ. ૧
અશ્વયોનિ ગણુ રાક્ષસ, શતભિષા કુંભ રાશિ;
પાડલ હેઠે કેવલી, મૌનપણે ઇગવાસિ.[2] ૨
ષટ્શત સાથે શિવ થયા, વાસુપૂજ્ય જિનરાજ;
વીર કહે ધન્ય તે ઘડી, જબ નિરખ્યા મહારાજ. ૩

---

૧૩. શ્રીવીમલનાથ સ્વામીનું ચૈત્યવંદન.

અષ્ટમ સ્વર્ગ થકી ચવી, કંપીલ પુરમાં વાસ;
ઉત્તરા ભાદ્રપદે જનમ, માનવ ગણુ મીન રાશ ૧
યોનિ છાગ સુહંકરૂ, વિમલનાથ ભગવંત;
દોય વરસ તપ નિર્જલી, જંબુ તલે અરિહંત. ૨
ષટ્સહસ મુનિ સાથસ્યું, વિમલ વિમળ પદ પાય;
શ્રી શુભવીરને સાંઇસ્યું, મળવાનું મન થાય. ૩

---

૧. ચળ્યા. ૨. એક વર્ષ છદ્મસ્થ.

૧૪. શ્રી અનંતનાથસ્વામીનું ચૈત્યવંદન.

દેવલોક દશમા થકી, ગયા અયોધ્યા ઠામ;
હસ્તિ યોનિ અનંતને, દેવગણે અભિરામ. ૧
રેવતિએ જનમ્યા પ્રભુ, મિન રાશિ સુખકાર;
ત્રણ વરસ છદ્મસ્થમાં, નહિ પ્રશ્નાદિ ઉચ્ચાર. ૨
પીપલ વૃક્ષે પામિયા, કેવળ લક્ષ્મી નિધાન;
સાત સહસશું શિવવર્યા, વીર કરે બહુ માન. ૩

૧૫. શ્રી ધર્મનાથસ્વામીનું ચૈત્યવંદન.

વિજય વિમાન થકી ચવ્યા, રત્નપુરે અવતાર;
ધર્મનાથ ગણુ દેવતા, કર્કરાશિ મનોહર, ૧
જન્મ્યા પુષ્પ નક્ષેતરે, યોનિ છાગ વિચાર;
દોય વરસ છદ્મસ્થમાં, વિચર્યા ધર્મ દયાળ. ૨
દધિપર્ણાધો કેવલી, વીર વર્યા બહુ રિદ્ધ;
કર્મ ખપાવીને હુવા, અડસય સાથે સિદ્ધ. ૩

૧૬. શ્રી શાંતિનાથસ્વામીનું ચૈત્યવંદન.

સર્વાર્થ સિદ્ધે થકી, ચવિયા શાંતિ જિણેશ;
હસ્તિનાગપુર અવતર્યા, યોનિ હસ્તિ વિશેષ. ૧
માનવ ગણુ ગુણવંતને, મેષરાશિ સુવિલાસ;
ભરણિએ જનમ્યા પ્રભુ; છદ્મસ્થા એગવાસ. ૨
કેવલ નંદિ તરૂ તલે, પામ્યા અંતર ઝાણ;
વીર કરમને ક્ષય કરી, નવ શતશું નિર્વાણ. ૩

૧૭. શ્રી કુંથુનાથ સ્વામીનું ચૈત્યવંદન.

લવ સત્તમ[1] સુરભવ તજી, ગજપુર નયર નિવાસ;
રાક્ષસ ગણ કૃતિકા જની, કુંથુનાથ વૃષ રાશિ. ૧
સોલ વરસ છદ્મસ્થમાં, જિનવર યોનિ છાગ;
ઘાતિ કર્મ ઘાતે કરી, તિલક તલે વીતરાગ. ૨
શૈલેશી કરણે કરી, એક સહસ પરિવાર;
શિવ મંદિર સિધાવતાં, વીર ઘણું હુશિયાર. ૩

૧૮. શ્રીઅરનાથસ્વામીનું ચૈત્યવંદન.

ઠાણ સવ્વટ્ઠથકી ચવ્યા, નાગપુરે અરનાથ;
રેવતી જન્મ મહોત્સવા, કરતા નિર્જરનાથ. ૧
જયકર યોનિ ગજવરૂ, રાશિ મીન ગણદેવ;
ત્રણ વરસમાં થિર થઇ, ટાલે મોહની ટેવ. ૨
પામ્યા અંબતરૂ તલે, ક્ષાયક ભાવે નાણ;
સહસ મુનિવર સારશું, વીર કહે નિરવાણ. ૩

૧૯. શ્રી મલ્લિનાથસ્વામીનું ચૈત્યવંદન.

મલ્લિ જયંત વિમાનથી, મિથિલા નયરી સાર;
અશ્વનિ યોનિ જયંકરૂ, અશ્વનિએ અવતાર. ૧
સુરગણ રાશિ મેષ છે, વંદિત સ્વર્ગી લોક;
છદ્મસ્થા અહોરાતિની, કેવલ વૃક્ષ અશોક; ૨
સમવરસણ બેસી કરી, તીર્થ પ્રવર્ત્તનહાર;
વીર અચલ સુખને વર્યા, પંચસયાં પરિવાર. ૩

---

૧. સર્વાર્થસિદ્ધના દેવ.

૨૦. શ્રી મુનિસુવ્રતસ્વામીનું ચૈત્યવંદન.

સુવ્રત અપરાજિતથી, રાજગ્રહી રહેઠાણ,
વાનર યોનિ રાજતી, સુંદર ગણ ગીર્વાણ. ૧
શ્રવણ નક્ષત્રે જનમિયા, સુરવર જયજયકાર;
મકર શશિ છદ્મસ્થમાં, મૌન માસ અગિયાર. ૨
ચંપક હેઠે ચાંપિયા, જે ધનઘાતી ચાર;
વીર વડો જગમાં પ્રભુ, શિવપદ એક હજાર. ૩

૨૧. શ્રી નેમિનાથસ્વામીનું ચૈત્યવંદન.

નેમિનાથ બાવીશમા, અપરાજિતથી આય;
સૌરીપુરમાં અવતર્યા, કન્યારાશિ સુહાય. ૧
યોનિ વાઘ વિવેકીને, રાક્ષસગણ અદ્‌ભુત;
રિખ[૧] ચિત્રા ચોપન દિન, મૌનવંતા મન પુત[૨]. ૨
વેતસ હેઠે કેવલી, પંચસયાં છત્રીશ;
વાચંયમશું[૩] શિવ વર્યા, વીર નમે નિશદિશ. ૩

૨૨. શ્રી નમિનાથસ્વામીનું ચૈત્યવંદન.

દશમા પ્રાણત સ્વર્ગથી, આવ્યા શ્રી નમિનાથ;
મિથિલા નયરી રાજીયો, શિવપુર કેરો સાથ. ૧
યોનિ અશ્વ અલંકરી, અશ્વની ઉદયો ભાણ;
મેષરાશિ સુરગણ નમું, ધન તે દિન સુવિહાણ. ૨

---

૧. નક્ષત્ર. ૨. પવિત્ર. ૩. મુનિસાથે.

નવ માસાંતર કેવલી, બકુલ તલે નિરધાર;
વીર અનોપમ સુખ વર્યા, મુનિ પરિતંત[1] હજાર. ૩

૨૩. શ્રી પાર્શ્વનાથસ્વામીનું ચૈત્યવંદન.

નયરી વાણારશીએ થયા, પ્રાણતથી પરમેશ;
યોનિ વ્યાઘ્ર સુહંકરી, રાક્ષસ ગણ સુવિશેષ. ૧
જન્મ વિશાખાએ થયો, પાર્શ્વ પ્રભુ મહારાય;
તુલારાશિ છદ્મસ્થમાં, ચોરાશી દિન જાય. ૨
ધવતરૂ પાસે પામિયા, ક્ષાયક દૃગ ઉપભોગ;
મુનિ તેત્રિશે શિવ વર્યા, વીર અખય સુખ ભોગ. ૩

---

૨૪. શ્રી મહાવીરસ્વામીનું ચૈત્યવંદન.

ઉર્ધ્વ લોક દશમા થકી, કુંડપુરે મંડાણ;
વૃષભયોનિ ચોવીશમા, વર્દ્ધમાન જિનભાણ. ૧
ઉત્તરા ફાલ્ગુણી ઉપના, માનવગણ સમુદાય;
કન્યારાશિ છદ્મસ્થમાં, બાર વરસ વહી જાય. ૨
શાલ વિશાલ તરૂ તલે, કેવલનિધિ પ્રગટાય;
વીર બિરૂદ ધરવા ભણી, એકાકી શિવ જાય. ૩

---

[1] પરિવાર.

સ્તવનો.

૧ શ્રી ઋષભદેવ સ્વામી.

શ્રી આનંદઘનજી કૃત સ્તવન.

રાગ મારૂ.

કરમ પરીક્ષા કરણ કુમર ચલ્યોરે—એ દેશી.

ઋષભ જિનેશ્વર પ્રીતમ માહરોરે, ઓર ન ચાહું કંત;
રીઝયો સાહેબ સંગ ન પરિહરેરે, ભાંગે સાદિ અનંત.
ઋષભ૦ ૧

પ્રીત સગાઈરે જગમાં સહુ કરેરે, પ્રીત સગાઈ ન કોય;
પ્રીત સગાઈરે નિરૂપાધિક કહીરે, સોપાધિક ધન ખોય.
ઋષભ૦ ૨

કોઈ કંત કારણ કાષ્ટ ભક્ષણ[1] કરેરે, મિલશું કંતને ધાય;
એ મેળો નવિ કહીયે સંભવેરે, મેળો ઠામ ન ઠાય.
ઋષભ૦ ૩

કોઇ પતિરંજન અતિઘણું તપ કરેરે, પતિ રંજન તન તાપ;
એ પતિરંજન મેં નવિ ચિત્ત ધર્યું રે, રંજન ધાતુ[2] મિલાપ.
ઋષભ૦ ૪

કોઈ કહે લીલારે અલખ અલખ તણીરે, લખ પૂરે મન આશ;
દોષ રહિતને લીલા નવિ ઘટેરે, લીલા દોષ વિલાસ.
ઋષભ૦ ૫

---

૧. કાષ્ટમાં બળી મરે. ૨. પ્રકૃતિ, સ્વભાવ.

ચિત્ત પ્રસન્નેરે પૂજન ફલ કહ્યુંરે, પૂજા અખંડિત એહ;
કપટ રહિત થઇ આતમ અરપણારે, આનંદઘન પદ રેહ.
ઋષભ૦ ૬

શ્રી દેવચંદ્રજી કૃત સ્તવન.

નિંદડી વેરણ હુઇ રહી—એ દેશી.

ઋષભ જિણંદશું પ્રીતડી, કીમ કીજે હો કહો ચતુર વિચાર;
પ્રભુજી જઇ અલગા વસ્યા, તિહાં કિણે નવિ હો કો વચન ઉચ્ચાર. ઋષભ૦ ૧

કાગળ પણ પહોંચે નહિ, નવિ પહોંચે હો તિહાં કો પરધાન;
જે પહોંચે તે તુમ સમો, નવિ ભાખે હો કોનું વ્યવધાન[1].
ઋષભ૦

પ્રીતિ કરે તે રાગીઆ, જિનવરજી હો તુમે તો વીતરાગ.
પ્રીતડી જેહ અરાગીથી, ભેલવવી હો તે લોકોત્તર માર્ગ.
ઋષભ૦ ૩

પ્રીતિ અનાદિની વિષ ભરી, તે રીતે હો કરવા મુજ ભાવ;
કરવી નિર્વિષ[2] પ્રીતડી, કિણ ભાંતે હો કહો બને બનાવ.
ઋષભ૦ ૪

પ્રીતિ અનંતી પર થકી, જે તોડે હો તે જોડે એહ;
પરમપુરૂષથી[3] રાગતા, એકત્વતા હો દાખી ગુણ ગેહ.
ઋષભ૦ ૫

---

૧. હકીકત. ૨. રાગરૂપ વિષ રહિત. ૩ પરમાત્માથી.

પ્રભુજીને અવલંબતાં, નિજ પ્રભુતા હો પ્રગટે ગુણ રાશ,
દેવચંદ્રની સેવના, આપે મુજ હો અવિચળ સુખવાસ.
ઋષભ૦ ૬

શ્રી યશોવિજયજી કૃત સ્તવન.

મહાવિદેહ ક્ષેત્ર સોહામણો—એ દેશી.

જગજીવન જગ વા'લહો, મરૂદેવીનો નંદ લાલરે;
મુખ દીઠે સુખ ઉપજે, દર્શન અતિહિ આનંદ. લા૦ જ૦ ૧
આંખડી અંબુજ પાંખડી, અષ્ટમી શશિ સમ ભાલ લાલરે;
વદન તે શારદ ચંદલો, વાણી અતિહિ રસાલ. લા૦ જ૦ ૨
લક્ષણ અંગે વિરાજતાં, અડહિય સહસ ઉદાર લાલરે;
રેખા કર ચરણાદિકે, અભ્યંતર નહિ પાર. લા૦ જ૦ ૩
ઇંદ્ર ચંદ્ર રવિ ગિરિતણા, ગુણ[1] લઇ ઘડિયું અંગ લાલરે;
ભાગ્ય કિહાં થકી આવિયું, અચરિજ એહ ઉત્તંગ. લા૦ જ૦ ૪
ગુણ સઘળા અંગે કર્યા, દૂર કર્યા સવિ દોષ લાલરે;
વાચક યશવિજયે થુણ્યો, દેજો સુખનો પોષ લા૦ જ૦ ૫

---

૧. રૂપ, સૌમ્યતા, પ્રતાપ, અને ધૈર્ય.

શ્રી મોહનવિજયજી કૃત સ્તવન.

બાળપણે આપણ સસનેહી, રમતા નવ નવ વેષે
આજ તુમે પામ્યા પ્રભુતાઇ, અમે તો સંસાર નિવેશે
હો પ્રભુજી! ઓલંભડે મત ખીજો.

જો તુમ ધ્યાતાં શિવસુખ લહીએ, તો તુમને કેઇ ધ્યાવે[1];
પણ ભવ સ્થિતિ પરિપાક થયા વિણ, કોઇ ન મુક્તિ જાવે.
હો પ્રભુજી! ઓ૦ ૨

સિદ્ધનિવાસ લહે ભવિસિદ્ધિ,[2] તેમાં શો પા'ડ તમારો,
તો ઉપકાર તમારો લહીએ, અભવ્યસિદ્ધને[3] તારો.
હો પ્રભુજી! ઓ૦ ૩

નાણરયણ પામી એકાંતે, થઇ બેઠા મેવાસી;
તે માંહેલો એક અંશ જો આપો, તે વાતે સાબાશી
હો પ્રભુજી! ઓ૦ ૪

અક્ષય પદ દેતાં ભવિજનને, સંકીર્ણતા નવિ થાય;
શિવપદ દેવા જો સમરથ છો, તો જશ લેતાં શું જાય?
હો પ્રભુજી! ઓ૦ ૫

સેવાગુણ રંજ્યા ભવિ જનને, જો તુમ કરો વડભાગી;
તો તમે સ્વામી કેમ કહાવો, નિર્મમ ને નિરાગી.
હો પ્રભુજી! ઓ૦ ૬

---

૧. આસપાસ—ચોમેર. ૨. ભવ્ય જીવો. ૩ અભવ્યોને.

નાભિનંદન જગવંદન પ્યારો, જગગુરૂ જગ જયકારી;
રૂપ વિબુધનો મોહન પભણે, વૃષભ લંછન બલિહારી.
હો પ્રભુજી! ઓ૦ ૭

---

૨. શ્રી અજિતનાથસ્વામી.

શ્રી આનંદઘનજી કૃત સ્તવન.

રાગ આશાવરી.

મારૂં મન મોહ્યું રે શ્રી વિમલાચલેરે—એ દેશી.

પંથડો નિહાળુંરે બીજા જિન તણોરે,
અજિત અજિત ગુણ ધામ;
જે તેં જીત્યારે તેણે હું જીતિયોરે,
પુરુષ કિશ્યું મુજ નામ? પંથડો૦ ૧
ચરમ નયણ કરી મારગ જોવતાંરે,
ભૂલ્યો સયલ સંસાર;
જેણે નયણે કરી મારગ જોઇએરે,
નયણ તે દિવ્ય વિચાર. પંથડો૦ ૨
પુરૂષ પરંપર અનુભવ જોવતાંરે,
અંધો અંધ પલાય;
વસ્તુ વિચારેરે જો આગમે કરીરે;
ચરણ ધરણ નહીં ઠાય. પંથડો૦ ૩
તર્ક વિચારેરે વાદ પરંપરારે,

પાર ન પહોંચે કોય;
અભિમત વસ્તુ વસ્તુગતે કહે રે;
તે વિરલા જગ જોય. પંથડો૦ ૪
વસ્તુ વિચારે રે દિવ્ય નયણુતણોરે,
વિરહ પડયો નિરધાર;
તરતમ જોગેરે તરતમ વાસનારે;
વાસિત બોધ આધાર. પંથડો૦ ૫
કાળ* લબ્ધિ લહી પંથ નિહાળશું રે,
એ આશા અવિલંબ;
એ જન જીવેરે જિનજી જાણજોરે,
આનંદઘન મત અંબ. પંથડો૦ ૬

શ્રી દેવચંદ્રજી કૃત સ્તવન.

દેખો ગતિ દૈવનીરે—એ દેશી.

જ્ઞાનાદિક ગુણ સંપદારે, તુજ અનંત અપાર;
તે સાંભળતાં ઉપનીરે, રૂચિ તેણે પાર ઉતાર;
અજિત જિન તારજોરે, તારજો દીનદયાળ અ૦ ૧
જે જે કારણ જેહનુંરે, સામગ્રી સંયોગ;
મળતાં કારજ નીપજેરે, કર્તા તણે પ્રયોગ. અ૦ ૨

---

* ભવસ્થિતિ પરિપાક.

કાર્યસિદ્ધિ કર્તા વસુરે, લહિ કારણ સંયોગ;
નિજ પદકારક પ્રભુ મિલ્યારે, હોય નિમિત્તહ ભોગ. અ૦ ૩
અજકુલગત કેશરી લહેરે, નિજપદ સિંહ નિહાળ;
તિમ પ્રભુ ભકતે ભવિ લહેરે, આતમ શક્તિ સંભાળ. અ૦ ૪
કારણ પદ કર્તા પણે રે, કરી આરોપ અભેદ;
નિજ પદ અર્થી પ્રભુ થકીરે, કરે અનેક ઉમેદ અ૦ ૫
એહવા પરમાતમ પ્રભુરે, પરમાનંદ સ્વરૂપ;
સ્યાદ્વાદ સત્તા રસીરે, અમલ અખંડ અનૂપ૦ ૬
આરોપિત સુખ ભ્રમ ટલ્યોરે, ભાસ્યો અવ્યાબાધ;
સમર્યું અભિલાષીપણુંરે, કર્તા સાધન સાધ્ય અ૦ ૭
ગ્રાહકતા સ્વામિત્વતારે, વ્યાપક ભોક્તા ભાવ;
કારણતા કારજ દશારે, સકલ ગ્રહ્યું નિજભાવ અ૦ ૮
શ્રદ્ધા ભાસન રમણતારે, દાનાદિક પરિણામ;
સકલ થયા સત્તારસીરે, જિનવર દરિસણ પામ, અ૦ ૯
તિણે નિર્યામકમાહણોરે, વૈદ્ય ગોપ આધાર;
દેવચંદ્ર સુખ સાગરૂરે, ભાવ ધરમ દાતાર. અ૦ ૧૦

શ્રી યશોવિજયજી કૃત સ્તવન.

નીંદડી વેરણ હોઈ રહી—એ દેશી.

અજિત જિણંદશું પ્રીતડી, મુજ ન ગમે હો બીજાનો સંગકે;

માલતી ફૂલે મોહીઓ, કિમ બેસે હો બાવલ તરૂ ભૃંગ કે.
અજિત૦ ૧

ગંગાજલમાં જે રમ્યા, કિમ*છિલ્લર હોરતિ પામે×મરાળ કે;
સરોવર જલધર જલ વિના, નવિ ચાહે હો જગચાતકબાળકે
અજિત૦ ૨

કોકિલ કલકૂજિત કરે, પામી મંજરી હો પંજરી સહકારકે;
ઓછાં તરૂ વર નવિ ગમે, ગિરૂઆશું હો હોયે ગુણનો પ્યારકે.
અજિત૦ ૩

કમલિની દિનકર કરગ્રહે, વલી કુમુદિની હો ધરે ચંદ્રશું પ્રીતકે;
ગૌરી[1] ગિરીશ[2] ગિરિધર[3] વિના, નવિ ચાહે હો
કમલા[4] નિજ ચિત્તકે. અજિત૦ ૪

તિમ પ્રભુશું મુજ મન રમ્યું, બીજાશું હો નવિ આવે દાયકે;
શ્રીનયવિજય સુગુરૂતણો, વાચક જસ હો નિત નિત
ગુણ ગાયકે. અજિત૦ ૫

શ્રી મોહનવિજયજી કૃત સ્તવન.

મોતીડાની–દેશી.

અજિત અજિત જિન અંતરજામી,
અરજ કરૂં છું પ્રભુ શિરનામી;

---

*છાછરૂં પાણી. ×હંસ. ૧ પાર્વતી. ૨ શંકર. ૩ હરિ-વિષ્ણુ. ૪ લક્ષ્મી.

સાહિબા સસનેહી સુગુણજી,
વાતલડી કહું કેહી–સાહિબા૦ ૧
આપણ બાળપણાના સ્વદેશી,
તો હવે કેમ થાઓછો વિદેશી; સાહિબા૦
પુણ્ય અધિક તુમે હુવા જિણંદા,
આદિ અનાદિ અમે તો બંદા–સાહિબા૦ ૨
તાહરે આજે મણાઈ છે શાની,
તુંહીજ લીલાવંત તું જ્ઞાની; સાહિબા૦
તુજ વિણ અન્યને કો નથી ધ્યાતા,
તો જો તું છે લોક વિખ્યાતા–સાહિબા. ૩
એકને આદર એકને અનાદર,
એમ કેમ ઘટે તુજને કરૂણાકર; સાહિબા૦
દક્ષિણ વામ નયન બીહું સરખી,
કુણ ઓછું કોણ અધિકું પરખી-સાહિબા૦ ૪
સ્વામિતા મુજથી ન રાખો સ્વામી,
શી સેવકમાં જુઓ છો ખામી; સાહિબા૦
જે ન લહે સન્માન સ્વામીનો,
તો તેને કહે સહુકો કમીનો[1]–સાહિબા૦
રૂપાતીત જો મુજથી થાશો,
ક્યાશું રૂપ કરી જ્યાં જાશો; સાહિબા૦
જડ પરમાણુ અરૂપી કહાયે,

ગહૃત સંયોગે શું રૂપી ન થાયે–સાહિબા૦ ૬
ધન તો ઓળગે[૨] કિમપિ ન હેવે,
જો દિનમણિ: કનકાચલ સેવે; સાહિબા૦
એવું જાણી તુજને સેવું,
તાહરે હાથ છે ફળનું દેવું–સાહિબા૦ ૭
તુજ પદપંકજ મુજ મન વળગ્યું,
જાયે કીહાં છંડીને અળગું, સાહિબા૦
મધુકર મયગલ યદ્યપિ રાચે,
પણ સૂને મુખે લાલ નવિ માચે–સાહિબા૦ ૮
તારક બિરુદ કહાવો છો મોટા,
તો મુજથી કિમ થાશો ખોટા સાહિબા૦
રૂપ વિબુધનો મોહન ભાખે,
અનુભવરસ આનંદશું ચાખે–સાહિબા૦ ૯

૨

ઓળગ અજિત જિણુંદની, માહરે મન માની;
માલતિ મધુકરની પરે, બની પ્રીત અછાની.
વારી હું જીતશત્રુ સુતતણા, મુખડાને મટકે. ૧
અવર કોઇ જાચું નહીં, વિણુ સ્વામી સુરંગા;
ચાતક જેમ જલધર વિના, નવી સેવે ગંગા. વા૦ ૨

---

૧. હલકો. દુર્ભાગી. ૨. નમસ્કાર કરવાથી.

એ ગુણ પ્રભુ કિમ વિસરે, સુણી અન્ય પ્રશંસા;
છિલ્લર કીણવિધ રતિ ધરે, માનસરના હંસા. વા૦ ૩
શિવ એક ચંદકળાથકી, લહી ઇશ્વરતાઇ;
અનંત કળાધર મે ધર્યો, મુજ અધિક પુન્યાઇ. વા૦ ૪
તું ધન તું મન તન તુંહીં, સસનેહા સ્વામી,
મોહન કહે કવિ રૂપનો, જિન અંતરજામી. વા૦ ૫

---

૩. શ્રી સંભવનાથ સ્વામી.

આનંદઘનજી કૃત સ્તવન.

રાગ રામગ્રી.

રાતડી રમીને કિહાંથી આવીયારે—એ દેશી.

સંભવદેવ તે ધુર સેવો સવેરે, લહિ પ્રભુ સેવન ભેદ;
સેવન કારણ પહેલી ભૂમિકારે, અભય અદ્વેષ અખેદ,
સંભવ૦ ૧
ભય ચંચલતા હો જે પરિણામનીરે, દ્વેષ અરોચક ભાવ;
ખેદ પ્રવૃત્તિ હો કરતાં થાકીયેરે, દોષ અબોધ લખાવ.
સંભવ૦ ૨
ચરમાવર્ત[1] હો ચરમ કરણ[2] તથારે, ભવ પરિણુતિ પરિપાક,
દોષ ટળે વળી દ્રષ્ટિ ખુલે ભલીરે, પ્રાપ્તિ પ્રવચન વાક.
સંભવ૦ ૩

પરિચય પાતિક ઘાતિક[3] સાધુશુંરે, અકુશલ અપચય ચેત;
ગ્રંથ અધ્યાતમ શ્રવણ મનન કરીરે, પરિશીલન નયહેત.
સંભવ૦ ૪

કારણ જોગે કારજ નીપજેરે, એમાં કોઈ ન વાદ;
પણ કારણ વિણ કારજ સાધિયેરે, એ નિજ મત ઉનમાદ.
સંભવ૦ ૫

મુગ્ધ સુગમ કરી સેવન આદરેરે, સેવન અગમ અનૂપ;
દેજો કદાચિત્ સેવક યાચનારે, આનંદઘન રસ રૂપ.
સંભવ૦ ૬

શ્રી દેવચંદ્રજી કૃત સ્તવન.

ધનરા ઢોલા—એ દેશી.

શ્રી સંભવ જિનરાજજીરે, તાહરૂં અકલ સ્વરૂપ,
જિનવર પૂજો;
સ્વપર પ્રકાશક દિનમણિરે, સમતા રસનો ભૂપ;
જિન૦ પૂ૦
પૂજો પૂજોરે ભવિક જન પૂજો, પ્રભુ પૂજ્યા પરમાનંદ.
જિન૦ પૂ૦ ૧

---

૧. છેલ્લું પુદ્ગળ પરાવર્ત્ત. ૨ અનિવૃત્તિકરણ. ૩ પાપસંહારક.

અવિસંવાદી નિમિત્તછોરે, જગત જંતુ સુખ કાજ; જિન૦
હેતુ સત્ય બહુ માનથીરે, જિન સેવ્યાં શિવરાજ.
જિન૦ પૂ૦ ૨

ઉપાદાન આતમ સહીરે, પુષ્ટાલંબન દેવ; જિન૦
ઉપાદાન કારણુપણેરે, પ્રગટ કરે પ્રભુ સેવ.
જિન૦ પૂ૦ ૩

કાર્ય ગુણ કારણ પણેરે, કારણ કાર્ય અનૂપ; જિન૦
સકલ સિદ્ધતા તાહરીરે, માહરે સાધનરૂપ.
જિન૦ પૂ૦ ૪

એકવાર પ્રભુવંદનારે, આગમ રીતે થાય; જિન૦
કારણ સત્યે કાર્યનીરે, સિદ્ધિ પ્રતીત કરાય.
જિન૦ ૫

પ્રભુપણે પ્રભુ ઓળખીરે, અમલ વિમલ ગુણ ગેહ; જિન૦
સાધ્યદષ્ટિ સાધકપણેરે, વંદે ધન્ય નર તેહ.
જિન૦ પૂ૦ ૬

જન્મ કૃતારથ તેહનોરે, દિવસ સફલ પણ તાસ; જિન૦
જગત શરણ જિન ચરણનેરે, વંદે ધરિય ઉલ્લાસ.
જિન૦ પૂ૦ ૭

નિજ સત્તા નિજ ભાવથીરે, ગુણ અનંતનું ઠાણું; જિન૦
દેવચંદ્ર જિનરાજજીરે, શુદ્ધ સિદ્ધ સુખ ખાણ.
જિન૦ પૂ૦ ૮

શ્રી યશોવિજયજી કૃત સ્તવન.

મન મધુકર મોહી રહ્યો—એ દેશી.

સંભવ જીનવર વિનતી, અવધારો ગુણ જ્ઞાતારે;
ખામી નહીં મુજ ખિજમતે, કદીય હોશો ફલ દાતારે. સં૦ ૧
કરજોડી ઉભો રહું, રાત દિવસ તુમ ધ્યાનોરે;
જો મનમાં આણો નહીં, તો શું કહીએ છાનોરે. સં૦ ૨
ખોટ ખજાને કો નહીં, દીજીએ વંછિત દાનોરે;
કરૂણા નજર પ્રભુજી તણી, વાધે સેવક વાનોરે, સં૦ ૩
કાળ લબ્ધિ મુજ [૧]મતિ ગણો, ભાવ લબ્ધિ તુમ હાથેરે;
લડથડતું પણ ગજ બચ્ચું, ગાજે [૨]ગયવર સાથેરે. સં૦ ૪
દેશો તો તુમહી ભલા, બીજા તો નવિ યાચુંરે;
વાચક યશ કહે સાંઈશું, ફળશે એ મુજ સાચુંરે. સં૦ ૫

શ્રી મોહનવિજયજી કૃત સ્તવન.

આવ્યા આમ પધારો પૂજ્ય—એ દેશી.

સમકિત દાતા સમકિત આપો, મન માગે થઈ મીઠું;
છતી વસ્તુ દેતાં શું શોચો, મીઠું જે સહુએ દીઠું
પ્યારા પ્રાણ થકી છો રાજ, સંભવ જિનજી મુજને. ૧
એમ મત જાણો જે આપે લહીએ, તે લાધું શું લેવું;

---

૧. ના. ૨. મોટા હાથી.

પણ પરમારથ પ્રીછી આપે, તેહિજ કહીએ દેવું.
ધ્યારા૦ ૨

અર્થી હું તું અર્થ સમર્પક, ઈમ મત કરજો હાંસું;
પ્રકટ હતું તુજને પણ પહેલાં, એ હાંસાનું પાસું.
ધ્યારા૦ ૩

પરમ પુરૂષ તુમે પ્રથમ ભજીને, પામ્યા ઈમ પ્રભુતાઇ;
તેણે રૂપે તુમને અમે ભજીએ, તેણે તુમ હાથ વડાઇ.
ધ્યારા૦ ૪

તમે સ્વામી હું સેવાકામી, મુજરે સ્વામી નિવાજે;
નહિ તો હઠ માંડી માગંતાં કીણવિધ સેવક લાજે.
ધ્યારા૦ ૫

જ્યાતે જ્યોતિ મીલે મન પ્રીછે, કુણ લહેશે કુણ ભજશે;
સાચી ભક્તિ તે હંસ તણી પરે, ખીરનીર[1] નય કરશે.
ધ્યારા૦ ૬

ઓલગ કીધી તે લેખે આવી, ચરણ ભેટ પ્રભુ દીધી;
રૂપ વિબુધનો મોહન પભણે, રસના પાવન કીધી.
ધ્યારા૦ ૭

---

૧ ક્ષીર નીરનો ન્યાય કરશે-એમને જુદું પાડશે.

૪ શ્રી અભિનંદનસ્વામી.

શ્રી આનંદઘનજી કૃત સ્તવન.

રાગ ધન્યાશ્રી-સિંધુઓ.

આજ નિહજોરે દીસે નાહલો-એ દેશી.

અભિનંદન જિન દરિશણ તરસીએ, દરિશણ દુર્લભ દેવ;
મત મત ભેદેરે જો જઈ પૂછીએ, સહુ થાપે અહમેવ.
અભિનંદન૦ ૧

સામાન્યે કરી દરિશણ દોહલું, નિર્ણય સકલ વિશેષ;
મદમેં ઘેર્યોરે અંધો કેમ કરે, રવિશશિરૂપ વિલેખ.
અભિ૦ ૨

હેતુ વિવાદે હો ચિત્ત ધરી જોઇએ, અતિ દુર્ગમ નયવાદ;
આગમવાદે હો ગુરૂગમ કો નહીં, એ સબલો વિષવાદ.
અભિ૦ ૩

ઘાતિ ડુંગર આડા અતિ ઘણા, તુજ દરિશણ જગનાથ;
ધીઠાઈ કરી મારગ સંચરૂં, સેંગૂ[1] ! કોઈ ન સાથ.
અભિ૦ ૪

દરિશણ દરિશણ રટતો જો ફરૂં, તો રણ રોઝ સમાન;
જેહને પિપાસા હો અમૃતપાનની, કિમ ભાંજે વિષપાન.
અભિ૦ ૫

---

૧. માર્ગદર્શક ભોમિયો

[1]તરસ ન આવે હો મરણ જીવન તણો, સીઝે જો દરિસણ કાજ
દરિસણ દુર્લભ સુલભ કૃપા થકી, આનંદઘન મહારાજ.
અભિ૦ ૬

શ્રી દેવચંદ્રજી કૃત સ્તવન.

બ્રહ્મચર્ય પદ પૂજીયે—એ દેશી.

ક્યું જાણું ક્યું બની આવશે, અભિનંદન રસ રીતિ હો મિત્ત;
પુદ્ગલ અનુભવ ત્યાગથી, કરવી જસુ પરતીત હો મિત્ત,
ક્યું૦ ૧

પરમાતમ પરમેશ્વરૂ, વસ્તુગતે તે અલિપ્ત હો મિત્ત;
દ્રવ્યે દ્રવ્ય મિલે નહીં, ભાવે તે અન્ય અવ્યાપ્ત હો મિત્ત.
ક્યું૦ ૨

શુદ્ધ સ્વરૂપ સનાતનો, નિર્મલ જે નિઃસંગ હો મિત્ત;
આત્મ વિભૂતિ પરિણમ્યો, ન કરે તે પરસંગ હો મિત્ત.
ક્યું૦ ૩

પણ જાણું આગમ બળે, મિલવું તુમ પ્રભુ સાથે હો મિત્ત
પ્રભુ તો સ્વસંપત્તિમયી, શુદ્ધ સ્વરૂપનો નાથ હો મિત્ત.
ક્યું૦ ૪

પર પરિણામિકતા અછે, જે તુજ પુદ્ગલ જોગ હો મિત્ત;

---

૧. ત્રાસ.

જડ[1] ચલ[2] જગની એંઠનો, ન ઘટે તુજને ભોગ હો મિત્ત.
કર્યું૦ ૫

શુદ્ધ નિમિત્તી પ્રભુ ગ્રહો, કરી અશુદ્ધ પર હેય હો મિત્ત;
આત્માલંબી ગુણલયી, સહુ સાધકનો ધ્યેય હો મિત્ત.
કર્યું૦ ૬

જિમ જિનવર આલંબને, વધે સધે એક તાન હો મિત્ત;
તિમ તિમ આત્માલંબની, ગ્રહે સ્વરૂપ નિદાન હો મિત્ત,
કર્યું૦ ૭

સ્વસ્વરૂપ એકત્વતા, સાધે પૂર્ણાનંદ હો મિત્ત;
રમે ભોગવે આતમા, રત્નત્રયી ગુણ વૃંદ હો મિત્ત.
કર્યું૦ ૮

અભિનંદન અવલંબને, પરમાનંદ વિલાસ હો મિત્ત;
દેવચંદ્ર પ્રભુ સેવના, કરી અનુભવ અભ્યાસ હો મિત્ત.
કર્યું૦ ૯

શ્રી યશોવિજયજી કૃત સ્તવન.

સુણજો હો પ્રભુ—એ દેશી.

દીઠી હો પ્રભુ દીઠી જગગુરૂ તુજ,
મૂરતિ હો પ્રભુ મૂરતિ મોહન વેલડીજી;

---

૧. સ્થાવર ૨ ત્રસ.

મીઠી હો પ્રભુ મીઠી તાહરી વાણુ,
લાગે હો પ્રભુ લાગે જેસી સેલડીજી. ૧
જાણું હો પ્રભુ જાણું જન્મ કયથ્થ,[1]
જો હું હો પ્રભુ જો હું તુમ સાથે મિલ્યોજી;
સુરમણિ હો પ્રભુ સુરમણિ પામ્યો હથ્થ,
આંગણે હો પ્રભુ આંગણે મુજ સુરતરૂ ફલ્યોજી. ૨
જાગ્યા હો પ્રભુ જાગ્યા પુણ્ય અંકુર,
માગ્યા હો પ્રભુ મુહ માગ્યા પાસા ઢલ્યાજી;
વૂઠ્યા હો પ્રભુ વૂઠ્યા અમીરસ મેહ,
નાઠા હો પ્રભુ નાઠા અશુભ શુભ દિન વલ્યાજી. ૩
ભૂખ્યાં હો પ્રભુ ભૂખ્યાં મલ્યાં ઘૃતપૂર,
તરસ્યાં હો પ્રભુ તરસ્યાં દિવ્ય ઉદક મીલ્યાંજી;
થાકયાં હો પ્રભુ થાકયાં મિલ્યાં સુખપાલ,
ચાહતાં હો પ્રભુ ચાહતાં સજ્જન હેજે હલ્યાજી ૪
દીવો હો પ્રભુ દીવો નિશા વન ગેહ,
સાખી હો પ્રભુ સાખી[2] થલે[3] જલ નૌકા[4] મલિજી;
કલિયુગે હો પ્રભુ કલિયુગે દુલહો મુજ,
દરિશણ હો પ્રભુ દરિશણ લહ્યું આશા ફળીજી. ૫
વાચક હો પ્રભુ વાચક યશ તુમ દાસ,
વિનવે હો પ્રભુ વિનવે અભિનંદન સુણોજી;

---

૧. કૃતાર્થ. ૨. આમ્રવૃક્ષ ૩. મરૂભૂમિમાં ૪. પાઠાંતર. સાખી હો પ્રભુ સાથી થલે જળનૌકા મિલીજી.

[1]કઇયેં હો પ્રભુ કઇયેં મ દેશો છેહ,
દેજો હો પ્રભુ દેજો સુખ દરિશણ તણોજી. ૬

શ્રી મોહનવિજયજી કૃત સ્તવન.

આછેલાલની–એ દેશી.

અકલ કળા અવિરૂદ્ધ, ધ્યાન ધરે પ્રતિબુદ્ધ,
આછેલાલ અભિનંદન જિનચંદનાજી;
રોમાંચિત થઇ દેહ, પ્રગટયો પૂરણ નેહ,
આ૦ ચંદ્ર જયું વન અરવિંદનાજી. ૧
એક ખીણ મન રંગ, પરમપુરૂષને સંગ,
આ૦ પ્રાપ્તિ હોવે સો પામીએજી;
સુગુણ સલૂણી ગોઠ, જિમ સાકર ભરી પોઠ,
આ૦ વિણ દામે વિવસાઇએજી. ૨
સ્વામી ગુણમણિ તુજ, નિવસો મનડે મુજ,
આ૦ પણ કહીએ ખટકે નહિજી;
જિમ રજ નયણે વિલગ્ગ, નીર ઝરે નિરવગ્ગ,
આ૦ પણ પ્રતિબિંબ રહે સંસહીજી. ૩
મેં જાચ્યા કંઇ લક્ષ, તારક ભોલે પ્રત્યક્ષ,
આ૦ પણ કો સાચ નાવ્યો વગેજી;

---

૧. પાઠાંતર, કહીએ.

મુજ બહુમિત્રી દેખ, પ્રભુ કાં મૂકો ઉવેખ,
આ૦ આતુર જન બહુ ઓલગેજી. ૪
જગ જોતાં જગનાથ, જિમતિમ આવ્યા છો હાથ,
આ૦ પણ હવે રખે કુમયા[1] કરોજી;
બીજા સ્વારથી દેવ, તું પરમારથ હેવ,
આ૦ પામ્યો હવે હું પટંતરોજી. પ
તેં તાર્યા કંઈ ક્રોડ, તો મુજથી શી હોડ,
આ૦ મેં એવડો શો અલેહણોજી[2] ?
મુજ અરદાસ અનંત–ભવની છે ભગવંત,
આ૦ જાણને શું કહેવું ઘણુંજી. ૬
સેવા ફળ દો આજ, ભોળવો કાં મહારાજ,
આ૦ ભૂખ ન ભાંગે ભામણેજી;
રૂપવિબુધ સુપસાય, મોહન એ જિનરાય,
આ૦ ભૂખ્યો ઉમાહે ઘણોજી. ૭

---

૫. શ્રી. સુમતિનાથસ્વામી.

શ્રી આનંદઘનજી કૃત સ્તવન.

રાગ વસંત તથા કેદારો.

સુમતિ ચરણ કજ આતમ અરપણા,
દરપણ જિમ અવિકાર, સુગ્યાની;

---

૧. અવકૃપા. ૨. મારું એટલું બધું અલેણું શું કે કરોડોને તાર્યા ને મને તારતા નથી ?

મતિતરપણુ બહુ સમ્મત જાણીએ,
પરિસરપણુ સુવિચાર, સુગ્યાની, સુમતિ૦ ૧
ત્રિવિધ સકલ તનુધર ગત આતમા,
બહિરાતમ ધુરિ ભેદ, સુગ્યાની,
બીજો અંતર આતમા તીસરો,
પરમાતમ અવિચ્છેદ, સુ૦ સુમતિ૦ ૨
આતમ બુદ્ધે હો કાયાદિકે ગ્રહ્યો,
બહિરાતમ અઘરૂપ, સુગ્યાની,
કાયાદિકનો હો સાખીધર રહ્યો,
અંતર આતમરૂપ, સુ૦ સુમતિ૦
જ્ઞાનાનંદે હો પૂરણ પાવનો,
વર્જિત સકળ ઉપાધિ, સુગ્યાની,
અતીંદ્રિય ગુણગણમણિ આગરૂ,
એમ પરમાતમ સાધ, સુ૦ સુમતિ૦
બહિરાતમ તજી અંતર આતમા-
રૂપ થઈ થિર ભાવ, સુગ્યાની,
પરમાતમનું હો આતમ ભાવવું;
આતમ અર્પણ દાવ, સુ૦ સુમતિ૦
આતમ અર્પણ વસ્તુ વિચારતાં,
ભરમ ટળે મતિદોષ, સુગ્યાની,

પરમ પદારથ સંપત્તિ સંપજે,
આનંદઘન રસ પોષ, સુ૦ સુમતિ૦ ૬

શ્રી દેવચંદ્રજી કૃત સ્તવન.

દેશી કેડખાની.

અહો શ્રી સુમતિ જિન શુદ્ધતા તાહરી,
સ્વગુણ પર્યાય પરિણામરામી;
નિત્યતા એકતા અસ્તિતા ઇતરયુત,
ભોગ્ય ભોગી થકો પ્રભુ અકામી. અહો૦ ૧
ઉપજે વ્યય લહે તહવિ તેહવો રહે,
ગુણ પ્રમુખ બહુલતા તહવિ પિંડી;
આત્મભાવે રહે અપરતા નવિ ગ્રહે,
લોક પ્રદેશ મિત પણ અખંડી. અહો૦ ૨
કાર્ય કારણ પણે પરિણમે તહવિ ધ્રુવ,
કાર્યભેદે કરે પણ અભેદી;
કર્તૃતા પરિણમે નવ્યતા નવિ રમે,
સકલ વેત્તા થકો પણ અવેદી. અહો૦ ૩
શુદ્ધતા બુદ્ધતા દેવ પરમાત્મતા,
સહજ નિજ ભાવ ભોગી અયોગી;
સ્વપર ઉપયોગી તાદાત્મ્ય સત્તારસી,

શક્તિ પ્રયુંજતો ન પ્રયોગી. અહો૦ ૪
વસ્તુ નિજ પરિણતે સર્વ પરિણામકી,
એટલે કોઈ પ્રભુતા ન પામે;
કરે જાણે રમે અનુભવે તે પ્રભુ;
તત્ત્વ સ્વામિત્વ શુચિ તત્ત્વ ધામે, અહો૦ ૫
જીવ નવિ પુગ્ગલી નૈવ પુગ્ગલ કદા,
પુગ્ગલાધાર નહિ તાસરંગી;
પરતણો ઇશ નહીં અપર ઐશ્વર્યતા,
વસ્તુ ધર્મે કદા ન પરસંગી. અહો૦ ૬
સંગ્રહે નહીં આપે નહીં પરભણી,
નવિ કરે આદરે ન પર રાખે;
શુદ્ધ સ્યાદ્વાદ નિજ ભાવ ભોગી જિકે,
તેહ પરભાવને કેમ ચાખે! અહો૦ ૭
તાહરી શુદ્ધતા ભાસ આશ્ચર્યથી,
ઉપજે રૂચિ તેણે તત્ત્વ ઇહે;
તત્ત્વરંગી થયો દોષથી ઉભગ્યો,
દોષ ત્યાગે ઢલે તત્ત્વ લીહે. અહો૦ ૮
શુદ્ધ માર્ગે વધ્યો સાધ્ય સાધન સધ્યો,
સ્વામી પ્રતિ છંદે સત્તા આરાધે,
આત્મ નિષ્પત્તિ તિમ સાધના નવિ ટકે,
વસ્તુ ઉત્સર્ગ આતમ સમાધે. અહો૦ ૯

માહરી શુદ્ધ સત્તા તણી પૂર્ણતા,
તેહનો હેતુ પ્રભુ તુંહિ સાચો;
દેવચંદ્રે સ્તવ્યો મુનિગણે અનુભવ્યો,
તત્ત્વ ભક્તે ભવિક સકલ રાચો. અહો૦ ૧૦

શ્રી યશોવિજયજી કૃત સ્તવન.

ઝાંઝરીયા મુનિવર—એ દેશી.

સુમતિનાથ ગુણશું મિલીજી,
વાધે મુજ મન પ્રીતિ;
તેલ બિંદુ જિમ વિસ્તરેજી,
જલ માંહે ભલી રીતિ;
સોભાગી જિનશું લાગ્યો અવિહડ રંગ ૧
સજ્જનશું જે પ્રીતડીજી,
છાની તે ન રખાય;
પારમલ કસ્તુરી તણોજી,
મહીમાંહે મહકાય. સોભાગી૦ ૨
આંગળીએ નવિ મેરૂ ઢંકાયે,
છાબડિયે રવિ તેજ;
અંજલિમાં જિમ ગંગ ન માયે,
મુજ મન તિમ પ્રભુ હેજ. સોભાગી૦ ૩

હુઓ છિપે નહિ અધર[1] અરૂણુ[2] જિમ,
ખાતાં પાન સુરંગ;
પીવત ભર ભર પ્રભુ ગુણુ પ્યાલા,
તિમ તુજ મુજ પ્રેમ અભંગ. સોભાગી૦ ૪
ઢાંકી ઇક્ષુ[3] પરાળશુંજી,[4]
ન રહે લહિ વિસ્તાર,
વાચક યશ કહે પ્રભુતણોજી;
તિમ મુજ પ્રેમ પ્રકાર. સોભાગી૦ ૫

શ્રી મોહનવિજયજી કૃત સ્તવન.

વારી હું ઉદયપુર તણે–એ દેશી.

પ્રભુજીશું બાંધી પ્રીતડી,
એતો જીવન જગદાધાર સનેહી;
સાચો તે સાહિબ સાંભરે,
ખીણુ માંહે કોટીકવાર સનેહી.
વારી હું સુમતિ જિણંદને. ૧
પ્રભુ થોડા બોલો ને નિપુણ ઘણો,
એ તો કાજ અનંત કરનાર, સનેહી,
ઓલગ જેહની જેવડી,

---

૧. નીચલો હોઠ. ૨. લાલ ૩. શેરડી ૪. પાંદડાં.

ફળ તેહવો તસ દેનાર, સ૦ વા૦ ૨
પ્રભુ અતિ ધીરો લાજે ભર્યો,
જિમ સિંચ્યો સુકૃતમાળ, સનેહી,
એકણુ કરૂણાની લહેરમાં,
મુનિવાજે કરે નિહાલ, સ૦ વા૦ ૩
પ્રભુ ભવસ્થિતિ પાકે ભક્તને,
કોઇ કહે કીનરે પસાય, સનેહી,
ઋતુ વિના કહો કેમ તરૂવરે,
ફળ પાકીને સુંદર થાય, સ૦ વા૦ ૪
અતિ ભૂખ્યો પણ શું કરે,
કાંઇ બીહું હાથે ન જમાય, સનેહી;
દાસતણી ઉતાવળે,
પ્રભુ કીણવિધ રીઝયો જાય, સ૦ વા૦ ૫
પ્રભુ લખિત હોય તો લાભીએ,
મન માન્યા તો મહારાજ, સનેહી;
ફળ તો સેવાથી સંપજે,
વીણ ખણેય ન ભાંજે ખાજ, સ૦ વા૦ ૬
પ્રભુ વિસાર્યા નવિ વિસરો,
સામો અધિક હોવે છે નેહ, સનેહી;
મોહન કહે કવિ રૂપનો
મુજ વ્હાલો છે જિનવર એહ. સ૦ વા૦ ૭

---

૬. શ્રી પદ્મપ્રભ સ્વામી.

શ્રી આનંદઘનજી કૃત સ્તવન.

રાગ મારૂ તથા સિંધુઓ.

ચાંદલીયા સંદેશો કહેજે માહારા કંથનેરે-એ દેશી.

પદ્મપ્રભ જિન તુજ મુજ આંતરૂરે, કિમ ભાંજે ભગવંત;
કર્મ વિપાકે હો કારણ જોઇનેરે, કોઈ કહે મતિમંત.
પદ્મપ્રભ૦ ૧

પયઇ ઠિઇ અણુભાગ પ્રદેશથીરે, મૂલ ઉત્તર બહુ ભેદ;
ઘાતી અઘાતી હો બંધોદય ઉદીરણારે, સત્તા કર્મ વિચ્છેદ,
પદ્મપ્રભ૦ ૨

કનકોપલવત્ પયડિ પુરૂષ[1] તણીરે, જોડી અનાદિ સ્વભાવ;
અન્ય સંજોગી જિહાં લગે આતમા રે, સંસારી કહેવાય.
પદ્મપ્રભ૦ ૩

કારણ જોગે હો બંધે બંધનેરે, કારણ મુક્તિ મુકાય;
આશ્રવ સંવર નામ અનુક્રમેરે, હેય ઉપાદેય સુણાય.
પદ્મપ્રભ૦ ૪

યુંજન કરણે હો અંતર તુજ પડયોરે, ગુણ કરણે કરી ભંગ;
ગ્રંથ ઉકતે કરી પંડિત જન કહ્યોરે, અંતર ભંગ સુઅંગ.
પદ્મપ્રભ૦ ૫

તુજ મુજ અંતર અંતર ભાંજશેરે, વાજશે મંગલ તૂર;
જીવ સરોવર અતિશય વાધશેરે, આનંદઘન રસપૂર.
પદ્મપ્રભ૦ ૬

---

૧. કર્મપ્રકૃતિ અને જીવ.

શ્રી દેવચંદ્રજી કૃત સ્તવન.

હું તુજ આગળ શું કહું કેશરીયા લાલ-એ દેશી.

શ્રી પદ્મપ્રભ જિન ગુણનિધિરે, લાલ,
જગ તારક જગદીશરે, વાલ્હેસર,
જિન ઉપગાર થકી લહેરે લાલ,
ભવિજન સિદ્ધિ જગીશરે. વાલ્હેસર. ૧

તુજ દરિસણ મુજ વાલહુંરે લાલ,
દરિશણ શુદ્ધ પવિત્તરે; વા૦
દરિસણ શબ્દનયે કરેરે લાલ,
સંગ્રહ એવંભૂતરે. વા૦ તુ૦ ૨

બીજે વૃક્ષ અનંતતારે લાલ,
પસરે ભૂજલ યોગરે; વા૦
તિમ મુજ આતમસંપદારે લાલ,
પ્રગટે પ્રભુ સંયોગરે. વા૦ તુ૦ ૩

જગત જંતુ કારજ રૂચિરે લાલ,
સાધે ઉદયે ભાણરે; વા૦
ચિદાનંદ સુવિલાસતારે લાલ;
વાધે જિનવર ઝાણરે. વા૦ તુ૦ ૪

લબ્ધિ સિદ્ધિ મંત્રાક્ષરેરે લાલ,
ઉપજે સાધન સંગરે; વા૦

સહજ અધ્યાતમ તત્ત્વનારે લાલ.
પ્રગટે તત્ત્વી રંગરે. વા૦ તુ૦ ૫
લોહ ધાતુ કંચન હુવેરે લાલ,
પારસ ફરસન પામિરે; વા૦
પ્રગટે અધ્યાતમ દશારે લાલ,
વ્યક્ત ગુણી ગુણ ગ્રામરે, વા૦ તુ૦ ૬
આત્મ સિદ્ધિ કારજ ભણીરે લાલ,
સહજ નિયામક હેતુરે; વા૦
નામાદિક જિનરાજનાંરે લાલ,
ભવસાગરમાંહે સેતુરે. વા૦ તુ૦ ૭
સ્થંભન ઇંદ્રિય યોગનોરે લાલ,
રક્ત વરણ ગુણ રાયરે વા૦
દેવચંદ્ર વૃંદે સ્તવ્યોરે લાલ,
આપ અવર્ણ અકાયરે વા૦ તુ૦ ૮

શ્રી યશોવિજયજી કૃત સ્તવન.

સહજસલુણા હો સાધુજી-એ દેશી.

પદ્મ પ્રભ જિન જઇ અલગા રહ્યા, જિહાંથી નાવે લેખોજી,
કાગળને મશિ જિહાં નવિ સંપજે, ન ચલે વાટ વિશેષોજી;
સુગુણ સનેહારે કદિય ન વિસરે. ૧

ઇહાંથી તિહાં જઇ કોઇ આવે નહીં, જેહ કહે સંદેશોજી;
જેહનું મિલવું રે દોહિલું તેહશું, નેહ તે આપ કિલેશોજી.

સુગુણ૦ ૨

વીતરાગશુંરે રાગ તે એક પખો, કીજે કવણ પ્રકારોજી;
ઘોડો દોડે રે સાહેબ વાજમાં[1] મન નાણે[2] અસવારોજી.

સુગુણ૦ ૩

સાચી ભક્તિરે ભાવન રસ કહ્યો, રસ હોય તિહાં દોય રીઝેજી;
હોડાહોડેરે બિહુ રસરીઝથી, મનના મનોરથ સીઝેજી.

સુગુણ૦ ૪

પણ ગુણવંતારે ગોઠે ગાજિયે, મોટા તે વિશ્રામજી,
વાચક યશ કહે એહજ આશરે, સુખ લહું ઠામોઠામજી.

સુગુણ૦ ૫

શ્રી મોહન વિજયજી કૃત સ્તવન.

ઢોલામારૂ ઘડી એક કર હો ઝીકાદ હો—એ દેશી.

પરમ રસ ભીનો મહારો,
નિપુણ નગીનો મહારો, સાહીબો;
પ્રભુ મોરા પદ્મ પ્રભુ પ્રાણાધાર હો;

---

૧. લગામ અનુસાર. પાઠાન્તર કાજમાં. ૨. ન લાવે.

જ્યોતિરમા આલિંગીને,
પ્રભુ મોરા અછક છકયો દિનરાત હો;
ઓલગ પણ નવિ સાંભળે,
પ્રભુ મોરા તો શી દરિસણ વાત હો. ૫૦ નિ૦ ૧
નિરભય પદ પામ્યા પછે,
પ્ર૦ જાણીએ નવિ હોવે તેહ હો;
તે નેહ જાણે આગળે,
પ્ર૦ અલગા તે નિઃસનેહ હો. ૫૦ નિ૦ ૨
પદ લેતાં તો લહ્યા વિભુ,
પ્ર૦ પણ નિજ નિજ દ્રવ્ય કહાય હો;
અમે સુદ્રવ્ય સુગુણ ઘણું,
પ્ર૦ સહિતો તીણે શરમાય હો. ૫૦ નિ૦ ૩
તિહાં રહ્યા કરૂણા નયનથી,
પ્ર૦ જોતાં શું ઓછું થાય હો;
જિહાં તિહાં જિનલાવણ્યતા,
પ્ર૦ દેહલી દીપક ન્યાય હો. ૫૦ નિ૦ ૫
જો પ્રભુતા અમે પામતા,
પ્ર૦ કહેવું ન પડે તો એમ હો;
જો દેશો તો જાણું અમે,
પ્ર૦ દરિસણ દલિદ્રતા કેમ હો૦ ૫૦ નિ૦ ૫
હાથે તો નાવિ શકયો,

પ્ર૦ ન કરો કોઇનો વિશ્વાસ હો;
પણ મેળવીએ જો ભક્તિથી,
પ્ર૦ કહેજો તો શાબાસ હો. ૫૦ નિ૦ ૬
કમળ લંછન કીધી મયા,
પ્ર૦ ગુનાહ કરી બગસીસ હો;
રૂપ વિબુધનો મોહન ભણી,
પ્ર૦ પૂરજો સકલ જગીશ હો. ૫૦ નિ૦ ૭

---

૭. શ્રી સુપાર્શ્વનાથ સ્વામી.

શ્રી આનંદઘનજી કૃત સ્તવન.

રાગ સારંગ તથા મલ્હાર. લલનાની એ દેશી.

શ્રી સુપાસ જિન વંદિયે, સુખ સંપત્તિનો હેતુ લલના;
શાંત સુધારસ જલનિધિ, ભવસાગર માંહે સેતુ લલના.
શ્રી સુપાસ૦ ૧
સાત મહાભય ટાલતો, સપ્તમ જિનવર દેવ; લ૦
સાવધાન મનસા કરી, ધારો જિનપદ સેવ. લ૦
શ્રી સુ૦ ૨
શિવશંકર જગદીશ્વરૂ, ચિદાનંદ ભગવાન; લ૦
શ્રી સુ૦ ૩

જિનઅરિહા તિર્થંકરૂ, જ્યોતિ સરૂપ અસમાન; લ૦
શ્રી સુ૦ ૩

અલખ નિરંજન વચ્છલુ, સકલ જંતુ વિશરામ; લ૦
અભયદાન દાતા સદા, પૂરણુ આતમરામ. લ૦
શ્રી સુ૦ ૪

વીતરાગ મદ કલ્પના, રતિ અરતિ ભય શોગ; લ૦
નિદ્રા તંદ્રા દુરદશા, રહિત અબાધિત યોગ. લ૦
શ્રી સુ૦ ૫

પરમ પુરૂષ પરમાતમા, પરમેશ્વર પરધાન; લ૦
પરમ પદારથ પરમેષ્ટિ, પરમદેવ પરમાન્ન. લ૦
શ્રી સુ૦ ૬

વિધિ વિરંચી વિશ્વંભરૂ, હૃષીકેશ જગનાથ; લ૦
અઘહર અઘમોચન ધણી, મુક્તિપરમપદ સાથ. લ૦
શ્રી સુ૦ ૭

એમ અનેક અભિધા ધરે, અનુભવ ગમ્ય વિચાર; લ૦
જેહ જાણે તેહને કરે, આનંદઘન અવતાર. લ૦
શ્રી સુ૦ ૮

શ્રી દેવચંદ્રજી કૃત સ્તવન.

હે સુંદર ! તપ સરિખો જગ કો નહીં–એ દેશી.

શ્રી સુપાસ આનંદમેં, ગુણ અનંતનો કંદ હો જિનજી,
જ્ઞાનાનંદે પૂરણો, પવિત્ર ચારિત્રાનંદહો. જિ૦
શ્રી સુપાસ૦ ૧

સંરક્ષણુ વિણુ નાથ છો, દ્રવ્ય વિના ધનવંત હો, જિ૦
કર્તા પદ કિરિયા વિના, સંત અજેય અનંત હો. જિ૦
શ્રી સુ૦ ૨

અગમ અગોચર અમર તું, અવ્યય ઋદ્ધિ સમૂહ હો, જિ૦
વર્ણ ગંધરસ ફરસવિણુ, નિજ ભોક્તા ગુણ વ્યૂહ હો. જિ૦
શ્રી સુ૦ ૩

અક્ષય દાન અચિંતના, લાભ અયત્ને ભોગ હો, જિ૦
વીર્ય શક્તિ અપ્રયાસતા, શુદ્ધ સ્વગુણ ઉપભોગ હો. જિ૦
શ્રી સુ૦ ૪

એકાંતિક આત્યંતિકો, સહજ અકૃત સ્વાધીન હો, જિ૦
નિરૂપચરિત નિર્દ્વંદ્વ સુખ, અન્ય અહેતુક [1]પીન હો. જિ૦
શ્રી સુ૦ ૫

એક પ્રદેશે તાહરે, અવ્યાબાધ સમાય હો, જિ૦
તસુ પર્યાય અવિભાગતા, સર્વાકાશ ન માયહો. જિ૦
શ્રી સુ૦ ૬

એમ અનંત ગુણનો ધણી, ગુણ ગણનો આનંદ હો, જિ૦
ભોગ રમણ આસ્વાદ યુત, પ્રભુ તુ પરમાનંદ હો. જિ૦
શ્રી સુ૦ ૭

અવ્યાબાધ રૂચિ થઈ, સાધે અવ્યાબાધ હો, જિ૦

---

૧. પુષ્ટ.

દેવચંદ્ર પદ તે લહે, પરમાનંદ સમાધ હો. જિ૦
શ્રી સુ૦ ૮

શ્રી યશોવિજયજી કૃત સ્તવન.

લાછલદે માત મલાર–એ દેશી.

શ્રી સુપાર્શ્વ જિનરાજ, તું ત્રિભુવન શિરતાજ;
આજ હો છાજેરે ઠકુરાઇ, પ્રભુ તુજ પદ તણીજી. ૧
દિવ્ય ધ્વનિ સુર ફૂલ, ચામર છત્ર અમૂલ;
આજ હો રાજેરે ભામંડલ, ગાજે દુંદુભિજી. ૨
અતિશય સહજના[1] ચાર, કર્મ ખપ્યાથી અગ્યાર;
આજ હો કીધારે ઓગણીશે, સુરગણ ભાસુરેજી. ૩
વાણી ગુણ પાંત્રીશ, પ્રતિહારજ જગદીશ;
આજહો રાજેરે દીવાજે, છાજે આઠશુંજી. ૪
સિંહાસન અશોક, બેઠા મોહે લોક;
આજ હો સ્વામીરે શિવ ગામી, વાચક યશ થુણ્યોજી. ૫

શ્રી મોહનવિજયજી કૃત સ્તવન.

ઝીણા મારૂની કરહલડી–એ દેશી.

વાલ્હા મેહ બપીયડા, અહિકુલ મે મૃગકુલને;

---

૧. સ્વભાવિક.

તિમ વલિ નાદે વાહ્યા હો રાજ;
મધુકરને નવમલ્લિકા, તિમ મુજને ઘણી વહાલી.
સાતમા જિનની સેવા હો રાજ. ૧
અન્યઉત્થિક[1] સુર છે ઘણા, પણ મુજ મનડું તેહથી,
નાવે એકણ રાગે હો રાજ;
રાચ્યો હું રૂપાતીતથી, કારણ મનમાન્યાનું,
શું કાંઈ આપો હાથે હો રાજ. સા૦ ૨
મૂળની ભકતે રીઝશે, નહિ તો અવરની રીતે,
કયારે પણ નવિ ખીજે હો રાજ,
ઓલંગડી મોંઘી થશે, કંબલ હોવે ભારી.
જિમજિમ જલથી ભીંજે હો રાજ. સા૦ ૩
મનથી નિવાજસ નહિ કરે, તો કર ગ્રહીને લીજે,
આવશે તે લેખે હો રાજ;
મોટાને કહેવું કીશ્યું, પગદોડી અનુચરની,
અંતરજામી દેખે હો રાજ. સા૦ ૪
એહથી શું અધિકોય છે, આવી મનડે વસીઓ,
સાચો સગુણ સનેહી હો રાજ;
જે વશ હોશે આપને, તેહને માગ્યું દેતાં,
અજર[2] રહે કહો કેહી હો રાજ. સા૦ ૫
અતિ પરચો વિરચે નહિ, નિત નિત નવલો નવલો,

૧. અન્ય તીર્થી હરિહરાદિક દેવો. ૨. નિર્ધન.

પ્રભુજી મુજથી ભાસે હો રાજ;
એ પ્રભુતા એ નિપુણતા, પરમપુરૂષ જે જેહવી,
કિહાંથી કોઈ પાસે હો રાજ. સા૦ ૬
ભીનો પરમ મહારસે, માહરો નાથ નગીનો,
તેહને તે કુણ નિંદે હો રાજ;
સમકિત દ્રઢતા કારણે, રૂપવિબુધનો મોહન,
સ્વામી સુપાસને વંદે હો રાજ. સા૦ ૭

---

૮. શ્રી ચંદ્રપ્રભ સ્વામી.

શ્રી આનંદઘનજી કૃત સ્તવન.

રાગ કેદારો તથા ગોડી.

કુમરી રોવે આક્રંદ કરે, મુને કોઇ મુકાવે-દેશી

દેખણ દે રે સખિ, મુને દેખણ દે,
ચંદ્રપ્રભ મુખચંદ. સખિ૦
ઉપશમ રસનો કંદ સ૦
સેવે સુર નર ઇંદ સખિ૦
ગત કલિમલ દુઃખ દ્વંદ્વ સખિ૦ મુને૦ ૧
સુહમ નિગોદે ન દેખિયો સખિ૦
બાદર અતિહિ વિશેષ સ૦
પુઢવી આઉ ન લેખિયો સ૦
તેઉ વાઉ ન લેશ સ૦ મુ૦ ૨

વનસ્પતિ અતિ ઘણુ દિહા સ૦
　　　　　　　　દીઠો નહીય દીદાર સ૦
બિતિ ચઉરિંદી જલ લિહા સ૦
　　　　　　　　ગતિ સન્નિ પણુ ધાર સ૦ મુ૦ ૩
સુર તિરિ નિરય નિવાસમાં સ૦
　　　　　　　　મનુજ અનારજ સાથ સ૦
અપજજતા પ્રતિભાસમાં સ૦
　　　　　　　　ચતુર ન ચઢિયો હાથ સ૦ મુ૦ ૪
એમ અનેક થલ જાણિયે સ૦
　　　　　　　　દરિસણુ વિણુ જિન દેવ સ૦
આગમથી મતિ આણિયે સ૦
　　　　　　　　કીજે નિર્મલ સેવ સ૦ મુ૦ ૫
નિર્મલ સાધુ ભગતિ લહી સ૦
　　　　　　　　યોગ અવંચક હોય સ૦
કિરિયા અવંચક તિમ સહી સ૦
　　　　　　　　ફલ અવંચક જોય સ૦ મુ૦ ૬
પ્રેરક અવસર જિનવરૂ સ૦
　　　　　　　　મોહનીય ક્ષય જાય સ૦
કામિત પૂરણુ સુરતરૂ સ૦
　　　　　　　　આનંદઘન પ્રભુ પાય સ૦ ૭

શ્રી દેવચંદ્રજી કૃત સ્તવન.

શ્રી શ્રેયાંસ જિન અંતર જામી- એ દેશી.

શ્રી ચંદ્રપ્રભ જિનપદ સેવા, હેવાએ જે હલિયાજી;
આતમ ગુણ અનુભવથી મલિયા, તે ભવ ભયથી ટલિયાજી.
શ્રી ચંદ્રપ્રભ૦ ૧

દ્રવ્ય સેવ વંદન નમનાદિક, અર્ચન વલી ગુણ ગ્રામોજી;
ભાવ અભેદ થવાની ઇહા, પરભાવે નિઃકામોજી.
શ્રી૦ ૨

ભાવ સેવ અપવાદે નૈગમ, પ્રભુ ગુણને સંકલ્પેજી;
સંગ્રહ સત્તા તુલ્યારોપે, ભેદાભેદ વિકલ્પેજી.
શ્રી૦ ૩

વ્યવહારે બહુ માન જ્ઞાન નિજ, ચરણે જિન ગુણ રમણાજી;
પ્રભુ ગુણ આલંબી પરિણામે, ઋજુ પદ ધ્યાન સ્મરણાજી.
શ્રી૦ ૪

શબ્દે શુકલ ધ્યાનારોહણ, સમભીરૂઢ ગુણ દશમેજી;
બીએ શુકલ અવિકલ્પ એકત્વે, એવંભૂત તે અમમેજી.
શ્રી૦ ૫

ઉત્સર્ગે સમકિત ગુણ પ્રગટયો, નૈગમ પ્રભુતા અંશેજી;
સંગ્રહ આતમ સત્તાલંબી, મુનિપદ ભાવ પ્રશંસેજી.
શ્રી૦ ૬

ઋજુસૂત્રે જે શ્રેણી પદસ્થે, આત્મ શક્તિ પ્રકાશેજી;

યથાખ્યાત પદ શબ્દ સ્વરૂપે, શુદ્ધ ધર્મ ઉલ્લાસેજી.
શ્રી૦ ૭

ભાવ સયોગિ અયોગિ શૈલેશે, અંતિમ દુગ નય જાણોજી;
સાધનતાએ નિજ ગુણ વ્યક્તિ, તેહ સેવના વખાણોજી.
શ્રી૦ ૮

કારણ ભાવ તેહ અપવાદે, કાર્યરૂપ ઉત્સર્ગેજી;
આત્મભાવ તે ભાવ દ્રવ્ય પદ, બાહ્ય પ્રવૃત્તિ નિસર્ગેજી.
શ્રી૦ ૯

કારણ ભાવ પરંપર સેવન, પ્રગટે કારજ ભાવોજી;
કારજ સિદ્ધે કારણતા વ્યય, શુચિ પરિણામિક ભાવોજી.
શ્રી૦ ૧૦

પરમ ગુણી સેવન તન્મયતા, નિશ્ચય ધ્યાને ધ્યાવેજી;
શુદ્ધાતમ અનુભવ આસ્વાદી, દેવચંદ્ર પદ પાવેજી.
શ્રી૦ ૧૧

શ્રી યશોવિજયજી કૃત સ્તવન.

ધનરા ઢોલા એ—દેશી.

ચંદ્રપ્રભ જિન સાહેબારે, તુમે છો ચતુર સુજાણ;
મનના માન્યા;
સેવા જાણો દાસનીરે, દેશો ફળ નિર્વાણ.
મનના માન્યા.

આવો આવોરે ચતુર સુખભોગી, કીજે વાત એકાંત-
અભોગી; ગુણ ગોઠે પ્રગટે પ્રેમ, મનના માન્યા. ૧
ઓછુંઅધિકું પણ કહેરે, આસંગાયત[1] જેહ. મ૦
આપે ફલ જે અણ કહેરે, ગિરૂઓ સાહિબ તેહ.
મ૦ ૨
દીન કહ્યા વિણ દાનથીરે, દાતાની વાધે મામ. મ૦
જલ દીએ ચાતક ખીજવીરે, મેઘ હુઓ તિણે શ્યામ.
મ૦ ૩
પીઉ પીઉ કરી તુમને જપુંરે, હું ચાતક તુમે મેહ. મ૦
એક લહેરમાં દુઃખ હરોરે, વાધે બમણો નેહ.
મ૦ ૪
મોડું વહેલું આપવું રે, તો શી ઢીલ કરાય મ૦
વાચક યશ કહે જગધણી રે, તુમ તૂઠે સુખ થાય.
મ૦ ૫

શ્રી મોહનવિજયજી કૃત સ્તવન.

નંદ સલુણા નંદનોરે લો—એ દેશી.

શ્રી શંકર ચંદ્રપ્રભુરે લો,
તું ધ્યાતા જગનો વિભુરે લો;

---

૧. રાગી, પ્રેમી.

તિણે હું ઓલગે આવીઓ રે લો,
તુમે પણ મુજ મન ભાવીઓ રે લો.*
દીધી ચરણની ચાકરીરે લો,
હું સેવું હરખે કરીરે લો;
સાહિબ સામું નિહાળજોરે લો,
ભવ સમુદ્રથી તારજોરે લો,
અગણિત ગુણ ગણવા તણીરે લો,
મુજ મન હોંસ ધરે ઘણીરે લો;
જિમ નભને પામ્યા પખીરે લો,
દાખે બાળક કરથી લખીરે લો.
જો જિન તું છે પાંશરોરે લો,
કરમતણો શો આશરોરે લો;
જો તુમે રાખશો ગોદમાંરે લો;
તો કિમ જાશું નિગોદમાંરે લો.
જબ તાહરી કરૂણા થઈરે લો,
કુમતિ કુગતિ દૂરે ગઈરે લો;
અધ્યાતમ રવિ ઉગિયોરે લો,
પાપ તિમિર કીહાં પુગિયોરે લો.
તુજ મૂરતિ માયા જીસીરે લો,
ઉર્વશી થઇ ઉરે વસીરે લો;

---

* પાઠાન્તરઃ- તુમે પણ મુજને મયા કરીરે લો.

રખે પ્રભુ ટાળો એક ઘડીરે લો,
નજર વાદળની છાંયડીરે લો. ૬
તાહરી ભક્તિ ભલી બનીરે લો,
જિમ ઔષધિ સંજીવનીરે લો;
તન મન આનંદ ઉપનોરે લો,
કહે મોહન કવિ રૂપનોરે લો. ૭

---

૯. શ્રી સુવિધિનાથ સ્વામી.

શ્રી આનંદઘનજી કૃત સ્તવન.

રાગ કેદારો, એમ ધન્નો ધણને પર આવે— એ દેશી.

સુવિધિ જિણેસર પાય નમીને,
શુભ કરણી એમ કીજેરે;
અતિ ઘણો ઉલટ અંગ ધરીને;
પ્રહ ઉઠી પૂજીજેરે. સુવિધિ૦ ૧
દ્રવ્ય ભાવ શુચિ ભાવ ધરીને,
હરખે દેહરે જઇએરે;
દહ[1] તિગ પણ[2] અહિગમ સાચવતાં,
એકમના ધુરિ થઇએરે. સુ૦ ૨
કુસુમ અક્ષત વર વાસ સુગંધો,
ધૂપ દીપ મન સાખીરે;

---

૧. દશત્રિક. ૨ પાંચ અભિગમ.

અંગ પૂજા પણ ભેદ સુણી એમ,
ગુરૂ મુખ આગમ ભાખીરે. સુ૦ ૩
એહનું ફલ હોય ભેદ સુણીજે,
અનંતર ને પરંપરરે;
આણા પાલણ ચિત્ત પ્રસન્ની;
મુગતિ સુગતિ સુર મંદિરરે સુ૦ ૪
ફૂલ અક્ષત વર ધૂપ પઈવો,
ગંધ નૈવેદ્ય ફલ જલ ભરીરે;
અંગ અગ્ર પૂજા મળી અડવિધ,
ભાવે ભવિક શુભગતિ વરીરે. સુ૦ ૫
સત્તર ભેદ એકવીસ પ્રકારે,
અઠોત્તર[1] શત ભેદેરે;
ભાવ પૂજા બહુ વિધિ નિરધારી,
દોહગ દુર્ગતિ છેદેરે. સુ૦ ૬
તુરિય[2] ભેદ પડિવત્તિ[3] પૂજા,
ઉપશમ ખીણ સયોગીરે;
ચઉહા પૂજા ઇમ ઉત્તરઝયણે,[4]
ભાખી કેવલ ભોગીરે. સુ૦ ૭
એમ પૂજા બહુ ભેદ સુણીને,

---

૧ અષ્ટોત્તરી–૧૦૮ પ્રકારી ૨ ચોથો. ૩ પ્રતિપત્તિ. અંગીકાર. ૪ ઉત્તરાધ્યયન સૂત્ર.

સુખદાયક શુભ કરણી રે;
ભવિક જીવ કરશે તે લેશે,
આનંદઘન પદ ધરણી રે. સુ૦ ૮

શ્રી દેવચંદ્રજી કૃત સ્તવન.

થારા મહેલા ઉપર મેહ, ઝબુકે વીજલી હો લાલ–એ દેશી,
દીઠો સુવિધિ જિણંદ, સમાધિરસે ભર્યો હો લાલ, સ૦
ભાસ્યું આત્મસ્વરૂપ, અનાદિનો વિસર્યો હો લાલ અ૦
સકલ વિભાવ ઉપાધિ, થકી મન ઓસર્યો હો લાલ, થ૦
સત્તા સાધન માર્ગ, ભણી એ સંચર્યો હો લાલ. ભ૦ ૧
તુમ પ્રભુ જાગણુ રીતિ, સરવ જગ દેખતા હો લાલ સ૦
નિજ સત્તાએ શુદ્ધ, સહુને લેખતા હો લાલ સ૦
પર પરિણતિ અદ્વેષપણે ઉવેખતા હો લાલ. પ૦
ભોગ્ય પણે નિજ શક્તિ, અનંત ગવેષના હો લાલ અ૦ ૨
દાનાદિક નિજ ભાવ, હતા જે પરવશા હો લાલ, હ૦
તે નિજ સન્મુખ ભાવ, ગ્રહી લહીતુજ દશાહો લાલ, ગ્ર૦
પ્રભુનો અદ્‌ભુત યોગ, સ્વરૂપતણી રસા હો લાલ, સ્વ૦
વાસે ભાસે તાસ, જાસ ગુણ તુજ જિસા હો લાલ. જા૦ ૩
મોહાદિકની ઘૂમિ, અનાદિની ઉતરે હો લાલ; અ૦
અમલ અખંડ અલિપ્ત, સ્વભાવજ સાંભરે હો લાલ, સ્વ૦

તત્ત્વ રમણ શુચિ ધ્યાન, ભણી જે આદરે હો લાલ, ભ૦
તે સમતારસ ધામ, સ્વામી મુદ્રા વરે હો લાલ સ્વા૦ ૪
પ્રભુ છો ત્રિભુવન નાથ, દાસ હું તાહરો હો લાલ, દા૦
કરૂણાનિધિ અભિલાષ, અછે મુજ એ ખરો હો લાલ, અ૦
આતમ વસ્તુ સ્વભાવ, સદા મુજ સાંભરો હો લાલ, સ૦
ભાસન વાસન એહ, ચરણ ધ્યાને ધરો હો લાલ, ચ૦ ૫
પ્રભુ મુદ્રાને યોગ, પ્રભુ પ્રભુતા લખે હો લાલ, પ્ર૦
દ્રવ્ય તણે સાધર્મ્ય, સ્વસંપત્તિ ઓળખે હો લાલ, સ્વ૦
ઓળખતાં બહુમાન, સહિત રૂચિ પણ વધે હો લાલ, સ૦
રૂચિ અનુયાયી વીર્ય, ચરણ ધારા સધે હો લાલ. ચ૦ ૬
ક્ષાયોપશમિક ગુણસર્વ, થયા તુજ ગુણ રસી હો લાલ. થ૦
સત્તા સાધન શક્તિ, વ્યક્તતા ઉલ્લસી હો લાલ, વ્ય૦
હવે સંપૂરણ સિદ્ધ, તણી શી વાર છે હો લાલ, ત૦
દેવચંદ્ર જિનરાજ, જગત આધાર છે હો લાલ. જ૦ ૭

શ્રી યશોવિજયજી કૃત સ્તવન.

સુણ મેરી સજની રજની ન જાવેરે—એ દેશી.

લઘુ પણ હું તુમ મન નવિ માવું રે,
જગગુરૂ તુમને દિલમાં લાવું રે;
કુણને એ દીજે સાબાશીરે,
કહો શ્રી સુવિધિ જિણંદ વિમાસીરે. લઘુ૦ ૧

મુજ મન અણુમાંહે ભક્તિ છે ઝાઝીરે,
તેહ દરીનો[1] તું છે માજીરે;[2]
યોગી પણ જે વાત ન જાણેરે,
તેહ અચરિજ કુણથી હુઓ ટાણેરે. લઘુ૦ ૨

અથવા થિરમાંહી અથિર ન માવેરે,
મોટો ગજ દર્પણમાં આવે રે;
જેહને તેજે[3] બુદ્ધિ પ્રકાશીરે,
તેહને દીજે એ સાબાશીરે. લઘુ૦ ૩

ઉર્ધ્વમૂળ તરૂવર અધ શાખારે,
છંદપુરાણે એહવી છે ભાખારે;
અચરિજ વાળે અચરિજ કીધુંરે
ભક્તે સેવક કારજ સીધુંરે. લઘુ૦ ૪

લાડ કરી જે બાળક બોલેરે,
માતપિતા મન અમિયને તોલેરે;
શ્રી નય વિજય વિબુધનો શિષ્યોરે,
યશ કહે ઈમ જાણો જગદીશોરે. લઘુ૦ ૫

---

૧. નાનું વહાણ ૨. ટંડેલ (કપ્તાન) આ બંગાળી ભાષાના શબ્દો છે, સંસ્કૃત ભાષામાં તો 'દરી' નો અર્થ ગુફા થાય છે. ૩. જેના પ્રભાવથી.

શ્રી મોહનવિજયજી કૃત સ્તવન.

મોતીડાની દેશી.

અરજ સુણો એક સુવિધિ જિણેસર,
પરમ કૃપાનિધિ તુમે પરમેસર;
સાહિબા સુજ્ઞાની જોવો તો,
વાત છે માન્યાની;
કહેવાઓ પંચમ ચરણના ધારી,
કિમ આદરી અશ્વની અસવારી. સા૦ ૧

છો ત્યાગી શિવવાસ વસો છો, સા૦
દશરથસુત રથે કિમ બેસો છો;
આંગી પ્રમુખ પરિગ્રહમાં પડશો,
હરિહરાદિકને કિણવિધ નડશો. સા૦ ૨

ધુરથી સકલ સંસાર નિવાર્યો,
કિમ ફરી દેવદ્રવ્યાદિક ધાર્યો; સા૦
તજી સંજમને થાશો ગૃહવાસી,
કુણ આશાતના તજશે ચોરાશી સા૦ ૩

સમકિત મિથ્યા મતમાં નિરંતર,
ઇમ કિમ ભાંજશે પ્રભુજી અંતર; સા૦
લોક તો દેખશે તેહવું કહેશે,
ઇમ જિનતા તુમ કિણવિધ રહેશે; સા૦ ૪

પણ હવે શાસ્ત્રગતે મતિ પહોંચી,
તેહથી મેં જોયું ઉંડું આલોચી; સા૦
ઇમ કીધે તુમ પ્રભુતાઇ ન ઘટે;
સામું ઇમ અનુભવ ગુણ પ્રગટે. સા૦ ૫
હય ગય યદ્યપિ તું આરોપાએ,
તોપણ સિદ્ધપણું ન લોપાએ;
જિમ મુગટાદિક ભૂષણ કહેવાએ,
પણ કંચનની કંચનતા ન જાએ. સ૦ ૬
ભક્તની* કરણી દોષ ન તુમને,
અઘટિત કહેવું અયુક્ત તે અમને; સા૦
લોપાએ નહિ તું કોઇથી સ્વામી,
મોહન વિજય કહે શિરનામી. સા૦ ૭

---

૧૦. શ્રી શીતલનાથ સ્વામી.

શ્રી આનંદઘનજી કૃત સ્તવન.

રાગ ધન્યાસરિ ગોડી

મંગલિક માલા ગુણહ વિશાલા—એ દેશી.

શીતલ જિનપતિ લલિત ત્રિભંગી,
વિવિધ ભંગી મન મોહેરે;

* એ બધી ભક્તજનોની કરણી છે, એમાં તમને કંઇ દોષ પ્રાપ્તિ થતી નથી.

કરૂણા કોમલતા તીક્ષણતા,
ઉદાસીનતા સોહેરે, શી૦ ૧
સર્વ જંતુ હિતકરણીકરૂણા,
કર્મવિદારણ તીક્ષણરે;
હાનાદાન રહિત પરિણામી,
ઉદાસીનતા વિક્ષણરે. શી૦ ૨
પરદુઃખ છેદન ઇચ્છા કરૂણા,
તીક્ષણ પર દુઃખ રીઝેરે.
ઉદાસીનતા ઉભય વિલક્ષણ,
એક ઠામે કેમ સીઝેરે. ૩
અભય દાન તે મલક્ષય કરૂણા,
તીક્ષણતા ગુણ ભાવેરે;
પ્રેરણ વિણકૃત ઉદાસીનતા,
ઇમ વિરોધ મતિ નાવેરે. શી૦ ૪
શક્તિ વ્યક્તિ ત્રિભુવન પ્રભુતા,
નિર્ગ્રંથતા સંયોગેરે;
યોગી ભોગી વક્તા મૌની,
અનુપયોગી ઉપયોગેરે. શી૦ ૫
ઇત્યાદિક બહુભંગ ત્રિભંગી,
ચમતકાર ચિત્ત દેતીરે;

અચરિજકારી ચિત્ર વિચિત્રા,
આનંદઘન પદ લેતીરે. શી૦ ૬

શ્રી દેવચંદ્રજી કૃત સ્તવન.

આદર જીવ ક્ષમા ગુણ આદર—એ દેશી.

શીતલ જિનપતિ પ્રભુતા પ્રભુની,
મુજથી કહિય ન જાયજી;
અનંતતા નિર્મલતા પૂર્ણતા,
જ્ઞાન વિના ન જણાયજી. શી૦ ૧
ચરમ જલધિ જલ મિણે [1]અંજલિ,
ગતિ જીપે અતિવાયજી;
સર્વ આકાશ ઓલંઘે ચરણે,
પણ પ્રભુતા ન ગણાયજી. શી૦ ૨
સર્વ દ્રવ્ય પ્રદેશ અનંતા,
તેહથી ગુણ પર્યાયજી;
તાસ વર્ગથી અનંત ગુણું પ્રભુ,
કેવલજ્ઞાન કહાયજી. શી૦ ૩
કેવલ દર્શન એમ અનંતું,
ગ્રહે સામાન્ય સ્વભાવજી;

---

૧ માપે.

સ્વપર અનંતથી ચરણુ અનંતું,
સમરણુ સંવર ભાવજી. શી૦ ૪
દ્રવ્ય ક્ષેત્ર ને કાળ ભાવ ગુણુ,
રાજનીતિ એ ચારજી;
ત્રાસ વિના જડ ચેતન પ્રભુની,
કોઇ ન લોપે કારજી. શી૦ ૫
શુદ્ધાશય થિર પ્રભુ ઉપયોગે,
જે સમરે તુજ નામજી;
અવ્યાબાધ અનંતું પામે,
પરમ અમૃત સુખધામજી. શી૦ ૬
આણુા ઈશ્વરતા નિર્ભયતા,
નિર્વાંછકતા રૂપજી;
ભાવ સ્વાધીન તે અવ્યય રીતે,
ઈમ અનંત ગુણુભૂપજી. શી૦ ૭
અવ્યાબાધ સુખ નિર્મલ તે તો,
કરણુ જ્ઞાને ન જણુાયજી;
તેહજ એહનો જાણુંગ ભોક્તા,
જે તુમ સમ ગુણુ રાયજી. શી૦ ૮
એમ અનંત દાનાદિક નિજ ગુણુ,
વચનાતીત પંડુરજી;*

* મોટા.

વાસન ભાસન ભાવે દુર્લભ,
પ્રાપ્તિ તો અતિ દૂરજી. શી૦ ૯
સકલ પ્રત્યક્ષપણે ત્રિભુવન ગુરૂ,
જાણું તુજ ગુણગ્રામજી;
બીજું કાંઈ ન માગું સ્વામી,
એહિજ છે મુજ કામજી. શી૦ ૧૦
એમ અનંત પ્રભુતા સદ્દહતાં,
અર્ચે જે પ્રભુ રૂપજી;
દેવચંદ્ર પ્રભુતા તે પામે,
પરમાનંદ સ્વરૂપજી. શી૦ ૧૧

શ્રી યશોવિજયજી કૃત સ્તવન.

શ્રી શીતલજિન ભેટિયે,
કરી ભકતે ચોખું ચિત્ત હો;
તેહથી કહો છાનું કિશ્યું,
જેહને સોંપ્યાં તન મન વિત્ત હો. શ્રી શી૦ ૧
દાયક નામે છે ઘણા,
પણ તું સાયર[1] તે કૂપ હો;
તે બહુ ખજવા[2] તગતગે;
તું દિનકર[3] તેજસ્વરૂપ હો. શ્રી૦ ૨

---

૧. સાગર. ૨. આગિયા. ૩ સૂર્ય.

મોટો જાણી આદર્યો,
દાલિદ્ર ભાંજો જગતાત હો;
તું કરૂણાવંતશિરોમણિ,
હું કરૂણાપાત્ર વિખ્યાત હો. શ્રી૦ ૩

અંતરજામી સવિ લહો,
અમ મનની જે છે વાત હો;
મા આગળ મોસાળના,
શા વરણવવા અવદાત[1] હો શ્રી૦ ૪

જાણો તો તાણો કિશ્યું,
સેવા ફલ દીજે દેવ હો;
વાચક યશ કહે ઢીલની,
એ ન ગમે મુજ મન ટેવ હો. શ્રી૦ ૫

શ્રી મોહનવિજયજી કૃત સ્તવન.

ધોડી તો આઈ થારા દેશમાં—એ દેશી.

શીતળ જિનવર સેવના, સાહિબજી !
શીતળ જીમ શશિબિંબ હો સસનેહી,
મૂરતિ મારે મન વસી, સા૦
સાપુરીસાશું ગોઠડી સા૦ મોટો તે આલાલુંબ હો. સ૦ ૧

---

૧. વૃત્તાંત, હકીકત.

ખીણુ એક મુજને ન વિસરે, સા૦
તુમગુણ પરમ અનંત હો. સ૦
દેવ અવરને શું કરૂં, સા૦
ભેટ થઈ ભગવંત હો. સ૦ ૨
તુમે છે મુગટ ત્રિહું લોકના, સા૦
હું તુમ પગની ખેહ હો, સ૦
તુમે છો સઘન ઋતુ મેહુલો, સા૦
હું પચ્છીમ દિશિ ત્રેહ હો. સ૦ ૩
નિરાગી પ્રભુ રીઝવું, સા૦
તે ગુણ નહિ મુજમાંહી હો, સ૦
ગુરૂ ગુરૂતા સાહમું જુએ, સા૦
ગુરૂતા તે મૂકે નાંહી હો. સ૦ ૪
મોટાસેતી બરોબરી, સા૦
સેવક કિણવિધ થાય હો, સ૦
આસંગો કિમ કીજીએ, સા૦
તિહાં રહ્યા આલુંભાય હો. સ૦ ૫
જગગુરૂ કરૂણા કીજીએ, સા૦
ન લખ્યો આભાર વિચાર હો. સ૦
મુજને રાજ નિવાજશો, સા૦
તો કુણ વારણહાર હો. સ૦ ૬
ઓલગ અનુભવ ભાવથી, સા૦
જાણો જાણ સુજાણહો, સ૦

મોહન કહે કવિ રૂપનો, સા૦
જિનજી જીવન પ્રાણ હો. સ૦ ૭

શ્રી શ્રેયાંસનાથ સ્વામી.

શ્રી આનંદઘનજી કૃત સ્તવન.

રાગ ગોડી. અહો મતવાલે સાજના, એ-દેશી.

શ્રી શ્રેયાંસજિન અંતરજામી, આતમરામી નામીરે;
અધ્યાતમ મત પૂરણ પામી, સહજ મુક્તિ ગતિગામીરે;
શ્રી શ્રે૦ ૧

સયલ સંસારી ઇંદ્રિયરામી, મુનિગુણ આતમરામીરે;
મુખ્યપણે જે આતમરામી, તે કેવલ નિઃકામીરે.
શ્રી શ્રે૦ ૨

નિજ સ્વરૂપ જે કિરિયા સાધે, તેહ અધ્યાતમ લહીએરે;
જે કિરિયા કરી ચઉગતિ સાધે, તે ન અધ્યાતમ કહીએરે.
શ્રી શ્રે૦ ૩

નામ અધ્યાતમ, ઠવણ અધ્યાતમ, દ્રવ્ય અધ્યાતમ છંડોરે;
ભાવ અધ્યાતમ નિજ ગુણ સાધે, તો તેહશું રઢ મંડોરે.
શ્રી શ્રે૦ ૪

શબ્દ અધ્યાતમ અરથ સુણીને, નિર્વિકલ્પ આદરજોરે;
શબ્દ અધ્યાતમ ભજના જાણી, હાણ ગ્રહણમતિ ધરજોરે.
શ્રી શ્રે૦ ૫

અધ્યાતમ જે વસ્તુ વિચારી, બીજા જાણુ લબાસીરે;
વસ્તુ ગતે જે વસ્તુ પ્રકાશે, આનંદઘન મતવાસીરે.
શ્રી શ્રે૦ ૬

શ્રી દેવચંદ્રજી કૃત સ્તવન.

પ્રાણી વાણી જિનતણી-એ દેશી.

શ્રી શ્રેયાંસ પ્રભુ તણો, અતિ અદ્ભુત સહજાનંદરે;
ગુણ એકવિધિ ત્રિક પરિણુમ્યો, એમ ગુણુ અનંતનો વૃંદરે;
મુનિચંદ જિણંદ અમંદ દિણુંદ પરે,
નિત્ય દીપતો સુખકંદરે. ૧

નિજ જ્ઞાને કરી જ્ઞેયનો, જ્ઞાયક જ્ઞાતા પદ ઇશરે;
દેખે નિજ દર્શન કરી, નિજ દશ્ય સામાન્ય જગીશરે.
મુ૦ ૨

નિજ રમ્યે રમણ કરો, પ્રભુ ચારિત્રે રમતા રામરે;
ભોગ્ય અનંતને ભોગવો, ભોગે તેણે ભોક્તા સ્વામરે.
મુ૦ ૩

દેય દાન નીત દીજતે, અતિ દાતા પ્રભુ સ્વયમેવરે;
પાત્ર તુમ્હે નિજ શક્તિના ગ્રાહક વ્યાપકમય દેવરે.
મુ૦ ૪

પરિણામિક કારજ તણો, કર્તા ગુણ કરણે નાથરે;

અક્રિય અક્ષય સ્થિતિમયી નિકલંક અનંતી આથરે[1].
મુ૦ ૫

પરિણામિક સત્તા તણો, આવિર્ભાવ[2] વિલાસ નિવાસરે;
સહજ અકૃત્રિમ અપરાશ્રયી, નિર્વિકલ્પ ને નિઃપ્રયાસરે.
મુ૦ ૬

પ્રભુ પ્રભુતા સંભારતાં, ગાતાં કરતાં ગુણગ્રામરે;
સેવક સાધનતા વરે, નિજ સંવર પરિણતિ પામરે.
મુ૦ ૭

પ્રગટ તત્ત્વતા ધ્યાવતાં, નિજ તત્ત્વનો ધ્યાતા થાયરે;
તત્વરમણ એકાગ્રતા, પૂરણ તત્ત્વે એહ સમાયરે.
મુ૦ ૮

પ્રભુ દીઠે મુજ સાંભરે, પરમાતમ પૂર્ણાનંદરે;
દેવચંદ્ર જિનરાજના, નિત્ય વંદો પય અરવિંદરે.
મુ૦ ૯

શ્રી યશોવિજયજી કૃત સ્તવન.

કર્મ ન છૂટેરે પ્રાણીયા—એ દેશી.

તુમે બહુમૈત્રીરે સાહેબા, મારે તો મન એક;
તુમ વિણ બીજોરે નવિ ગમે, એ મુજ મોટીરે ટેક.
શ્રી શ્રેયાંસ કૃપા કરો. ૧

---

૧. લક્ષ્મી. ૨ પ્રગટ પ્રભાવ.

મન રાખો તુમે સવિતણાં, પણ કિહાં એક મળી જાઓ;
લલચાવો લખ લોકને, સાથી [1]સહજ ન થાઓ શ્રી૦ ૨
રાગ ભરે જન મન રહો, પણ તિહું કાલ વૈરાગ;
ચિત્ત તુમારારે સમુદ્રનો, કોઈ ન પામેરે તાગ. શ્રી૦ ૩
એવા શું ચિત્ત મેળવ્યું, મેળવ્યું પહેલાં ન કાંઈ,
સેવક નિપટ[2] અબુઝ[3] છે, નિર્વહેશો[4] તુમે સાંઇ શ્રી૦ ૪
નિરાગી શું રે કિમ મિલે, પણ મળવાનો એકાંત;
વાચક યશ કહે મુજ મિલ્યો, ભકતે[5] કામણ તંત. શ્રી૦ ૫

શ્રી મોહનવિજયજી કૃત સ્તવન.

કંકણની દેશી.

શ્રેયાંસ જિન સુણો સાહિબારે, જિનજી!
દાસતણી અરદાસ, દિલડે વસી રહ્યો;
દૂર રહ્યા જાણું નહિરે, જિન૦
પ્રભુ તુમારે પાસ દિ૦ ૧
હરિમૃગને જ્યું મધુરતારે, જિન૦
મોરને પીંછકલાપ દિ૦
દૂર રહ્યા જાણે નહીં રે, જિન૦
પ્રભુ તુમારે પાસ દિ૦ ૨

---

૧. સાથે રહેનાર. ૨. અત્યંત. ૩. અજાણ. ૪. નિભાવશો.
૫. ભક્તિવડે.

જળ થળ મહિયલ જોવતાંરે, જિ૦
ચિંતામણિ ચઢયો હાથ દિ૦
ઉણુપ શી હવે માહરેરે, જિ૦
નિરખ્યો નયણે નાથ દિ૦ ૩
ચરણે તેહને વિલગીએ રે, જિ૦
જેહથી સીઝે કામ દિ૦
ફોગટ શું ફેરો તિહાં રે, જિ૦
પૂછે નહિ પિણ નામ દિ૦ ૪
કુડો કલિયુગ છોડીનેરે, જિ૦
આપ રહ્યા એકાંત દિ૦
આપોપું રાખે ઘણુારે, જિ૦
પર રાખે તે સંત દિ૦ ૫
દેવ ઘણા મેં દેખિયારે, જિ૦
આડંબર પટરાય દિ૦
નિગમ નહિ પણ સોડથીરે, જિ૦
આઘા પસારે પાય દિ૦ ૬
સેવકને જો નિવાજીએરે, જિ૦
તો તિહાં સ્થાને જાય દિ૦
નિપટ નિરાગી હોવતાંરે, જિ૦
સામીપણું કિમ થાય દિ૦ ૭
મેં તો તુમને આદર્યો રે, જિ૦

ભાવે તું જાણ અજાણ દિ૦
રૂપવિજય કવિરાયનોરે, જિ૦
મોહન વચન પ્રમાણ. દિ૦ ૮

શ્રી વાસુપજ્ય સ્વામી.

શ્રી આનંદઘનજી કૃત સ્તવન.

રાગ ગોડી તથા પરજીયો

તુંગિયાગિરિ શિખરે સોહે–એ દેશી.

વાસુપૂજ્ય જિન ત્રિભુવન સ્વામી, ઘનનામી પરનામીરે;
નિરાકાર સાકાર સચેતન, કરમ કરમ ફલ કામીરે.
વાસુ૦ ૧

નિરાકાર અભેદ સંગ્રાહક, ભેદ ગ્રાહક સાકારો રે;
દર્શન જ્ઞાન દુભેદ ચેતના, વસ્તુ ગ્રહણ વ્યાપારોરે.
વાસુ૦ ૨

કર્તા પરિણામી પરિણામો, કર્મ જે જીવે કરિયેરે;
એક અનેક રૂપ નય વાદે, નિયતે નર અનુસરિયેરે.
વાસુ૦ ૩

દુઃખ સુખ રૂપ કરમ ફલ જાણો, નિશ્ચય એક આનંદોરે;
ચેતનતા પરિણામ ન ચૂકે, ચેતન કહે જિનચંદોરે.
વાસુ૦ ૪

પરિણામી ચેતન પરિણામો, જ્ઞાન કરમ ફલ ભાવીરે;
જ્ઞાન કરમ ફલ ચેતન કહીએ, લેજો તેહ મનાવીરે,
વાસુ૦ ૫
આતમજ્ઞાની શ્રમણ કહાવે, બીજા તો દ્રવ્ય લિંગીરે;
વસ્તુગતે જે વસ્તુ પ્રકાશે, આનંદઘન મતિ સંગીરે
વાસુ૦ ૬

શ્રી દેવચંદ્રજી કૃત સ્તવન.

પંથડો નિહાળુંરે બીજા જિન તણોરે–એ દેશી.

પૂજના તો કીજેરે બારમા જિનતણીરે,
જસુ પ્રગટયો પૂજ્ય સ્વભાવ;
પરકૃત પૂજારે જે ઈચ્છે નહિરે,
સાધક કારજ દાવ. પૂજના૦ ૧
દ્રવ્યથી પૂજારે કારણ ભાવનુંરે,
ભાવ પ્રશસ્ત ને શુદ્ધ;
પરમ ઇષ્ટ વલ્લભ ત્રિભુવનધણીરે,
વાસુપૂજ્ય સ્વયંબુદ્ધ. પૂ૦ ૨
અતિશય મહિમારે અતિ ઉપગારતારે,
નિર્મલ પ્રભુગુણ રાગ;
સુરમણિ સુરઘટ સુરતરૂ તુચ્છ તે રે,
જિનરાગી મહાભાગ. પૂ૦ ૩

દર્શન જ્ઞાનાદિક ગુણ આત્માનારે,
પ્રભુ પ્રભુતા લયલીન;
શુદ્ધસ્વરૂપી રૂપે તન્મયીરે,
તસુ આસ્વાદન પીન. પૂ૦ ૪
શુદ્ધ તત્ત્વ રસ રંગી ચેતનારે, પામે આત્મ સ્વભાવ;
આત્માલંબી નિજ ગુણ સાધતોરે, પ્રગટે પૂજ્ય સ્વભાવ.
પૂ૦ ૫
આપ અકર્તા સેવાથી હુવેરે, સેવક પૂરણ સિદ્ધિ;
નિજ ધન ન દિયે પણ આશ્રિત લહેરે, અક્ષય અક્ષરરિદ્ધિ.
પૂ૦ ૬
જિનવર પૂજારે તે નિજ પૂજનારે, પ્રગટે અન્વય શક્તિ;
પરમાનંદ વિલાસી અનુભવેરે, દેવચંદ્ર પદ વ્યક્તિ.
પૂ૦ ૭

શ્રી યશોવિજયજી કૃત સ્તવન.

સાહેબા મોતીડો હમારો-એ દેશી.

સ્વામી તુમે કાંઈ કામણ કીધું,
ચિતડું હમારૂં ચોરી લીધું,
સાહેબા વાસુપૂજ્ય જિણંદા,
મોહના વાસુપૂજ્ય જિણંદા;
અમે પણ તુમશું કામણ કરશું,

ભક્તિ ગ્રહી મન ઘરમાં ધરશું. સાહેબા૦ ૧

મન ઘરમાં ધરિયા ઘરશોભા,

દેખત નિત્ય રહેશો થિર થોભા,

મન વૈકુંઠ અકુંઠિત ભકતે,

યોગી ભાખે અનુભવ યુકતે. સા૦ ૨

કલેશે વાસિત મન સંસાર,

કલેશ રહિત મન તે ભવપાર,

જો વિશુદ્ધ મન ઘર તુમે આવ્યા,

પ્રભુ તો અમે નવનિધિ ઋદ્ધિ પામ્યા. સા૦ ૩

સાત રાજ અલગા જઇ બેઠા,

પણ ભકતે અમ મનમાં પેઠા,

અલગાને વલગ્યા જે રહેવું,

તે ભાણા ખડખડ દુઃખ સહેવું. સા૦ ૪

ધ્યાયક ધ્યેય ધ્યાન ગુણ એકે,

ભેદ છેદ કરશું હવે ટેકે,

ખીર નીર પરે તુમશું મલશું,

વાચક યશ કહે હેજે હલશું. સા૦ ૫

શ્રી મોહનવિજયજી કૃત સ્તવન.

ચુંદડી નાભીંજે હો સાહિબાજી પ્રેમની—એ દેશી.

પ્રભુજી શું લાગી હો પૂરણ પ્રીતડી;

જીવન પ્રાણઆધાર ગિરૂઆ જિનજી હો રાજ;
સાહિબ સુણજો હો માહરી વિનતિ, દરિસણ દેજો હો,
દિલભરી શ્યામજી, અહો જગગુરૂ સિરદાર. સા૦ ૧
ચાહીને દીજે હો ચરણની ચાકરી,
દ્યો અનુભવ અમ સાજ. ગિ૦
ઇમ નવિ કીજે હો સાહિબાજી સાંભળો,
કાંઇ સેવકને શિવરાજ. ગિ૦ સા૦ ૨
ચૂપશું છાના હો સાહિબા ન બેસીએ,
કાંઇ શોભા ન લહેશો કોય. ગિ૦
દાસ ઉદ્ધારો હો સાહિબાજી આપણો,
જ્યું હોવે સુજસ સવાય. ગિ૦ સા૦ ૩
અરૂણ જો ઉગે હો સાહિબાજી અંબરે,
નાશે તિમિર અંધાર, ગિ૦
અવર દેવ હો સાહિબાજી કિંકરા,
મિલિયો તું દેવ મુને સાર. ગિ૦ સા૦ ૪
અવર ન ચાહું હો સાહિબાજી તુમ છતે,
જીમ ચાતક જળધાર, ગિ૦
ખટપદ ભીનો હો સાહિબાજી પ્રેમશું,
તિમ હું હૃદયમઝાર ગિ૦ સા૦ ૫
સાતરાજને હો સાહિબાજી અંતે જઇ વસ્યા,
શું કરીએ તુમ પ્રીત, ગિ૦

નિપટ નિરાગી હો જિનવર તું સહી,
એ તુમ ખોટી રીત. ગિ૦ સા૦ ૬
દિલની જે વાતો હો કિણને દાખવું,
શ્રી વાસુપૂજ્ય જિનરાય. ગિ૦
ખીણ એક આવી હો પંડજી સાંભળો,
કાંઈ મોહન આવે દાય. ગિ૦ સા૦ ૭

શ્રી વિમલનાથ સ્વામી.

શ્રી આનંદઘનજી કૃત સ્તવન.

રાગ મલ્હાર. ઇડર આંબા આંબલીરે—એ દેશી.

દુઃખ દોહગ દૂરે ટળ્યાંરે, સુખ સંપદશું ભેટ;
ધીંગ ધણી માથે કિયારે, કુણુ ગંજે નર ખેટ,
વિમલ જિન, દીઠાં લોયણ આજ, મારાં સીધ્યાં વાંછિત કાજ.
વિમલ જિન દીઠાં૦ ૧
ચરણ કમળ કમલા[1] વસેરે, નિર્મલ થિર પદ દેખ;
સમલ અથિર પદ પરિહરીરે, પંકજ પામર પેખ.
વિ૦ દી૦ ૨
મુજ મન તુજ પદ પંકજેરે, લીનો ગુણ મકરંદ,
રંક ગણે મંદીરધરા[2] રે, ઇંદ ચંદ નાગિંદ.
વિ૦ દી૦ ૩

---

૧. લક્ષ્મી. ૨. મેરૂ—સુવર્ણાચલ ભૂમિ.

સાહિબ સમરથ તું ધણીરે, પામ્યો પરમ ઉદાર,
મન વિશરામી વાલહોરે, આતમચો[1] આધાર.
વિ૦ દી૦ ૪

દરિસણ દીઠે જિન તણુંરે, સંશય ન રહે વેધ,
દિનકર કરભર પસરંતાંરે, અંધકાર પ્રતિષેધ.
વિ૦ દી૦ ૫

અમિય ભરી મૂરતિ રચીરે, ઉપમા ન ઘટે કોય,
શાંત સુધારસ ઝીલતીરે, નિરખત તૃપ્તિ ન હોય.
વિ૦ દી૦ ૬

એક અરજ સેવક તણીરે, અવધારો જિનદેવ,
કૃપા કરી મુજ દીજીએરે, આનંદઘન પદ સેવ.
વિ૦ દી૦ ૭

શ્રી દેવચંદ્રજી કૃત સ્તવન.

દાસ અરદાસ શી પેરે કરેજી—એ દેશી.

વિમલજિન વિમલતા તાહરીજી, અવર બીજે ન કહાય;
લઘુ નદી જિમ તિમ લંઘિયેજી, સ્વયંભૂરમણ ન તરાય.
વિ ૦૧

સયલ પુઢવી ગિરિ જલ તરૂજી, કોઈ તોલે એક હથ્થ;
તેહ પણ તુજ ગુણગણ ભણીજી, ભાખવા નહીં સમરથ.
વિ૦ ૨

---

૧. આત્માનો.

સર્વ પુદ્ગલ નભ ધર્મનાજી, તેમ અધર્મ પ્રદેશ;
તાસ ગુણ ધર્મ પજ્જવ સહુજી, તુજ ગુણ એક તણો લેશ.
વિ૦ ૩

એમ નિજ ભાવ અનંતનીજી, અસ્તિતા કેટલી થાય;
નાસ્તિતા સ્વપરપદ અસ્તિતાજી, તુજ સમકાલ સમાય.
વિ૦ ૪

તાહરા શુદ્ધ સ્વભાવનેજી, આદરે ધરી બહુ માન;
તેહને તેહીજ નીપજેજી, એ કોઇ અદ્ભુત તાન.
વિ૦ ૫

તુમ્હ પ્રભુ તુમ્હ તારક વિભુજી, તુમ સમો અવર ન કોય;
તુમ દરિસણ થકી હું તર્યોજી, શુદ્ધ આલંબન હોય.
વિ૦ ૬

પ્રભુ તણી વિમલતા ઓળખીજી, જે કરે થિર મન સેવ;
દેવચંદ્ર પદ તે લહેજી, વિમલ આનંદ સ્વયમેવ.
વિ૦ ૭

શ્રી યશોવિજયજી કૃત સ્તવન.

નમોરે નમો શ્રી શત્રુંજય ગિરિવર—એ દેશી.

સેવો ભવિયાં વિમલ જિણેસર, દુલ્લહા સજન સંગાજી;
એવા પ્રભુનું દરિશન લેવું, તે આલસમાં ગંગાજી.
સેવો૦ ૧

અવસર પામી આલસ કરશે, તે મૂરખમાં પહેલોજી.
ભૂખ્યાને જેમ ઘેબર દેતાં હાથ ન માંડે ઘેલોજી.
સે૦ ૨

ભવ અનંતમાં દર્શન દીઠું, પ્રભુ એહવા દેખાડેજી;
વિકટ ગ્રંથિ જે પોળ પોળિયો, કર્મ વિવર ઉઘાડેજી.
સે૦ ૩

તત્ત્વ પ્રીતિકર પાણી પાએ, વિમલાલોકે આંજીજી;
લોયણ ગુરૂ પરમાન્ન દિએ, તવ ભ્રમ નાંખે સવિ ભાંજીજી.
સે૦ ૪

ભ્રમ ભાગ્યો તવ પ્રભુશું પ્રેમે, વાત કરૂં મન ખોલીજી;
સરલ તણે જે હઇડે આવે, તેહ જણાવે બોલીજી.
સે૦ ૫

શ્રીનયવિજય વિબુધ પય સેવક, વાચક યશ કહે સાચુંજી;
કોડિ કપટ જો કોઇ દિખાવે, તોહિ પ્રભુ વિણ નવિ રાચુંજી.
સે૦ ૬

શ્રી મોહનવિજયજી કૃત સ્તવન.

તે તરીઆ ભાઇ તે તરીઆ—એ દેશી.

વિમલજિનંદશું જ્ઞાનવિનોદી, મુખ છબી શશિ અવહેલેજી;
સુરવર નિરખી રૂપ અનુપમ, હજીયે નિમેષ ન મેલેજી.
વિ૦ ૧

વિષ્ણુ વરાહ થઈ ધરે વસુધા, એહવું કોઇક કહે છે જી;
તો વરાહ લંછન મિષે પ્રભુને, ચરણ શરણે રહે છે જી.
વિ૦ ૨

લીલા અકળ લલિત પુરૂષોત્તમ, શિવવધૂ રસ ભીનોજી;
વેધક સ્વામીથી મિલવું સોહીલું, જે કોઇ ટાળે કીનોજી.
વિ૦ ૩

પ્રસન્ન થઈ જગનાથ પધાર્યા, મનમંદિર મુજ સુધર્યોજી;
હું નટ નવલ વિવિધ ગતિ જાણું, ખિણ એક તો લહો મુજરોજી.
વિ૦ ૪

ચોરાશી લખ વેશ હું આણું, કર્મ પ્રતીત પ્રમાણેજી;
અનુભવ દાન દીઓ તો વારૂ, ચેતન કહો મયાણેજી.
વિ૦ ૫

જે પ્રભુ ભક્તિ વિમુખ નર જગમેં, તે ભ્રમ ભૂલ્યા ભટકેજી
સગત તેહ નવિગત લહીએ, પૂજાદિકથી ચટકેજી.
વિ૦ ૬

કીજે પ્રસાદ ઉચિત ઠકુરાઇ, સ્વામી અખય ખજાનોજી;
રૂપવિબુધનો મોહન પભણે, સેવક વિનતિ માનોજી.
વિ૦ ૭

---

૧૪. શ્રી અનંતનાથ સ્વામી.

શ્રી આનંદઘનજી કૃત સ્તવન.

ધાર તરવારની સોહલી, દોહલી,
ચૌદમા જિનતણી ચરણ સેવા;
ધાર પર નાચતા દેખ બાજીગરા,
સેવના ધાર પર રહે ન દેવા. ધાર૦ ૧

એક કહે સેવીએ વિવિધ કિરિયા કરી,
ફલ અનેકાંત લોચન ન દેખે;
ફલ અનેકાંત કિરિયા કરી બાપડા,
રડવડે ચાર ગતિ માંહિ લેખે. ધાર૦ ૨

ગચ્છના ભેદ બહુ નયણ નિહાળતાં,
તત્વની વાત કરતાં ન લાજે;
ઉદર ભરણાદિ નિજ કાજ કરતા થકા,
મોહ નડિયા કલિકાલ રાજે. ધાર૦ ૩

વચન નિરપેક્ષ વ્યવહાર જૂઠો કહ્યો,
વચન સાપેક્ષ વ્યવહાર સાચો;
વચન નિરપેક્ષ વ્યવહાર સંસાર ફલ,
સાંભળી આદરી કાંઇ રાચો. ધાર૦ ૪

દેવ ગુરૂ ધર્મની શુદ્ધિ કહો કિમ રહે;
કિમ રહે શુદ્ધ શ્રદ્ધા ન આણો;
શુદ્ધ શ્રદ્ધાન વિણ સર્વ કિરિયા કરી,
છારપર લીપણું તેહ જાણો. ધાર૦ ૫

પાપ નહીં કોઇ ઉત્સૂત્ર ભાષણ જિસ્યો,
ધર્મ નહીં કોઈ જગ સૂત્ર સરિખો,
સૂત્ર અનુસાર જે ભવિક કિરિયા કરે,
તેહનું શુદ્ધ ચારિત્ર પરિખો. ધાર૦ ૬
એહ ઉપદેશનો સાર સંક્ષેપથી,
જે નરા ચિત્તમેં નિત્ય ધ્યાવે;
તે નરા દિવ્ય બહુ કાળ સુખ અનુભવી,
નિયત આનંદઘન રાજ પાવે. ધાર૦ ૭

શ્રી દેવચંદ્રજી કૃત સ્તવન.

દીઠી હો પ્રભુ દીઠી જગગુરૂ તુઝ–એ દેશી.

મૂરતિ હો પ્રભુ મૂરતિ અનંત જિણંદ,
તાહરી હો પ્રભુ તાહરી મુજ નયણે વસીજી;
સમતા હો પ્રભુ સમતા રસનો કંદ,
સહેજે હો પ્રભુ સહેજે અનુભવ રસ લસીજી. ૧
ભવદવ હો પ્રભુ ભવદવ તાપિત જીવ,
તેહને હો પ્રભુ તેહને અમૃત ઘન સમીજી;
મિથ્યા હો પ્રભુ મિથ્યા વિષની ખીવ,[1]
હરવા હો પ્રભુ હરવા જાંગુલિ[2] મન રમીજી. ૨

---

૧. મૂર્છા. ૨. સર્પ વિષહરણ મંત્ર.

ભાવ હો પ્રભુ ભાવ ચિંતામણી એહ,
આતમ હો પ્રભુ આતમ સંપત્તિ આપવાજી;
એહિજ હો પ્રભુ એહિજ શિવસુખ ગેહ,
તત્વ હો પ્રભુ તત્ત્વાલંબન થાપવાજી. ૩
જાયે હો પ્રભુ જાયે આશ્રવ ચાલ,
દીઠે હો પ્રભુ દીઠે સંવરતા વધેજી;
રત્ન હો પ્રભુ રત્નત્રયી ગુણમાલ,
અધ્યાતમ હો પ્રભુ અધ્યાતમ સાધન સધેજી. ૪
મીઠી હો પ્રભુ મીઠી સૂરત તુજ,
દીઠી હો પ્રભુ દીઠી રૂચિ બહુ માનથીજી;
તુજ ગુણ હો પ્રભુ તુજ ગુણ ભાસન યુક્ત,
સેવે હો પ્રભુ સેવે તસુ ભવ ભય નથીજી ૫
નામે હો પ્રભુ નામે અદ્ભુત રંગ,
ઠવણા હો પ્રભુ ઠવણા દીઠે ઉલ્લસેજી;
ગુણ આસ્વાદ હો પ્રભુ ગુણ આસ્વાદ અભંગ,
તન્મય હો પ્રભુ તન્મયતાએ જે ધસેજી ૬
ગુણ અનંત હો પ્રભુ ગુણ અનંતનો વૃંદ,
નાથ હો પ્રભુ નાથ અનંતને આદરેજી;
દેવચંદ્ર હો પ્રભુ દેવચંદ્રને આનંદ,
પરમ હો પ્રભુ પરમ મહોદય તે વરેજી. ૭

શ્રી યશોવિજયજી કૃત સ્તવન.

સાહેલડીયાં—એ દેશી.

શ્રી અનંત જિનશું કરો, સાહેલડિયાં;
ચોળ મજીઠનો રંગરે, ગુણ વેલડિયાં;
સાચો રંગ તે ધર્મનો, સાહેલડિયાં;
બીજો રંગ પતંગરે, ગુણ વેલડિયાં૦ ૧
ધર્મ રંગ જીરણ નહીં સા૦ દેહ તે જીરણ થાયરે. ગુ૦
સોનું તે વિણસે નહીં સા૦ ઘાટ ઘડામણ જાયરે ગુ૦ ૨
ત્રાંબું જે રસવેધિયું સા૦ તે હોય જાચું[1] હેમરે ગુ૦
ફરી ત્રાંબું તે નવિ હુએ સા૦ એહવો જગગુરૂ પ્રેમરે ગુ૦ ૩
ઉત્તમ ગુણ અનુરાગથી સા૦ લહીએ ઉત્તમ ઠામરે ગુ૦
ઉત્તમ નિજ મહિમા વધે સા૦ દીપે ઉત્તમ ધામરે ગુ૦
ઉદકબિંદુ સાયર ભલ્યો સા૦ જિમ હોય અક્ષય અભંગરે ગુ૦
વાચક યશ કહે પ્રભુ ગુણે સા૦ તિમ મુજ પ્રેમ પ્રસંગરે
ગુ૦ ૫

શ્રી મોહનવિજયજી કૃત સ્તવન.

વીર સુણો મોરી વિનતિ—એ દેશી.

અનંત જિણંદશું વિનતિ,
મેં તો કીધી હો ત્રિકરણથી આજ;

---

૧. ખરેખરૂં. સાચું.

મિલતાં નિજ સાહેબ ભણી,
કુણુ આણે હો મૂરખ મન લાજ. અ૦ ૧
મુખ પંકજ મન મધુકરૂ,
રહ્યો લુબ્ધો હો ગુણ જ્ઞાને લીન;
હરિહર આવળ ફૂલ જ્યોં,
તે દેખ્યાં હો કેમ ચિત્ત હોવે પ્રીણ[1] અ૦ ૨
ભવ ફરિયો દરિયો તર્યો,
પણ કોઇ હો અનુસરીઓ ન દ્વીપ;
હવે મન પ્રવહણ માહરૂં,
તુમ પદ ભેટે હો મેં રાખ્યું છીંપ. અ૦ ૩
અંતરજામી મીલે થકે,
ફળે માહરો હો સહી કરીને ભાગ્ય;
હવે વાહી[2] જાવા તણી;
નથી પ્રભુજી હો કોઈ ઇહાં લાગ. અ૦ ૪
પલ્લવ ગ્રહી રઢ લેહંશું,
નહિ મેળો હો[3] જ્યારે તમે મીટ;
આતમ અવરેજો થઈ,
કીમ ઉવેટે હો કરારી છીટ. અ૦ ૫
નાયક નિજ નિવાજીએ,
હવે લાજીએ હો કરતાં રસ લુંટ;

---

૧. પ્રીતિવાળું. ૨, ઠગી જવાની. ૩. મેળવો.

અધ્યાતમ પદ આપવા,
કાંઈ નહિ પડે હો ખજાને ખુટ. અ૦ ૬
જિમ તુમે તર્યા તિમ તારજો,
શું બેસે હો તુમને કાંઈ દામ;
નહીં તારો તો મુજને,
કિમ તુમચુ[૧] હો તારક કહેશો નામ. અ૦ ૭
હું તો નિજ રૂપસ્થથી,
રહું હોઈ હો અહનિંશ અનુકુળ;
ચરણ તજી જઈએ કીહાં,
છે માહરી હો વાતલડીનો મૂલ. અ૦ ૮
અષ્ટાપદ પદ કિમ કરે,
અન્ય તીરથ હો જાશે જિમ હેડ;
મોહન કહે કવિ રૂપનો,
વિના ઉપશમ હો નવિ મૂકું કેડ. અ૦ ૯

૨

આદિ પુરૂષ એ આદિજી–એ દેશી.

અનંત જિણંદ અવધારીએ, સેવકની અરદાસ જિનજી;
અનંત અનંત ગુણ તુમ તણા, સાંભરે સાસોસાસ.
જિ૦ અ૦ ૧

---

૧. તમારૂં.

સુરમણિ સમ તુમ સેવના, પામીએ પુન્ય પંડૂર; જિ૦
કિમ પ્રમાદતણે વશે, મૂકું અધખીણુ દૂર.
જિ૦ અ૦ ૨

ભક્તિ જુક્તિ મનમેં વસો, મનરંજન મહારાજ; જિ૦
સેવકની તુમને અછે, બાંહ્ય ગ્રહ્યાની લાજ.
જિ૦ અ૦ ૩

શું મીઠા ધીઠા દીએ, તેહનો નહીં હું દાસ જિ૦
સાથે સેવક સંભવી, કીજે જ્ઞાન પ્રકાશ.
જિ૦ અ૦ ૪

જાણને શું કહેવું ઘણું, એક વચન મેળાપ; જિ૦
મોહન કહે કવિ રૂપનો, ભક્તિ મધુર જિમ દ્રાખ.
જિ૦ અ૦ ૫

શ્રી ધર્મનાથ સ્વામી.

શ્રી આનંદઘનજી કૃત સ્તવન.

રાગ ગોડી સારંગ, દેશી રસિયાની.

ધર્મ જિનેસર ગાઉં રંગશું,
ભંગ મ પડશો હો પ્રીત, જિનેસર.
બીજો મન મંદિર આણું નહીં,
એ અમ કુલવટ રીત. જિ૦ ધર્મ૦ ૧

ધરમ ધરમ કરતો જગ સહુ ફિરે,
ધરમ ન જાણે હો મર્મ; જિ૦
ધરમ જિનેસર ચરણ ગ્રહ્યા પછી,
કોઇ ન બાંધે હો કર્મ જિ૦ ધર્મ૦ ૨
પ્રવચન અંજન જો સદ્ગુરૂ કરે,
દેખે પરમ નિધાન; જિ૦
હૃદય નયણ નિહાલે જગધણી,
મહિમા મેરૂ સમાન. જિ૦ ધર્મ૦ ૩
દોડત દોડત દોડત દોડિયો,
જેતી મનનીરે દોડ; જિ૦
પ્રેમ પ્રતીત વિચારો હુંકડી,
ગુરૂગમ લેજોરે જોડ. જિ૦ ધર્મ૦ ૪
એક પખી કેમ પ્રીતિ વરે પડે,
ઉભય મિલ્યા હુએ સંધિ; જિ૦
હું રાગી હું મોહે ફંદિયો,
તું નિરાગી નિરબંધ. જિ૦ ધર્મ૦ ૫
પરમ નિધાન પ્રગટ મુખ આગળે,
જગત ઉલ્લંઘી હો જાય; જિ૦
જ્યોતિ વિના જુઓ જગદીશની,
અંધોઅંધ પલાય. જિ૦ ધર્મ૦ ૬
નિર્મલ ગુણ મણિ રોહણ ભુધરા,

મુનિજન માનસ હંસ; જિ૦
ધન્ય તે નગરી ધન્ય વેલા ઘડી,
માતપિતા કુલ વંશ. જિ૦ ધર્મ૦ ૭
મન મધુકર વર કરજોડી કહે,
પદકજ[૧] નિકટ નિવાસ; જિ૦
ઘનનામી આનંદઘન સાંભળો,
એ સેવક અરદાસ. જિ૦ ધર્મ૦ ૮

શ્રી દેવચંદ્રજી કૃત સ્તવન.

ધર્મ જગનાથનો ધર્મ શુચિ ગાઇયે,
આપણો આતમા તેહવો ભાવિયે;
જાતિ જસુ એકતા તેહ પલટે નહીં,
શુદ્ધ ગુણ પજ્જવા વસ્તુ સત્તામયી. ૧
નિત્ય નિરવયવ વળી એક અક્રિયપણે;
સર્વ ગત તેહ સામાન્ય ભાવે ભણે;
તેહથી ઇતર સાવયવ વિશેષતા,
વ્યક્તિ ભેદે પડે જેહની ભેદતા. ૨
એકતા પિંડને નિત્ય અવિનાશતા,
અસ્તિ નિજ ઋદ્ધિથી કાર્યગત ભેદતા;
ભાવ શ્રુત ગમ્ય અભિલાપ્ય અનંતતા,

૧. ચરણકમળ.

ભવ્ય પર્યાયની જે પરાવર્ત્તિતા. ૩
ક્ષેત્ર ગુણ ભાવ અવિભાગ અનેકતા,
નાશ ઉત્પાદ અનિત્ય પરનાસ્તિતા;
ક્ષેત્ર વ્યાપ્યત્વ અભેદ અવકતવ્યતા,
વસ્તુ તે રૂપથી નિયત અભવ્યતા. ૪
ધર્મ પ્રાગ્‌ભાવતા સકળ ગુણ શુદ્ધતા,
ભોગ્યતા કર્તૃતા રમણ પરિણામતા;
શુદ્ધ સ્વપ્રદેશતા તત્ત્વ ચૈતન્યતા,
વ્યાપ્ય વ્યાપક તથા ગ્રાહ્ય ગ્રાહક ગતા. ૫
સંગ પરિહારથી સ્વામી નિજ પદ લહ્યું,
શુદ્ધ આત્મિક આનંદ પદ સંગ્રહ્યું;
જહવિ પરભાવથી હું ભવોદધિ વસ્યો,
પરતણો સંગ સંસારતાએ ગ્રસ્યો. ૬
તહવિ સત્તાગુણે જીવ એ નિર્મલો,
અન્ય સંશ્લેષ જિમ સ્ફટિક નવિ શામલો;
જે પરોપાધિથી દુષ્ટ પરિણતિ ગ્રહી,
ભાવ તાદાત્મ્યમાં માહરૂં તે નહીં. ૭
તિણે પરમાત્મપ્રભુ ભક્તિ રંગી થઈ,
શુદ્ધ કારણ રસે તત્ત્વ પરિણતિમયી;
આત્મગ્રાહક થયે તજે પર ગ્રહણતા,
તત્ત્વ ભોગી થયે ટળે પરભોગ્યતા. ૮

શુદ્ધ નિ:પ્રયાસ નિજભાવ ભોગી યદા,
આત્મક્ષેત્રે નહીં અન્ય રક્ષણ તદા;
એક અસહાય નિસ્સંગ નિર્દ્વંદ્વતા,
શક્તિ ઉત્સર્ગની હોય સહુ વ્યક્તતા. ૯
તેણે મુજ આતમા તુજ થકી નીપજે,
માહરી સંપદા સકળ મુજ સંપજે;
તિણે મન મંદિરે ધર્મ પ્રભુ ધ્યાઇએ,
પરમ દેવચંદ્ર નિજ સિદ્ધિ સુખ પાઇએ. ૧૦

શ્રી યશોવિજયજી કૃત સ્તવન.

એડલે ભાર ઘણો છે રાજ, વાતો કેમ કરો છો—એ દેશી.

થાશું[1] પ્રેમ બન્યો છે રાજ, નિર્વહેશો તો લેખે
મેં રાગી પ્રભુ થેં[2] છો નિરાગી, અણુ જુગતે હોય હાંસી
એક પખો જે નેહ નિર્વહેવો, તેહ માંકી[3] સાબાશી
થાશું૦ ૧
નિરાગી સેવે કાંઇ હોવે,[4] ઇમ મનમેં નવિ આણું
ફળે અચેતન પણ જિમ સુરમણિ, તિમ તુમ ભક્તિ પ્રમાણું
થાશું૦ ૨

---

૧. થાશું—તમારી સાથે. ૨ થે—તમે. ૩. માંકી—મા:
(મારવાડી) ૪. શું થાય? ૫. કષ્ટ (અસ્ત)

ચંદન શીતલતા ઉપજાવે, અગ્નિ તે શીત મિટાવે;
સેવકનાં તિમ દુઃખ ગમાવે, પ્રભુગુણ પ્રેમ સ્વભાવે.
થા૦ ૩

વ્યસન[૫] ઉદય જે જલધિ અનુહરે, શશિને તેજ સંબંધે;
અણુસંબંધે કુમુદ અનુહરે, શુદ્ધ સ્વભાવ પ્રબંધે.
થા૦ ૪

દેવ અનેરા તુમથી છોટા, થેં જગમેં અધિકેરા;
યશ કહે ધર્મ જિનેશ્વર થાશું, દિલ માન્યા હે મેરા.
થા૦ ૫

શ્રી મોહનવિજયજી કૃત સ્તવન.

હાંરે મારા જોબનીયાનો લટકો દહાડા ચારજો—એ દેશી.

હાંરે મારે ધર્મજિણંદશું લાગી પૂરણ પ્રીતજો,
જીવડલો લલચાણો જિનજીની ઓળગેરે લો;
હાંરે મુને થાશે કોઇક સમયે પ્રભુ સુપ્રસન્નજો,
વાતલડી તવ થાશે મારી સવી વગેરે લો ૧

હાંરે પ્રભુ દુર્જનનો ભંભેર્યો મારો નાથજો,
ઓળવશે નહીં ક્યારે કીધી ચાકરીરે લો;

હાંરે મારા સ્વામી સરખો કુણુ છે દુનિયામાંહી જો,
જઇએરે જીમ તેહુને ઘર આશા કરીરે લો ૨
હાંરે જસ સેવા સેતી[1] સ્વારથની નહીં સિદ્ધ[2] જો,
ઠાલી રે શી કરવી તેહથી ગોઠડી રે લો;
હાંરે કાંઇ જૂઠું[3] ખાય તે મીઠાઇને માટે જો,
કાંઇ રે પરમારથ વીણુ નહીં પ્રીતડી રે લો. ૩
હાંરે પ્રભુ અંતરજામી જીવન પ્રાણાધાર જો,
વાયોરે નવી જાણ્યો કળિયુગ વાયરો રે લો;
હાંરે પ્રભુ લાયક નાયક ભક્ત વચ્છલ ભગવંત જો,
ચારૂરે ગુણુ કેરા સાહિબ સાયરૂ રે લો. ૪
હાંરે પ્રભુ લાગી મુજને તાહરી માયા જોરજો,
અળગારે રહેવાથી હોય ઓસાંગલોરે લો.
હાંરે કુણુ જાણે અંતરગતિની વીણુ મહારાજજો,
હેજેરે હસી બોલો છંડી આમળો રે લો. ૫
હાંરે તારે મુખને મટકે અટકયું મારૂં મનજો,
આંખલડી અણીઆળી કામણુગારડી રે લો;
હાંરે મારા નયણા લંપટ જોવે ખીણુખીણુ તુજજો,
રાતેરે પ્રભુરૂપે ન રહે વારિયા રે લો. ૬
હાંરે પ્રભુ અલગા તો પિણુ જાણજો કરીને હજુરજો,
તાહરીરે બલિહારી હું જાઉં વારણે રે લો;

---

૧. સેવાથી. ૨. સિદ્ધિ. ૩. એંઠું.

હાંરે કવિ રૂપ વિબુધનો મોહન કરે અરદાસ જો,
ગિરૂઆથી મન આણી ઉલટ અતિ ઘણોરે લો. ૭

---

૧૬. શ્રી શાંતિનાથ સ્વામી.

શ્રી આનંદઘનજી કૃત સ્તવન.

રાગ મલ્હાર. ચતુર ચોમાસુ પડિક્કમી—એ દેશી.

શાંતિ જિન એક મુજ વિનતિ, સુણો ત્રિભુવન રાયરે,
શાંતિ સ્વરૂપ કિમ જાણીએ, કહો મન કિમ પરખાયરે.
શાંતિ૦ ૧

ધન્ય તું આતમ જેહને, એહવો પ્રશ્ન અવકાશરે,
ધીરજ મન ધરી સાંભળો, કહું શાંતિ પ્રતિભાસરે.
શાંતિ૦ ૨

ભાવ અવિશુદ્ધ સુવિશુદ્ધ જે કહ્યા જિનવર દેવરે,
તે તેમ અવિતથ્થ સદ્દહે, પ્રથમ એ શાંતિપદ સેવરે.
શાંતિ૦ ૩

આગમધર ગુરૂ સમકિતી, કિરિયા સંવર સારરે,
સંપ્રદાયી અવંચક સદા, શુચિ અનુભવાધારરે.
શાંતિ૦ ૪

શુદ્ધ આલંબન આદરે, તજી અવર જંજાલરે,
તામસી વૃત્તિ સવિ પરિહરિ, ભજે સાત્વિકી શાલરે.
શાંતિ૦ ૫

ફલ વિસંવાદ જેહમાં નહીં, શબ્દ તે અર્થ સંબંધીરે,
સકલ નયવાદ વ્યાપી રહ્યો, તે શિવ સાધન સંધીરે.
શાંતિ૦ ૬

વિધિ પ્રતિષેધ કરી આતમા, પદારથ અવિરોધરે,
ગ્રહણ વિધિ મહાજને પરિગ્રહ્યો, ઇસ્યો આગમે બોધરે.
શાંતિ૦ ૭

દુષ્ટ જન સંગતિ પરિહરિ, ભજે સુગુરૂ સંતાનરે,
જોગ સામર્થ્ય ચિત્ત ભાવજે ધરે મુક્તિ નિદાનરે.
શાંતિ૦ ૮

માન અપમાન ચિત્ત સમ ગણે, સમ ગણે કનક પાષાણરે,
વંદક નિંદક સમ ગણે, ઇસ્યો હોયે તું જાણરે.
શાંતિ૦ ૯

સર્વ જગજંતુને સમ ગણે, સમ ગણે તૃણ મણિ ભાવરે,
મુક્તિ સંસાર બેહુ સમ ગણે, મુણે ભવજલ નિધિનાવરે.
શાંતિ૦ ૧૦

આપણો આતમભાવ જે, એક ચેતન આધારરે,
અવર સવિ સાથ સંયોગથી, એહ નિજ પરિકર સારરે.
શાંતિ૦ ૧૧

પ્રભુ મુખથી એમ સાંભળી, કહે આતમરામરે,
તાહરે દરિશને નિસ્તર્યો, મુજ સિધ્ધાં સવિ કામરે.
શાંતિ૦ ૧૨

અહો અહો હું મુજને કહું, નમો મુજ નમો મુજરે,
અમિત ફલ દાન દાતારની, જેહની ભેટ થઈ તુજરે.
શાંતિ૦ ૧૩

શાંતિ સ્વરૂપ સંક્ષેપથી, કહ્યો નિજ પરરૂપરે,
આગમમાંહે વિસ્તર ઘણો, કહ્યો શાંતિજિન ભૂપરે.
શાંતિ૦ ૧૪

શાંતિ સ્વરૂપ એમ ભાવશે, ધરી શુદ્ધ પ્રણિધાનરે,
આનંદઘન પદ પામશે, તે લહેશે બહુ માનરે.
શાંતિ૦ ૧૫

શ્રી દેવચંદ્રજી કૃત સ્તવન.

માલા કિહાં છે રે–એ દેશી.

જગત દિવાકર જગત કૃપાનિધિ,
વાહલા મારા સમવસરણમાં બેઠારે;
ચઉમુખ ચઉવિહ ધર્મ પ્રકાશે,
તે મેં નયણે દીઠા રે.
ભવિક જન હરખોરે, નિરખી શાંતિજણંદ ભ૦
ઉપશમ રસનો કંદ, નહિ ઈણ સરિખોરેએ આંકણી. ૧
પ્રતિહારજ અતિશય શોભા વા૦
તે તો કહિય ન જાવે રે;

ઘૂક[1] બાલકથી રવિકરભરનું,
વર્ણન કેણિપરે થાવે રે. ભ૦ ૨
વાણિ ગુણ પાંત્રીશ અનોપમ વા૦
અ વિ સં વા દ સ રૂ પે રે;
ભવ દુઃખ વારણ શિવ સુખ કારણ,
શુદ્ધો ધર્મ પ્રરૂપે રે. ભ૦ ૩
દક્ષિણ પશ્ચિમ ઉત્તર દિશિ મુખ વા૦
ઠવણા જિન ઉપગારી રે;
તસુ આલંબન લહિય અનેક,
તિહાં થયા સમકિતધારી રે. ભ૦ ૪
ષટ્ નય કારજરૂપે ઠવણા વા૦
સગ નય કારણ ઠાણી રે,
નિમિત્ત સમાન થાપના જિનજી,
એ આગમની વાણી રે. ભ૦ ૫
સાધક તિન નિક્ષેપા મુખ્ય વા૦
જે વિણ ભાવ ન લહિયે રે;
ઉપકારી દુગ ભાષ્યે ભાખ્યા,
ભાવ વંદકનો ગ્રહીએ રે. ભ૦ ૬
ઠવણા સમવસરણે જિન સેંતી વા૦
જો અભેદતા વાધી રે;

---

૧. ઘુવડ.

એ આતમના સ્વસ્વભાવ ગુણ,
વ્યક્ત યોગ્યતા સાધીરે. ભ૦ ૭
ભલું થયું મેં પ્રભુ ગુણ ગાયા વા૦
રસનાનો ફળ લીધો રે;
દેવચંદ્ર કહે મ્હારા મનને,
સકલ મનોરથ સીધો રે. ભ૦ ૮

શ્રી યશોવિજયજી કૃત સ્તવન.

રહ્યો આવાસ દુવાર એ-દેશી.

ધન્ય દિન વેલા, ધન્ય ઘડી તેહ,
અચિરારો નંદન જિન જદિ ભેટશુંજી;
લહિશું રે સુખ દેખી મુખચંદ,
વિરહ વ્યથાનાં દુઃખ સવિ મેટશુંજી. ૧
જાણ્યોરે જેણે તુજ ગુણ લેશ,
બીજારે રસ તેહને મન નવિ ગમેજી;
ચાખ્યો રે જેણે અમી લવલેશ,
બાકસ બુકસ તસ ન રૂચે કિમેજી. ૨.
તુજ સમક્તિરસસ્વાદનો જાણ,
પાપ કુભકતે બહુ દિન સેવીયુંજી;
સેવે જો કર્મને યોગે તોહિ,
વાંછે તે સમકિત અમૃત ધુરિ લિખ્યુંજી. ૩

તાહરૂં ધ્યાન તે સમકિતરૂપ,
તેહીજ જ્ઞાનને ચારિત્ર તેજ છે જી;
તેહથી રે જાયે સઘલાં પાપ,
ધ્યાતારે ધ્યેય સ્વરૂપ હોયે પછેજી. ૪
દેખીરે અદ્ભુત તાહરૂં રૂપ,
અચરિજ ભવિક અરૂપી પદ વરેજી;
તાહરી ગતિ તું જાણે હો દેવ,
સ્મરણ ભજન તે વાચક યશ કરેજી. ૫

શ્રી મોહનવિજયજી કૃત સ્તવન.

સોળમા શ્રી જિનરાજ ઓળગ સુણો અમતણી લલના,
ભગતથી એવડી કેમ કરો છો ભોળામણી લલના;
ચરણે વિળગ્યો જેહ આવીને થઈને ખરો લ૦
નિપટ તેહથી કોણ રાખે રસ આંતરો લ૦ ૧
મેં તુજ કારણ સ્વામી ઉવેખ્યા સુર ઘણા લ૦
માહરી દિશાથી મેં તો ન રાખી કાંઈ મણા લ૦
તો તુમે મુજથી કેમ અપુઠા[1] થઈ રહો લ૦
ચુક હોવે જો કોઈ સુખે મુખથી કહો લ૦ ૨
તુજથી અવર ન કોય અધિક જગતિ તળે લ૦

---

૧. પરાઙ્મુખ.

જેહુથી ચિત્તની વૃત્તિ એકાંગી જઇ મળે લ૦
દીજે દરિશન વાર ઘણી ન લગાવીએ લ૦
વાતલડી અતિ મીઠી તે કિમ વિરમાવીએ લ૦ ૩
તું જો જળ તો હું કમળ, કમળ તો હું વાસના લ૦
વાસના તો હું ભ્રમર ન મૂકું આસના લ૦
તું છોડે પણ હું કેમ છોડું તુજ ભણી લ૦
લોકોત્તર કોઇ પ્રીત આવી તુજથી બની લ૦ ૪
ધુરથી શાને સમકિત દઇને ભોળવ્યો લ૦
હવે કેમ જાઉં ખોટે દીલાસે ઓળવ્યો લ૦
જાણી ખાસો દાસ વિમાસો છો કીશું લ૦
અમે પણ ખીજમત માંહી કે ખોટા કિમ થશું લ૦ ૫
બીજી ખોટી વાતે અમે રાચું નહીં લ૦
મેં તુજ આગળ માહરી મનવાળી કહી લ૦
પૂરણ રાખો પ્રેમ વિમાસો શું તમે લ૦
અવસર લહી એકાંત વિનવીએ છીએ અમે લ૦ ૬
અંતરજામી સ્વામી અચિરાનંદના લ૦
શાંતિકરણ શ્રી શાંતિજી માનજો વંદના લ૦
તુજ સ્તવનાથી તનમન આનંદ ઉપન્યો લ૦
કહે મોહન મન રંગ સુપંડિત રૂપનો લ૦ ૭

૨.

રાગ સારંગ.

શાંતિજિણંદ મહારાજ, જગતગુરૂ, શાંતિજિણંદ મહારાજ;
અચિરાનંદન ભવિમનરંજન, ગુણનિધિ ગરીબનિવાજ.
જ૦ ૧

ગર્ભ થકી જિણે ઈતિ[1] નિવારી, હરખિત સુરનર કોડી;
જનમ થયે ચોસઠ ઈંદ્રાદિક, પદ પ્રણમે કરજોડી.
જ૦ ૨

મૃગલંછન ભવિક તુષ ગંજન, કંચનવાન શરીર;
પંચમ નાણી પંચમ ચક્રી; સોળસમો જિન ધીર.
જ૦ ૩

રત્નજડિત ભૂષણ અતિ સુંદર, આંગી અંગ ઉદાર;
અતિ ઉછરંગ ભગતિ નૌતન ગતિ, ઉપશમ રસ દાતાર.
જ૦ ૪

કરૂણાનિધિ ભગવાન કૃપા કર, અનુભવ ઉદિત આવાસ;
રૂપ વિબુધનો મોહન પભણે, દીજે જ્ઞાન વિલાસ.
જ૦ ૫

---

૧૭. શ્રી કુંથુનાથ સ્વામી.

શ્રી આનંદઘનજી કૃત સ્તવન.

---

૧. સાત પ્રકારની ઇતિ–ઉપદ્રવ.

રાગ ગુર્જરી.

અંબર દે હો મોરારી, હમારો–એ દેશી.

કુંથુજિન મનડું કિમહી ન બાજે, હો કું૦
જિમજિમ જતન કરીને રાખું, તિમતિમ અલગું ભાજે હો.
કું૦ ૧

રજની વાસર વસતી ઉજડ, ગયણ પાયાલે જાય;
સાપ ખાયને મુખડું થોથું[1] એહ ઉખાણો ન્યાય હો.
કું૦ ૨

મુક્તિતણા અભિલાષી તપિયા, જ્ઞાનને ધ્યાન અભ્યાસે,
વયરીડું કાંઈ એહવું ચિંતે, નાખે અવલે પાસે હો.
કું૦ ૩

આગમ આગમધરને હાથે, નાવે કિણુવિધ આંકું;
કિહાં કણે જો હઠ કરી હટકું તો, વ્યાલ તણીપરે વાંકું હો.
કું૦ ૪

જો ઠગ કહું તો ઠગતું ન દેખું, શાહુકાર પણ નાંહી;
સર્વ માંહિ ને સહુથી અલગું, એ અચિરજ મન માંહિ હો.
કું૦ ૫

જે જે કહું તે કાન ન ધારે, આપ મતે રહે કાલો;
સુરનર પંડિતજન સમજાવે, સમજે ન માહરો સાલો[2] હો.
કું૦ ૬

---

૧. ખાલી. ૨. કુમતિસ્ત્રીનો ભાઇ.

મેં જાણ્યું એ લિંગ નપુંસક, સકલ મરદને ઠેલે;
બીજી વાતે સમર્થ છે નર, એહને કોઈ ન જેલે હો.
કું૦ ૭

મન સાધ્યું તેણે સઘળું સાધ્યું એહ વાત નહિ ખોટી;
એમ કહે સાધ્યું તે નવિ માનું, એ કહી વાત છે મોટી હો.
કું૦ ૮

મનડું દુરારાધ્ય તેં વશ આણ્યું, આગમથી મતિ આણું;
આનંદઘન પ્રભુ માહરૂં આણો, તો સાચું કરી જાણું હો.
કું૦ ૯

શ્રી દેવચંદ્રજી કૃત સ્તવન.

ચરમ જિનેસરૂ એ-દેશી.

સમવસરણ બેસી કરી રે, બારહ પરષદ્‌માંહિ;
વસ્તુ સ્વરૂપ પ્રકાશતા રે, કરૂણાકર જગનાહો રે.
કુંથુજિનેસરૂ. ૧

નિર્મલ તુજ મુખ વાણી રે, જે શ્રવણે સુણે;
તેહિજ ગુણ મણિ ખાણિ રે કું૦

ગુણ પર્યાય અનંતતારે, વલી સ્વભાવ અગાહ;
નય ગમ ભંગ નિક્ષેપના રે, હેયાદેય પ્રવાહો રે.
કું૦ ૨

કુંથુનાથ પ્રભુ દેશનારે, સાધન સાધક સિદ્ધિ;
ગૌણ મુખ્યતા વચનમાંરે, જ્ઞાન તે સકલ સમૃદ્ધિ રે.
કું૦ ૩

વસ્તુ અનંત સ્વભાવ છે રે, અનત કથક તસુ નામો;
ગ્રાહક અવસર બોધથી રે, કહેવે અર્પિત કામો રે.
કું૦ ૪

શેષ અનર્પિત ધર્મનેરે, સાપેક્ષ શ્રદ્ધાબોધ;
ઉભય રહિત ભાસન હુવે રે, પ્રગટે કેવલ બોધ રે.
કું૦ ૫

છતિ પરિણતિ ગુણ વર્તના રે, ભાસન ભોગ આનંદ;
સમકાળે પ્રભુ તાહરેરે, રમ્ય રમણ ગુણ વૃંદારે.
કું૦ ૬

નિજ ભાવે સી અસ્તિતા રે, પરનાસ્તિત્વ સ્વભાવ;
અસ્તિપણે તે નાસ્તિતારે, સીય[1] તે ઉભય સ્વભાવો રે.
કું૦ ૭

અસ્તિભાવ જે આપણો રે, રૂચિ વૈરાગ્ય સમેત;
પ્રભુ સન્મુખ વંદન કરી રે, માગીશ આતમ હેત રે.
કું૦ ૮

અસ્તિ સ્વભાવ રૂચિ થઇ રે, ધ્યાતો અસ્તિ સ્વભાવ;
દેવચંદ્ર પદ તે લહે રે, પરમાનંદ જમાવો રે.
કું૦ ૯

---

૧. કથંચિત્

શ્રી યશોવિજયજી કૃત સ્તવન.

સાહેલાં હે—એ દેશી.

સાહેલાં હે કુંથુ જિનેશ્વર દેવ,
રત્ન દીપક અતિ દીપતો હો લાલ;
સા૦ મુજ મન મંદિરમાંહી,
આવે જો અરિબલ જીપતો હો લાલ. ૧
સા૦ મિટે તો મોહ અંધાર,
અનુભવ તેજે જળહળે હો લાલ,
સા૦ ધૂમકષાય ન રેખ,
ચરણ ચિત્રામણ નવિ ચલે હો લાલ. ૨
સા૦ પાત્ર કરે નહિ હેઠ,
સુરજ તેજે નવિ છિપે હો લાલ;
સા૦ સર્વ તેજનું તેજ,
પહેલાંથી વાધે પછે હો લાલ. ૩
સા૦ જેહ ન મરૂતને ગમ્ય,
ચંચલતા જે નવિ લહે હો લાલ;
સા૦ જેહ સદા છે રમ્ય,
પુષ્ટ ગુણે નવિ કૃશ રહે હો લાલ. ૪
સા૦ પુદ્ગલ તેલ ન[1] ખેપ,
જેહ ન શુદ્ધ દશા[2] દહે હો લાલ;

---

૧. ક્ષેપન કરવાપણું. ૨ દીવેટ.

સા૦ શ્રી નયવિજય સુશિષ્ય,
વાચક યશ ઇણિપેરે કહે હો લાલ ૫

શ્રી મોહનવિજયજી કૃત સ્તવન.

ચંદનરી કટકી ભલી-એ દેશી.

કુંથુ જિણંદ કરૂણા કરો, જાણી પોતાનો દાસ;
સાહિબા મોરા;
શું જાણી અલગા રહ્યા જાણ્યું કે આવશે પાસ.
સા૦ ૧

અજબ રંગીલા પ્યારા, અકળ અલક્ષ્મી ન્યારા,
પરમ સસનેહી માહરી વિનંતિ. એ આંકણી.
અંતરજામી વાલ્હા, જોવો મીટ મિલાય; સા૦
ખિણુ મ હસો ખિણમાં હસો, ઇમ પ્રીતનિવાહો કિમ
થાય સા૦ ૫૦ ૨

રૂપી હો તો પાલવ ગ્રહું, અરૂપીને શું કહેવાય; સા૦
કાન માંડ્યા વિના વારતા, કહોનેજી કેમ બકાય.
સા૦ ૫૦ ૩

દેવ ઘણા દુનિયામાંય છે, પણ દીલમેળો નવિ થાય; સા૦
જિણુ ગામે જાવું નહીં, તે વાટ કહો શું પૂછાય.
સા૦ ૫૦ ૪

મુજ મન અંતર મુહૂર્તનો, મેં ગ્રહ્યો ચપળતા દાવ; સા૦
પ્રીતિ સમે તો જુઓ કહો, એતો સ્વામી સ્વભાવ.
સા૦ પ૦ ૫

અંતર શ્યો મળીયાં પછે, નવી મળીએ પ્રભુ મૂલ, સા૦
કુમયા કિમ કરવી ઘટે, જે થયો નિજ અનુકૂળ.
સા૦ પ૦ ૬

જાગી હવે અનુભવ દશા, લાગી પ્રભુશું પ્રીત; સા૦
રૂપવિજય કવિરાયનો, કહે મોહન રસરીત.
સા૦ પ૦ ૭

૨

જાદવપતિ તોરણ આવ્યા એ-દેશી.

મુજ અરજ સુણો મુજ પ્યારા,
સાચી ભક્તિથી કિમ રહો ન્યારારે,
સનેહી મોરા, કુંથુ જિણંદ કરૂણા કરો. ૧

હું તો તુમ દરિસણનો અરથી,
ઘટે કિમ કરી શકે કરથી રે; સ૦
થઇ ગિરૂઆ એમ જે વિમાસો,
તે તો મુજને હોય છે તમાસો રે. સ૦ ૨

લલચાવીને જે કીજે,
કિમ દાસને ચિત્ત પતીજે રે; સ૦

પદ મોટે કહાવો મોટા,
જિણ તિણ વાતે ન હુવે ખોટા રે. સ૦ ૩
મુજ ભાવમહેલમેં આવો,
ઉપશમ રસ પ્યાલો ચખાવો રે; સ૦
સેવકનો તો મન રીઝે,
સેવક કારજ સીઝે રે. સ૦ ૪
મનમેળુ થઇ મન ન મેળો,
એહ આવી મત અવહેલો રે; સ;
તુમ જાણો છો એ કરૂં લીલા,
પણ અરથી સદ્દહે કે રીસાલા રે. સ૦ ૫
પ્રભુ ચરણ સરોરૂહ રહેવું,
ફળ પ્રાપ્તિ તેહણુ દેવું રે; સ૦
કવિ રૂપ વિબુધ જયકારી,
કહે મોહન જિન બલિહારી રે. સ૦ ૬

---

૧૮. શ્રી અરનાથ સ્વામી.

શ્રી આનંદઘનજી કૃત સ્તવન.

રાગ પરજ ઋષભનો વંશ રયણાયરૂ એ-દેશી.

ધરમ પરમ અરનાથનો, કેમ જાણું ભગવંત રે;
સ્વપર સમય સમજાવીએ, મહિમાવંત મહંત રે.
ધરમ૦ ૧

શુદ્ધાતમ અનુભવ સદા, સ્વસમય એહ વિલાસ રે;
પરબડી છાંહડી જેહ પડે, તે પરસમય નિવાસરે.
ધ૦ ૨

તારા નક્ષત્ર ગ્રહ ચંદની, જ્યોતિ દિનેશ મઝાર રે;
દર્શન જ્ઞાન ચરણ થકી, શક્તિ નિજાતમ ધારરે.
ધ૦ ૩

ભારી પીળો ચીકણો, કનક અનેક તરંગરે;
પર્યાય દૃષ્ટિ ન દીજીએ, એકજ કનક અભંગરે.
ધ૦ ૪

દરશન જ્ઞાન ચરણથકી, અલખ સરૂપ અનેક રે;
નિર્વિકલ્પ રસ પીજીએ, શુદ્ધ નિરંજન એક રે.
ધ૦ ૫

પરમારથ પંથ જે કહે, તે રંજે એક તંતરે;
વ્યવહારે લખ જે રહે, તેહના ભેદ અનંત રે.
ધ૦ ૬

વ્યવહારે લખે દોહિલા, કાંઈ ન આવે હાથ રે;
શુદ્ધ નય થાપના સેવતાં, નવિ રહે દુવિધા સાથરે.
ધ૦ ૭

એકપખી લખી પ્રીતિની, તુમ સાથે જગનાથરે;
કૃપા કરીને રાખજો, ચરણ તળે ગ્રહી હાથ રે.
ધ૦ ૮

ચક્રી ધરમ તીરથતણો, તીરથ ફલ તતસાર[1] રે;
તીરથ સેવે તે લહે, આનંદઘન નિરધાર રે.
ધ૦ ૯

શ્રી દેવચંદ્રજી કૃત સ્તવન.

રામચંદ્રકે બાગમે, ચંપો મોરી રહ્યો રે-દેશી.

પ્રણમો શ્રીઅરનાથ, શિવપુર સાથ ખરેરી;
ત્રિભુવન જન આધાર, ભવનિસ્તાર કરેરી. ૧
કર્ત્તા કારણ યોગ, કારજ સિદ્ધિ લહેરી;
કારણ ચાર અનુપ, કાર્યાર્થી તેહ ગ્રહેરી. ૨
જે કારણ તે કાર્ય, થાયે પૂર્ણ પદેરી;
ઉપાદાન તે હેતુ, માટી ઘટ તે વદેરી ૩
ઉપાદાનથી ભિન્ન, જે વિણ કાર્ય ન થાયે;
ન હુવે કારજ રૂપ, કર્ત્તાને વ્યવસાયે. ૪
કારણ તેહ નિમિત્ત, ચક્રાદિક ઘટ ભાવે;
કાર્ય તથા સમવાય, કારણ નિયતને દાવે. ૫
વસ્તુ અભેદ સ્વરૂપ, કાર્યપણું ન ગ્રહેરી;
તે અસાધારણ હેતુ, કુંભે સ્થાસ લહેરી. ૬
જેહનો નવિ વ્યાપાર, ભિન્ન નિયત બહુ ભાવી;
ભૂમિ કાલ આકાશ, ઘટ કારણ સદ્ભાવી. ૭

---

૧. તત્વસાર.

એહ અપેક્ષા હેતુ, આગમ માંહી કહ્યોરી;
કારણ પદ ઉત્પન્ન, કાર્ય થયે ન લહ્યોરી ૮
કર્તા આતમ દ્રવ્ય, કારજ સિદ્ધિપણોરી;
નિજ સત્તાગત ધર્મ, તે ઉપાદાન ગણોરી. ૯
યોગ સમાધિ વિધાન, અસાધારણ તેહ વદેરી;
વિધિ આચરણા ભક્તિ, જેણે નિજ કાર્ય સધેરી. ૧૦
નરગતિ પઢમ સંઘયણ, તેહ અપેક્ષા જાણો;
નિમિત્તાશ્રિત ઉપાદાન, તેહને લેખે આણો. ૧૧
નિમિત્ત હેતુ જિનરાજ, સમતા અમૃત ખાણી;
પ્રભુ અવલંબન સિદ્ધિ, નિયમા એહ વખાણી ૧૨
પુષ્ટ હેતુ અરનાથ, તેહને ગુણથી હળીએ;
રીઝ ભક્તિ બહુ માન, ભોગ ધ્યાનથી મળીએ ૧૩
મોટાને ઉત્સંગ, બેઠાને શી ચિંતા;
તિમ પ્રભુ ચરણ પસાય, સેવક થયા નિચિંતા. ૧૪
અરપ્રભુ પ્રભુતા રંગ, અંતર શક્તિ વિકાસી;
દેવચંદ્રને આનંદ, અક્ષય ભોગ વિલાસી. ૧૫

શ્રી યશોવિજયજી કૃત સ્તવન.

આસણરા યોગી એ–દેશી.

શ્રી અરજિન ભવજલનો તારૂ, મુજ મન લાગે વારૂરે,
મન મોહન સ્વામી,

બાંહ્ય ગ્રહી એ ભવજલ તારે,*આણે શિવપુર આરેરે.
મન૦ ૧

તપ જપ મોહ મહા તોફાને, નાવ ન ચાલે માનેરે;મ૦
પણ નવિ ભય મુજ હાથોહાથે, તારે તે છે સાથેરે.
મન૦ ૨

ભગતને સ્વર્ગ સ્વર્ગથી અધિકું, જ્ઞાનીને ફલ દેઇરે;મ૦
કાયા કષ્ટ વિના ફલ લહીએ, મનમાં ધ્યાન ધરેઇરે.
મન૦ ૩

જે ઉપાયબહુ વિધની રચના. યોગમાયાતે જાણોરે; મ૦
શુદ્ધ દ્રવ્ય ગુણ પર્યાય ધ્યાને, શિવ દીયે પ્રભુ સપરાણોરે.
મન૦ ૪

પ્રભુ પદ વલગ્યા તેરહ્યા તાજા, અલગા અંગનસાજારે,મ૦
વાચક યશ કહે અવર ન ધ્યાઉં એ પ્રભુના ગુણ ગાઉંરે.
મન૦ ૫

શ્રી મોહનવિજયજી કૃત સ્તવન.

ભટીઆણીની દેશી.

અરનાથ અવિનાશી, હો સુવિલાસી, ખાસી ચાકરી,
કાંઇ ચાહું અમે નિશદિશ;

---

*પાઠાંતરઃ ભવિજન તારે.

અંતરાય ને રાગે હો અનુરાગે કીણપરે કીજીએ,
કાંઈ શુભ ભાવે સુજગીશ. અ૦ ૧

સિદ્ધ સ્વરૂપી સ્વામી હો ગુણધામી અલખ અગોચરૂ,
કાંઈ દીઠા વિણ દિદાર;
કીમ પતીજે કીજે હો કીમ લીજે ફળ સેવા તણું,
કાંઈ દીસે ન પ્રાણ આધાર. અ૦ ૨

જ્ઞાન વિના કુણ પેખે હો સંખેપે સૂત્રે સાંભળ્યો,
કાંઈ અથવા પ્રતિમા રૂપ;
સામે જો સંપેખું હો પ્રભુ દેખું દિલભર લોયણે,
કાંઈ તો મનમેં હુવે ચૂપ. અ૦ ૩

જગનાયક જિનરાયા હો મન ભાવ્યા મુજ આવી મળ્યા,
કાંઈ મહેર કરી મહારાજ;
સેવક તો સસનેહી હો નિઃસનેહી પ્રભુ કિમ કીજીએ,
કાંઈ ઇસ કોઇ વહીએરે લાજ. અ૦ ૪

ભક્તિ ગુણે ભરમાવી હો સમજાવી પ્રભુજીને ભોળવી,
કાંઈ દેખું હૃદય મોઝાર;
તો કહેજો સાબાશી હો પ્રભુ ભાસી જાણી સેવતા,
કાંઇ એ અમચો એક તાર. અ૦ ૫

પાણી ખીરને મેળે હો કીણ ખેલે એકાંત હોઇ રહું,
કાંઈ નહીં રે મીલણનો જોગ;
જો પ્રભુ દેખું નયણે હો કહી વયણે સમજાવું સહી,
કાંઇ તે ન મિલે સંજોગ. અ૦ ૬

મનમેળુ કીમ રીઝે હો શું કીજે અંતરાય એવડો,
કાંઇ નિપટ નહેજા નાથ;
સાતરાજને અંતે હો કીણ પાખે તે આવીને મળું,
કાંઇ વિકટ તુમારોજી પાથ. અ૦ ૭
ઓળગ એ અનુભવની હો મુજ મનની વાર્તા સાંભળી,
કાંઇ કીજે આજે નિવાજ;
રૂપ વિબુધનો મોહન હો મનમોહન સાંભળ વિનતિ,
કાંઇ દીજે શિવપુર રાજ. અ૦ ૮

---

૧૯. શ્રી મલ્લિનાથ સ્વામી.

શ્રી આનંદઘનજી કૃત સ્તવન.

રાગ–કાફી.

સેવક કિમ અવગણિયે હો મલ્લિજિન,
એહ અબ શોભા સારી;
અવર જેહને આદર અતિ દીએ,
તેહને મૂલ નિવારી હો. મલ્લિ૦ ૧
જ્ઞાન સ્વરૂપ અનાદિ તમારૂં,
તે લીધું તમે તાણી;
જુઓ અજ્ઞાન દશા રીસાવી,
જાતાં કાણ ન આણી હો. મલ્લિ૦ ૨

નિદ્રા સુપન જાગર ઉજાગરતા,
[1]તુરિય અવસ્થા આવી;
નિદ્રા સુપન દશા રીસાણી,
જાણી ન નાથ મનાવી હો. મલ્લિ૦ ૩
સમકિત સાથે સગાઇ કીધી,
સપરિવારશું ગાઢી;
મિથ્યામતિ અપરાધણ જાણી,
ઘરથી બાહિર કાઢી. હો મલ્લિ૦ ૪
હાસ્ય અરતિ રતિ શોક દુગંછા,
ભય પામર કરસાલી;
[2]નોકષાય શ્રેણી ગજ ચડતાં,
શ્વાન તણી ગતિ ઝાલી. હો મલ્લિ૦ ૫
રાગ દ્વેષ અવિરતિની પરિણતિ,
એ ચરણ મોહના યોદ્ધા;
વીતરાગ પરિણતિ પરિણમતાં,
ઉઠી નાઠા બોદ્ધા. હો મલ્લિ૦ ૬
વેદોદય કામા પરિણામા,
કામ્ય કરમ સહુ ત્યાગી;
નિઃકામી કરૂણારસ સાગર,
અનંત ચતુષ્ક પદ પાગી. હો મલ્લિ૦ ૭

---

૧. ચોથી. ૨. કૃષિની આલી-પંક્તિ. પુરૂષવેદ, સ્ત્રીવેદ, નપુંસકવેદ.

દાન વિઘન વારી સહુ જનને,
અભય દાન પદ દાતા;
લાભ વિઘન જગ વિઘન નિવારક,
પરમ લાભ રસ માતા. હો મલ્લિ૰ ૮
વીર્ય વિઘન પંડિત વીર્યે હણી,
પૂરણ પદવી યોગી;
ભોગોપભોગ દોય વિઘન નિવારી,
પૂરણ ભોગ સુભોગી. હો મલ્લિ૰ ૯
એ અઢાર દૂષણ વર્જિત તનુ,
મુનિજન વૃંદે ગાયા;
અવિરતિ રૂપક દોષ નિરૂપણ,
નિર્દૂષણ મન ભાયા. હો મલ્લિ૰ ૧૦
ઇણ વિધ પરખી મન વિશરામી,
જિનવર ગુણ જે ગાવે;
દીનબંધુની મહેર નજરથી,
આનંદઘન પદ પાવે. હો મલ્લિ૰ ૧૧

શ્રી દેવચંદ્રજી કૃત સ્તવન.

દેખી કામની દોય—એ દેશી.

મલ્લિનાથ જગનાથ, ચરણયુગ ધ્યાઇએ રે, ચ૰

શુદ્ધાતમ પ્રાગ્ભાવ, પરમ પદ પાઇએ રે; પ૦
સાધક કારક ષટ્ક, કરે ગુણ સાધના રે, ક૦
તેહિજ શુદ્ધ સ્વરૂપ, થાયે નિરાબાધના રે. થા૦ ૧
કર્ત્તા આતમ દ્રવ્ય, કારજ નિજ સિદ્ધતા રે, કા૦
ઉપાદાન પરિણામ, પ્રયુક્ત તે કરણતા રે; પ્ર૦
આતમ સંપદ્ દાન, તેહ સંપ્રદાનતારે, તે૦
દાતા પાત્ર ને દેય, ત્રિભાવ અભેદતારે; ત્રિ૦ ૨
સ્વપર વિવેચન કરણ, તેહ અપાદાનથી રે, તે૦
સકલ પર્યાય આધાર, સંબંધ આસ્થાનથી રે. સં૦
બાધક કારક ભાવ, અનાદિ નિવારવા રે. અ૦
સાધકતા અવલંબી, તેહ સમારવા રે. તે૦ ૩
શુદ્ધ પણે પર્યાય, પ્રવર્ત્તન કાર્યમેં રે, પ્ર૦
કર્ત્તાદિક પરિણામ, તે આતમ ધર્મમેં રે. તે૦
ચેતન ચેતન ભાવ, કરે સમવેતમેં[1] રે, ક૦
સાદિ અનંતનો કાલ, રહે નિજ ખેતમેં રે. ર૦ ૪
પર કર્તવ્ય સ્વભાવ, કરે તાંલગી[2] કરે રે, ક૦
શુદ્ધકાર્યે રૂચિ ભાસ, થયે નવિ આદરે રે. થ૦
શુદ્ધાતમ નિજ કાર્યે, રુચિકારક ફિરે રે, રુ૦
તેહિજ મૂલ સ્વભાવ, ગ્રહે નિજ પદ વરે રે ગ્ર૦ ૫
કારણ કારજરૂપ, અછે કારક દશા રે, અ૦

---

૧. સમવાય સબંધમાં. ૨. ત્યાંસુધી.

વસ્તુ પ્રગટ પર્યાય, એહ મનમેં વશ્યા રે; એ૦
પણ શુદ્ધ સ્વરૂપ ધ્યાન, તે ચેતનતા ગ્રહે રે, તે૦
તવ નિજ સાધક ભાવ, સકલ કારક લહેરે. સ૦ ૬
માહરૂં પૂર્ણાનંદ પ્રગટ કરવા ભણી રે, પ્ર૦
પુષ્ટાલંબન રૂપ, સેવ પ્રભુજી તણી રે; સે૦
દેવચંદ્ર જિનચંદ્ર, ભક્તિ મનમેં ધરો રે, ભ૦
અવ્યાબાધ અનંત, અક્ષય પદ આદરો રે. અ૦ ૭

શ્રી યશોવિજયજી કૃત સ્તવન.

નાભિરાયાં કે બાગ–એ દેશી.

તુજ મુજ રીઝની રીઝ, અટપટ એહ ખરીરી;
લટપટ નાવે કામ, ખટપટ ભાંજ પરીરી. ૧
મલ્લિનાથ તુજ રીઝ, જન રીઝે ન હુએરી;
દોય રીઝણનો ઉપાય, સાહમું કાં ન જૂએરી. ૨
દુરારાધ્ય છે લોક, સહુને સમ ન *શશીરી;
એક દુહવાએ ગાઢ, જો એક બોલે હસીરી. ૩
લોક લોકોત્તર વાત, રીઝ છે દોય જૂઈરી;
તાત ચક્ર ધુર[1] પૂજ્ય, ચિંતા એહ હૂઈરી; ૪
રીઝવવો એક સાંઈ,[2] લોક તે વાત કરેરી;
શ્રી નયવિજય સુશિષ્ય, એહિજ ચિત્ત ધરેરી. ૫

---

૧. પ્રથમ. ૨. સ્વામિ–પ્રભુ. *ચંદ્ર

શ્રી મોહનવિજયજી કૃત સ્તવન.

થાહરા મોહલા ઉપર મેહ-એ દેશી.

સુગુરૂ સુણી ઉપદેશ ધ્યાયો દિલમેં ધરી હોલાલ, ધ્યા૦
કીધી ભક્તિ અનંત ચવી ચવી ચાતુરી હો લાલ, ચ૦
સેંવ્યો રે વિશ્વાવીશ ઉલટ ધરી ઉલશ્યો હો લાલ, ઉ૦
દીઠો નવી દિદાર કાંન કીણ હીલસ્યો હો લાલ. કાં૦ ૧
પરમેશ્વ-શું પ્રીત કહો કીમ કીજીએ હો લાલ, ક૦
નીમળ ન મેલે મીટ દોષ કીણ દીજીએ હો લાલ, દો૦
કો ન કરે તકસીર સેવામાં સાહિબા હો લાલ, સે૦
કીજે ન છોકરવાદ ભગત ભરમાયને હો લાલ. ભ૦ ૨
જાણ્યું તમારૂં જાણ પુરુષે ન પારખું હો લાલ, પુ૦
સુગુણ નિગુણનો રાહ કરો શું સારિખું હો લાલ, ક૦
દીધે દીલાસે દીનદયાળ કહાવશો હો લાલ, દ૦
કરૂણા રસભંડાર બિરૂદ કિમ પાવશો હોલાલ. બિ૦ ૩
શું નિપજ્યા તુમે સિદ્ધ સેવકને અવગાણી હો લાલ, સે૦
ભાંખો અવિહડ પ્રીત જાવા દ્યો ભોળામણી હો લાલ, જા૦
જો કોઇ રાખે રાગ નિરાગ ન રાખીએ હો લાલ, નિ૦
ગુણ અવગુણની વાત કરી પ્રભુ ભાખીએ હો લાલ ક૦ ૪
અમચા[1] દોષ હજાર તિકે[2] મત ભાળજો હો લાલ, તિ૦
તુમે છો ચતુરસુજાણ પ્રીતમ ગુણ પાળજો હો લાલ, પ્રી૦

---

૧. અમારા. ૨. તેમને.

મલ્લિનાથ મહારાજ મ રાખો આંતરો હો લાલ. મ૦
દ્યો દરિસણ દિલધાર, મિટે જ્યું આંતરો હો લાલ. મિ૦ ૫
મન મંદિર મહારાજ વિરાજો દિલ મળી હો લાલ, વિ૦
ચંદાતપ જિમ કમળ હૃદય વિકસે કળી હોલાલ, હૃ૦
રૂપ વિબુધ સુપસાય કરો અમ રંગ રળી હો લાલ, ક૦
કહે મોહન કવિરાય સકળ આશા ફળી હો લાલ. સ૦ ૬

---

૨૦. શ્રી મુનિસુવ્રત સ્વામી.

શ્રી આનંદઘનજી કૃત સ્તવન.

રાગ કાફી, આઘા આમ પધારો પૂજ્ય–એ દેશી.

મુનિસુવ્રત જિનરાય, એક મુજ વિનતિ નિસુણો,
આતમ તત્ત્વ કર્યું જાણ્યું જગત ગુરૂ,
એહ વિચાર મુજ કહિયો;
આતમ તત્ત્વ જાણ્યા વિણ નિર્મલ,
ચિત્ત સમાધિ નવિ લહિયો. મુનિ૦ ૧
કોઈ અબંધ આતમ તત્ત[1] માને, કિરિયા કરતો દિસે;
ક્રિયા તણું ફલ કહો કુણ ભોગવે, ઇમ પૂછ્યું ચિત્ત રીસે.
મુનિ૦ ૨

---

૧. આત્મતત્વ.

જડ ચેતન એ આતમ એકજ, સ્થાવર જંગમ સરિખો;
દુ:ખ સુખ શંકર દૂષણુ આવે, ચિત્ત વિચારી જો પરિખો.
મુનિ૦ ૩
એક કહે નિત્યજ આતમ તત્ત્વ, આતમ દરિસણુ લીનો;
કૃત વિનાશ અકૃતાગમ દૂષણુ, નવિ દેખે મતિહીણો.
મુનિ૦ ૪
સૌગત મતિ રાગી કહે વાદી, ક્ષણિક એ આતમ જાણો;
બંધ મોક્ષ સુખ દુ:ખ ન ઘટે, એહ વિચાર મન આણો.
મુનિ૦ ૫
ભૂત ચતુષ્ક વર્જિત આતમ તત્ત, સત્તા અલગી ન ઘટે;
અંધ શકટ જો નજર ન દેખે, તો શું કીજે શકટે.
મુનિ૦ ૬
એમ અનેક વાદિ મત વિભ્રમ, સંકટ પડિયો ન લહે;
ચિત્ત સમાધિ તે માટે પૂછું, તુમ વિણુ તત્ત કોઇ ન કહે.
મુનિ૦ ૭
વલતું જગગુરૂ ઇણિપેરે ભાખે, પક્ષપાત સબ છંડી;
રાગદ્વેષ મોહ પખ વર્જિત, આતમશું રઢ મંડી.
મુનિ૦ ૮
આતમ ધ્યાન કરે જો કોઉ, સો ફીર ઇણમેં નાવે;
વાગ્ જાલ બીજું સહુ જાણે, એહ તત્ત્વ ચિત્ત લાવે.
મુનિ૦ ૯

જિણે વિવેક ધરિયે પખ ગ્રહિયે, તે તત્ત જ્ઞાની કહિયે;
શ્રી મુનિસુવ્રત કૃપા કરો તો, આનંદઘન પદ લહિયે.
મુનિ૦ ૧૦

શ્રી દેવચંદ્રજી કૃત સ્તવન.

ઓલગડી ઓલગડી સુહેલી હો શ્રી શ્રેયાંસનીરે–એ દેશી.

ઓલગડી ઓલગડી તો કીજે શ્રી મુનિસુવ્રત સ્વામીનીરે,
જેહથી નિજ પદ સિદ્ધિ;
કેવલ કેવલ જ્ઞાનાદિક ગુણ ઉલ્લસેરે,
લહીએ સહજ સમૃદ્ધિ ઓ૦ ૧

ઉપાદાન ઉપાદાન નિજ પરિણુતિ વસ્તુનીરે,
પણ કારણ નિમિત્ત આધીન;
પુષ્ટ અપુષ્ટ દુવિધ તે ઉપદિશ્યો રે,
ગ્રાહક વિધિ આધીન. ઓ૦ ૨

સાધ્ય સાધ્ય ધર્મ જે માંહી હુવે રે,
તે નિમિત્ત અતિ પુષ્ટ;
પુષ્પ પુષ્પ માંહી તિલવાસક વાસના રે,
નવિ પ્રધ્વંસક દુષ્ટ. ઓ૦ ૩

દંડ દંડ નિમિત્ત અપુષ્ટ ઘડા તણો રે,
નવિ ઘટતા તસુમાંહી;
સાધક સાધક પ્રધ્વંસકતા અછેદે,

તિણે નહિ નિયત પ્રવાહ. ઓ૦ ૪
ષટ્કારક ષટ્કારક તે કારણ કાર્યનાં રે,
જે કારણ સ્વાધીન;
તે કર્તા તે કર્તા સહુ કારક તે વસુરે,
કર્મ તે કારણ પીન. ઓ૦ ૫
કારણ કારણ સંકલ્પે કારક દશા રે,
છતી સત્તા સદ્ભાવ;
અથવા અથવા તુલ્ય ધર્મને જોયવે રે,
સાધ્યારોપણ દાવ. ઓ૦ ૬
અતિશય અતિશય કારણ કારક કરણતા રે,
નિમિત્ત અને ઉપાદાન;
સંપ્રદાન સંપ્રદાન કારણ પદભવનથી રે,
કારણ વ્યય અપાદાન. ઓ૦ ૭
ભવન ભવન વ્યય વિણ કારજ નવિ હુવે રે,
જિમ દ્રષદે ન ઘટત્વ;
શુદ્ધાધાર શુદ્ધાધાર સ્વગુણનું દ્રવ્ય છે રે,
સત્તાધાર સુતત્વ. ઓ૦ ૮
આતમ આતમ કર્તા કારજ સિદ્ધતા રે,
તસુ સાધન જિનરાજ;
પ્રભુ દીઠે પ્રભુ દીઠે કારજ રુચિ ઉપજે રે,
પ્રગટે આતમ સમાજ. ઓ૦ ૯

વંદન વંદન સેવન નમન વળી પૂજના રે,
સ્મરણ સ્તવન વળી ધ્યાન;
દેવચંદ્ર દેવચંદ્ર કીજે જિનરાજની રે,
પ્રગટે પૂર્ણ નિધાન. ઓ. ૧૦

શ્રી યશોવિજયજી કૃત સ્તવન.

પાંડવ પાંચે વંદતા–એ દેશી.

મુનિસુવ્રત જિન વંદતાં, અતિ ઉલ્લસિત તન મન થાય રે;
વદન અનોપમ નિરખતાં, મારાં ભવભવનાં દુઃખ જાય.
જગત ગુરૂ જાગતો સુખકંદ રે, સુખકંદ અમંદ આણંદ,
પરમ ગુરૂ દીપતો. સુ૦ ૧

નિશિ દિન સુતાં જાગતાં, હૈડાથી ન રહે દૂર રે;
જબ ઉપગાર સંભારીએ, તવ ઉપજે આનંદ પૂર રે.
તે૦ જ૦ સુ૦ ૨

પ્રભુ ઉપકાર ગુણે ભર્યા, મન અવગુણ એક ન માય રે;
ગુણ ગુણ અનુબંધી હુઆ, તે તો અક્ષય ભાવ કહાય રે.
તે૦ જ૦ સુ૦ ૩

અક્ષય પદ દીયે પ્રેમ જે, પ્રભુનું તે અનુભવ રૂપે રે;
અક્ષર સ્વર ગોચર નહીં, એ તો અકલ અમાય અરૂપ રે.
એ૦ જ૦ સુ૦ ૪

અક્ષર થોડા ગુણ ઘણા, સજ્જનના તે ન લિખાય રે;
વાચક યશ કહે પ્રેમથી, પણ મનમાંહે પરખાય રે.
પ૦ જ૦ સુ૦ ૫

શ્રી મોહનવિજયજી કૃત સ્તવન.

(હો પીઉ પંખીડા–એ દેશી.)

હો પ્રભુ મુજ પ્યારા ન્યારા થયા કેઇ રીત જો,
ઓળગુઆને આલાલુંભન તાહરો રે લો;
હો૦ ભક્ત વચ્છલ ભગવંતજો,
આઈ વસો મન મંદિર સાહિબ માહરે રે લો૦ ૧
હો૦ ખીણ ન વિસરૂં તુજજો,
તંબોળીના પત્ર તણી પેરે ફેરતો રે લો;
હો૦ લાગી મુજને (તાહરી) માયા જોરજો,
દીણયરવાસી સુસાહિબ તુમને હેરતો રે લો૦ ૨
હો૦ તું નિ:સનેહી જિનરાય જો,
એક પખી પ્રીતલડી કીણપરે રાખીએ રે લો;
હો૦ અંતરગતિની મહારાજ જો,
વાતલડી વિણ સાહિબ કેહને દાખીએ રે લો૦ ૩
હો૦ અલખ રૂપ થઈ આપજો,
જાઇ વસ્યો શિવમંદિર માંહે તું જઇ રે લો;

હો૦ લાધ્યો તુમારો ભેદજો,
સૂત્ર સિદ્ધાંતગતિને સાહિબ તુમે લહી રે લો૦ ૪
હો૦ જગજીવન જિનરાય જો,
મુનિસુવ્રત જિન મુજરો માનજો માહરો રે લો;
હો૦ પય પ્રણમી જિનરાય જો,
ભવ ભવ શરણો સાહિબ સ્વામી તાહરો રે લો૦ ૫
હો૦ રાખશું હૃદય મોઝાર જો,
આપો શામળીઆ દ્યો પદવી તાહરી રે લો;
હો૦ રૂપવિજયનો શિષ્ય જો,
મોહનને મન લાગી માયા તાહરી રે લો૦ ૬

---

૨૧. શ્રી નમિનાથ સ્વામી.

શ્રી આનંદઘનજી કૃત સ્તવન.

રાગ આશાવરી.

ધન ધન સંપ્રતિ સાચો રાજા—એ દેશી.

ષટ્ દરિસણ જિનઅંગ ભણીજે,
ન્યાસષડંગ જો સાધે રે;
નમિ જિનવરના ચરણ ઉપાસક,
ષટ્ દરિસણ આરાધે રે. ષટ્૦ ૧
જિન સુર પાદપ પાય વખાણું,
સાંખ્ય જોગ દોય ભેદે રે;

આતમ સત્તા વિવરણ કરતાં,
　　　　　લહો દુઃખ અંગ અખેદે રે ષટ્૦ ૨
ભેદ અભેદ સૌગત મીમાંસક,
　　　　　જિનવર દોય કર ભારી રે;
લોકાલોક અવલંબન ભજીએ,
　　　　　ગુરૂગમથી અવધારી રે. ષટ્૦ ૩
લોકાયતિક કુખ જિનવરની,
　　　　　અંશ વિચારી જો કીજે રે;
તત્ત્વ વિચાર સુધારસ ધારા,
　　　　　ગુરૂગમ વિણ કેમ પીજે રે. ષટ્૦ ૪
જૈન જિનેશ્વર વર ઉત્તમ અંગ,
　　　　　અં ત રં ગ બ હિ રં ગે રે;
અક્ષર ન્યાસ ધરા આરાધક,
　　　　　આરાધે ધરી સંગે રે. ષટ્૦ ૫
જિનવરમાં સઘળાં દરિસણ છે,
　　　　　દર્શને જિનવર ભજનારે;
સાગરમાં સઘળી તટિની સહી,
　　　　　તટિનીમાં સાગર ભજનારે. ષટ્૦ ૬
જિન સ્વરૂપ થઈ જિન આરાધે,
　　　　　તે સહી જિનવર હોવે રે;
ભૃંગી ઇલિકાને ચટકાવે,
　　　　　તે ભૃંગી જગ જોવે રે. ષટ્૦ ૭

ચુર્ણી ભાષ્ય સૂત્ર નિર્યુક્તિ,
વૃત્તિ પરંપર અનુભવ રે;
સમય પુરુષનાં અંગ કહ્યાં એ,
જે છેદે તે દુર્ભવ રે. ષટ્૦ ૮
મુદ્રા બીજ ધારણા અક્ષર,
ન્યાસ અરથ વિનિયોગે રે;
જે ધ્યાવે તે નવિ વંચીજે,
ક્રિયા અવંચક ભોગે રે. ષટ્૦ ૯
શ્રુત અનુસાર વિચારી બોલું,
સુગુરૂ તથા વિધિ ન મિલેરે;
કિરિયા કરી નવિ સાધી શકીએ,
એ વિષવાદ ચિત્ત સઘળે રે. ષટ૦ ૧૦
તે માટે ઉભા કરજોડી,
જિનવર આગલ કહીએ રે;
સમય ચરણ સેવા શુદ્ધ દેજો,
જેમ આનંદઘન લહીએ રે. ષટ્૦ ૧૧

શ્રી દેવચંદ્રજી કૃત સ્તવન.

પીછોલારી પાલ, ઉભા દોય રાજવીરે–એ દેશી.

શ્રી નમિ જિનવર સેવ, ઘનાઘન ઉનમ્યો રે, ઘ૦

દીઠાં મિથ્યારોર,[1] ભાવિક ચિત્તથી ગમ્યો[2] રે; ભા૦
શુચિ આચરણા રીતિ, તે અભ્ર વધે વડા રે, તે૦
આતમ પરિણતિ શુદ્ધ, તે વીજ ઝબુકડા રે. તે૦ ૧
વાજે વાય સુવાય, તે પાવન ભાવના રે, તે૦
ઇંદ્ર ધનુષ ત્રિક યોગ, તે ભક્તિ ઇમકના રે; તે૦
નિર્મળ પ્રભુ સ્તવ ઘોષ, ધ્વનિ ઘનગર્જના રે, ધ્વ૦
તૃષ્ણા ગ્રીષ્મ કાળ, તાપની તર્જના રે. તા૦ ૨
શુભ લેશ્યાની આલિ, તે બગ પંક્તિ બની રે, તે૦
શ્રેણી સરોવર હંસ, વસે શુચિ ગુણ મુનિ રે; વ૦
ચઉગતિ મારગ બંધ, ભવિક જન ઘર રહ્યા રે, ભ૦
ચેતન સમતા સંગ, રંગમેં ઉમહ્યા રે. રં૦ ૩
સમ્યગ્દ્રષ્ટિ મોર, તિહાં હરખે ઘણું રે, તિ૦
દેખી અદ્ભુત રૂપ, પરમ જિનવર તણું રે; પ૦
પ્રભુ ગુણનો ઉપદેશ, તે જલધારા વહી રે, તે૦
ધરમ રૂચિ ચિત્ત ભૂમિ, માંહિ નિશ્ચલ રહી રે. માં૦ ૪
ચાતક શ્રવણ સમૂહ, કરે તવ પારણો રે. ક૦
અનુભવ રસ આસ્વાદ, સકલ દુઃખ વારણો રે; સ૦
અશુભાચાર નિવારણ, તૃણ અંકુરતા રે, તૃ૦
વિરતિતણાં પરિણામ, તે બીજની પૂરતા રે. તે૦ ૫
પંચ મહાવ્રત ધાન્ય, તણાં કર્ષણ વધ્યાં રે, ત૦

૧. મિથ્યાત્વરૂપી દુકાળ. ૨. ગયો.

સાધ્યભાવ નિજ થાપી, સાધનતાએ સધ્યાં રે; સા૦
ક્ષાયિક દરિસન જ્ઞાન, ચરણ ગુણ ઉપન્યા રે, ચ૦
આદિક બહુ ગુણ સસ્ય,[1] આતમ ઘર નીપન્યા રે. આ૦ ૬
પ્રભુ દરિસણ મહામેહ, તણે પરવેશમેં રે; ત૦
પરમાનંદ સુભિક્ષ, થયા મુજ દેશમેં રે, થ૦
દેવચંદ્ર જિનચંદ્ર, તણો અનુભવ કરો રે, ત૦
સાદિ અનંતો કાળ, આતમ સુખ અનુસરો રે. આ૦ ૭

શ્રી યશોવિજયજી કૃત સ્તવન.

શ્રી નમિ જિનની સેવા કરતાં,
અલિય[2] વિઘન સવિ દૂર નાસેજી;
અષ્ટ મહા સિદ્ધિ નવનિધિ લીલા,
આવે બહુ મહમૂર[3] પાસેજી. શ્રી૦ ૧
મયમત્તા[4] અંગણ ગજ ગાજે,
રાજે તેજી તુખાર[5] તે ચંગાજી;
બેટાબેટી બંધવ જોડી,
લહિએ બહુ અધિકાર રંગાજી. શ્રી૦ ૨

---

૧. ધાન્ય. ૨. ખોટાં. ૩. સંપત્તિના પ્રકાર. ૪. મદોન્મત્ત. ૫. ઘોડા.

વલ્લભ સંગમ રંગ લહીજે,
અણુવાલહા હોય દૂર સહેજેજી;
વાંછા તણો વિલંબ ન દૂજો,
કારજ સીઝે ભૂરિ સહેજેજી. શ્રી૦ ૩
ચંદ્ર કિરણ ઉજ્જવલ યશ ઉલસે,
સૂરજતુલ્ય પ્રતાપી દીપેજી;
જે પ્રભુ ભક્તિ કરે નિત્ય વિનયે,
તે અરિયણ[૧] બહુ પ્રતાપી ઝીપેજી. શ્રી૦ ૪
મંગલમાલા[૨] લચ્છિ વિશાલા,[૩]
બાલા બહુલે પ્રેમ રંગેજી;
શ્રી નયવિજય વિબુધપય સેવક,
કહે લહીએ સુખ પ્રેમ અંગેજી. શ્રી૦ ૫

શ્રી મોહનવિજયજી કૃત સ્તવન.

આસણરા રે યોગી–એ દેશી.

આજ નમિ જિનરાજને કહીએ,
મીઠે વચને પ્રભુ મન લહીએ રે, સુખકારી સાહેબજી;
પ્રભુ છો નીપટ નિ:સનેહી નગીના,
તો હીયડે છું સેવક આધિનારે. સુ. ૧

---

૧. શત્રુ. ૨ કલ્યાણની શ્રેણીઓ. ૩. વિશાળ લક્ષ્મી.

સુનજર કરશો તો વરશો વડાઇ,
શું કહેશે પ્રભુને લડાઇ રે; સુ૦
તુમે અમને કરશો મોટા,
કુણુ કહેશે પ્રભુ તુમે છોટા રે. સુ૦ ૨
નિ:શંક થઈ શુભ વચન કહેશો,
જગ શોભા અધિકી લહેશો રે; સુ૦
અમે તો રહ્યા છિયે તુમને રાચી,
રખે આપ રહો મન ખાંચીરે. સુ૦ ૩
અમે તો કીશું અંતર નવી રાખું,
જે હોવે હૃદય કહી દાખું રે; સુ૦
ગુણીજન આગળ ગુણ કહેવાયે,
જેવારે પ્રીત પ્રમાણે થાયેરે. સુ૦ ૪
વિષધર[1] ઇશ હૃદયે[2] લપટાણો,
તેહવો અમને મિળ્યો છે ટાણોરે; સુ૦
નિરવહેશો જો પ્રીત અમારી,
કળિ[3] કીરત થાશે તમારી રે સુ૦ ૫
ધુત્તાઇ ચિત્તડે નવિ ધરશો,
કાંઇ અવળો વિચાર ન કરશોરે; સુ૦
જિમતિમ કરી સેવક જાણજો,
અવસર લહી શુદ્ધ લહેજો રે. સુ૦ ૬

---

૧. સર્પ. ૨ શંકરની છાતી ઉપર. ૩. કળિકાળમાં

આ સમે કહીએ છિયે તુમને,
પ્રભુ દીજે દિલાસો અમને રે; સુ૦
મોહનવિજય સદા મનરંગે,
ચિત્ત લાગ્યો પ્રભુને સંગે રે. સુ૦ ૭

---

૨૨. શ્રી નેમિનાથ સ્વામી.

શ્રી આનંદઘનજી કૃત સ્તવન.

રાગ મારૂણી ધણુરા ઢોલા-એ દેશી.

અષ્ટભવાંતર વાલહીરે, તું મુજ આતમરામ, મનરાવાલા;
મુક્તિ સ્ત્રીશું આપણે રે, સગપણ કોઈ ન કામ.
મ૦ ૧

ઘરઆવોહો વાલમ ઘરઆવો, મારી આશાના વિશરામ; મ૦
રથ ફેરો હો સાજન રથ ફેરો, સાજન મારા મનના
મનોરથ સાથ મ૦ ૨

નારી પખો શો નેહલો રે, સાચ કહે જગનાથ; મ૦
ઈશ્વર અર્ધાંગે ધરી રે, તું મુજ ઝાલે ન હાથ.
મ૦ ૩

પશુજનની કરૂણા કરીરે, આણી હૃદય વિચાર; મ૦
માણુસની કરૂણા નહિરે, એ કુણ ઘર આચાર.
મ૦ ૪

પ્રેમ કલ્પતરૂ છેદિયો રે, ધરિયો જોગ ધતૂર, મ૦
ચતુરાઇરો કુણુ કહો રે, ગુરૂ મલિયો જગ સૂર.
મ૦ ૫

મારૂં તો એમાં કશુંહી નહિરે, આપ વિચારો રાજ; મ૦
રાજસભામાં બેસતાં રે કિસડી[1] બધસી લાજ.
મ૦ ૬

પ્રેમ કરે જગ જન સહુરે, નિર્વાહે તે ઓર; મ૦
પ્રીત કરીને છોડી દેરે, તેહશું ન ચાલે જોર.
મ૦ ૭

જો મનમાં એહવું હતું રે, નિસપત[2] કરત ન જાણુ; મ૦
નિસપત કરીને છાંડતાં રે, માણુસ હુવે નુકશાન.
મ૦ ૮

દેતાં દાન સંવત્સરીરે, સહુ લહે વંછિત પોષ; મ૦
સેવક વંછિત નવિ લહે રે, તે સેવકનો દોષ.
મ૦ ૯

સખી કહે એ શામલો રે, હું કહું લક્ષણુ સેત[3]. મ૦
ઇણુ લક્ષણુ સાચી સખીરે, આપ વિચારો હેત.
મ૦ ૧૦

રાગી શું રાગી સહુ રે, વૈરાગી શ્યો રાગ; મ૦
રાગ વિના કિમ દાખવો રે, મુક્તિ સુંદરી માગ.
મ૦ ૧૧

---

૧. કેટલી લાજ વધશે. ૨. સંબંધ. ૩. શ્વેત.

એક ગુહ્ય ઘટતું નથી રે, સઘલોઈ જાણે લોક; મ૦
અનેકાંતિક ભોગવો રે, બ્રહ્મચારી ગત રોગ.
મ૦ ૧૨

જિણ જોણિ[1] તુમને જોઉં રે, તિણ જોણિ જોવો રાજ; મ૦
એકવાર મુજને જુઓ રે, તો સીઝે મુજ કાજ.
મ૦ ૧૩

મોહદશા ધરી ભાવના રે, ચિત્ત લહે તત્વવિચાર; મ૦
વીતરાગતા આદરી રે, પ્રાણનાથ નિરધાર.
મ૦ ૧૪

સેવક પણ તે આદરેરે, તો રહે સેવક મામ[2] મ૦
આશય સાથે ચાલીએ રે, એહીજ રૂડું કામ.
મ૦ ૧૫

ત્રિવિધ યોગ ધરી આદર્યો રે, નેમિનાથ ભરતાર; મ૦
ધારણ પોષણ તારણો રે, નવરસ મુક્તાહાર.
મ૦ ૧૬

કારણરૂપી પ્રભુ ભજ્યો રે, ગણ્યો ન કાજ અકાજ; મ૦
કૃપા કરી મુજ દીજીએરે, આનંદઘન પદરાજ.
મ૦ ૧૭

---

૧. દૃષ્ટિ. ૨. લાજ.

શ્રી દેવચંદ્રજી કૃત સ્તવન.

પદ્મપ્રભ જિન અલગા વસ્યા–એ દેશી.

નેમિ જિણેસર નિજ કારજ કર્યું, છાંડયો સર્વ વિભાવોજી;
આત્મશક્તિ સકલ પ્રગટ કરી, આસ્વાદ્યો નિજ ભાવોજી.
ને૦ ૧

રાજુલ નારીરે સારી મતિ ધરી, અવલંબ્યા અરિહંતોજી;
ઉત્તમ સંગેરે ઉત્તમતા વધે, સધે આનંદ અનંતોજી.
ને૦ ૨

ધર્મ અધર્મ આકાશ અચેતના, તે વિજાતિ અગ્રાહ્યોજી;
પુદ્ગલ ગ્રહવેરે કર્મ કલંકતા, વાધે બાધક બાહ્યોજી.
ને૦ ૩

રાગી સંગે રે રાગ દશા વધે, થાયે તિણે સંસારોજી;
નિરાગીથીરે રાગનું જોડવું, લહીએ ભવનો પારોજી.
ને૦ ૪

અપ્રશસ્તતા રે ટાલિ પ્રશસ્તતા, કરતાં આશ્રવ નાસેજી;
સંવર વાધે રે સાધે નિર્જરા, આતમભાવ પ્રકાશેજી.
ને૦ ૫

નેમિ પ્રભુ ધ્યાને રે એકત્વતા, નિજ તત્વે એક તાનોજી;
શુકલ ધ્યાને રે સાધી સુસિદ્ધતા, લહિયે મુક્તિ નિદાનોજી.
ને૦ ૬

અગમ અરૂપીરે અલખ અગોચરૂ, પરમાતમ પરમીશોજી;
દેવચંદ્ર જિનવરની સેવના, કરતાં વાધે જગીશોજી.
નેο ૭

શ્રી યશોવિજયજી કૃત સ્તવન.

આટલા દિન હું જાણતો રે હાં-એ દેશી.

તોરણથી રથ ફેરી ગયારે હાં,
પશુઆં શિર દેઇ દોષ મેરે વાલમા;
નવભવ નેહ નિવારિયો રે હાં,
શ્યો જોઇ આવ્યા જોષ. મેο ૧
ચંદ્ર કલંકી જેહથી રે હાં,
રામ ને સીતા વિયોગ; મેο
તેહ કુરંગનો[1] વયણડે[2] રે હાં,
પતિ આવે કુણ લોગ. મેο ૨
ઉતારી હું ચિત્તથી રે હાં,
મુક્તિ ધૂતારી હેત. મેο
સિદ્ધ અનંતે ભોગવી રે હાં,
તેહશ્યું કવણ સંકેત. મેο ૩
પ્રીત કરંતાં સોહિલી રે હાં,

---

૧. હરણ. ૨. વચનથી.

નિરવહેતાં જંજાળ. મે૦
જેહવો વ્યાલ[1] ખેલાવવો રે હાં,
જેહવી અગનની ઝાળ. મે૦ ૪
જો વિવાહ અવસરે દિઓરે હાં,
હાથ ઉપર નવિ હાથ. મે૦
દીક્ષા અવસર દીજીએ રે હાં,
શિર ઉપર જગનાથ. મે૦ ૫
ઇમ વિલવતી રાજુલ ગઇ રે હાં,
નેમિ કને વ્રત લીધ. મે૦
વાચક યશ કહે પ્રણમિયે રે હાં,
એ દંપતી હોય સિદ્ધ. મે૦ ૬

શ્રી મોહનવિજયજી કૃત સ્તવન.

દક્ષિણ દોહિલો હો રાજ—એ દેશી.

કાં રથવાળો હો રાજ,
સામું નિહાળો હો રાજ,
પ્રીત સંભાળો વાલ્હા યદુકુળ સેહરા;
જીવન મીઠા હો રાજ,
મત હોજો ધીઠા હો રાજ,
દીઠા આગજેરે વહાલા નિવહો નેહરા. ૧

---

૧. સર્પ

નવભવ ભજ્જા હો રાજ,
તીહાં શી લજ્જા હો રાજ,
તજત ભજ્જારે કાંસે રણુકા વાજીઆ;
શીવાદેવી જાયા હો રાજ,
માની ન્હયો માયા હો રાજ,
કીમહીક પાયારે વહાલા મધુકર રાજીઆ. ૨
સુણી હુરણીનો હો રાજ,
વચન કામિનીનો હો રાજ,
સહી તો બીહનોરે વાહલો આઘો આવતાં;
કુરંગ કહાણા હો રાજ,
ચુક ન ટાણા હો રાજ,
જાણો વહાલારે દેખી વર્ગવિરંગતા. ૩
વિણુ ગુન્હે અટકી હો રાજ,
છાંડો મા છટકી હો રાજ,
કટકી ન કીજે હો વાહલા કીડી ઉપરે;
રોષ નિવારો હો રાજ,
મહેલે પધારો હો રાજ,
કાંઇ વિચારો વહાલા ડાબું જિમણું. ૪
એ શી હાંસી હો રાજ,
હોય વિખાસી હો રાજ,
જુઓ વિમાસીરે અતિશે રોષ ન કીજીએ;

આ ચિત્રશાળી હો રાજ,
સેજ સુઆળી હો રાજ,
વાત હેતાળીરે વહાલા મહારસ પીજીએ. ૫
મુક્તે વહિતા હો રાજ,
સામાન્ય વનિતા હો રાજ,
તજી પરણિતારે વહાલા કાં તુમે આદરો;
તુમને જે ભાવે હો રાજ,
કુણ સમજાવે હો રાજ,
કિમ કરી આવેરે તાણ્યો કુંજર પાધરો. ૬
વચને ન ભીનો હો રાજ,
નેમ નગીનો હો રાજ,
પરમ ખજાનોરે વહાલા નાણુ અનુપનો;
વ્રત શિવ સ્વામી હો રાજ,
રાજુલ પામી હો રાજ,
કહે હિત કામીરે મોહન રૂપ અનુપનો. ૭

---

૨૩. શ્રી પાર્શ્વનાથ સ્વામી.

શ્રી આનંદઘનજી કૃત સ્તવન.

રાગ સારંગ રસીઆની દેશી.

ધ્રુવપદ રામી હો સ્વામિ માહરા,
નિઃકામી ગુણરાય સુજ્ઞાની,

નિજ ગુણ કામીહો પામી તું ધણી,
ધ્રુવ આરામી હો થાય. સુજ્ઞાની. ધ્રુ૦ ૧
સર્વ વ્યાપી કહો સર્વ જાણંગપણે,
પરપરિણમન સરૂપ; સુ૦
પરરૂપે કરી તત્ત્વપણું નહીં,
સ્વસ્તા ચિદ્દરૂપ. સુ૦ ધ્રુ૦ ૨
જ્ઞેય અનેકે હો જ્ઞાન અનેકતા,
જલભાજન રવિ જેમ; સુ૦
દ્રવ્ય એકત્વપણે ગુણ એકતા,
નિજપદરમતા હો ખેમ. સુ૦ ધ્રુ૦ ૩
પરક્ષેત્રે ગત જ્ઞેયને જાણવે,
પરક્ષેત્રે થયું જ્ઞાન; સુ૦
અસ્તિપણું નિજ ક્ષેત્રે તુમે કહ્યું,
નિર્મલતા ગુણ માન. સુ૦ ધ્રુ૦ ૪
જ્ઞેય વિનાશે હો જ્ઞાન વિનશ્વરૂ,
કાળ પ્રમાણે રે થાય; સુ૦
સ્વકાળે કરી સ્વસત્તા સદા,
તે પર રીતે ન જાય. સુ૦ ધ્રુ૦ ૫
પરભાવે કરી પરતા પામતા,
સ્વસત્તા થિર ઠાણ; સુ૦
આત્મ ચતુષ્કમયી પરમાં નહીં,
તો કિમ સહુનો રે જાણ. સુ૦ ધ્રુ૦ ૬

અગુરૂલઘુ નિજ ગુણુને દેખતાં,
દ્રવ્ય સકલ દેખંત, સુ૦
સાધારણુ ગુણુની સાધર્મ્યતા,
દર્પણુ જલને દૃષ્ટાંત. સુ૦ ધ્રુ૦ ૭
શ્રી પારસજિન પારસ રસ સમો,
પણુ ઇહાં પારસ[1] નાંહિ; સુ૦
પૂરણુ રસીઓ હો નિજ ગુણુ પરસનો,[2]
આનંદઘન મુજ માંહિ. સુ૦ ધ્રુ૦

૨

શાંતિજિન એક મુજ વિનતી—એ દેશી.

પાસજિન તાહરા રૂપનું, મુજ પ્રતિભાસ કેમ હોયરે;
તુજ મુજ સત્તા એકતા, અચલ વિમલ અકલ જોયરે.
પાસ૦ ૧
મુજ પ્રવચન પક્ષથી, નિશ્ચય ભેદ ન કોય રે,
વ્યવહારે લખિ દેખીએ ભેદ પ્રતિભેદ બહુ લોય રે.
પાસ૦ ૨
બંધ ન મોક્ષ નહીં નિશ્ચયે, વ્યવહારે ભજ દોય રે;
અખંડિત અબાધિત સોય કદા, નિત અબાધિત સોયરે.
પાસ૦ ૩

---

૧. પાષાણરૂપ પારસ નહીં. ૨. આત્મગુણરૂપ પારસનો.

અન્વય હેતુ વ્યતિરેકથી, અંતરો તુજ મુજ રૂપરે;
અંતર મેટવા કારણે, આત્મ સ્વરૂપ અનૂપ રે.
પાસ૦ ૪
આત્મતા પરમાતમના, શુદ્ધ નય ભેદ ન એક રે;
અવર આરોપિત ધર્મ છે, તેહના ભેદ અનેક રે.
પાસ૦ ૫
ધરમી ધરમથી એકતા, તેહ મુજ રૂપ અભેદ રે;
એક સત્તા લખિ એકતા, કહે તે મૂઢ મતિ ખેદરે.
પાસ૦ ૬
આતમ ધર્મ અનુસરી, રમે જે આતમરામ રે;
આનંદઘન પદવી લહે, પરમાતમ તસ નામ રે.
પાસ૦ ૭

૩

પ્રણમું પદ પંકજ પાર્શ્વના, જસ વાસના અગમ અનૂપરે;
મોહ્યો મન મધુકર જેહથી, પામે નિજ શુદ્ધ સ્વરૂપરે.
પ્રણમું૦ ૧
પંક કલંક શંકા નહીં, નહીં ખેદાદિક દોષરે;
ત્રિવિધ અવંચક જોગથી, લહે અધ્યાતમ સુખ પોષરે.
પ્રણમું૦ ૨

દુરદશા દૂરે ટળે, ભજે મુદિતા મૈત્રિ ભાવ રે;
વરતે નિત્ય ચિત્ત મધ્યસ્થતા, કરૂણામય શુદ્ધ સ્વભાવરે.
પ્રણમું૦ ૩

નિજ સ્વભાવ સ્થિર કર ધરે, ન કરે પુદ્ગલની ખંચરે;
સાખી હુઇ વરતે સદા, ન કદી પરભાવ પ્રપંચ રે.
પ્રણમું૦ ૪

સહજદશા નિશ્ચય જગે, ઉત્તમ અનુભવ રસ રંગરે.
રાચે નહીં પરભાવશું, નિજભાવશું રંગ અભંગરે
પ્રણમું૦ ૫

નિજગુણ સબ નિજમાં લખે, ન ચખે પરગુણની રેખરે;
ખીર નીર વિવરો કરે, એ અનુભવ હંસશું પેખરે.
પ્રણમું૦ ૬

નિર્વિકલ્પ ધ્યેય અનુભવે, અનુભવ અનુભવની પ્રીતરે;
ઓર ન કબહું લખી શકે, આનંદઘન પ્રીત પ્રતીતરે.
પ્રણમું૦ ૭

શ્રી દેવચંદ્રજી કૃત સ્તવન.

કડખાની દેશી.

સહજ ગુણ આગરો, સ્વામી સુખ સાગરો,
જ્ઞાન વૈરાગરો પ્રભુ સવાયો;

શુદ્ધતા, એકતા, તીક્ષ્ણતા ભાવથી
મોહ રિપુ જીતી જય પડહ વાયો. સ૦ ૧

વસ્તુ નિજ ભાવ, અવિભાસ નિકલંકતા,
પરિણતિ વૃત્તિતા કરી અભેદે;
ભાવ તાદાત્મ્યતા શક્તિ ઉલ્લાસથી,
સંતતિ યોગને તું ઉચ્છેદે. સ૦ ૨

દોષ ગુણ વસ્તુની, લખિય યથાર્થતા,
લહી ઉદાસીનતા અપર ભાવે;
ધ્વંસિ તજ્જન્યતા ભાવ કર્ત્તાપણું,
પરમ પ્રભુ તું રમ્યો નિજ સ્વભાવે. સ૦ ૩

શુભ અશુભ ભાવ, અવિભાસ તહકીકતા,
શુભ અશુભ ભાવ તિહાં પ્રભુ ન કીધો;
શુદ્ધ પરિણામતા, વીર્ય કર્ત્તા થઈ,
પરમ અક્રિયતા અમૃત પીધો. સ૦ ૪

શુદ્ધતા પ્રભુ તણી, આત્મભાવે રમે,
પરમ પરમાત્મતા તાસ થાયે;
મિશ્ર ભાવે અછે ત્રિગુણની ભિન્નતા,
ત્રિગુણ એકત્વ તુજ ચરણ આયે. સ૦ ૫

ઉપશમ રસ ભરી, સર્વ જન શંકરી,
મૂર્ત્તિ જિનરાજની આજ ભેટી;

કારણે કાર્યનિષ્પત્તિ શ્રદ્ધાન છે,
તિણે ભવ ભ્રમણની ભીડ મેટી. સ૦ ૬
નયર ખંભાયતે, પાર્શ્વ પ્રભુ દર્શને,
વિકસતે હર્ષ ઉત્સાહ વાધ્યો;
હેતુ એકત્વતા, રમણ પરિણામથી,
સિદ્ધિ સાધકપણો આજ સાધ્યો. સ૦ ૭
આજ કૃતપુણ્ય ધન્ય દિહ માહરો થયો,
આજ નર જન્મ મેં સફળ ભવ્યો;
દેવચંદ્ર સ્વામી ત્રેવીશમો વંદીઓ,
ભક્તિભર ચિત્ત તુજ ગુણ રમાવ્યો સ૦ ૮

શ્રી યશોવિજયજી કૃત સ્તવન.

દેખી કામની દોઇ—એ દેશી.

વામાનંદન જિનવર મુનિમાંહે વડો રે, કે૦મુ૦
જિમ સુરમાંહિ સોહે સુરપતિ પરવડો રે; કે૦સુ૦
જિમ ગિરિમાંહિ સુરાચલ મૃગમાંહે કેસરીરે, કે૦મૃ૦
જિમ ચંદન તરૂમાંહિ સુભટમાંહિ મુરઅરીરે. કે૦ સુ૦૧
નદીયાંમાંહિ જિમ ગંગ, અનંગ[૧] સુરૂપમાંરે, કે૦અ૦
ફુલમાંહિ અરવિંદ[૨] ભરતપતિ ભૂપમાંરે; કે૦ભ૦
ઐરાવણ ગજ માંહી ગરૂડ ખગમાં[૩]યથારે, કે૦ગ૦

---

૧. કામદેવ. ૨. કમલ. ૩ પક્ષી.

તેજવંતમાંહિ ભાણુ[૧]વખાણમાંહિ જિન કથારે. કે૦વ૦૨
મંત્રમાંહિ નવકાર રત્નમાંહિ સુરમણિરે, કે૦રત્ન૦
સાગરમાંહિ સ્વયંભૂરમણ શિરોમણિરે; કે૦રમ૦
શુકલ ધ્યાનજિમ ધ્યાનમાં અતિ નિર્મલપણેરે, કે૦અ૦
શ્રીનય વિજય વિબુધ પય સેવક ઇમ ભણેરે. કે૦સે૦૩

શ્રી મોહનવિજયજી કૃત સ્તવન.

કાનુડો વાણ વજાવેરે, કાળી નદીને કાંઠે-એ દેશી.

વામાનંદન હો પ્રાણ થકી છો પ્યારા,
નાંહી કીજેહો નયણથકી ક્ષણ ન્યારા;
પુરિસાદાણી શામળ વરણો,
શુદ્ધ સમકિતને ભાસે;
શુદ્ધ પુંજ જિણે કીધો તેહને,
ઉજ્વળ વરણ પ્રકાશે. વા૦ ૧
તુમ ચરણે વિષધર પિણ નિરવિષ,
દરસણે[૧] થાયે બીડોજા;[૨]
જોતાં અમ શુદ્ધ સ્વભાવ કાં ન હુવે,
એહ અમે શ્રદ્ધા છોજા. વા૦ ૨
કમઠરાય મદ કિણ ગિણતિમાં,
મોહતણો મદ જોતાં;

---

૧. સૂર્ય.૧. દર્શનથી. ૨. ઇન્દ્ર.

તાહરી શક્તિ અનંતી આગળ,
કેઇ કેઇ મર ગયા ગોતાં. વા૦ ૩
તેં જિમ તાર્યા તિમ કુણ તારે,
કુણ તારક કહું એહવો;
સાયરમાન તે સાયર સરિખો,
તિમ તું પિણ તું જેહવો. વા૦ ૪
કિમપિ ન ખેસો તુમે કરૂણાકર,
તેહ મુજ પ્રાપ્તિ અનંતી;
જેમ પડે કણ કુંજર મુખથી,
કીડી બહુ ધનવંતી. વા૦ ૫
એક આવે એક મોજાં પાવે,
એક કરે ઓળગડી;
નિજગુણ અનુભવ દેવા આગળ,
પડખે નહીં તું બે ઘડી. વા૦ ૬
જેહવી તુમથી માહરી માયા,
તેહવી તુમે પિણ ધરજો;
મોહનવિજય કહે કવિ રૂપનો,
પરતક્ષ કરૂણા કરજો. વા૦ ૭

---

૨૪. શ્રી મહાવીર સ્વામી.

શ્રી આનંદઘનજી કૃત સ્તવન.

રાગ ધનાશ્રી.

વીરજીને ચરણે લાગું, વીરપણું તે માગુંરે;
મિથ્યા મોહ તિમિર ભય ભાગ્યું, જીત નગારૂં વાગ્યુંરે.
વી૦ ૧

છઉમસ્થ વીર્ય લેશ્યા સંગે. અભિસંધિજ મતિ અંગેરે;
સૂક્ષ્મ સ્થૂલ ક્રિયાને રંગે, યોગી થયો ઉમંગેરે.
વી૦ ૨

અસંખ્ય પ્રદેશે વીર્ય અસંખે, યોગ અસંખિત કંખેરે;
પુદ્ગલ ગણ તેણે લે સુવિશેષ, યથાશક્તિ મતિ લેખેરે.
વી૦ ૩

ઉત્કૃષ્ટે વીર્યનિવેસે. યોગ ક્રિયા નવી પેસે રે;
યોગ તણી ધ્રુવતાને લેશે, આતમશક્તિ ન ખેસે રે.
વી૦ ૪

કામ વીર્ય વશે જેમ ભોગી, તેમ આતમ થયો ભોગીરે;
શૂરપણે આતમ ઉપયોગી, થાય તેહણે અયોગી રે.
વી૦ ૫

વીરપણું તે આતમ ઠાણે, જાણ્યું તુમચી વાણે રે;
ધ્યાન વિજ્ઞાણે શક્તિ પ્રમાણે, નિજ ધ્રુવપદ પહિચાણેરે.
વી૦ ૬

આલંબન સાધન જે ત્યાગે, પર પરિણતિને ભાગેરે;
અક્ષય દર્શન જ્ઞાન વૈરાગે, આનંદઘન પ્રભુ જાગેરે.
વી૦ ૭

૨

પંથડો નિહાળુંરે બીજા જિન તણો રે-એ દેશી.

ચરમ જિણેસર વિગત સ્વરૂપનુંરે, ભાવું કેમ સ્વરૂપ;
સાકારી વિણુ ધ્યાન ન સંભવેરે, એ અવિકાર અરૂપ.
ચરમ૦ ૧

આપ સ્વરૂપ આતમમાં રમેરે, તેહના ધુર બે ભેદ;
અસંખ ઉક્કોસે સાકારી પદે રે, નિરાકારી નિરભેદ.
ચરમ૦ ૨

સૂખમનામ કરમ નિરાકાર જે રે, તેહ ભેદે નહીં અંત;
નિરાકાર જે નરગતિ કર્મથીરે, તેહ અભેદ અનંત.
ચરમ૦ ૩

રૂપ નહીં કઈયેં બંધન ઘટયુંરે, બંધન મોક્ષ ન કોય;
બંધ મોક્ષ વિણુ સાદિ અનુંતનુંરે, ભંગ સંગ કેમ હોય?
ચરમ૦ ૪

દ્રવ્ય વિના તેમ સત્તા નવિ લહેરે, સત્તા વિણ શો રૂપ;
રૂપ વિના કેમ સિદ્ધ અનંતતા રે. ભાવું અકલ સ્વરૂપ.
ચરમ૦ ૫

આત્મતા પરિણતિ જે પરિણમ્યા રે, તે મુજ ભેદા ભેદ;
તદાકાર વિણ મારા રૂપનું રે, ધ્યાવું વિધિપ્રતિષેધ.
ચરમ૦ ૬

અંતિમ ભવગહણે તુજ ભાવનું રે, ભાવશું શુદ્ધ સ્વરૂપ;
તઇયેં આનંદઘન પદ પામશું રે, આતમ રૂપ અનુપ.
ચરમ૦ ૭

૩

વીર જિનેશ્વર પરમેશ્વર જયો, જગ જીવન જિન ભૂપ;
અનુભવ મિત્તેરે ચિત્તે હિત કરી, દાખ્યું તાસ સ્વરૂપ.
વીર૦ ૧

જેહ અગોચર માનસ વચનને, તેહ અતીંદ્રિય રૂપ;
અનુભવ મિત્તેરે વ્યક્તિ શક્તિશું, ભાખ્યું તાસ સ્વરૂપ.
વીર૦ ૨

નય નિક્ષેપેરે જેહ ન જાણિયે, નવિ જીહાં પ્રસરે પ્રમાણ;
શુદ્ધ સ્વરૂપેરે તે બ્રહ્મ દાખવે, કેવળ અનુભવ ભાણ.
વીર૦ ૩

અલખ અગોચર અનુપમ અર્થનો, કોણ કહી જાણે રે ભેદ;
સહજ વિશુદ્ધરે અનુભવ વયણ જે, શાસ્ત્ર તે સઘળોરે ખેદ.
વીર૦ ૪

દિશિ દેખાડીરે શાસ્ત્ર સવિ રહે, ન લહે અગોચર વાત
કારજ સાધક બાધક રહિત જે, અનુભવ મિત્ત વિખ્યાત
૫ વીર૦

અહો ચતુરાઇરે અનુભવ મિત્તની, અહોતસ પ્રીતપ્રતીત
અંતરજામી સ્વામી સમીપ તે, રાખી મિત્રશું રીત
વીર૦

અનુભવ સંગેરે રંગે પ્રભુ મલ્યા, સફળ ફળ્યાં સવિકાજ
નિજ પદ સંપદ જે તે અનુભવેરે, આનંદઘન મહારાજ
વીર૦

શ્રી દેવચંદ્રજી કૃત સ્તવન.

કડખાની દેશી.

તાર હો તાર પ્રભુ, મુજ સેવક ભણી,
જગતમાં એટલું સુજશ લીજે;
દાસ અવગુણ ભર્યો, જાણી પોતા તણો,
દયાનિધિ દીન પર દયા કીજે. તા૦
રાગદ્વેષે ભર્યો, મોહ વૈરી નડયો,
લોકની રીતિમાં ઘણુંયે રાતો;
ક્રોધવશ ધમધમ્યો, શુદ્ધ ગુણ નવિ રમ્યો,
ભમ્યો ભવમાંહિ હું વિષયમાતો તા૦

આદર્યું આચરણ, લોક ઉપચારથી,
શાસ્ત્ર અભ્યાસ પણ કાંઈ કીધો;
શુદ્ધ શ્રદ્ધાન વલી, આત્મ અવલંબવિનું,
તેહવો કાર્ય તિણે કો ન સીધો તા૦ ૩
સ્વામી દરિસણ સમો, નિમિત્ત લહી નિર્મલો,
જો ઉપાદાન એ શુચિ ન થાશે;
દોષ કો વસ્તુનો, અહવા ઉદ્યમ તણો,
સ્વામી સેવા સહી નિકટ લાશે. તા૦ ૪
સ્વામી ગુણ ઓલખી, સ્વામીને જે ભજે,
દરિસણ શુદ્ધતા તેહ પામે;
જ્ઞાન ચારિત્ર તપ વીર્ય ઉલ્લાસથી,
કર્મ ઝીપી વસે મુક્તિધામે. તા૦ ૫
જગત વત્સલ મહાવીર જિનવર સુણી,
ચિત્ત પ્રભુ ચરણને શરણ વાસ્યો;
તારજો બાપજી બિરૂદ નિજ રાખવા,
દાસની સેવના રખે જોશો. તા૦ ૬
વિનતિ માનજો, શક્તિ એ આપજો,
ભાવ સ્યાદ્વાદતા શુદ્ધ ભાસે;
સાધિ સાધક દશા, સિદ્ધતા અનુભવી,
દેવચંદ્ર વિમલ પ્રભુતા પ્રકાશે. તા. ૭

કળશ

ચોવીશે જિનગુણ ગાઈએ, ધ્યાઈએ તત્ત્વસ્વરૂપોજી;
પરમાનંદ પદ પાઈએ, અક્ષય જ્ઞાન અનૂપોજી.
ચો૦ ૧

ચવદહસેં બાવન ભલા, ગણધર ગુણ ભંડારોજી;
સમતામયી સાહુ સાહુણી, સાવય સાવઈ સારોજી.
ચો૦ ૨

વર્દ્ધમાન જિનવર તણો, શાસન અતિ સુખકારોજી;
ચઉવિહ સંઘ વિરાજતાં, દુસમ કાલ આધારોજી.
ચો૦ ૩

જિન સેવનથી જ્ઞાનતા, લહે હિતાહિત બોધોજી;
અહિત ત્યાગ હિત આદરે, સંયમ તપની શોધોજી.
ચો૦ ૪

અભિનવ કર્મ અગ્રહણતા, જીર્ણ કર્મ અભાવોજી;
નિ:કર્મીને અબાધતા, અવેદન અનાકુલ ભાવોજી;
ચો૦ ૫

ભાવરોગના વિગમથી, અચલ અક્ષય નિરાબાધોજી;
પૂર્ણાનંદ દશા લહી, વિલસે સિદ્ધ સમાધોજી.
ચો૦ ૬

શ્રી જિનચંદ્રની સેવના, પ્રગટે પુણ્ય પ્રધાનોજી;
સુમતિ સાગર અતિ ઉલ્લસે, સાધુરંગ પ્રભુ ધ્યાનોજી.
ચો૦ ૭

સુવિહિત ખરતર ગચ્છવરૂ, રાજસાગર ઉવઝાયોજી;
જ્ઞાન ધર્મ પાઠક તણો, શિષ્ય સુજસ સુખદાયોજી.
ચો૦ ૮

દીપચંદ્ર પાઠક તણો, શિષ્ય સ્તવે જિનરાજોજી;
દેવચંદ્ર પદ સેવતાં, પૂર્ણાનંદ સમાજોજી.
ચો૦ ૯

શ્રી યશોવિજયજી કૃત સ્તવન.

રાગ ધન્યાશ્રી.

ગિરૂઆરે ગુણ તુમ તણા, શ્રી વર્દ્ધમાન જિનરાયા રે;
સુણતાં શ્રવણે અમી ઝરે, મારી નિર્મલ થાયે કાયા રે.
ગિ૦ ૧

તુમ ગુણગણ ગંગાજલે હું ઝીલીને[1] નિર્મળ થાઉં રે;
અવર ન ધંધો આદરૂં, નિશિદિન તોરા ગુણ ગાઉં રે.
ગિ૦ ૨

ઝીલ્યા જે ગંગાજલે, તે છિલ્લર જલ નવિ પેસે રે;
જે માલતી ફુલે મોહીઆ તે બાવલ જઈ નવિ બેસે રે.
ગિ૦ ૩

એમ અમે તુમ ગુણ ગોઠશું, રંગે રાચ્યા ને વળી માચ્યા રે;
તે કેમ પરસુર[2] આદરૂં, જે પરનારી વશ રાચ્યા રે.
ગિ૦ ૪

---

૧. નહાઈને. અન્ય ૨. હરિહરાદિ દેવ.

તું ગતિ તું મતિ આશરો, તું આલંબન મુજ પ્યારો રે;
વાચક યશ કહે માહરે, તું જીવ જીવન આધારો રે.
ગિ૦ ૫

શ્રી મોહનવિજયજી કૃત સ્તવન.

પછેડાની દેશી.

દુર્લભ ભવ લહી દોહિલો રે; કહો તરીએ કવણ ઉપાય રે;
પ્રભુજીને વીનવું રે,
સમકિત સાચા સાચવુંરે, તે કરણી કિમ થાય રે.
પ્ર૦ ૧

અશુભ મોહજો મેટીએરે, કાંઈ શુભ પ્રભુને જાય રે; પ્ર૦
નિરાગે પ્રભુ ધ્યાઇએરે, કાંઈ તો પિણ રાગ કહાયરે.
પ્ર૦ ૨

નામધ્યાતાં જો ધ્યાઇએરે,કાંઇ પ્રેમ વિના નવિ તાનરે; પ્ર૦
મોહ વિકાર જિહાં તિહાં રે, કાંઈ કિમ તરીએ ગુણ-
ધામરે. પ્ર૦ ૩

મોહ બંધજ બાંધીએરે, કાંઇ બંધ જહાં નહીં સોયરે; પ્ર૦
કર્મ બંધ ન કીજીએરે, કર્મબંધન ગયે જોયરે.
પ્ર૦ ૪

તેહમાં શો પાડ ચડાવીએરે, કાંઇ તુમેશ્રી મહારાજરે; પ્ર૦
વિણ કરણી જો તારશો રે કાંઇ સાચા શ્રી જિનરાજરે.
પ્ર૦ ૫

પ્રેમ મગન નીભાવતારે, કાંઈ ભાવ તિહાં ભવનાશરે; પ્ર૦
ભાવ તિહાં ભગવંત છે રે, કાંઇ ઉપદિશે આતમ સાસરે.
પ્ર૦ ૬

પૂરણ ઘટાભ્યંતર ભર્યોરે, કાંઈ અનુભવ અનુહાર; પ્ર૦
આતમ ધ્યાને ઓળખીરે, કાંઈ તરશું ભવનો પારરે.
પ્ર૦ ૭

વર્ધમાન તુજ વિનતિરે, કાંઈ માનજો નિશદિશ રે; પ્ર૦
મોહન કહે મનમંદિરેરે, કાંઇ વસિયો તું વિશ્વાવીશરે.
પ્ર૦ ૮

શ્રી દેવચંદ્રજી કૃત.

વિંશતિ વિહરમાન જિન સ્તવનાનિ.

૧. શ્રી સીમંધર જિન સ્તવન. (૧૯૦)

સિદ્ધચક્ર પદ વંદો-એ દેશી.

શ્રી સીમંધર જિનવર સ્વામી, વિનતડી અવધારો;
શુદ્ધધર્મ પ્રગટયો જે તુમચો, પ્રગટો તેહ અમારોરે
સ્વામી, વિનવિયે મન રંગે. ૧

જે પારિણામિક ધર્મ તુમારો, તેહવો અમચો ધર્મ;
શ્રદ્ધાભાસન રમણ વિયોગે, વલગ્યો વિભાવ અધર્મ રે
સ્વામી. વિ૦ ૨

વસ્તુ સ્વભાવ સ્વજાતિ તેહનો, મૂલ અભાવ ન થાય;
પરવિભાવ અનુગત પરિણતિથી, કર્મે તે અવરાય રે
સ્વામી. વિ૦ ૩

જે વિભાવ તે પણ નૈમિત્તિક, સંતતિભાવ અનાદિ;
પરનિમિત્ત તે વિષય સંગાદિક, તે સંયોગે સાદિ રે
સ્વામી. વિ૦ ૪

અશુદ્ધ નિમિત્તે એ સંસરતા; અત્તા[1] કત્તા[2] પરનો;
શુદ્ધ નિમિત્ત રમે જબ ચિદ્દ્ઘન, કર્તા ભોક્તા ઘરનો રે
સ્વામી વિ૦ ૫

જેના ધર્મ અનંતા પ્રગટ્યા, જે નિજપરિણતિ વરિયો;
પરમાતમ જિનદેવ અમોહી, જ્ઞાનાદિક ગુણ દરિયો રે
સ્વામી. વિ૦ ૬

અવલંબન ઉપદેશક રીતે, શ્રી સીમંધર દેવ;
ભજીએ શુદ્ધ નિમિત્ત અનોપમ, તજીએ ભવભય ટેવ રે
સ્વામી. વિ૦ ૭

શુદ્ધ દેવ અવલંબન કરતાં, પરહરિયે પરભાવ;
આતમ ધર્મ રમણ અનુભવતાં, પ્રગટે આતમ ભાવ રે
સ્વામી. વિ ૮

---

૧. આત્મા. ૨. કર્તા.

આતમ ગુણ નિર્મળ નીપજતાં, ધ્યાન સમાધિ સ્વભાવે;
પૂર્ણાનંદ સિદ્ધતા સાધી, દેવચંદ્ર પદ પાવે રે
સ્વામી. વિ૦ ૯

શ્રી યશોવિજયજી કૃત.

વિંશતિ વિહરમાન જિન સ્તવન.

૧ શ્રી સીમંધર જિન સ્તવન. (૨૨૦)

ઇડર આંબા આંબલીએ–એ દેશી.

પુષ્કલાવઈ વિજયે જયોરે, નયરી પુંડરિગિણિ સાર;
શ્રી સીમંધર સાહિબા રે, રાય શ્રેયાંસ કુમાર,
જિણંદરાય, ધરજો ધર્મસનેહ. ૧

મોટા નાહના અંતરોરે, ગિરૂઆ નવિ દાખંત;
શશિ દરિસણ સાયર વધેરે, કૈરવવન વિકસંત.
જિ૦ ૨

ઠામ કુઠામ નવિ લેખવેરે, જગ વરસંત જલધાર;
કર દોય કુસુમે વાસીએરે, છાયા સવિ આધાર.
જિ૦ ૩

રાય રંક સરિખા ગણેરે, ઉદ્યોતે શશિ સૂર;
ગંગાજલ તે બિહુતણોરે, તાપ કરે સવિ દૂર.
જિ૦ ૪

સરિખા સહુને તારવારે, તિમ તુમે છો મહારાજ;
મુજશું અંતર કિમ કરો રે, બાંહ્ય ગ્રહ્યાની લાજ.
જિ૦ ૫

મુખ દેખી ટીલું કરેરે, તે નવિ હોવે પરમાણ;
મુજરો માને સવિ તણોરે, સાહિબ તેહ સુજાણ.
જિ૦ ૬

વૃષભ લંછન માતા સત્યકીરે, નંદન રૂકિમણી કંત;
વાચક યશ એમ વિનવ્યોરે, ભયભંજન ભગવંત.
જિ૦ ૭

શ્રી યશોવિજયજી કૃત બીજી ચોવીશી

૧ શ્રી ઋષભ જિન સ્તવન. (૩૫)

મેરો પ્રભુનીકો મેરો પ્રભુનીકો—એ દેશી.

ઋષભ જિનંદા, ઋષભ જિનંદા, તું સાહિબ હું છું તુજ બંદા;
તુજશું પ્રીતિ બની મુજ સાચી, મુજ મન તુજ ગુણશું રહ્યું માચી.
ઋ૦

દીઠા દેવ રૂચે ન અનેરા, તુજ પાખલિ[1] ચિત્તડું દીએ ફેરા;
સ્વામી શું કામણડું કીધું, ચિત્તડું અમારૂં ચોરી લીધું.
ઋ૦ ૨

---

૧. આસપાસ, ચોમેર.

પ્રેમ બંધાણો તે તો જાણો, નિર્વહશ્યો તો હોશે પ્રમાણો;
વાચક યશ વિનવે જિનરાજ, બાંહ્ય ગ્રહ્યાની તુજને લાજ.
ઋ૦ ૩

શ્રી દેવચંદ્રજીકૃત ગતચોવિશી.

૧ શ્રી કેવલજ્ઞાનીજિન સ્તવન. (૨૪૩)

નામે ગાજે પરમ આહ્‌લાદ, પ્રગટે અનુભવ રસ આસ્વાદ;
તેથી થાયે મતિ સુપ્રસાદ,
સુણતાં ભાજેરે કાંઈ વિષય વિષાદરે;
જિણંદા તાહરા નામથી મન ભીનો. ૧
ક્ષેત્ર અસંખ્ય પ્રદેશ, અનંત પર્યાય નિવેશ;
જાણુગ શક્તિ અશેષ, તેહથી જાણેરે કાંઇ સકળ વિશેષરે.
જિ૦ ૨
સર્વ પ્રમેય પ્રમાણ, જસ કેવળ નાણ પહાણ;
તિણે કેવળ નાણી અભિહાણ, જસ ધ્યાવેરે કાંઇ મુનિવર-
ઝાણરે. જિ૦ ૩
ધ્રુવપરિણતિ છતિ જાસ, પરિણતિ પરિણામે ત્રિક રાશ;
કર્ત્તા પદ પ્રવૃત્તિ પ્રકાશ, અસ્તિનાસ્તિરે કાંઇ સર્વનો-
ભાસરે. જિ૦ ૪

સામાન્ય સ્વભાવનો બોધ, કેવળ દર્શન શોધ;
સહકાર અભાવે રોધ, સમયંતરરે કાંઈ બોધ પ્રબોધરે.
જિ૦ ૫

કારક ચક્ર સમગ્ગ, તે જ્ઞાયક ભાવ વિલગ્ગ;
પરમભાવ સંસગ્ગ, એક રીતેરે કાંઇ થયો ગુણવગ્ગરે.
જિ૦ ૬

ઇમ સાલંબન જિન ધ્યાન, ભવિ સાધે તત્ત્વ વિધાન;
લહે પૂર્ણાનંદ અમાન, તેહથી થાયેરે કાંઈ શિવ ઇશાનરે.
જિ૦ ૭

દાસ વિભાવ અપાય, નાસે પ્રભુ સુપસાય;
જે તન્મયતાએ ધ્યાય, સહી તેહનેરે દેવચંદ્ર પદ થાયરે,
જિ૦ ૮

---

૨. શ્રી યુગમંધરજિન સ્તવન. (૧૯૨)

દેશી નારાયણાની.

શ્રી યુગમંધર વિનવું રે, વિનતડી અવધારરે, દયાલરાય;
એ પરપરિણતિ રંગથી રે, મુજને નાથ ઉગાર રે.
દ૦ શ્રી૦ ૧

કારક ગ્રાહક ભોગ્યતા રે, મેં કીધી મહારાયરે; દ૦
પણ તુજ સરિખો પ્રભુ લહી રે, સાચી વાત કહાય રે.
દ૦ શ્રી૦ ૨

યદ્યપિ મૂલ સ્વભાવમેંરે. પરકર્તૃત્વ વિભાવ રે; દ૦
અસ્તિધરમ જે માહરે। રે, એહનો તથ્ય અભાવ રે.
દ૦ શ્રી૦ ૩

પરપરિણામિકતા દશા રે, લહિ પરકારણ યોગરે; દ૦
ચેતનતા પરગત થઈરે, રાચી પુદ્ગલ ભોગ રે.
દ૦ શ્રી૦ ૪

અશુદ્ધ નિમિત્ત તો જડ અછેરે, વીર્ય શક્તિ વિહીનરે; દ૦
તૂં તો વીરજ જ્ઞાનથી રે, સુખ અનંતે લીન રે.
દ૦ શ્રી૦ ૫

તિણ કારણ નિશ્ચે કર્યેરે, મુજ નિજ પરિણતિ ભોગરે; દ૦
તુજ સેવાથી નીપજે રે, ભાજે ભવભય સોગ રે.
દ૦ શ્રી૦ ૬

શુદ્ધ રમણ આનંદતા રે, ધ્રુવ નિસ્સંગ સ્વભાવ રે; દ૦
સકલ પ્રદેશ અમૂર્ત્તતા રે, ધ્યાતા સિદ્ધ ઉપાય રે.
દ૦ શ્રી૦ ૭

સમ્યગતત્ત્વ જે ઉપદિશ્યો રે, સુણતાં તત્ત્વ જણાયરે; દ૦
શ્રદ્ધાજ્ઞાને જે ગ્રહ્યો રે, તેહિજ કાર્ય કરાય રે.
દ૦ શ્રી૦ ૮

કાર્ય રૂચિ કર્તા થયે રે, કારક સવિ પલટાય રે; દ૦
આતમગતે આતમ રમે રે, નિજ ઘર મંગલ થાયરે.
દ૦ શ્રી૦ ૯

ત્રાણુ શરણુ આધાર છો રે, પ્રભુજી ભવ્ય સહાયરે; દે૦
દેવચંદ્ર પદ નીપજે રે, જિનપદકજ સુપસાય રે.
દે૦ શ્રી૦ ૧૦

---

૨. શ્રી યુગમંધરજિન સ્તવન. (૨૨૧)

ધનરા ઢોલા—એ દેશી.

શ્રી યુગમંધર સાહિબારે,
તુમશું અવિહડ રંગ; મનના માન્યા;
ચોલમજીઠ તણી પરેરે,
તે તો અચલ અભંગ; ગુણના ગેહા. ૧
ભવિજનમન તાંબુ કરેરે,
વેધક કંચનવાન; મ૦
ફરિ તાંબુ તે નવિ હુએરે,
તિમ તુમ નેહ પ્રમાણ. ગુ૦ ૨
એક ઉદક લવ જિમ ભળ્યોરે,
અક્ષય જલધિમાં સોય; મ૦
તિમ તુજશું ગુણ નેહલોરે
તુજ સમ જગ નહિ કોય. ગુ૦ ૩
તુજશું મુજ મન નેહલોરે,
ચંદન ગંધ સમાન; મ૦

મેળ હુઆ એ મૂળગોરે,
સહજ સ્વભાવ નિદાન. ગુ૦ ૪
વપ્રવિજય વિજયાપુરીરે,
માત સુતારા નંદ; મ૦
ગજ લંછન વિપ્રમંગલારે,
રાણી મન આનંદ. ગુ૦ ૫
સુદૃઢરાય કુળ દિનમણિરે,
જય જય તું જિનરાજ; મ૦
શ્રી નય વિજય વિબુધ તણારે,
શિષ્યને દ્યો શિવરાજ. ગુ૦ ૬

---

૨. શ્રી અજિતજિન સ્તવન. (૪૦)

કપૂર હોઇ અતિ ઉજળું રે—એ દેશી.

વિજયાનંદન ગુણનીલોજી, જીવન જગદાધાર;
તેહશું મુજ મન ગોઠડીજી, છાજે વારોવાર.
સોભાગી જિન, તુજ ગુણનો નહિ પાર;
તું તો દોલતનો દાતાર. સો૦ ૧
જેહવી કૂઆ છાંહડીજી, જેહવું વનનું ફૂલ;
તુજશું જે મન નવિ મિળ્યુંજી, તેહવું તેહનું શૂલ. સો૦ ૨
માહરૂં તો મન ધુરિ થકીજી, હળિઉં તુજ ગુણ સંગ;
વાચક યશ કહે રાખજોજી, દિન દિન ચડતો રંગ સો૦ ૩

---

૨. શ્રી નિર્વાણીપ્રભુજિન સ્તવન. (૨૪૪)

વીરજી પ્યારા હો વીરજી પ્યારા—એ દેશી.

પ્રણમું ચરણ પરમ ગુરુજિનના, હંસ તે મુનિજન મનના;
વાસી અનુભવ નંદન વનના, ભોગી આનંદઘનના,
મોરા સ્વામી હો, તોરો ધ્યાન ધરિજે;
ધ્યાન ધરિજે હો સિદ્ધિ વરિજે, અનુભવ અમૃત પીજે.
મો૦ ૧

સકલ પ્રદેશ સમાગુણ ધારી, નિજનિજ કારજ કારી;
નિરાકાર અવગાહ ઉદારી, શક્તિ સર્વ વિસ્તારી.
મો૦ ૨

ગુણગુણ પ્રતિ પર્યાય અનંતા, તે અભિલાપ્ય સ્વતંતા;
અનંતગુણાનભિલાપિ સંતા, કાર્ય વ્યાપાર કરંતા.
મો૦ ૩

છતિ અવિભાગી પર્યાયવ્યક્તે, કારજ શક્તિ પ્રવર્તે;
તે વિશેષ સામર્થ્ય પ્રશક્તે, ગુણ પરિણામ અભિવ્યક્તે.
મો૦ ૪

નિરવાણી પ્રભુ શુદ્ધ સ્વભાવી, અભય નિરાયુ અપાવી;
સ્યાદ્વાદી યમનીગતરાવી, પૂરણ શક્તિ પ્રભાવી.
મો૦ ૫

અચલ અખંડ સ્વગુણ આરામી, અનંતાનંદ વિસરામી;
સકલ જીવ ખેદજ્ઞ સુસ્વામી, નિરામગંધી અકામી.
મો૦ ૬

નિ:સંગી સેવનથી પ્રગટે, પૂર્ણાનંદી ઈહા;
સાધન શકતે ગુણ એકત્વે, સીઝે સાધ્ય સમીહા.
મો૦ ૭
પુષ્ટ નિમિત્તાલંબન ધ્યાને, સ્વાલંબન લય ઠાને;
દેવચંદ્ર ગુણને એક તાને, પહોંચે પૂરણ થાને.
મો૦ ૮

---

૩. શ્રી બાહુજિન સ્તવન. (૧૯૩)

સંભવજિન અવધારીયે—એ દેશી.

બાહુજિણંદ દયામયી, વર્ત્તમાન ભગવાન, પ્રભુજી,
મહાવિદેહે વિચરતા કેવલ જ્ઞાન નિધાન. પ્ર૦ બા૦ ૧
દ્રવ્યથકી છ કાયને, ન હણે જેહ લગાર, પ્ર૦
ભાવદયા પરિણામનો, એહીજ છે વ્યવહાર. પ્ર૦ બા૦ ૨
રૂપ અનુત્તર દેવથી, અનંત ગુણ અભિરામ, પ્ર૦
જોતાં પણ જગીજંતુને, ન વધે વિષય વિરામ. પ્ર૦ બા૦ ૩
કર્મઉદય જિનરાજનો, ભવિજન ધર્મ સહાય, પ્ર૦
નામાદિ સંભારતાં, મિથ્યા દોષ વિલાય. પ્ર૦ બા૦ ૪
આતમ ગુણ અવિરાધના, ભાવદયા ભંડાર, પ્ર૦
ક્ષાયિક ગુણ પર્યાયમેં, નવિ પર ધર્મ પ્રચાર. પ્ર૦ બા૦ ૫
ગુણ ગુણ પરિણતિ પરિણમે, બાધક ભાવ વિહીન, પ્ર૦
દ્રવ્ય અસંગી અન્યનો, શુદ્ધ અહિંસક પીન. પ્ર૦ બા૦ ૬

ક્ષેત્રે સર્વ પ્રદેશમેં, નહીં પરભાવ પ્રસંગ, પ્ર૦
અતનુ અયોગી ભાવથી અવગાહના અભંગ. પ્ર૦ બા૦ ૭
ઉત્પાદ વ્યય ધ્રુવપણે, સહેજે પરિણતિ થાય, પ્ર૦
છેદન યોજનતા નહીં, વસ્તુ સ્વભાવ સમાય. પ્ર૦ બા૦ ૮
ગુણ પર્યાય અનંતતા, કારક પરિણતિ તેમ, પ્ર૦
નિજનિજ પરિણતિ પરિણમે, ભાવઅહિંસક એમ. પ્ર. બા. ૯
એમ અહિંસકતામયી, દીઠો તું જિનરાજ, પ્ર૦
રક્ષક નિજપર જીવનો, તારણતરણ જિહાજ. પ્ર૦ બા૦ ૧૦
પરમાતમ પરમેસરૂ, ભાવદયાદાતાર, પ્ર૦
સેવો ધ્યાવો એહને, દેવચંદ્ર સુખકાર. પ્ર૦ બા૦ ૧૧

---

૩. શ્રી બાહુજિન સ્તવન. (૨૨૩)

દેશી નણદલની

સાહિબ બાહુ જિણેસર વિનવું,
વિનતડી અવધાર હો; સા૦
ભવભયથી હું ઉભગ્યો,
હવે ભવ પાર ઉતાર હો. સા૦ ૧
તુમ સરિખા મુજ શિર છતે,
કરમ કરે કિમ જોર હો; સા૦
ભુજંગ તણો ભય ત્યહાં નહીં,
જિહાં વનમાં વિચરે મોર હો. સા૦ ૨

જિહાં રવિ તેજે જળહળે,
તિહાં કિમ રહે અંધકાર હો; સા૦
કેસરી જિહાં ક્રીડા કરે,
તિહાં નહિ ગજ પરિચાર હો. સા૦ ૩
તિમ જો તુમે મુજ મન રમો,
તો નાસે દુરિત સંસાર હો; સા૦
વચ્છવિજય સુસીમાપુરી,
રાય સુગ્રીવ મલ્હાર હો. સા૦ ૪
હરિણ લંછન એમ મેં સ્તવ્યો,
મોહના રાણીનો કંત હો; સા૦
વિજયાનંદન મુજ દીઓ,
યશ કહે સુખ અનંત હો. સા૦ ૫

---

૩. શ્રી સંભવનાથ જિન સ્તવન. (૪૬)

સેનાનંદન સાહિબ સાચોરે, પરિપરિ[1] પરખ્યો હીરો જાચોરે;
પ્રીતિ મુદ્રિકા તેહશું જોડિરે, જાણું મેં લહી કંચન કોડીરે.
જેણે ચતુરશું ગોઠિ ન બાંધીરે, તિણે તો જાણ્યું ફોકટ વાધીરે,
સુગુણ મેલાવે જેહ ઉચ્છાહોરે, મણુઅ જન્મનો તેહજ લાહોરે;
સુગુણશિરોમણિ સંભવસ્વામી રે, નેહનિવાહધુરંધર પામીરે.

---

૧. વારંવાર.

વાચક યશ કહે મુજ દિન વળિયો રે;
મનહ મનોરથ સઘળો ફળિયો રે.

---

૩. શ્રી સાગરપ્રભુજિન સ્તવન. (૨૪૬)

શીતલજિન સહેજાનંદી–એ દેશી.

ગુણઆગર સાગર સ્વામી, મુનિ ભાવ જીવન નિ:કામી;
ગુણકરણે કર્તૃ પ્રયોગી, પ્રાગ્ભાવી સત્તા ભોગી,
સુહંકર ભવ્યએ જિન ગાવો, જીમ પૂરણ પદવી પાવો.
સુ૦ ૧

સામાન્ય સ્વભાવ સ્વપરના, દ્રવ્યાદિ ચતુષ્ટય ધરના;
દેખે દર્શન રચનાયે, નિજવીર્ય અનંત સહાયે.
સુ૦ ૨

તેહને તે જાણે નાણ, એ ધર્મ વિશેષ પહાણ;
સાવયવી કારજ શકતે, અવિભાગી પર્યાયવકતે.
સુ૦ ૩

જે કારણ કારજ ભાવે, વરતે પર્યાય પ્રભાવે;
પ્રતિસમયે વ્યય ઉત્પાદિ, જ્ઞેયાદિક અનુગતે સાદિ.
સુ૦ ૪

અવિભાગી પર્યાય જેહ, સમવાયી કાર્યના ગેહ;
જે નિત્ય ત્રીકાળી અનંત, તસુ જ્ઞાયક જ્ઞાન મહંત,
સુ૦ ૫

જે નિત્ય આનત્ય સ્વભાવ, તે દેખે દર્શન ભાવ;
સામાન્ય વિશેષના પિંડ, દ્રવ્યાર્થિક વસ્તુ પ્રચંડ.
સુ૦ ૬

ઇમ કેવળ દર્શન નાણ, સામાન્ય વિશેષનો ભાણ;
દ્વિગુણ આતમ શ્રદ્ધાએ, ચરણાદિક તસુ વ્યવસાયે.
સુ૦ ૭

દ્રવ્ય જેહ વિશેષ પરિણામી, તે કહિયે પજ્જવ નામી;
છતિ સામર્થ્ય દુભેદે, પર્યાય વિશેષ નિવેદે.
સુ૦ ૮

તસુ રમણે ભોગનો વૃંદ, અપ્રયાસી પૂર્ણાનંદ;
પ્રગટી જસ શક્તિ અનંતી, નિજ કારજ વૃત્તિ સ્વતંત્રી.
સુ૦ ૯

ગુણ દ્રવ્ય સામાન્ય સ્વભાવી, તીરથપતિ ત્યક્ત વિભાવી;
પ્રભુ આણા ભક્તે લીન, તિણે દેવચંદ્ર પદ કીન.
સુ૦ ૧૦

---

૪ શ્રી સુબાહુ જિન સ્તવન. (૧૯૪)

માહરો વાલો બ્રહ્મચારી.

શ્રી સુબાહુજિન અંતરજામી, મુજ મનનો વિશરામીરે,
પ્રભુ અંતરજામી; આતમ ધર્મ તણો આરામી,
પર પરિણુતિ નિષ્કામી રે. પ્ર૦ ૧

કેવલ જ્ઞાન અનંત પ્રકાશી,
ભવિજન કમલ વિકાસી રે; પ્ર૦
ચિદાનંદ ઘન તત્વવિલાસી,
શુદ્ધ સ્વરૂપ નિવાસી રે પ્ર૦ ૨
યદ્યપિ હું મોહાદિકે છલિયો,
પરપરિણુતિશું ભલિયો રે; પ્ર૦
હવે તુજ સમ મુજ સાહિબ મલિયો,
તિણે સવિ ભવભય ટલિયોરે. પ્ર૦ ૩
ધ્યેય સ્વભાવે પ્રભુ અવધારી,
દુર્ધ્યાતા પરિણુતિ વારી રે; પ્ર૦
ભાસન વીર્ય એકતાકારી,
ધ્યાન સહજ સંભારી રે. પ્ર૦ ૪
ધ્યાતા ધ્યેય સમાધિ અભેદે,
પર પરિણુતિ વિચ્છેદે રે; પ્ર૦
ધ્યાતા સાધક ભાવ ઉચ્છેદે,
ધ્યેય સિદ્ધતા વેદે રે. પ્ર૦ ૫
દ્રવ્યક્રિયા સાધન વિધિ યાચી,
જે જિન આગમ વાંચી (વંચી) રે; પ્ર૦
પરિણુતિ વૃત્તિ વિભાવે રાચી,
તિણુ નવિ થાયે સાચી રે. પ્ર૦ ૬

પણ નવિ ભય જિનરાજ પસાયે,
તત્ત્વરસાયણ પાયે રે; પ્ર૦
પ્રભુ ભકતે નિજ ચિત્ત વસાયે,
ભાવરોગ મિટ જાયે રે. પ્ર૦ ૭
જિનવર વચન અમૃત અનુસરિયે,
તત્ત્વ રમણ આદરિયે રે; પ્ર૦
દ્રવ્યભાવ આશ્રવ પરિહરિયે,
દેવચંદ્ર પદ વરિયે રે. પ્ર૦ ૮

---

૪ શ્રી સુબાહુજિન સ્તવન. (૨૨૪)

ચતુર સનેહી મોહના એ-દેશી.

સ્વામી સુબાહુ સુહંકરૂ, ભૂનંદાનંદન પ્યારો રે;
નિસઢનરેસર કુલતિલો, કિંપુરૂષા ભરતારોરે.
સ્વા૦ ૧
કપિ લંછન નલિનાવતિ, વપ્રવિજય અયોધ્યાનાહોરે,
રંગે મિલિયે તેહશું, એહ મણુઅ જન્મનો લાહોરે.
સ્વા૦ ૨
તે દિન સવિ એળે ગયા, જિહાં પ્રભુશું ગોઠિ ન બાંધીરે;
ભક્તિ દૂતીકાએ મન હર્યું, પણ વાત કહી છે આધીરે.
સ્વા૦ ૩

અનુભવ મિત્ત જો મોકલું, તો તે સઘળી વાત જણાવેરે,
પણ તેહ વિણુ મુજ નવિ સરે, કહો તો પુત્ર વિચાર
તે આવેરે. સ્વા૦ ૪
તેણે જઇ વાત સવે કહી, પ્રભુ મળ્યા તે ધ્યાનને ટાણેરે;
શ્રી નય વિજય વિબુધતણો, ઇમ સેવક સુયશ
વખાણેરે. સ્વા૦ ૫

---

૪. શ્રી અભિનંદનજિન સ્તવન. (૫૧)

ગોડી ગાજે રે–એ દેશી.

શેઠ સેવો રે અભિનંદન દેવ,
જેહની સારે રે સુર કિન્નર સેવ;
એહવો સાહિબ સેવે તેહ હજૂર,
જેહનાં પ્રગટેરે કીધાં પુન્ય પંડૂર. શે૦ ૧
જેહ સુગુણ સનેહી સાહિબ હેજ,
દગલીલાથી લહિયે સુખસેજ;
તૃણ સરખું લાગે સઘળે સાચ,
તે આગળ આવ્યું ધરણી રાજ. શે૦ ૨
અલવે મેં પામ્યો તેહવો નાથ,
તેહથી હું નિશ્ચય હુઓરે સનાથ;
વાચક યશ કહે પામી રંગરેલ,
માનું ફળિય આંગણુડે સુરતરૂ વેલ, શે૦ ૩

૪. શ્રી મહાજશજિન સ્તવન. (૨૪૭)

રાગ ફાગ.

આતમ પ્રદેશ રંગ થલ અનોપમ, સમ્યગ્ દર્શન રંગરે,
નિજ સુખકે સધૈયા; તું તો નિજગુણ ખેલ વસંતરે. નિ૦
પરપરિણતિ ચિંતા તજી જિનમેં, જ્ઞાન સખાકે સંગરે.
નિ૦ ૧

વાસ બરાસ સુરુચિ કેસરઘન, છાંટો પરમ પ્રમોદરે; નિ૦
આતમ રમણ ગુલાલકી લાલી, સાધક શક્તિ વિનોદરે.
નિ૦ ૨

ધ્યાન સુધારસ પાન મગનતા, ભોજન સહજ સ્વભોગરે;
નિ૦
રીઝ એકત્વતા તાનમેં વાજે, વાજીંત્ર સન્મુખ યોગરે.
નિ૦ ૩

શુકલધ્યાન હોરીકી જ્વાલા, જાલે કર્મ કઠોરરે; નિ૦
શેષપ્રકૃતિદલ ક્ષિરણ નિર્જરા, ભસ્મ ખેલ અતિ જોરરે.
નિ૦ ૪

દેવ મહાજસ ગુણ અવલંબન, નિર્ભય પરિણતિ વ્યક્તિરે;
નિ૦
જ્ઞાને ધ્યાને અતિ બહુમાને, સાધે મુનિ નિજ શક્તિરે.
નિ૦ ૫

સકળ અજોગ અલેશ અસંગત, નાહિ હોવે સિદ્ધરે.
નિ૦
દેવચંદ્ર આણામેં ખેલે, ઉત્તમ ચુહિ પ્રસિદ્ધરે.
નિ૦ ૬

---

૫ શ્રી સુજાતજિન સ્તવન. (૧૯૬)

દેહુ દેહુ નણંદ હઠીલી–એ દેશી.

સ્વામી સુજાત સુહાયા, દીઠા આણંદ ઉપાયારે;
મનમોહના જિનરાયા;
જીણે પૂરણ તત્ત્વ નિપાયા, દ્રવ્યાસ્તિક નય ઠહરાયારે. મ૦ ૧
પર્યાયાસ્તિક નયરાયા, તે મૂલ સ્વભાવ સમાયારે; મ૦
જ્ઞાનાદિક સ્વપર્યાયા, નિજ કાર્ય કરણ વરતાયારે.
મ૦ ૨
અંશનય માર્ગ કહાયા, તે વિકલ્પ ભાવ સુણાયારે; મ૦
નય ચાર તે દ્રવ્ય થપાયા, શબ્દાદિક ભાવ કહાયારે.
મ૦ ૩
દુર્નય તે સુનય ચલાયા, એકત્વ અભેદે ધ્યાયા રે; મ૦
તે સવિ પરમાર્થ સમાયા, તસુ વર્તન ભેદ ગમાયારે.
મ૦ ૪

સ્યાદ્વાદી વસ્તુ કહીજે, તસુ ધર્મ અનંત લહીજે રે; મ૦
સામાન્ય વિશેષનું ધામ, તે દ્રવ્યાસ્તિક પરિણામ રે.
મ૦ ૫

જિનરૂપ અનંત ગણીજે, તે દિવ્ય જ્ઞાન જાણીજે રે; મ૦
શ્રુતજ્ઞાને નય પથ લીજે, અનુભવ આસ્વાદન કીજે રે.
મ૦ ૬

પ્રભુશક્તિ વ્યક્તિએકભાવે,ગુણ સવે રહ્યાસમભાવેરે;મ૦
માહરે સત્તા પ્રભુ સરખી, જિનવચન પસાયે પરખીરે.
મ૦ ૭

તુંતો નિજ સંપત્તિ ભોગી, હુંતો પરપરિણતિનો યોગીરે;મ૦
તિણ તુમ્હ પ્રભુ માહરા સ્વામી, હું સેવક તુજગુણ
ગ્રામી રે. મ૦ ૮

એ સંબંધ ચિત્ત સમવાય, મુજ સિદ્ધનું કારણ થાયરે મ૦
જિનરાજની સેવના કરવી, ધ્યેય ધ્યાન ધારણા ધરવીરે.
મ૦ ૯

તું પૂરણ બ્રહ્મ અરૂપી, તું જ્ઞાનાનંદ સ્વરૂપી રે; મ૦
ઇમ તત્ત્વાલંબન કરિયે, તો દેવચંદ્ર પદ વરિયેરે.
મ૦ ૧૦

---

૫. શ્રી સુજાત જિન સ્તવન. (૨૨૪)

રામચંદ્ર કે બાગમેં આંબો મોરી રહ્યોરી—એ દેશી.

સાચો સ્વામી સુજાત, પૂરવ અરધ જયોરી;
ધાતકી ખંડ મઝાર, પુષ્કલાવઇ વિજયોરી. ૧
નયરી પુંડરિગિણિ નાથ, દેવસેન વંશ તિલોરી;
દેવસેનાનો પુત્ર, લંછન ભાનુ ભલોરી. ૨
જયસેનાનો કંત, તેહશું પ્રેમ ધર્યોરી;
અવર ન આવે દાય, તેણે વશિ ચિત્ત કર્યોરી. ૩
તુમે મતિ જાણો દૂર, જઈ પરદેશ રહ્યારી;
છો મુજ ચિત્ત હજૂર, ગુણ સંકેત ગ્રહ્યારી. ૪
ઉગે ભાનુ આકાશ, સરવર કમલ હુસેરી;
દેખી ચંદ્ર ચકોર, પીવા અમીઅ ધસેરી. ૫
દૂર થકી પણ તેમ, પ્રભુશું ચિત્ત મિળ્યુંરી;
શ્રી નયવિજય સુશિષ્ય, કહે ગુણ હેજે હિળ્યુંરી. ૬

---

૫. શ્રી સુમતિનાથજિન સ્તવન. (૫૮)

ઘુઘરીઆળો ઘાટ—એ દેશી.

સુમતિનાથ દાતાર, કીજે ઓળગ તુમ તણીરે;
દીજે શિવસુખ સાર, જાણી ઓળગ જગધણી રે. ૧
અક્ષય ખજાનો તુજ, દેતાં ખોટ લાગે નહિ રે;
કિશિ વિમાસણ ગુજ્જ,[1] જાચક થાકે ઉભા રહી રે. ૨

---

૧. છાનું.

રયણુ કોડ તેં દીધ, ઊરણુ વિશ્વ તદા કીઆ રે;
વાચક યશ સુપ્રસિદ્ધ, માગે તીન રતન દીઆ રે. ૩

---

૫ શ્રી વિમલજિન સ્તવન. (૨૪૮)

કડખાની દેશી.

ધન્ય તું ધન્ય તું ધન્ય જિનરાજ તું,
ધન્ય તુજ શક્તિ વ્યક્તિ સનૂરી;
કાર્ય કારણુ દશા સહુજ ઊપગારતા,
શુદ્ધ કર્તૃત્વ પરિણુામ પૂરી. ધ૦ ૧
આત્મ પ્રભાવ પ્રતિભાસ કારજદશા,
જ્ઞાન અવિભાગ પર્યાય પ્રવૃત્તે;
એમ ગુણુ સર્વ નિજ કાર્ય સાધે પ્રગટ;
જ્ઞેયદૃશ્યાદિ કારણુ નિમિત્તે. ધ૦ ૨
દાસ બહુ માન ભાસન રમણુ એકતા,
પ્રભુ ગુણાલંબની શુદ્ધ થાયે;
બંધના હેતુ રાગાદિ તુજ ગુણુ રસી,
તેહ સાધક અવસ્થા ઉપાયે. ધ૦ ૩
કર્મ જંજાલ યુંજનકરણુ યોગ જે,
સ્વામીભક્તિ રમ્યા થિર સમાધિ;
દાન તપ શીલવ્રત નાથ આણુાવિના,
થઇ બાધક કરે ભવ ઉપાધિ. ધ૦ ૪

સકળ પ્રદેશ સમકાળ સવિ કાર્યતા,
કરણ સહકાર કર્તૃત્વ ભાવો;
દ્રવ્ય પરદેશ પર્યાય આગમપણે.
અચલ અસહાય અક્રિય દાવો. ધ૦ ૫
ઉત્પત્તિ નાશ ધ્રુવ સર્વદા સર્વની,
ષડ્ગુણી હાનિ વૃદ્ધિ અન્યૂનો;
અસ્તિ નાસ્તિત્વ સત્તા અનાદિથકો,
પરિણમન ભાવથી નહીં અજૂનો. ધ૦ ૬
ઇણીપરે વિમલ જિનરાજની વિમલતા,
ધ્યાનમનમંદિરે જેહ ધ્યાવે;
ધ્યાન પૃથક્ત્વ સવિકલ્પતા રંગથી,
ધ્યાન એકત્વ અવિકલ્પ આવે. ધ૦ ૭
વીતરાગી અસંગી અનંગી પ્રભુ,
નાણ અપ્રયાસ અવિનાશ ધારી;
દેવચંદ્ર શુદ્ધ સત્તારસી સેવતાં,
સંપદા આત્મ શોભા વધારી. ધ૦ ૮

---

૬ શ્રી સ્વયંપ્રભજિન સ્તવન. (૧૯૭)

મોમનડોહેડાઉહો મિસરિઠાકુરો મહરો—એ દેશી.

સ્વામી સ્વયંપ્રભને હો જાઉં ભમણે, હરખે વાર હજાર;
વસ્તુ ધર્મ હો પૂરણ જસુ નીપનો, ભાવ કૃપા કિરતાર.
સ્વા૦

દ્રવ્યધર્મ તે હો જોગ સમારવા, વિષયાદિક પરિહાર;
આતમશક્તિ હો સ્વભાવ સુધર્મનો, સાધન હેતુ ઉદાર.
સ્વા૦ ૨

ઉપશમ ભાવહો મિશ્ર ક્ષાયિકપણે, જેનિજ ગુણપ્રાગ્ભાવ;
પૂર્ણાવસ્થાને હો નીપજાવતો, સાધન ધર્મ સ્વભાવ.
સ્વા૦ ૩

સમકિત ગુણથી હો શૈલેશી લગે, આતમ અનુગતભાવ;
સંવર નિર્જરા હો ઉપાદાન હેતુતા, સાધ્યાલંબન દાવ.
સ્વા૦ ૪

સકલપ્રદેશે હો કર્મ અભાવતા, પૂર્ણાનંદ સ્વરૂપ;
આતમ ગુણની હો જે સંપૂર્ણતા, સિદ્ધ સ્વભાવ અનુપ.
સ્વા૦ ૫

અચળ અબાધિત હો જે નિસ્સંગતા, પરમાતમ ચિદ્રૂપ;
આતમ ભોગી હો રમતા નિજ પદે, સિદ્ધરમણ એ રૂપ.
સ્વા૦ ૬

એહવો ધર્મ હો પ્રભુને નિપન્યો, ભાંખ્યો એહવો ધર્મ;
જે આદરતાં હો ભવિયણ શુચિ હુવે, ત્રિવિધ વિદારી કર્મ.
સ્વા૦ ૭

નામ ધર્મ હો ઠવણ ધર્મ તથા, દ્રવ્યક્ષેત્ર તિમ કાલ;
ભાવ ધર્મના હો હેતુપણે ભલા, ભાવવિના સહુ આલ.
સ્વા૦ ૮

શ્રદ્ધા ભાસન હો તત્ત્વ રમણપણે, કરતાં તન્મય ભાવ;
દેવચંદ્ર હો જિનવર પદ સેવતાં, પ્રગટે વસ્તુ સ્વભાવ.
સ્વા૦ ૯

---

૬. શ્રી સ્વયંપ્રભ જિન સ્તવન. (૨૨૫)

દેશી પારધીયાની.

સ્વામી સ્વયંપ્રભ સુંદરૂરે,
મિત્રનૃપતિ કુળ હંસરે; ગુણરસીઆ.
માતા સુમંગળા જનમિયોરે,
શશિ લંછન સુપ્રશંસરે. મનવસીઆ. ૧

વપ્ર વિજય વિજયાપુરીરે, ધાતકી પૂરવ અદ્ધરે; ગુણ૦
પ્રિયસેના પિયુ પુન્યથીરે, તુમ સેવા મેં લદ્ધરે.
મન૦ ૨

ચખવી સમકિત સુખડીરે, હેળવીઓ હું બાલરે; ગુ૦
કેવળરત્ન લહ્યા વિનારે, ન તજું ચરણ ત્રિકાળરે.
મ૦ ૩

એકને લલચાવી રહોરે, એકને આપો રાજરે; ગુ૦
એ તુમ કરવો કિમ ઘટેરે, પંક્તિ ભેદ જિનરાજરે.
મ૦ ૪

કેડ ન છોડું તાહરીરે, આપ્યા વિણ શિવસુખરે; ગુ૦
ભોજન વિણુ ભાંજે નહીં રે, ભામણુડે જિમ ભૂખરે.
મ૦ ૫

આસંગાયત જે હુશેરે, તે કહેશે સો વારરે; ગુ૦
ભોળિ ભગતે રીઝશેરે, સાહિબ પણ નિરધારરે.
મ૦ ૬

સવિ જાણે થોડું કહેરે, પ્રભુ તું ચતુર સુજાણુરે; ગુ૦
વાચક યશ કહે દીજીએરે, વાંછિતસુખ નિર્વાણુરે.
મ૦ ૭

---

૬. શ્રી પદ્મપ્રભજિન સ્તવન. (૬૪)

આજ અધિક ભાવે કરી—એ દેશી.

પદ્મપ્રભજિન સાંભળો, કરે સેવક એ અરદાસ હો;
પાંતિ બેસારીઓ જો તુમ્હે, તો સફળ કરો આશ હો.
પ૦ ૧

જિન શાસન પાંતિ તેં ઠવી, મુજ આપ્યુ સમક્તિ થાળ હો;
હવે ભાણા ખડ ખડ કુણ ખમે, શિવમોદક પીરસે રસાળ
હો. પ૦ ૨

ગજઆસન ગલિત સંચી કરી, જીવે કીડીના વંશ હો;
વાચક યશકહે એમ ચિત્તધરી, દીજે નિજસુખ એક અંશ
હો. પ૦ ૩

૬. શ્રી સર્વાનુભૂતિજિન સ્તવન. (૨૫૦)

જગતારક પ્રભુ વિનવું, વિનતડી અવધારરે;
તુજ દરિસણ વિણુ હું ભમ્યો, કાળ અનંત અપારરે.
જ૦ ૧

સુહુમ નિગોદ ભવે વસ્યો, પુદ્ગલ પરિઅટ્ટ અનંતરે;
અવ્યવહારપણે ભમ્યો, ક્ષુલ્લક ભવ અત્યંતરે.
જ૦ ૨

વ્યવહારે પણ તિરય ગતે, ઈગ વણુખંડ અસન્નરે;
અસંખ્ય પરાવર્તન થયાં, ભમિયો જીવ અધન્નરે.
જ૦ ૩

સૂક્ષ્મ થાવર ચારમેં, કાલહ ચક્ક અસંખ્યરે;
જન્મ મરણ બહુલાં કર્યાં, પુદ્ગલ ભોગને કંખરે.
જ૦ ૪

ઓઘે બાદર ભાવમેં, બાદર તરૂપણ એમરે;
પુદ્ગલ અઢી લાગટ વસ્યો, નામ નિગોદે પ્રેમરે.
જ૦ ૫

સ્થાવર થૂલ પરિતમેં, સીત્તર કોડાકોડિરે;
આયર ભમ્યો પ્રભુ નવિમિલ્યા, મિથ્યા અવિરતિ જોડિરે.
જ૦ ૬

વિગલપણે લાગટ વસ્યો, સંખિજવાસ હજારરે;
બાદર પજ્જવ વણુસ્સઇ, ભૂ જલ વાયુ મઝારરે.
જ૦ ૭

અનલ વિગલ પજ્જતમેં, તસભવ આયુ પ્રમાણુરે;
શુદ્ધ તત્ત્વ પ્રાપ્તિ વિના, ભટકયો નવ નવ ઠાણુરે.
જ૦ ૮

સાધિક સાગર સહસદો, ભોગવીઓ તસ ભાવેરે;
એક સહસ સાધિક દધિ, પંચેંદ્રિ પદ દાવેરે.
જ૦ ૯

પર પરિણુતિ રાગી પણે, પર રસ રંગે રક્તરે;
પર ગ્રાહક રક્ષકપણે, પરભોગે આસક્તરે.
જ૦ ૧૦

શુદ્ધ સ્વજાતિ તત્ત્વને, બહુ માને તલ્લીનરે;
તે વિજાતિ રસતા તજી, સ્વસ્વરૂપ રસ પીનરે.
જ૦ ૧૧

શ્રી સર્વાનુભૂતિ જિનેશ્વરૂ, તારક લાયક દેવરે;
તુજ ચરણુ શરણુ રહ્યો, ટળે અનાદિ કુટેવરે.
જ૦ ૧૨

સબલા સાહિબ ઓલગે, આતમ સબલો થાયરે;
બાધક પરિણુતિ સવિ ટળે, સાધક સિદ્ધિ કહાયરે.
જ૦ ૧૩

કારણુથી કારજ હુયે, એ પરતીત અનાદિરે;
માહરા આતમ સિદ્ધિના, નિમિત્ત હેતુ પ્રભુ સાદિરે.
જ૦ ૧૪

અવિસંવાદન હેતુની, દૃઢ સેવા અભ્યાસરે;
દેવચંદ્ર પદ નીપજે, પૂર્ણાનંદ વિલાસરે.
જ૦ ૧૫

---

૭ શ્રી ઋષભાનનજિન સ્તવન. (૧૯૯)

વારી હું ગોડી પાસને-એ દેશી.

શ્રી ઋષભાનન વંદિયે, અચલ અનંત ગુણવાસ જિનવર;
ક્ષાયિક ચારિત્ર ભોગથી, જ્ઞાનાનંદ વિલાસ. જિ૦
શ્રી૦ ૧

પ્રસન્ન પ્રભુ મુખ ગ્રહે, તેહીજ નયન પ્રધાન, જિ૦
જિન ચરણે જે નામીએ, મસ્તક તેહ પ્રમાણ. જિ૦
શ્રી૦ ૨

અરિહાપદકજ અરચીએ, સ લહિજે તે હથ્થ, જિ૦
પ્રભુગુણ ચિંતનમેં રમે, તેહજ મન સુકયથ્થ. જિ૦
શ્રી૦ ૩

જાણો છો સહુ જીવની, સાધક બાધક ભાંત, જિ૦
પણ શ્રી મુખથી સાંભળી, મન પામે નિરાંત. જિ૦
શ્રી૦ ૪

તીન કાલ જાણુંગ ભણી, શું કહિયે વારંવાર; જિ૦
પૂર્ણાનંદી પ્રભુતણું, ધ્યાન તે પરમ આધાર. જિ૦
શ્રી૦ ૫

કારણથી કારજ હુવે, એ શ્રી જિન મુખ વાણ; જિ૦
પુષ્ટહેતુ મુજ સિદ્ધિના જાણી કીધ પ્રમાણ. જિ૦
શ્રી૦ ૬

શુદ્ધ તત્ત્વ નિજ સંપદા, જ્યાં લગે પૂર્ણ ન થાય જિ૦
ત્યાં લગે જગગુરૂ દેવના, સેવું ચરણ સદાય. જિ૦
શ્રી૦ ૭

કારજ પૂર્ણ કર્યા વિના કારણ કેમ મુકાય; જિ૦
કારજ રૂચિ કારણતણા, સેવે શુદ્ધ ઉપાય. જિ૦
શ્રી૦ ૮

જ્ઞાન ચરણ સંપૂર્ણતા અવ્યાબાધ અમાય; જિ૦
દેવચંદ્ર પદ પામીએ, શ્રી જિનરાજ પસાય. જિ૦
શ્રી૦ ૯

---

૭ શ્રી ઋષભાનન જિન સ્તવન. (૨૨૬)

બન્યો કુંઅરજીનો સેહરો—એ દેશી.

શ્રી ઋષભાનન ગુણનીલો,
સોહે મૃગપતિ લંછન પાય હો; જિણંદા;

મોહે મન તું સવિ તણાં,
    ભલી વીરસેના તુજ માય હો. જિ૦ શ્રી૦ ૧
વચ્છવિજય સુસીમાપુરી,
    ખંડ ધાતકી પૂરવ ભાગ હો; જિ૦
રાણી જયાવતી નાહલો,
    કીરતિનૃપસુત વડભાગ હો. જિ૦ શ્રી૦ ૨
હું પૂછું કહો તુમે કેણીપરે,
    દિઓ ભગતને મુગતિ સંકેત હો; જિ૦
રૂસો નહિ નિંદા કારણે,
    તુષો નહિ પૂજા હેત હો. જિ૦ શ્રી૦ ૩
વિણ સમકિત ફળ કો નવિ લહે,
    એહ ગ્રંથે છે અવદાત હો; જિ૦
તો એ શાબાસી તુમને ચઢે,
    તુમે કહેવાઓ જગતાત હો. જિ૦ શ્રી૦ ૪
હવે જાણ્યું મનવાંછિત દીએ,
    ચિંતામણિને સુરકુંભ હો; જિ૦
અગ્નિ મિટાવે શીતને,
    જે સેવે થઇ થિરથંભ હો. જિ૦ શ્રી૦ ૫
જિમ એ ગુણ વસ્તુ સ્વભાવથી,
    તિમ તુમથી મુગતિ ઉપાય હો; જિ૦
દાયક નાયક ઉપમા,
    ભકતે એમ સાચ કહેવાય હો. જિ૦ શ્રી૦ ૬

તપ જપ કિરિયા ફળ દીએ,
તે તુમ ગુણ ધ્યાન નિમિત્તહો; જિ૦
શ્રી નય વિજય વિબુધ તણા,
સેવકને પરમ તું મિત્ત હો જિ૦ શ્રી૦ ૭

શ્રી સુપાર્શ્વજિન સ્તવન. (૯૯)

એ ગુરૂ વાલ્હોરે–એ દેશી.

શ્રી સુપાર્શ્વજિનરાજનો રે, મુખ દીઠે સુખ હોઇ રે;
માનું સકળ પદ મેં લહ્યાં રે, જો તું નેહ નજર ભરી જોઇ.
એ પ્રભુ પ્યારો રે, મારા ચિત્તનો ઠારણહાર મોહનગારો
રે. ૧

સિંચે વિશ્વ સુધારસેરે, ચંદ્ર રહ્યો પણ દૂર રે;
તિમ પ્રભુ કરૂણાદૃષ્ટિથી રે, લહિયે સુખ મહમૂર.
એ૦ ૨

વાચક યશ કહે તિમ કરો રે, રહિયે જેમ હજુર રે;
પીજે વાણી મીઠડી રે, જેહવો સરસ ખજુર.
એ૦ ૩

---

૭ શ્રીધરજિન સ્તવન. (૨૫૨)

રસીયાની દેશી.

સેમુખ મુખ પ્રભુને ન મળી શકચો,
તો શી વાત કહાય; જિણુંદજી.
નિજ પર વીતક વાત લહો સહુ,
પણુ મને કિમ પતિત આય. જિ૦ સે૦ ૧

ભવ્ય અભવ્ય પરિત્ત અનંત તો,
કૃષ્ણુ શુકલ પક્ષ ધાર; જિ૦ સે૦
આરાધક વિરાધક રીતનો,
પૂછી કરત નિરધાર. જિ૦ સે૦ ૨

કિણુ કાળે કારણુ કેહવે મળે,
થાશો મુજને હો સિદ્ધ; જિ૦
આતમતત્ત્વ રુચિ નિજ રિદ્ધિની,
લહિશું સર્વ સમૃદ્ધિ જિ૦ સે૦ ૩

એક વચન જિન આગમનો લહી,
નીપાવ્યાં નિજ કામ; જિ૦
એટલે આગમ કારણુ સંપજે,
ઢીલ થઇ કિમ આમ. જિ૦ સે૦ ૪

શ્રીધરજિન નામ બહુ નિસ્તર્યા,
અલ્પ પ્રયાસે હો જેહ; જિ૦
મુજ સરિખો એટલે કારણુ લહે,
ન તરે કહો કિમ તેહ. જિ૦ સે૦ ૫

કારણુ જોગે સાધે તત્વને,
નવિ સમર્યો ઉપાદાન; જિ૦
શ્રી જિનરાજ પ્રકાશો મુજ પ્રતે;
તેહનો કોણુ નિદાન. જિ૦ સે૦ ૬
ભાવરોગના વૈદ્ય જિનેશ્વરૂ,
ભાવૌષધ તુજ ભક્તિ; જિ૦
દેવચંદ્રને શ્રી અરિહંતનો,
છે આધાર એ વ્યકિત. જિ૦ સે૦ ૭

---

૮ શ્રી અનંતવીર્યજિન સ્તવન. (૨૦૦)

ચરણાલી ચામુંડા રણુ ચઢે—એ દેશી.

અનંતવીરજ જિનરાજનો, શુચિ વીરજ પરમ અનંતરે;
નિજ આતમ ભાવે પરિણુમ્યો, ગુણુવૃત્તિ વર્તનાવંતરે.
મન મોહ્યું અમારૂં પ્રભુગુણે. ૧
યદ્યપિ જીવ સહુ સદા, વીર્યગુણુ સત્તાવંતરે;
પણુ કર્મે આવૃત ચલ તથા; બાળ બાધક ભાવ લહંતરે.
મ૦ ૨
અલ્પવીર્ય ક્ષયોપશમ અછે, અવિભાગ વર્ગણા રૂપ રે;
ષડ્ગુણુ એમ અસંખ્યથી થાએ યોગ સ્થાન સરૂપરે.
મ૦ ૩

સુહુમ નિગોદી જીવથી, જાવસન્નીવર પજ્જત રે;
યોગનાં ઠાણુ અસંખ્ય છે, તરતમ મોહ પરાયત્ત રે.
મ૦ ૪

સંયમને યોગે વીર્ય તે, તુમ્હેં કીધો પંડિત દક્ષરે;
સાધ્ય રસી સાધકપણે, અભિસંધિ રમ્યો નિજ લક્ષરે.
મ૦ ૫

અભિસંધિ અબંધક નીપને, અનભિસંધિ અબંધક થાયરે;
સ્થિર એક તત્ત્વતા વરતતો, તં ક્ષાયિક શક્તિ સમાયરે.
મ૦ ૬

ચક્રભ્રમણ ન્યાય સંયોગતા, તજી કીધ અયોગી ધામરે;
અકરણ વીર્ય અનંતતા, નિજગુણ સહકાર અકામરે.
મ૦ ૭

શુદ્ધ અચલ નિજવીર્યની, નૈરૂપાધિક શક્તિ અનંતરે;
તે પ્રગટી મેં જાણી સહી, તિણે તુમહીજ દેવ મહંતરે.
મ૦ ૮

તુજ જ્ઞાને ચેતના અનુગમી, મુજ વીર્ય સ્વરૂપ સમાયરે;
પંડિત ક્ષાયિકતા પામશે, એ પૂરણસિદ્ધિ ઉપાય રે.
મ૦ ૯

નાયક તારક તું ધણી, સેવનથી આતમ સિદ્ધિ રે;
દેવચંદ્ર પદ સંપજે, વર પરમાણંદ સમૃદ્ધિ રે.
મ૦ ૧૦

---

૮ શ્રી અનંતવીર્યજિન સ્તવન. (૨૨૮)

નારાયણની દેશી.

જિમ મધુકર મન માલતી રે,
જિમ કુમુદને ચિત્ત ચંદ; જિણુંદરાય;
જિમ ગજ મન રેવા નદી રે,
કમળા મન ગોવિંદરે. જિણુંદરાય.
યું મેરે મન તું વસ્યોજી. ૧
ચાતક ચિત્ત જિમ મેહુલો રે,
જિમ પંથી મન ગેહરે; જિ૦
હંસા મન માનસરોવરૂરે,
તિમ મુજ તુજશું નેહરે. જિ૦ ૨
જિમ નંદનવન ઇન્દ્રને રે,
સીતાને વહાલો રામ રે; જિ૦
ધરમીને મન સંવરૂ રે,
વ્યાપારી મન દામ રે. જિ૦ ૩
અનંતવીર્ય ગુણસાગરૂ રે,
ધાતકી ખંડ મોઝાર રે; જિ૦
પૂરવ અરધ નલિનાવતીરે;
વિજય અયોધ્યા ધાર રે. જિ૦ ૪
મેઘરાય મંગળાવતી રે,
સુત, વિજયાવતી કંત રે, જિ૦

ગજ લંછન યોગીસરૂ રે,
હું સમરૂં મહામંત રે. જિ૦ ૫
ચાહે અતુર ચૂડામણિ રે;
કવિતા અમૃતની કેળ રે; જિ૦
વાચક યશ કહે સુખ દીઓ રે,
મુજ તુજ ગુણ રંગરેલ રે. જિ૦ ૬

---

૮ શ્રી ચંદ્રપ્રભજિન સ્તવન. (૭૬)

ભાગા શંભુ—એ દેશી.

મોરા સ્વામી ચંદ્રપ્રભજિનરાય,
વિનતડી અવધારિયે જીરેજી;
મોરા સ્વામી તુમ્હે છો દીનદયાળ,
ભવજલથી મુજ તારિયે જી૦ ૧
મોરા સ્વામી હું આવ્યો તુજ પાસ,
તારક જાણી ગહગહી જી૦
મોરા સ્વામી જોતાં જગમાં દીઠ,
તારક કો બીજો નહિ જી૦ ૨
મેરા સ્વામી અરજ કરંતાં આજ,
લાજ વધે કહો કેણિ પરે જી૦
મોરા સ્વામી યશ કહે ગોપય તુલ્ય,
ભવજળથી કરૂણા ધરે જી૦ ૩

---

૮ શ્રી દત્તપ્રભુ સ્તવન. (૨૫૪)

રાગ ધમાલ.

જિન સેવનથેં પાઈએહો; શુદ્ધાતમ મકરંદ, લલના
તત્વ પ્રતીતવસંતઋતુ પ્રગટી,ગઇ શિશિરકુપ્રતીતલલના;
દુરમતિ રજની લઘુ ભઈહો, સદ્દબોધ દિવસ વદીત.
લ૦ જિ૦ ૧

સાધ્ય રૂચિ સુસખા મીલીહો, નિજ ગુણ ચરચા ખેલ;લ૦
બાધક ભાવકી નંદના હો, બુધ મુખગારિકો મેલ.
લ૦ જિ૦ ૨

પ્રભુગુણ ગાન સુછંદશું હો, વાજિંત્ર અતિશયતાન; લ૦
શુદ્ધ તત્ત્વ બહુ માનતા હો, ખેલત પ્રભુગુણ ધ્યાન.
લ૦ જિ૦ ૩

ગુણ બહુ માન ગુલાલશું હો, લાલ ભએ ભવિજીવ; લ૦
રાગ પ્રશસ્તકી ધૂમમેં હો, વિભાવ વિડારે અતીવ.
લ૦ જિ૦ ૪

જિનગુણ ખેલમેં ખેલતેહો, પ્રગટયો નિજગુણ ખેલ; લ૦
આતમ ઘર આતમ રમે હો, સમતા સુમતિકે મેલ.
લ૦ જિ૦ ૫

તત્વ પ્રતીત પ્યાલે ભરે હો, જિનવાણી રસપાન; લ૦
નિર્મલ ભક્તિ લાલી જગીહો, રીઝે એકત્વતા તાન.
લ૦ જિ૦ ૬

ભવ વૈરાગ અબીર શું હો, ચરણ રમણ સુમહંત; લ૦
સુમતિ ગુપતિ વનિતા રમેહો, ખેલેહો શુદ્ધ વસંત.
લ૦ જિ૦ ૭
ચાચર ગુણ રસિયાલિયેહો, નિજ સાધક પરિણામ; લ૦
કર્મ પ્રકૃતિ અરતિ ગઇ હો, ઉલસિત અમૃત ઉદ્દામ.
લ૦ જિ૦ ૮
થિર ઉપયોગ સાધન મુખેહો, પિચકારીકી ધાર; લ૦
ઉપશમ રસભરી છાંટતાંહો, ગઇ તતાઇ અપાર.
લ૦ જિ૦ ૯
ગુણ પર્યાય વિચારતાંહો, શક્તિ વ્યક્તિ અનુભૂતિ; લ૦
દ્રવ્યાસ્તિક અવલંબતાંહો, ધ્યાન એકત્વ પ્રસૂતિ.
લ૦ જિ૦ ૧૦
રાગ પ્રશસ્ત પ્રભાવના હો, નિમિત્ત કરણ ઉપભેદ;લ૦
નિર્વિકલ્પ સુસમાધિમેંહો, ભયેહે ત્રિગુણ અભેદ.
લ૦ જિ૦ ૧૧
ઇમ શ્રીદત્તપ્રભુ ગુણેહો, ફાગ રમે મતિવંત; લ૦
પર પરિણતિરજ ધોયકેહો, નિરમળ સિદ્ધિ વરંત.
લ૦ જિ૦ ૧૨
કારણથેં કારજ સધેહો, એહ અનાદિકી ચાલ; લ૦
દેવચંદ્ર પદ પાઇયેહો, કરત નિજ ભાવ સંભાળ.
લ૦ જિ૦ ૧૩

---

૯ શ્રી સૂરપ્રભજિન સ્તવન. (૨૦૨)

કડખાની દેશી.

સૂર જગદીશની તીક્ષ્ણ અતિ શૂરતા,
તેણે ચિરકાલનો મોહ જીત્યો;
ભાવ સ્યાદ્વાદતા શુદ્ધ પરગાશ કરી,
નીપનો પરમ પદ જગ વદીતો. સૂ૦ ૧

પ્રથમ મિથ્યાત્વ હણી શુદ્ધ દંસણ નિપુણ,
પ્રગટ કરી જેણે અવિરતિ પણાસી;
શુદ્ધ ચારિત્ર ગત વીર્ય એકત્વથી,
પરિણતિ કલુષતા સવિ વિણાશી. સૂ૦ ૨

વારિ પરભાવની કર્તૃતા મૂલથી,
આત્મ પરિણામ કર્તૃત્વ ધારી
શ્રેણી આરોહતાં વેદ હાસ્યાદિની,
સંગમી ચેતના પ્રભુ નિવારી. સૂ૦ ૩

ભેદ જ્ઞાને યથા વસ્તુતા ઓળખી,
દ્રવ્ય પર્યાયમેં થઇ અભેદી;
ભાવ સવિકલ્પતા છેદિ કેવલ સકલ,
જ્ઞાન અનંતતા સ્વામી વેદી. સૂ૦ ૪

વીર્યક્ષાયિક બલે ચપલતા યોગની,
રોધિ ચેતન કર્યો શુચિ અલેશી;
ભાવ શૈલેશીમેં પરમ અક્રિય થઇ,
ક્ષય કરી ચાર તનુ કર્મશેષી. સૂ૦ ૫

વર્ણ રસ ગંધ વિનુ ફરસ સંસ્થાન વિનુ,
યોગતનુ સંગ વિનુ જિન અરૂપી,
પરમ આનંદ અત્યંત સુખ અનુભવી,
તત્ત્વતન્મય સદા ચિત્સ્વરૂપી. સૂ૦ ૬
તાહરી શૂરતા ધીરતા તીક્ષ્ણતા,
દેખી સેવક તણો ચિત્ત રાચ્યો;
રાગ સુપ્રશસ્તથી ગુણી આશ્ચર્યતા,
ગુણી અદ્ભુતપણે જીવ માચ્યો. સૂ૦ ૭
આત્મગુણ રૂચિ થયે તત્ત્વ સાધન રસી,
તત્વ નિષ્પત્તિ નિર્વાણ થાવે;
દેવચંદ્ર શુદ્ધ પરમાત્મ સેવન થકી,
પરમ આત્મિક આનંદ પાવે. સૂ૦ ૮

---

૯. શ્રી સુરપ્રભ જિન સ્તવન. (૨૨૯)

લામપુરા બજારમાં–એ દેશી.

સૂરપ્રભ જિનવર ધાતકી, પશ્ચિમ અર્ધે જયકાર; મેરેલાલ
પુષ્કલાવઈ વિજયે સોહામણો, પુરી પુંડરિગિણિ શણગાર
મેરે લાલ ચતુર શિરોમણિ સાહિબો. ૧
નંદસેનાનો નાહલો, હય લંછન વિજય મલ્હાર; મેરે૦
વિજયાવતી કુખે ઉપન્યો, ત્રિભુવનનો આધાર.
મે૦ ચતુર૦ ૨

અલવે જસ સાહમું જુએ, કરૂણાભર નયન વિલાસ;મે૦
તે પામે પ્રભુતા જગતણી, એહવો છે પ્રભુ સુખવાસ.
મે૦ ચ૦ ૩
મુખમટકે જગજન વશ કરે, લોયણ લટકે હરે ચિત્ત;મે૦
ચારિત્ર ચટકે પાતિક હરે, અટકે નહિ કરતો હિત.
મે૦ ચ૦ ૪
ઉપકારી શિર સેહરો, ગુણનો નવિ આવે પાર; મે૦
શ્રી નય વિજય સુશિષ્યને, હોજો નિત્ય મંગળમાળ.
મે૦ ચ૦ ૫

---

૯ સુવિધિજિન સ્તવન. (૮૩)

જિમ પ્રીતિ ચંદ ચકોરને, જિમ મોરને મન મેહરે
અમને તે તુમશું ઉલ્લસે, તિમ નાહ નવલો નેહ
સુવિધિ જિનેસરૂ, સાંભળો ચતુર સુજાણ
અતિ અલવેસરૂ. ૧
અણ દીઠે અલજો ઘણો, દીઠે તે તૃપ્તિ ન હોઇરે
મન તોહિ સુખ માની લિયે, વાહલા તણું મુખ જોઇ
સુ૦ ૨
જિમ વિરહ કહિયે નવિ હુયે, કિજિયે તેહવો સંચરે
કર જોડી વાચક યશ કહે, ભાંજો તે ભેદ પ્રપંચ
સુ૦ ૩

---

૯ શ્રી દામોદરજિન સ્તવન. (૨૫૬)

મોરા સાહેબહો શ્રી શીતલનાથકે-દેશી.

સુપ્રતીતેહો કરી થિર ઉપયોગકે,
દામોદર જિન વંદીએ;
અનાદિનીહો જે મિથ્યા ભ્રાંતિ કે,
તેહ સર્વથા છંડીએ;
અવિરતિહો જે પરિણતિ દુષ્ટકે,
ટાળી થીરતા સાધીએ;
કષાયનીહો કશ્મલતા કાપીકે,
વર સમતા આરાધીએ. ૧

જંબુનેહો ભરતે જિનરાજકે,
નવમા અતીત ચોવીશીએ;
જસ નામેહો પ્રગટે ગુણરાશિકે,
ધ્યાને શિવસુખ વિલસીએ;
અપરાધીહો જે તુજથી દૂરકે,
૧ ભુરિ ભ્રમણ દુઃખના ધણી;
તે માટેહો તુજ સેવા રંગકે,
હોજો એ ઇચ્છા ઘણી. ૨

---

૧. બહુ.

મરૂધરમેં હો જિમ[1] સુરતરૂ લુંબકે,
સાગરમેં [2]પ્રવહણ સમો;
ભવ ભમતાં હો ભવિજન આધાર કે,
પ્રભુ દરિસણ સુખ અનુપમો;
આતમની હો જે શક્તિ અનંત કે,
તેહ સ્વરૂપ પદે ધર્યા;
પરિણામિક હો જ્ઞાનાદિકે ધર્મ કે,
સ્વસ્વકાર્યપણે વર્યા. ૩
અવિનાશી હો જે આત્માનંદ કે,
પૂર્ણ અખંડ સ્વભાવનો;
નિજ ગુણનો હો જે વર્તન ધર્મ કે,
સહજ વિલાસી દાવનો;
તસ ભોગી હો તું જિનવર દેવકે,
ત્યાગી સર્વ વિભાવનો;
શ્રુતજ્ઞાની હો ન કહી શકે સર્વ કે,
મહિમા તુજ પ્રભાવનો. ૪
નિઃકામી હો નિઃકષાઇ નાથ કે,
સાથ હોજો નિત તુમ્હ તણો;
તુમ આણા હો આરાધન શુદ્ધ કે,
સાધુ હું સાધકપણો;

---

૧. આંબાની કેરીનું લુંમખું ૨. જહાજ જેવો.

વીતરાગથી હો જે રાગ વિશુદ્ધ કે,
તેહીજ ભવભય વારણો;
જિનચંદ્રની હો જે ભક્તિ એકત્વ કે,
દેવચંદ્ર પદ કારણો ૫

---

૧૦ શ્રી વિશાલજિન સ્તવન. (૨૦૪)

પ્રાણી વાણી જિનતણી–એ દેશી.

દેવ વિશાલ જિણંદની, તમે ધ્યાવો તત્ત્વ સમાધિ રે;
ચિદાનંદ રસ અનુભવી, સહજ અકૃત નિરૂપાધિ રે.
અરિહંત પદ વંદિયે ગુણવંત રે;
ગુણવંત અનંત મહંતસ્તવો, ભવતારણો ભગવંત રે; ૧
ભવ ઉપાધિ ગદ ટાલવા, પ્રભુજી છો વૈદ્ય અમોઘરે;
રત્નત્રયિ ઔષધ કરી, તમે તાર્યા ભવિજન ઓઘ રે.
ત૦ અ૦ ૨
ભવ સમુદ્ર જલ તારવા, નિર્યામક સમ જિનરાજ રે;
ચરણ જહાજે પામિયે, અક્ષય શિવનગરનું રાજ રે.
અ૦ અ૦ ૩
ભવ અટવી અતિ ગહનથી, પારગ પ્રભુજી સત્થવાહરે;
શુદ્ધ માર્ગ દર્શક પણે, યોગ ક્ષેમંકર નાહ રે.
યો૦ અ૦ ૪

રક્ષક જિન છકાયના, વલી મોહનિવારક સ્વામી રે;
શ્રમણ સંઘ રક્ષક સદા, તેણે ગોપ ઇશ અભિરામ રે.
તે૦ અ૦ ૫

ભાવ અહિંસક પૂર્ણતા, માહણતા ઉપદેશ રે;
ધર્મ અહિંસક નીપનો, માહણ જગદીશ વિશેષ રે.
મા૦ અ૦ ૬

પુષ્ટ કારણ અરિહંતજી, તારક જ્ઞાયક મુનિચંદ રે;
મોચક સર્વ વિભાવથી, ઝીંપાવે મોહ અરિંદ રે.
ઝીં૦ અ૦ ૭

કામ કુંભ સુરમણિ પરે, સહેજે ઉપકારી થાય રે;
દેવચંદ્ર સુખકર પ્રભુ, ગુણ ગેહ અમોહ અમાય રે.
ગુ૦ અ૦ ૮

---

૧૦ શ્રી વિશાળ જિન સ્તવન. (૨૩૦)

દેશી લુહારીની.

ધાતકી ખંડે હો કે પશ્ચિમ અરધ ભલો.
વિજયા નયરી હો કે વપ્ર તે વિજયતિલો;
તહાં જિન વિચરે હો કે સ્વામી વિશાળ સદા,
નિત નિત વંદું હો કે વિમળા કંત મુદા. ૧

નાગ નરેસર હો કે વંશ ઉદ્યોતકરૂ,
ભદ્રાએ જાયા હો કે પ્રત્યક્ષ દેવતરૂ.
ભાનુ લંછન હો કે મિલવા મન તલસે,
તસ ગુણ સુણિયા હો કે શ્રવણે અમી વરસે. ૨
આંખડી દીધી હો કે જો હોએ મુજ મનને,
પાંખડી દીધી હો કે અથવા જો તનને;
મનના મનોરથ હો કે તો સવિ તુરત ફળે,
તુજ મુખ દેખવા હો કે હરખિત હેજ મળે. ૩
આડા ડુંગર હો કે દરિયા નદિય ઘણી,
પણ શક્તિ ન તેહવિ હો કે આવું તુજ ભણી;
તુજ પાય સેવા હો કે સુરવર કોડિ કરે,
જો એક આવે હો કે તો મુજ દુઃખ હરે. ૪
અતિ ઘણી રાતી હો કે અગ્નિ મજીઠ સહે,
ઘણુશું હણીએ હો કે દેશ વિયોગ લહે;
પણ ગિરૂઆ પ્રભુશું હો કે રાગ તે દુરિત હરે,
વાચક યશ કહે હો કે ધરિએ ચિત્ત ખરે. ૫

---

૧૦ શ્રી શિતલનાથ જિન સ્તવન. (૯૦)

ભોલીડા હંસારે-એ દેશી.

શીતલજિનતુજમુજવિચિ[૧] આંતરૂં,નિશ્ચયથીનહિ કોય;
દંસણ નાણ ચરણ ગુણ જીવને, સહુને પૂરણ હોય.
અંતરયામી રે સ્વામી સાંભળો. ૧

પણ મુજ માયા રે ભેદી ભોળવે, બાહ્ય દેખાડીરે વેષ;
હિયડે જૂઠી રે મુખ અતિ મીઠડી, જેહવી ધૂરત વેષ.
અં૦ ૨

એહને સ્વામી રે મુજથી વેગળી, કીજે દીનદયાળ;
વાચક યશ કહે જિમતુમશું મિલી, લહિયેસુખ સુવિશાળ.
અં૦ ૩

---

૧૦ શ્રી સુતેજજિન સ્તવન. (૨૫૮)

અતિરૂડીરે અતિરૂડી,
જિનજીની થિરતા અતિ રૂડી;
સકળ પ્રદેશ અનંતી,
ગુણ પર્યાય શક્તિ મહંતી લાલ અ૦
તસુ રમણે અનુભવવંતી,
પરરમણે જે ન રમંતી લાલ. અ૦ ૧
ઉત્પાદ વ્યયે પલટંતી,
ધ્રુવ શક્તિ ત્રિપદીસંતી લાલ; અ૦
ઉત્પાદે ઉતપતમંતી,
પૂરવ પરિણુતિ વ્યયપંતિ લાલ અ૦ ૨
નવ નવ ઉપયોગે નવલી,
ગુણછતિથી તેનિત અચલી લાલ; અ૦

૧. વચ્ચે.

પરદ્રવ્યે જે નવિ ગમણી,
ક્ષેત્રાંતરમાંહિ ન રમણી લાલ. અ૦ ૩
અતિશય યોગે નવિ દીપે,
પરભાવ ભણી નવિ છીપે લાલ; અ૦
નિજ તત્ત્વ રસે જે લીની,
બીજે કોણુહી નવિ કીની લાલ અ૦ ૪
સંગ્રહનયથી જે અનાદિ,
પણ એવંભૂતે સાદિ લાલ; અ૦
જેહને બહુ માને પ્રાણી,
પામે નિજ ગુણ સહનાણી[1] લાલ. અ૦ ૫
થિરતાથી થિરતા વાધે;
[2]સાધક નિજ પ્રભુતા સાધે લાલ; અ૦
પ્રભુગુણને રંગે રમતા,
તે પામે અવિચલ સમતા લાલ. અ૦ ૬
નિજ તેજે જેહ સુતેજા;
જે સેવે ધરી બહુ હેજા[3] લાલ; અ૦
શુદ્ધાલંબન જે પ્રભુ ધ્યાવે,
તે દેવચંદ્ર પદ પાવે લાલ. અ૦ ૭

---

૧૧ શ્રી વજ્રંધર જિન સ્તવન. (૨૦૫)

---

૧. નિશાની. ૨. સાધન કરનારા. ૩. સ્નેહ.

નદી યમુના કે તીર એ દેશી.

વિહરમાન ભગવાન, સુણો મુજ વિનતિ,
જગતારક જગનાથ, અછો ત્રિભુવન પતિ;
ભાસક લોકાલોક, તિણે જાણો છતિ,
તો પણ વિતક વાત, કહું છું તુજ પ્રતિ. ૧
હું સ્વરૂપ નિજ છોડિ, રમ્યો પર પુદ્ગલે,
ઝીલ્યો ઉલટ આણી, વિષય તૃષ્ણાજલે;
આશ્રવ બંધ વિભાવ, કરૂં રુચિ આપણી,
ભૂલ્યો મિથ્યાવાસ, દોષ દઉં પરભણી. ૨
અવગુણ ઢાંકણ કાજ, કરું જિનમત ક્રિયા,
ન તજું અવગુણ ચાલ, અનાદિની જે પ્રિયા;
દષ્ટિરાગનો પોષ, તેહ સમક્તિ ગણું,
સ્યાદ્વાદની રીત, ન દેખું નિજપણું. ૩
મન તનુ ચપલ સ્વભાવ, વચંન એકાંતતા,
વસ્તુ અનંત સ્વભાવ, ન ભાસે જે છતા;
જે લોકોત્તર દેવ, નમું લૌકિકથી,
દુર્લભ સિદ્ધ સ્વભાવ પ્રભો તહકીકથી. ૪
મહાવિદેહ મઝાર કે, તારક જિનવરુ,
શ્રીવજ્રંધર અરિહંત, અનંત ગુણાકરુ;
તે નિર્યામક શ્રેષ્ઠ, સહી મુજ તારશે,
મહાવૈદ્ય ગુણયોગ, ભવ રોગ વારશે. ૫

પ્રભુમુખ ભવ્ય સ્વભાવ, સુણું જો માહરો,
તો પામે પ્રમોદ, એહ ચેતન ખરો;
થાયે શિવ પદ આશ, રાશિસુખવૃંદની,
સહજ સ્વતંત્ર સ્વરૂપ, ખાણ આણંદની. ૬
વલગ્યા જે પ્રભુનામ, ધામ તે ગુણતણા,
ધારો ચેતનરામ, એહ થિરવાસના;
દેવચંદ્ર જિનચંદ્ર, હૃદય સ્થિર થાપજો,
જિન આણાયુત ભક્તિ, શક્તિ મુજ આપજો ૭

૧૧ શ્રી વજ્રંધર જિન સ્તવન. (૨૩૧)

માહરા સુગુણ સનેહા પ્રભુજી-એ દેશી.

શંખ લંછન વજ્રંધર સ્વામી,
માતા સરસ્વતી સુત શિવગામી હો; ભાવે ભવિવંદો.
નરનાથ પદ્મરથા જાયો,
વિજયાવતી ચિત્ત સુહાયો હો. ભાવે૦ ૧
ખંડ ધાતકી પશ્ચિમ ભાગે,
પ્રભુ ધર્મ ધુરંધર જાગે હો; ભા૦
વચ્છ વિજયમાં નયરી સુસીમા,
તિહાં થાપે ધરમની સીમા હો. ભા૦ ૨
પ્રભુ મનમાં અમે વસવું જેહ,
સ્વપ્ને પણ દુર્લભ તેહ હો; ભા૦
પણ અમ મન પ્રભુ જો વસશે,
તો ધરમની વેલ ઉલ્લસશે હો. ભા૦ ૩

સ્વરૂપ ને પ્રભુ મુખ નિરખંતાં,
હમે પામું સુખ હરખંતાં, હો; ભા૦
જેહ સ્વપ્ન રહિત કહિઆ દેવા,
તેહથી અમે અધિક કહેવા હો. ભા૦ ૪
મણિ માણિક કનકની કોડિ,
રાણીમ ઋદ્ધિ રમણી જોડિ હો; ભા૦
પ્રભુ દરિસણના સુખ આગે,
કહો અધિકેરૂ કુણ માગે હો. ભા૦ ૫
પ્રભુ દૂર થકી પણ ભેટયા,
તેણે પ્રેમે દુઃખ સવિ મેટયા હો; ભા૦
ગુરૂ શ્રી નયવિજય સુશિષ્ય,
પ્રભુ ધ્યાન રમે નિશદિશ હો. ભા૦ ૬

---

૧૧. શ્રી શ્રેયાંસ જિન સ્તવન. (૯૫)

મુખ મરકલડે–એ દેશી.

શ્રેયાંસ જિનેશ્વર દાતાજી, સાહિબ સાંભળો;
તુમે જગમાં અતિ વિખ્યાતાજી, સા૦
માંગ્યું દેતાં તે કિશું વિમાસોજી, સા૦
મુજ મનમાં એહ તમાસોજી, સા૦ ૧
તુમ દેતાં સવિ દેવાયેજી સા૦
તો અજર[1] કર્યે શું થાયેજી, સા૦

યશ પૂરણ કેમ લહિજેજી, સા૦
  જો અરજ કરિને દીજેજી, સા૦ ૨
જો અધિકું દ્યો તો દેજોજી, સા૦
  સેવક કરી ચિત્ત ધરે જોજી, સા૦
યશ કહે તુમ પદ સેવાજી, સા૦
  તે મુજ સુરતરૂફળમેવાજી, સા૦ ૩

---

૧૧ શ્રી સ્વામીપ્રભ સ્તવન. (૨૫૯)

રહો રહો રહો રહો વાલહા–એ દેશી.

નમિ નમિ નમિ નમિ વિનવું,
  સુગુણ સ્વામી જિણંદ નાથરે;
જ્ઞેય સકલ જાણુંગ તુમે,
  પ્રભુજી જ્ઞાનદિણંદ નાથરે. ન૦ ૧
વર્તમાન એ જીવની, એહવી પરિણુતિ કેમ; ના૦
જાણું હેય વિભાવને, પિણુ નવિ છૂટે પ્રેમ.
  ના૦ ન૦ ૨
પરપરિણુતિરસ રંગતા, પર ગ્રાહકતા ભાવ; ના૦
પર કરતા પર ભોગતા, સ્યો થયો એહ સ્વભાવ.
  ના૦ ન૦ ૩

---

૧. જરા (જન્માદિ) રહિત અક્ષય.

વિષય કષાય અશુદ્ધતા, ન ઘટે એ નિરધાર[1]; ના૦
તો પણ વંછું તેહને, કિમ તરીએ સંસાર.
ના૦ ન૦ ૪

મિથ્યા અવિરતિ પ્રમુખને[2], નિયમા જાણું દોષ; ના૦
નિંદું ગરહું વળી વળી, પણ તે પામે સંતોષ.
ના૦ ન૦ ૫

અંતરંગ પરરમણુતા, ટલશે કિશ્યે ઉપાય; ના૦
આણા આરાધન વિના, કિમ ગુણસિદ્ધિ થાય.
ના૦ ન૦ ૬

હવે જિન વચન પ્રસંગથી, જાણી સાધક નીતિ; ના૦
શુદ્ધ સાધ્ય રૂચિપણે, કરીએ સાધન રીતિ.
ના૦ ન૦ ૭

ભાવને રમણ પ્રભુગુણે, યોગ ગુણી આધીન; ના૦
રાગ તે જિનગુણરંગમેં, પ્રભુ દીઠા રતિ પીન.
ના૦ ન૦ ૮

હેતુ પલટાવી સવે, જોડયા ગુણી ગુણ ભક્તિ; ના૦
તેહ પ્રશસ્તપણે રમ્યા, સાધે આતમશક્તિ.
ના૦ ન૦ ૯

ધન તન મન વચના સવે, જોડયા સ્વામી પાય ;ના૦

---

૧ જરૂર. ૨ વગેરેને.

બાધક કારણ વારતા, સાધન કરણ થાય.
ના૦ ન૦ ૧૦

આતમતા પલટાવતાં, પ્રગટે સંવર રૂપ; ના૦
સ્વસ્વરૂપ રસી કરે, પૂર્ણાનંદ અનૂપ.
ના૦ ન૦ ૧૧

વિષય કષાય જહર ટળી, અમૃત થાયે એમ; ના૦
જે પરસિદ્ધ રૂચિ હુવે, તો પ્રભુસેવા ધરી પ્રેમ.
ના૦ ન૦ ૧૨

કારણ રંગી કાર્યને, સાધે અવસર પામી; ના૦
દેવચંદ્ર જિનરાજની, સેવા શિવસુખ ધામી.
ના૦ ન૦ ૧૩

---

૧૨ ચંદ્રાનન જિન સ્તવન. (૨૦૬)

વીરા ચાંદલા એ દેશી.

ચંદ્રાનન જિન, ચંદ્રાનનજિન, સાંભલીએ અરદાસરે;
મુજ સેવક ભણી, છે પ્રભુનો વિશ્વાસો રે.
ચં૦ ૧

ભરતક્ષેત્ર માનવપણો રે, લીધો દુ:સમ કાલ;
જિન પૂરવધર વિરહથી રે, દુલહો સાધન ચાલો રે.
ચં૦ ૨

દ્રવ્ય ક્રિયા રુચિ જીવડા રે, ભાવ ધર્મરુચિહીન;
ઉપદેશક પણ તેહવા રે, શું કરે જીવ નવીન રે.
ચં૦ ૩

તત્ત્વાગમ જાણંગ તજી રે, બહુજન સંમત જેહ;
મૂઢ હઠી જન આદર્યા રે, સુગુરુ કહાવે તેહ રે.
ચં૦ ૪

આણા સાધ્ય વિના ક્રિયા રે, લોકે માન્યો રે ધર્મ;
દંસણ નાણ ચારિત્રનો રે, મૂળ ન જાણ્યો મર્મ રે.
ચં૦ ૫

ગચ્છ કદાગ્રહ સાચવે રે, માને ધર્મ પ્રસિદ્ધ;
આતમગુણ અકષાયતારે, ધર્મ ન જાણે શુદ્ધ રે.
ચં૦ ૬

તત્વરસિક જન થોડલા રે, બહુલો જન સંવાદ;
જાણો છો જિનરાજજી રે, સઘલો એહ વિષાદ રે.
ચં૦ ૭

નાથ ચરણ વંદનતણો રે, મનમાં ઘણો ઉમંગ;
પુણ્ય વિના કિમ પામીયે રે, પ્રભુસેવનનો રંગ રે.
ચં૦ ૮

જગતારક પ્રભુ વંદીએ રે, મહાવિદેહ મઝાર;
વસ્તુ ધર્મ સ્યાદ્વાદતા રે, સુણિ કરીયે નિર્ધારરે.
ચં૦ ૯

તુજ કરૂણા સહુ ઉપરે રે, સરખી છે મહારાય;
પણ અવિરાધક જીવને રે, કારણ સફલું થાય રે.
ચં૦ ૧૦
એહવા પણ ભવિ જીવને રે, દેવ ભક્તિ આધાર;
પ્રભુ સમરણથી પામિયે રે, દેવચંદ્ર પદ સાર રે.
ચં૦ ૧૧

---

૧૨ શ્રી ચંદ્રાનન જિન સ્તવન. (૨૩૨)

માહરી સહિરે સમાણી-એ દેશી.

નલિનાવતિ વિજયે જયકારી, ચંદ્રાનન ઉપગારી રે;
સુણ વિનતિ મોરી.
પશ્ચિમ અરધે ધાતકી ખંડે, નયરી અયોધ્યા મંડે રે.
સુણ૦ ૧
રાણી લીલાવતી ચિત્ત સુહાયો પદ્માવતીનો જાયોરે; સુ૦
નૃપ વાલ્મીક કુળે તું દીવો, વૃષભ લંછન ચિરંજીવો રે.
સુ૦ ૨
કેવળ જ્ઞાન અનંત ખજાનો, નહીં તુજ જગમાંહે
છાનોરે; સુ૦
તેહનો લવ દેતાં શું નાસે, મન માંહે કાંઈ વિમાસે રે.
સુ૦ ૩

રયણુ એક દિયે રયણે ભરિયો, જો ગાજંતો દરિયો રે; સુ૦ ૪
તો તેહને કાંઈ હાણુ ન આવે, લોક તે સંપત્તિ પાવે રે. સુ૦ ૪
અલિ માચે પરિમલ લવ પામી, પંકજ વન નહિ ખામી રે; સુ૦
અંબ લુંબ કોટિ નવિ છીજે, એક પિક સુખ દીજેરે. સુ૦ ૫
ચંદ્રકિરણુ વિસ્તારે છોછું, નવિ હોયે અમીયમાં ઓછુંરે; સુ૦
આશાતારક હે બહુત નિહોરા, તે હોવે સુખિત ચકોરારે. સુ૦ ૬
તિમ જો ગુણુ લવ દીઓ તુમ હેજે, તો અમે દીપું તેજેરે; સુ૦
વાચક યશ કહે વાંછિત દેશો, ધર્મનેહ નિરવહેશોરે; સુ૦ ૭

---

૧૨ શ્રી વાસુપૂજ્ય જિન સ્તવન. (૧૦૧)

વિષય ન ગંજીએ એ–દેશી.

વાસુપૂજ્ય જિન વાલહા રે, સંભાળો નિજ દાસ;

સાહિબ શું હઠ નવિ હોયે રે, પણ કીજે અરદાસ રે.
ચતુર વિચારિયે. ૧

શ્વાસ પહિલા સાંભરે રે, મુખ દીઠે સુખ હોય;
વિસાર્યાં નવિ વિસરે રે, તેહ શું હઠ કિમ હોય રે.
ચ૦ ૨

આમણુ દુમણુ નવિ ટળે રે, ખણુ વિણુ પૂરે રે આશ;
સેવક યશ કહે દીજીએરે, નિજ પદ કમળનો વાસ રે.
ચ૦ ૩

---

૧૨ શ્રી મુનિસુવ્રતજિન સ્તવન. (૨૬૧)

નમણી ખમણી નેમ ન ગમણી એ-દેશી.

દીઠો દરિશણુ શ્રીપ્રભુજીનો,
સાચે રાગે મનશું ભીનો;
જસુ રાગે નિરાગી થાયે,
તેહની ભક્તિ કોને ન સુહાયે. ૧

પુદ્ગલ આશારાગી અનેરા,
તસુ પાસે કુણુ ખાયે ફેરા;
જસુ ભગતે નિરભયપદ લહિયે,
તેહની સેવામાં થિર રહીએ. ૨

રાગી સેવકથી જે રાચે,
બાહ્યભક્તિ દેખીને માચે;
જસુ ગુણ દાઝે તૃષ્ણા આંચે,
તેહનો સુજસ ચતુર કિમ વાંચે. ૩

પૂરણ બ્રહ્મ ને પૂર્ણાનંદિ,
દર્શન જ્ઞાન ચરણ રસ કંદિ;
સકળવિભાવ પ્રસંગ અફંદિ,
તેહ દેવ સમરસ મકરંદિ. ૪

તેહની ભક્તિતી ભવભય ભાજે,
નિર્ગુણ પિણ ગુણ શક્તિ ગાજે;
દાસભાવ પ્રભુતાને આપે,
અંતરંગ કળિમળ સવિ કાપે. ૫

અધ્યાતમ સુખકારણ પૂરો,
સ્વસ્વભાવ અનુભૂતિ સનૂરો;
તસુ ગુણ વળગી ચેતના કીજે,
પરમમહોદય શુદ્ધ લહિજે. ૬

મુનિસુવ્રતપ્રભુ પ્રભુતા લીના,
આતમ સંપત્તિ ભાસન પીના;
આણારંગે ચિત્ત ધરીજે,
દેવચંદ્રપદ શીઘ્ર વરીજે. ૭

---

૧૩ શ્રી ચંદ્રબાહુજિન સ્તવન. (૨૦૮)

શ્રી અરનાથ ઉપાસના એ દેશી.

ચંદ્રબાહુજિન સેવના, ભવનાશિની તેહ;
પરપરિણતિના પાસને, નિષ્કાસન રેહ. ચં૦ ૧
પુદ્ગલભાવ આશંસના, ઉદ્ઘાસન કેતુ,
સમ્યગ્દર્શન વાસના, ભાસન ચરણ સમેત. ચં૦ ૨
ત્રિકરણ યોગ પ્રશંસના, ગુણસ્તવના રંગ,
વંદન પૂજન ભાવના, નિજપાવના અંગ. ચં૦ ૩
પરમાતમ પદ કામના, કામનાશન એહ;
સત્તાધર્મ પ્રકાશના, કરવા ગુણ ગેહ. ચં૦ ૪
પરમેશ્વર આલંબના, રાચ્યા જેહ જીવ,
નિર્મળ સાધ્યની સાધના, સાધે તેહ સદીવ. ચં૦ ૫
પરમાનંદ ઉપાસવા, પ્રભુ પુષ્ટ ઉપાય;
તુજ સમ તારક સેવતાં, પરસેવ ન થાય. ચં૦ ૬
શુદ્ધાતમ સંપત્તિતણા, તુમ્હે કારણ સાર;
દેવચંદ્ર અરિહંતની, સેવા સુખકાર. ચં૦ ૭

---

૧૩ શ્રી ચંદ્રબાહુ જિન સ્તવન. (૨૩૪)

સરવર પાણી હું ગઇ, મા મોરી રે–એ દેશી.

દેવાનંદ નરીંદનો, જનરંજનોરે લાલ;
નંદન ચંદન વાણીરે, દુઃખ ભંજનોરે લાલ.

શાણી સુગંધા વાલહારે, જન૦
કમલ લંછન સુખ ખાણુરે. દુઃખ૦ ૧
પુષ્કર દ્વીવ પુષ્કલાવઇરે, જ૦
વિજય વિજય સુખકારરે; દુ૦
ચંદ્રબાહુ પુંડરિગિણિરે, જ૦
નગરીએ કરે વિહારરે. દુ૦ ૨
તસ ગુણગણગંગાજલે રે, જ૦
મુજ મન પાવન કીધ રે; દુ૦
ફિરિ તે મેલું કિમ હુવેરે, જ૦
અકરણુ નિયમ પ્રસિદ્ધ રે. દુ૦ ૩
અંતરંગ ગુણ ગોઠડીરે, જ૦
નિશ્ચય સમક્તિ તેહરે; દુ૦
વિરલા કોઇક જાણુશે રે, જ૦
તે તો અગમ અછેહ રે. દુ૦ ૪
નાગર જનની ચાતુરી, જ૦
પામર જાણે કેમરે; દુ૦
તિમ કુણ જાણે સાંઇશું રે, જ૦
અમ નિશ્ચયનય પ્રેમ રે. દુ૦ ૫
સ્વાદ સુધાનો જાણુતો રે, જ૦
લાલિત હોયે કદન્નરે; દુ૦
પણ અવસર જો તે લહેરે, જ૦
તે દિન માને ધન્નરે. દુ૦ ૬

શ્રી નયવિજય વિબુધ તણોરે, જ૦
સેવક કહે સુણો દેવરે; દુ૦
ચંદ્રબાહુ મુજ દીજીએરે, જ૦
નિજ પય પંકજ સેવરે. દુ૦ ૭

૧૩ શ્રી વિમળનાથ જિન સ્તવન. (૧૦૬)

લલનાની ઢાલ.

વિમળનાથ મુજ મન વસે, જિમ સીતા મન રામ, લલના;
પિક[1] વંછે સહકારને,[2] પંથી મન જિમ ધામ, લલના.
વિ૦ ૧

કુંજર ચિત્ત રેવા વસે, કમળા મન ગોવિંદ, લ૦
ગૌરી મન શંકર વસે, કુમુદિની મન જિમ ચંદ. લ૦
વિ૦ ૨

અલિ મન વિકસિત માલતી, કમલિનિ ચિત્ત દિણંદ, લ૦
વાચક યશને વાલહો, તેમ શ્રી વિમળ જિણંદ. લ૦

૧૩ શ્રી સુમતિનાથ સ્તવન. (૨૬૩)

કન્હૈયાલાલા એ-દેશી.

પ્રભુશું ઇશ્યું વિનવુંરે લાલ,
મુજ વિભાવ દુઃખ રીતરે; સાહિબા લાલા;

---

૧. કોકિલ. ૨. આંબાને.

તીન કાળના જ્ઞેયનીરે લાલ,
જાણો છો સહુ નીતિરે. સા૦ પ્ર૦ ૧
જ્ઞેય જ્ઞાનશું નવિ મિલેરે લાલ,
જ્ઞાન ન જાએ તત્થરે; સા૦
પ્રાપ્ત અપ્રાપ્ત અમેયનેરે લાલ,
જાણો જે જિમ જથ્થરે. સા૦ પ્ર૦ ૨
છતિપર્યાય જે જ્ઞાનનારે લાલ,
તે તો નવિ પલટાયરે; સા૦
જ્ઞેયની નવ નવ વર્તનારે લાલ,
સવિ જાણે અસહાયરે. સા૦ પ્ર૦ ૩
ધર્માદિક[1] સહુ દ્રવ્યનોરે લાલ,
પ્રાપ્તભણી સહકારરે; સા૦
રસનાદિક ગુણવર્ત્તતારે લાલ,
નિજ ક્ષેત્રે તે ધારરે. સા૦ પ્ર૦ ૪
જાણંગ અભિલાષિ નહિરે લાલ,
નવિ પ્રતિબિંબે જ્ઞેયરે; સા૦
કારક શકતે જાણવું રે લાલ,
ભાવ અનંત અમેયરે. સા૦ પ્ર૦ ૫
તેહ જ્ઞાનસત્તાથકેરે લાલ,
ન જણાયે નિજ તત્ત્વરે. સા૦

---

૧. છએ દ્રવ્યના.

રુચિ પણ તેહવી નવિ વધેરે લાલ,
એ અમ મોહ મહત્વરે. સા૦ પ્ર૦ ૬
મુજ જ્ઞાયકતા પરરસીરે લાલ,
પરતૃષ્ણાયે તમરે; સા૦
તે સમતારસ અનુભવેરે લાલ,
સુમતિ સેવન વ્યાસરે. સા૦ પ્ર૦ ૭
બાધકતા પલટાવવારે લાલ,
નાથભગતિ આધાર રે; સા૦
પ્રભુગુણરંગી ચેતનારે લાલ,
એહિજ જીવન સાર રે. સા૦ પ્ર૦ ૮
અમૃતાનુષ્ઠાને રહ્યો રે લાલ,
અમૃતક્રિયાને ઉપાય રે; સા૦
દેવચંદ્ર રંગે રમે રે લાલ,
તે સુમતિદેવ પસાયરે. સા૦ પ્ર૦ ૯

---

૧૪ શ્રી ભુજંગસ્વામિ સ્તવન. (૨૦૯)

દેશી લુઅરની.

પુષ્કલાવઇ વિજયે હો કે વિચરે તીર્થપતિ,
પ્રભુચરણને સેવે હો, કે સુર નર અસુરપતિ;
જસુ ગુણ પ્રગટયો હો, કે સર્વ પ્રદેશમાં,
આતમ ગુણની હો, કે વિકસી અનંત રમા. ૧

સામાન્ય સ્વભાવની હો, કે પરિણુતિ અસહાઈ,
ધર્મ વિશેષની હો, કે ગુણુને અનુજાઈ;
ગુણુ સકલ પ્રદેશે હો, કે નિજ નિજ કાર્ય કરે,
સમુદાય પ્રવર્તે હો, કે કર્ત્તા ભાવ ધરે. ૨

જડ દ્રવ્ય ચતુષ્કે હો કે, કરતાભાવ નહિ,
સર્વ પ્રદેશે હો, કે વૃત્તિ વિભિન્ન કહી;
ચેતન દ્રવ્યને હો, કે સકલ પ્રદેશ મિલે,
ગુણુવર્તના વર્ત્તે હો, કે વસ્તુને સહજ બલે. ૩

શંકર સહકારી હો, કે સહજ ગુણુ વરતે,
દ્રવ્યાદિક પરિણુતિ હો, કે ભાવે અનુસરતે;
દાનાદિક લબ્ધિ હો, કે ન હુવે સહાય વિના,
સહકાર અકંપે હો, કે ગુણુની વૃત્તિધના. ૪

પર્યાય અનંતા હો, કે જે એક કાર્યપણે,
વરતે તેહને હો, કે જિનવર ગુણુ પભણે;
જ્ઞાનાદિક ગુણુના હો, કે વર્તના જીવ પ્રતે,
ધર્માદિક દ્રવ્યને હો, કે સહકાર કરતે. ૫

ગ્રાહક વ્યાપકતા હો, કે પ્રભુ તુમ ધર્મ રમી,
આતમ અનુભવથી હો, કે પરિણુતિ અન્ય વમી;
તુજ શક્તિ અનંતી હો, કે ગાતાંને ધ્યાતાં,
મુજ શક્તિ વિકાસન હો, કે થાયે ગુણુ રમતાં. ૬

ઇમ નિજ ગુણ ભોગી હો, કે સ્વામી ભુજંગ મુદા,
જે નિત્ય વંદે હો, કે તે નર ધન્ય સદા;
દેવચંદ્ર પ્રભુની હો, કે પુણ્યે ભક્તિ સધે,
આતમ અનુભવની હો, કે નિત્ય નિત્યશક્તિ વધે. ૭

---

૧૪ શ્રીભુજંગ સ્વામી સ્તવન. (૨૩૫)

મહા વિદેહ ક્ષેત્ર સોહામણો રે—એ દેશી.

ભુજંગદેવ ભાવે ભજો, રાય મહાબળ નંદ લાલ રે;
મહિમા કુખે હંસલો, કમળ લંછન સુખકંદ લાલરે.
ભુજંગ૦ ૧

વપ્ર વિજય વિજયાપુરી, કરે વિહાર ઉછાહ લાલરે;
પૂરવ અરધે પુખ્ખરે, ગંધસેનાનો નાહ લાલ રે.
ભુ૦ ૨

કાગળ લિખવો કારમો, આવે જો દુર્જન હાથ લાલ રે;
અણ મિલવું દૂરંત રે, ચિત્ત ફિરે તુમ સાથ લાલ રે,
ભુ૦ ૩

કિસિ ઇસારત કીજીએ, તુમે જાણો છો જગભાવ લાલરે;
સાહિબ જાણ અજાણને, સામું કરે પ્રસ્તાવ લાલ રે.
ભુ૦ ૪

ખિજમતમાં ખામી નહીં, મેલ ન મનમાં કોય લાલ રે;
કરૂણાપૂરણ લોયણે, સામું કાંઇ ન જોય લાલ રે;
ભુ૦ ૫

આસંગો મોટા તણો, કુંજર ગ્રહવો કાન લાલ રે;
વાચક યશ કહે વિનતિ, ભકતિવશે મુજ માન લાલ રે.
ભુ૦ ૬

---

૧૪ શ્રી અનંતજિન સ્તવન. (૧૧૧)

ઢાલ મયદાની

શ્રી અનંતજિન સેવિયે રે લાલ,
મોહનવલ્લીકંદ મનમોહના;
જે સેવ્યો શિવ સુખ દિયે રે લાલ,
ટાલે ભવભય ફંદ. મ૦ શ્રી૦ ૧
મુખ મટકે જગ મોહિઓ રે લાલ,
રૂપ રંગ અતિ ચંગ. મ૦
લોચન અતિ અણીયાલડાં રે લાલ,
વાણી ગંગતરંગ. મ૦ શ્રી૦ ૨
ગુણ સઘળા અંગે વસ્યા રે લાલ,
દોષ ગયા સવિ દૂર. મ૦
વાચક યશ કહે સુખ લહું રે લાલ,
દેખી પ્રભુ મુખ નૂર. મ૦ શ્રી૦ ૩

---

૧૪ શ્રી શિવગતિજિન સ્તવન. (૨૬૫)

થારા મોહલાં ઉપર મેહ, ઝબુકે વીજળી હો લાલ ઝ૦—એ દેશી.

શિવગતિજિનવરદેવ; સેવના દોહિલી હો લાલ, સે૦
પરપરિણુતિ પરિત્યાગ, કરે તસુ સોહિલી હો લાલ; ક૦
આશ્રવ સર્વ નિવારી, જેહ સંવર ધરે હો લાલ, જે૦
જે જિન આણા લીન, પીન સેવન કરે હો લાલ.
પી૦ ૧

વીતરાગ ગુણુરાગ, ભકિત રુચિ નૈગમે હો લાલ, ભ૦
યથા પ્રવૃત્તિ ભવ્યજીવ, નયસંગ્રહ રમે હો લાલ; ન૦
અમૃતક્રિયા વિધિયુક્ત, વચન આચારથી હો લાલ, વ૦
મોક્ષાર્થી જિનભકિત, કરે વ્યવહારથી હો લાલ.
ક૦ ૨

ગુણુ પ્રાગભાવી કાર્ય, તણે કારણુપણે હો લાલ; ત૦
રત્નત્રયી પરિણામ તે, ઋજુસૂત્રે ભણે હો લાલ. ઋ૦
જે ગુણુ પ્રગટ થયો, નિજ નિજ કાર્ય કરે હો લાલ; નિ૦
સાધક ભાવે યુકત, શબ્દનયે તે ધરે હો લાલ.
શ૦ ૩

પોતે ગુણુપર્યાય, પ્રગટપણે કાર્યતા હો લાલ; પ્ર૦
ઉણે થાએ જાવ, તાવ સમભિરૂઢતા હો લાલ; તા૦
સંપૂરણુ નિજ ભાવ, સ્વકાર્ય કીજતે હો લાલ, સ્વ૦
શુદ્ધાતમ નિજરૂપ, તણે રસ લીજતે હો લાલ.
ત૦ ૪

ઉત્સર્ગે એવંભૂત, તે ફળને નીપને હો લાલ; તે૦
નિ:સંગી પરમાતમ, રંગથી તે બને હો લાલ; રં૦
સહજ અનંત અત્યંત, મહંત સુખે ભર્યા હો લાલ, મ૦
અવિનાશી અધિકાર, અપાર ગુણે વર્યા હો લાલ.
અ૦ ૫

જે પ્રવૃત્તિ ભવમૂળ; છેદ ઉપાય જે હો લ લ; છે૦
પ્રભુગુણરાગે રકત, થાય શિવદાય તે હો લાલ. થા૦
અંશ થકી સરવંશ, વિશુદ્ધપણું, ઠવે હો લાલ, વિ૦
શુકલબીજશશિરેહ, તેહ પૂરણ હુવે હો લાલ.
તે૦ ૬

તિમ પ્રભુથી શુચિ રાગ, કરે વીતરાગતા હો લાલ, ક૦
ગુણ એકત્વે થાય, સ્વગુણ પ્રાગ્ભાવતા હો લાલ; સ્વ૦
દેવચંદ્ર જિનચંદ્ર, સેવામાંહિ રહો હો લાલ, સે૦
અવ્યાબાધ અગાધ, આત્મસુખ સંગ્રહો હો લાલ.
આ૦ ૭

---

૧૫ શ્રી ઇશ્વરદેવજિન સ્તવન. (૨૧૧)

કાલ અનંતાનંત—એ દેશી.

સેવો ઇશ્વર દેવ, જિણે ઇશ્વરતા હો નિજ અદ્ભુત વરી;
તિરોભાવની શક્તિ, આવિર્ભાવે હો સહુ પ્રગટ કરી.
૧

અસ્તિત્વાદિક ધર્મ, નિર્મળભાવે હો સહુને સર્વદા;
નિત્યત્વાદિ સ્વભાવ, તે પરિણામી હો જડચેતન સદા.
૨

કર્ત્તા ભોક્તા ભાવ, કારક ગ્રાહક હો જ્ઞાન ચારિત્રતા;
ગુણપર્યાય અનંત, પામ્યા તુમચા હો પૂર્ણ પવિત્રતા.
૩

પૂર્ણાનંદ સ્વરૂપ, ભોગી અયોગી હો ઉપયોગી સદા;
શક્તિ સકલ સ્વાધીન, વરતે પ્રભુની હો જે ન ચલે કદા.
૪

દાસ વિભાવ અનંત, નાસે પ્રભુજી હો તુજ અવલંબને;
જ્ઞાનાનંદ મહંત, તુજ સેવાથી હો સેવકને બને.
૫

ધન્ય ધન્ય તે જીવ, પ્રભુપદ વંદી હો જે દેશના સુણે;
જ્ઞાન ક્રિયા કરે શુદ્ધ, અનુભવ યોગે હો નિજ સાધકપણે.
૬

વારંવાર જિનરાજ, તુજ પદ સેવા હો હોજો નિર્મલી;
તુજ શાસન અનુજાઈ, વાસન ભાસન હો તત્ત્વરમણ વળી.
૭

શુદ્ધાતમનિજ ધર્મ, રૂચિ અનુભવથી હો સાધન સત્યતા;
દેવચંદ્ર જિનચંદ્ર; ભક્તિ પસાયે હો હોશે વ્યક્તતા.
૮

---

૧૫ શ્રી ઇશ્વરદેવ જિન સ્તવન. (૨૩૬)

રાજા જો મિલે—એ દેશી.

નૃપ ગજસેન જશોદા માત,
નંદન ઈશ્વર ગુણ અવદાત;સ્વામી સેવીએ.
પુષ્કરવર પૂરવારધ કચ્છ,
વિજય સુસીમા નયરી અચ્છ સ્વા૦૧
શશિલંછન પ્રભુ કરેરે વિહાર,
રાણી ભદ્રાવતીનો ભરથાર; સ્વા૦
જે પામે પ્રભુનો દેદાર,
ધન ધન તે નરનો અવતાર. સ્વા૦૨
ધન તે તન જિન નમીએ પાય,
ધન તે મન જે પ્રભુ ગુણ ધ્યાય;સ્વા૦
ધન જે જીહા પ્રભુ ગુણ ગાય,
ધન્ય તે વેળા વંદન થાય. સ્વા૦૩
અણમિલવે ઉત્કંઠા જોર,
મિલવે વિરહ તણો ભય સોર;સ્વા૦
અંતરંગ મિલવે જીઉ છાંહિ,*
શોક વિરહ જિમ દૂરે પલાય. સ્વા૦૪
તું માતા તું બંધવ મુજ,
તુંહી પિતા તુજશું મુજ ગુજ; સ્વા૦

---

*પાઠાંતરઃ—અંતરંગ મિલવે લીઉ સાંઈ.

શ્રીનયવિજય વિબુધનો શિષ્ય,
વાચક યશ કહે પુરો જગીશ. સ્વા૦ ૫

૧૫. શ્રી ધર્મનાથજિન સ્તવન. (૧૨૦)

રાગ—મલ્હાર.

ધરમનાથ તુજ સરિખો, સાહિબ શિર થકેરે, સા૦
ચોર જોર જે ફોરવે, મુજશું ઇક મને રે કે; મુ૦
ગજનિમિલિકા કરવી, તુજને નવિ ઘટેરે કે તુ૦;
જે તુજ સન્મુખ જોતાં, અરિનું બળ મિટે રે કે. અ૦ ૧
રવિ ઉગે ગયણાં ગણુતિમિર તે નવિ રહે રે કે, તિ૦
કામકુંભ ઘર આવે, દારિદ્ર કિમ રહેરે કે, દા૦
વન વિચરે જો સિંહ તો, બીક ન ગજ તણીરે કે; બી૦
કર્મ કરે શું જોર, પ્રસન્ન જો જગધણીરે કે. પ્ર૦ ૨
સુગુણ નિર્ગુણનો અંતર, પ્રભુ નવિ ચિત્ત ધરેરે કે; પ્ર૦
નિર્ગુ ગુણ પણ શરણાગત, જાણી હિત કરેરે કે; જા૦
ચંદ્ર ત્યજે નવિ લંછન, મૃગ અતિ શામળો કે, મૃ૦;
યશ કહે તિમ તુમ જાણી, મુજ અરિ બળ દળોરે કે.
મુ૦ ૩

૧૫ શ્રી અાસ્તાગજિન સ્તવન. (૨૬૬)

મન મોહ્યું અમારૂં પ્રભુ ગુણે—એ દેશી.

કરો સાચા રંગ જિનેશ્વરૂ,

સંસાર વિરંગ સહુ અન્યરે;
સુરપતિ નરપતિ સંપદા,
તે તો દુરગંધિ કદન્નરે. ક૦ ૧

જિન આસ્તાગ ગુણરસ રમી,
ચલ વિષય વિકાર વિરૂપરે;
વિણ સમકિત મત અભિલષે,
જિણે ચાખ્યો શુદ્ધસ્વરૂપરે. ક૦ ૨

નિજ ગુણ ચિંતન જળ રમ્યા,
તસુ ક્રોધ [1]અનળનો તાપરે;
નવિ વ્યાપે કાપે ભવસ્થિતિ,
જિમ [2]શીતને [3]અર્ક પ્રતાપરે. ક૦૩

જિન ગુણરંગી ચેતના,
નવિ બાંધે અભિનવ કર્મરે;
ગુણરમણે નિજ ગુણ ઉલ્લસે,
તે આસ્વાદે નિજ ધર્મ રે. ક૦ ૪

પરત્યાગી ગુણ એકતા,
રમતા જ્ઞાનાદિક ભાવેરે;
સ્વસ્વરૂપ ધ્યાતા થઇ,
પામે શુચિ ક્ષાયકભાવરે. ક૦ ૫

---

૧ અગ્નિનો. ૨ ટાઢને, ૩ સૂર્યના તાપ પ્રભાવથી.

ગુણ કરણે નવ ગુણ પ્રગટતા,
સત્તાગત રસ થિતિ છેદરે;
સંક્રમણે ઉદય પ્રદેશથી,
કરે નિર્જરા ટાળે ખેદરે. ક૦ ૬

સહજસરૂપ પ્રકાશથી,
થાએ પૂર્ણાનંદ વિલાસરે;
દેવચંદ્ર જિનરાજની,
કરજ્યો સેવા સુખવાસરે. ક૦ ૭

---

૧૬ શ્રી નમિપ્રભજિન સ્તવન. (૨૧૨)

અરજ અરજ સુણોને રૂડા રાજીયા હોજી—એ દેશી.

નમિપ્રભ નમિપ્રભ પ્રભુજી વિનવું હોજી,
પામી પામી વર પ્રસ્તાવ;
જાણો છો જાણો છો વિણ વિનવે હોજી,
તોપણ દાસ સ્વભાવ. ન૦ ૧

હું કરતા હું કરતા પર ભાવનો હોજી.
ભોક્તા પુદ્ગલરૂપ;
ગ્રાહક વ્યાપક એહનો હોજી,
રાચ્યો જડ ભવભૂપ. ન૦ ૨

આતમ આતમ ધર્મ વિસારિયો હોજી,
સેવ્યો મિથ્યા માગ;
આશ્રવ આશ્રવ બંધપણું કર્યું હોજી,
સંવરનિર્જર ત્યાગ. ન૦ ૩

જડચલ જડચલ કર્મ જે દેહને હોજી,
જાણ્યું આતમ તત્ત્વ;
બહિરાતમ બહિરાતમતા મેં ગ્રહી હોજી,
ચતુરંગે એકત્વ. ન૦ ૪

કેવલ કેવલ જ્ઞાનમહોદધિ હોજી,
કેવલ દંશણ બુદ્ધ;
વીરજ વીરજ અનંત સ્વભાવનો હોજી,
ચારિત્ર ક્ષાયિક શુદ્ધ. ન૦ ૫

વિશ્રામિ વિશ્રામિ નિજભાવના હોજી,
સ્યાદ્વાદી અપ્રમાદ;
પરમાતમ પરમાતમ પ્રભુ દેખતાં હોજી,
ભાગી ભ્રાંતિ અનાદ. ન૦ ૬

જિનસમ જિનસમ સત્તા ઓલખી હોજી,
તસુ પ્રાગ્ભાવની ઈહ;
અંતર અંતર આતમતા લહી હોજી,
પર પરિણુતિ નિરીહ. ન૦ ૭

પ્રતિછંદે પ્રતિછંદે જિનરાજને હોજી,
કરતા સાધક ભાવ;
દેવચંદ્ર દેવચંદ્ર પદ અનુભવે હોજી,
શુદ્ધાતમ પ્રાગભાવ. ન૦ ૮

---

૧૬ શ્રી નેમિપ્રભજિન સ્તવન. (૨૩૭)

થારે માથે પચરંગી પાઘ સોનારો છોગલો મારૂજી–
એ દેશી.

પુષ્કરવર પૂરવ અરધ દિવાજેરે, સાહિબજી.
નલિનાવતી વિજયે નયરી અજોધ્યા છાજેરે; સા૦
પ્રભુ વીરનરેસર–વંશ-દિનેસર ધ્યાઇએરે, સા૦
સેનાસુત સાચો ગુણશું જાચો ગાઇએરે. સા૦ ૧
મોહની મનવલ્લભ દરસન દુર્લભ જાસરે, સા૦
રવિચરણ ઉપાસી કિરણ વિલાસી ખાસરે; સા૦
ભવિજન મન રંજન ભાવઠભંજન ભગવંતરે, સા૦
નેમિપ્રભ વંદું પાપ નિકંદું તંતરે, સા૦ ૨
ઘર સુર તરૂ ફળિયો સુરમણિ મિલિઓ હાથરે, સા૦
કરી કરૂણા પુરી અઘ ચૂરી જગનાથરે; સા૦
અમિએ ઘન વૂઠા વળી તૂઠા સવિ દેવરે, સા૦
શિવગામી પામી જો મેં તુજ પદ સેવરે. સા૦ ૩

ગંગાજલ નાહ્યો હું ઉમાહ્યો આજરે, સા૦
ગુરૂ સંગત સારી મ્હારી વધારી લાજરે; સા૦
મુહ માગ્યા જાગ્યા પૂરવ પુન્ય અંકૂરરે; સા૦
મન લીનો કીનો તુજ ગુણ પ્રેમ પંડૂરરે. સા૦ ૪
તું દોલતદાતા તું જગત્રાતા મહારાજરે, સા૦
ભવસાયર તારો સારો વાંછિત્ત કાજરે; સા૦
દુખચૂરણ પૂરણ કીજે સયલ જગીશરે, સા૦
અરદાસ પ્રકાશે શ્રી નયવિજય સુશિષ્યરે. સા૦ ૫

---

૧૬ શ્રી શાંતિનાથ જિન સ્તવન (૧૨૭)

સુણિ પશુઆં વાણી રે—એ ઢાળ.

જગજન મનરંજે રે, મનમથ[1] બળ ભંજે રે;
નવિ રાગ ન દોષ, તું અંજે ચિત્તશું રે. ૧
શિર છત્ર વિરાજેરે, દેવદુંદુભિ વાજેરે;
ઠકુરાઇ ઇમ છાજે, તોહિ અકિંચનોરે. ૨
થિરતા ધૃતિ સારી રે, વરી સમતા નારીરે;
બ્રહ્મચારી શિરોમણી, તો પણ તું સુણ્યોરે. ૩
ન ધરે ભવરંગો રે, નાવ દોષા સંગોરે;
મૃગ લંછન ચંગો, તો પણ તું સહિરે. ૪
તુજ ગુણ કુણ[2] આખે રે, જગ કેવળી પાખેરે;
સેવક યશ ભાખે, અચિરાસુત જયોરે. ૫

---

૧. કામદેવ. ૨. ભાખે.

૧૬ શ્રી નમિશ્વરસ્વામી જિનસ્તવન. (૨૬૮)

હો પીઉ પંખીડા–એ દેશી.

જગત દિવાકર શ્રી નમિશ્વર સ્વામ જો,
તુજ મુખ દીઠે નાઠી ભૂલ અનાદિનીરે લો;
જાગ્યો સમ્યગ્જ્ઞાન સુધારસ ધામ જો,
છાંડિ દુર્જય મિથ્યા નિંદ પ્રમાદની રે લો. ૧
સહજે પ્રગટયો નિજ પર ભાવ વિવક જો;
અંતર આતમ ઠહર્યો સાધન સાધવેરે લો;
સાધ્યાલંબી થઇ જ્ઞાયકતા છેક જો,
નિજપરિણતિ થિર નિજ ધર્મરસ ઠવેરે લો. ૨
ત્યાગીને સવિ પરપરિણતિરસ રીઝ જો,
જાગી છે નિજઆતમ અનુભવ ઇષ્ટતારે લો.
સહેજે છૂટી આશ્રવ ભાવની ચાલ જો,
જાલમ એ પ્રગટી સંવર શિષ્ટતા રે લો. ૩
બંધના હેતુ જે છે પાપસ્થાન જો,
તે તુજ ભગતે પામ્યા પુષ્ટ પ્રશસ્તતારે લો;
ધ્યેયગુણે વલગ્યો પૂરણ ઉપયોગ જો,
તેહથી પામે ધ્યાતા ધ્યેય સમસ્તતારે લો. ૪
જે અતિ[૧] દુસ્તર જલધિ સમો સંસાર જો,
તે ગોપદ સમ કીધો પ્રભુ અવલંબનેરે લો;

---

૧. જે ન તરી શકાય એવા અપાર સમુદ્ર જેવો સંસાર, તે ગાયની ખરીમાં પાણી ભરાયું હોય તેવો અલ્પ કરી દીધો.

જિન[1] આલંબની નિરાલંબતા પામે જો,
તેણે હમ રમશું નિજ ગુણશુદ્ધ નંદનવનેરે લો. ૫
સ્યાદ્વાદી નિજ પ્રભુતાને એકત્વ જો,
ક્ષાયકભાવે થાયે નિજ રત્નત્રયીરે લો;
પ્રત્યાહાર કરીને ધારે ધારણ શુદ્ધ જો,
તત્વાનંદી પૂર્ણ સમાધિલયમઈરે લો. ૬
અવ્યાબાધ સ્વગુણની પૂરણ રીત જો,
કરતા ભોકતા ભાવે રમણપણે ધરેરે લો;
સહજ અકૃત્રિમ નિર્મળ જ્ઞાનાનંદ જો,
દેવચંદ્ર એકત્વે સેવનથી વરેરે લો. ૭

---

૧૭ શ્રી વીરસેન જિન સ્તવન. (૨૧૩)

ભાછલદે માત મલ્હાર—એ દેશી.

વીરસેન જગદીશ, તાહરી પરમ જગીશ;
આજ હો દીસેરે, વીરજતા ત્રિભુવનથી ઘણીજી. ૧
અણુહારી અશરીર, અક્ષય અજય અતિધીર;
આજ હો અવિનાશી, અલેશી ધ્રુવ પ્રભુતા બનીજી. ૨

---

૧. પાઠાંતર. જાણ્યો પૂર્ણાનંદ તે આતમ પાસ જો,
અવલંબ્યો નિર્વિકલ્પ પરમાતમ તત્વનેરેલો. ૫

અતીન્દ્રીય ગત કોહ,[1] વિગતમાય[2] મય[3] લોહ;[4]
આજ હો સોહે રે, મોહે જગજનતા ભણીજી. ૩
અમર અખંડ અરૂપ, પૂર્ણાનંદ સ્વરૂપ;
આજ હો ચિદ્રૂપે દીપે થિર સમતા ધણીજી. ૪
વેદરહિત અકષાય, શુદ્ધ સિદ્ધ અસહાય;
આજ હો ધ્યાયકે નાયકને ધ્યેયપદે ગ્રહ્યોજી ૫
દાન લાભ નિજ ભોગ, શુદ્ધસ્વગુણ ઉપભોગ;
આજ હો અજોગી કરતા, ભોક્તા પ્રભુ લહ્યોજી. ૬
દરિસણ જ્ઞાન ચારિત્ર, સકલ પ્રદેશ પવિત્ર;
આજ હો નિર્મળ નિસ્સંગી, અરિહા વંદિયેજી. ૭
દેવચંદ્ર જિનચંદ્ર પૂર્ણાનંદનો વૃંદ,
આજ હો જિનવરસેવાથી, ચિર આનંદિયેજી ૮

---

૧૭ શ્રી વીરસેન જિન સ્તવન. (૨૩૮)

શ્રી ઋષભનો વંશ રયણાયરૂ–એ દેશી.

પશ્ચિમ અરધ પુષ્કરવરે, વિજય પુષ્કલાવઈ દીપેરે;
નયરી પુંડરિગિણિ વિહરતા, પ્રભુ તેજે રવિ જીપેરે.
શ્રી વીરસેન સુહંકરૂ. ૧
ભાનુસેન ભૂમિપાળનો, અંગજ જગપતિ વંદોરે;

---

૧. ક્રોધ. ૨. માયા ૩. મદ; માન ૪. લોભ.

રાજસેના મનવલ્લભો, વૃષભ લંછન જિનચંદોરે.
શ્રી૦ ૨

મસિવિણુ જે લિખ્યા તુજ ગુણુ, અક્ષર પ્રેમના ચિત્તરે;
ધોઇએ તિમ તિમ ઉઘડે, ભગતિજલે તેહ નિતરે.
શ્રી૦ ૩

ચક્રવર્તી મન સુખ ધરે, ઋષભકુટે લીખી નામોરે;
અધિકારે તુજ ગુણુ તેહથી, પ્રગટ હુઆ ઠામઠામોરે.
શ્રી૦ ૪

નિજગુણુ ગુંથિત તે કરી, કીરતિ મોતીની માળારે;
તે મુજ કંઠે આરોપાતાં, દીસે ઝાકઝમાળારે.
શ્રી૦ ૫

પ્રગટ હુએ જિમ જગતમાં, શોભા સેવક કેરીરે;
વાચક યશ કહે તિમ કરો, સાહિબ પ્રીત ઘણેરીરે.
શ્રી૦ ૬

---

૧૭ શ્રી કુંથુનાથ જિન સ્તવન. (૧૩૫)

ઢાળ વિંછિયાની.

સુખદાયક સાહિબ સાંભળો, મુજને તુમશું અતિ રંગ રે;
તુમે તો નિરાગી હુઈ રહ્યા; એ શો એકંગો[1] ઢંગ[2] રે.
સુ૦ ૧

---

૧. એકપક્ષી; એકતરફી. ૨. રીત; વર્તન.

તુમ ચિત્તમાં વસવું મુજ ઘણું, તે તો ઉંબર ફુલ સમાન રે;
મુજ ચિત્તમાં વસો જો તુમે, તો પામ્યા નવે નિધાન રે.
સુ૦ ૨

શ્રી કુંથુનાથ! અમે નિરવહું, ઇમ એકંગો પણ નેહ રે;
ઇણિ [1]આકીને ફળ પામશું, વળી હોશે દુઃખ નો છેહ રે.
સુ૦ ૩

આરાધ્યો કામિત પૂરવે, ચિંતામણિ પાષાણ રે;
વાચક યશ કહે મુજ દીજીયે, ઇમ જાણી કોડિ કલ્યાણ રે.
સુ૦ ૪

---

૧૭ શ્રી અનિલજિન સ્તવન. (૨૭૩)

દેખો ગતિ દૈવનીરે–એ દેશી.

સ્વારથ વિણ ઉપગારતારે, અદ્ભુત અતિશય રિદ્ધિ;
આત્મસ્વરૂપ પ્રકાશતારે, પૂરણ સહજ સમૃદ્ધિ.
અનિલજિન સેવીએરે;
નાથ તુમ્હારી જોડિ, ન કો ત્રિહુલોકમેંરે;
પ્રભુજી પરમ આધાર, અછો ભવિ થોકનેરે.
અ૦ ૧

---

૧. અક્કાએ.

પરકારજ કરતા નહિરે, સેવ્યા પાર ન હોત;
જે સેવે તન્મય થઇરે, તે લહે શિવસંકેત.
અ૦ ૨

કરતા નિજ ગુણ વૃત્તિતારે ગુણ પરિણતિ ઉપભોગ;
નિ:પ્રયાસગુણ વર્ત્તતારે, નિત્ય સકલ ઉપયોગ.
અ૦ ૩

સેવ ભક્તિ ભોગી નહીંરે, ન કરે પરનો સહાય;
તુજ ગુણરંગી ભક્તનારે, સહુજે કારજ થાય.
અ૦ ૪

કિરિયા કારણ કાર્યતારે, એક સમય સ્વાધીન;
વરતે પ્રતિગુણ સર્વદારે, તસુ અનુભવ લયલીન.
અ૦ ૫

જ્ઞાયક લોકાલોકનારે, અનિલપ્રભુ જિનરાજ;
નિત્યાનંદમયી સદારે, દેવચંદ્ર સુખદાય.
અ૦ ૬

---

૧૮ શ્રી મહાભદ્ર જિન સ્તવન. (૨૧૪)

તટ યમુનાનું રે, અતિ રળિયામણું રે–એ દેશી.

મહાભદ્ર જિનરાજ,
રાજ રાજ વિરાજે હો આજ તુમારડોજી;

ક્ષાયિકવીર્ય અનંત,

ધર્મ અભંગે હો તું સાહિબ વડોજી. ૧

હું બલિહારી રે શ્રી જિનવરતણીરે;

કર્તા ભોક્તા ભાવ,

કારક કારણ હો તું સ્વામી છતો જી;

જ્ઞાનાનંદ પ્રધાન,

સર્વ વસ્તુનો હો ધર્મ પ્રકાશતોજી. હું૦ ૨

સમ્યગ્દર્શન મિત્ત,

સ્થિર નિર્દ્ધારે રે અવિસંવાદતાજી.

અવ્યાબાધ સમાધિ,

કોશ અનશ્વર રે નિજ આનંદતાજી. હું૦ ૩

દેશ અસંખ્ય પ્રદેશ,

નિજ નિજ રીતે રે ગુણ સંપત્તિ ભર્યાજી;

ચારિત્ર દુર્ગ અભંગ,

આતમ શકતે હો પર જય સંચર્યાજી. હું૦ ૪

ધર્મક્ષમાદિક સૈન્ય,

પરિણતિ પ્રભુતા હો તુજ બલ આકરોજી;

તત્ત્વ સકલ પ્રાગ્ભાવ,

સાદિ અનંતિ રે રીતે પ્રભુ ધર્યોજી. હું૦ ૫

દ્રવ્ય ભાવ અરિલેશ,

સકલ નિવારી રે સાહિબ અવતર્યોજી;

સહજ સ્વભાવ વિલાસ,
ભોગી ઉપભોગી રે જ્ઞાન ગુણે ભર્યોજી. હું૦ ૬
આચારિજ ઉવઝાય,
સાધક મુનિવર હો દેશ વિરત ધરૂજી;
આતમ સિદ્ધ અનંત,
કારણ રૂપે રે યોગ ક્ષેમંકરૂજી. હું૦ ૭
સમ્યગદૃષ્ટિ જીવ,
આણારાગી હો સહુ જિનરાજનાજી;
આતમ સાધન કાજ,
સેવે પદકજ હો શ્રી મહાભદ્રનાં જી. હું૦ ૮
દેવચંદ્ર જિનચંદ્ર,
ભકતે રાચો હો ભવિ આતમ રૂચિજી;
અવ્યય અક્ષય શુદ્ધ,
સંપત્તિ પ્રગટે હો સત્તાગત શુચિજી. હું૦ ૯

---

૧૮ શ્રી મહાભદ્રજિન સ્તવન. (૨૩૯)

આજ હો છાજેરે—એ દેશી.

દેવરાયનો નંદ, માત ઉમા મનચંદ;
આજ હો રાણીરે, સૂરિકાંતા કંત સોહામણોજી. ૧

પુષ્કર પશ્ચિમાર્દ્ધ, વિજય તે વપ્ર સુબદ્ધ; આ૦
નયરીરે વિજયાએ વિહરે ગુણનીલોજી. ૨
મહાભદ્ર જિનરાય, ગજલંછન જસ પાય; આ૦
સોહેરે મોહે મન લટકાળે લોયણેજી. ૩
તેહશું મુજ અતિ પ્રેમ, પરસુર નમવા નેમ; આ૦
રંજેરે દુઃખ ભંજે પ્રભુ મુજ તે ગુણેજી. ૪
ધર્મ યૌવન નવરંગ, સમકિત પામ્યો ચંગ; આ૦
લાખીણી લાડી મુગતિ તે મેલશેજી. ૫
ચરણ ધર્મ અવદાત, તે કન્યાનો તાત; આ૦
માહરારે પ્રભુજીને તે છે વશ સદાજી. ૬
શ્રી નયવિજય સુશિષ્ય, યશ કહે સુણો જગદીશ, આ૦
તારોરે હું સેવક દેવ કરો દયાજી. ૭

---

૧૮ શ્રી અરનાથ જિન સ્તવન. (૧૪૨)

પ્રથમ ગોવાળ તણી એ-દેશી.

અરિજન દરિશન દીજીયેજી, ભવિકકમળવનસૂર;
મન તરસે મળવા ઘણુંજી, તુમે તો જઈ રહ્યા દૂર.
સોભાગી તુમશું મુજ મન નેહ.
તુમશું મુજ મન નેહલોજી, જિમ બપઈયાં મેહ. સો૦૧
આવાગમન પથિક તણુંજી, નહિ શિવ નગર નિવેશ;

કાગળ કુણ હાથે લિખુંજી, કોણ કહે સંદેશ.
સો૦ ૨

જો સેવક સંભારશોજી, અંતરયામી રે આપ;
યશ કહે તો મુજ મન તણોજી, ટળશે સઘળો સંતાપ,
સો૦ ૩

---

૧૮ શ્રી યશોધરજિન સ્તવન. (૨૭૧)

રાગ મારૂ.

વદન પર વારિ હો યશોધર, વદન પર વારિહો,
મોહરહિત મોહનજયાકો, ઉપશમરસ કયારિહો,
અહો ઉપશમ રસ કયારિહો. વદન૦ ૧

મોહી જીવ લોહકો કંચન, કરવે પારસ ભારીહો;
સમકિતસુરતરૂ વન સેંચનકો, વર પુષ્કરજલધારીહો.
અહો૦ વ૦ ૨

સર્વ પ્રદેશ પ્રગટ શમગુણથી, પ્રવૃત્તિ અનંત અપહારીહો;
પરમગુણી સેવનથેં સેવક, અપ્રશસ્તતા વારીહો.
અહો વ૦ ૩

પરપરિણતિ રુચિરમણગ્રહણતા, દોષઅનાદિનિવારીહો;
દેવચંદ્ર પ્રભુ સેવક ધ્યાને, આતમ શક્તિ સમારી હો.
અહો વ૦ ૪

---

૧૯ શ્રી દેવજશાજિન સ્તવન. (૨૧૬)

મહાવિદેહ ક્ષેત્ર સોહામણું એ દેશી.

દેવજશા દરિસણ કરો, વિઘટે મોહ વિભાવ લાલ રે;
પ્રગટે શુદ્ધ સ્વભાવતા, આનંદ લહરી દાવ લાલરે.
દે૦ ૧

સ્વામી વસો પુષ્કર વરે, જંબુ ભરતે દાસ લાલરે;
ક્ષેત્ર વિભેદ ઘણો પડયો, કિમ પહોંચે ઉલ્લાસ લાલ રે.
દે૦ ૨

હોવત જો તનુ પાંખડી, આવત નાથ હજુર લાલ રે;
જો હોતી ચિત્ત આંખડી, દેખત નિત્ય પ્રભુ નૂર લાલ રે.
દે૦ ૩

શાસનભક્ત જે સુરવરા, વિનવું શીષ નમાય લાલ રે;
કૃપા કરો મુજ ઉપરે, તો જિનવંદન થાય લાલ રે.
દે૦ ૪

પૂછું પૂર્વ વિરાધના, શી કીધી ઇણ જીવ લાલ રે;
અવિરતિ મોહ ટલે નહીં, દીઠે આગમ દીવ લાલ રે.
દે૦ ૫

આતમ શુભ સ્વભાવને, બોધન શોધન કાજ લાલ રે;
રત્નત્રયિ પ્રાપ્તિ તણો, હેતુ કહો મહારાજ લાલ રે.
દે૦ ૬

તુજ સરિખો સાહિબ મિલ્યો, ભાંજે ભવભ્રમ ટેવ લાલ રે;
પુષ્ટાલંબન પ્રભુ લહિ, કોણ કરે પરસેવ લાલ રે.
દે૦ ૭

દીનદયાળ કૃપાલુઓ નાથ ભવિક આધાર લાલ રે;
દેવચંદ્ર જિન સેવના, પરમામૃત સુખકાર લાલ રે.
દે૦ ૮

---

૧૯ શ્રીચંદ્રયશા (દેવજસા) જિન સ્તવન. (૨૪૦)

ચંદ્રયશાજિન રાજીઓ,
મનમોહન મેરે, પુષ્કર દ્વીવ મોઝાર; મન૦
પશ્ચિમ અરધ સોહામણો, મ૦
વચ્છ વિજય સંભાર. મ૦ ૧

નયરી સુસીમા વિચરતા, મ૦
સંવરભૂપ કુલચંદ; મ૦
શશિ લંછન પદ્માવતી, મ૦
લલ્લભ ગંગાનંદ. મ૦ ૨

કટિલીલાએ કેસરી, મ૦
તે હાર્યો ગયો રાન; મ૦
હાર્યો હિમકર તુજ મુખે, મ૦
હજીય વળે નહિ વાન. મ૦ ૩

તુજ લોચનથી લાજીયાં, મ૦
કમળ ગયાં જળમાંહી; મ૦
અહિપતિ પાતાળે ગયો, મ૦
જીત્યો લલિત તુજ બાંહી. મ૦ ૪
જીત્યો દિનકર તેજશું, મ૦
ફિરતો રહે તે આકાશ; મ૦
નિંદ ન આવે તેહને, મ૦
જેહ મન ખેદ અભ્યાસ. મ૦ ૫
એમ જીત્યો તુમે જગતને, મ૦
હરિ લીયો ચિત્ત રતન્ન; મ૦
બંધુ કહાવો જગતના, મ૦
તે કિમ હોય ઉપમન્ન. મ૦ ૬
ગતિ તુમે જાણો તુમતણી, મ૦
હું સેવું તુજ પાય; મ૦
શરણ કરે બળિયાતણું, મ૦
યશ કહે તસ સુખ થાય. મ૦ ૭

---

૧૯ શ્રી મલ્લિનાથ જિન સ્તવન. (૧૪૬)

ઢાળ રસિયાની દેશી.

મલ્લિ જિણેસર મુજને તુમે મિલ્યા,
જેહમાંહી સુખકંદ, વાલ્હેસર;

તે કળિયુગ અમે ગિરૂઓ લેખવું,
　　　　નવિ બીજા યુગવૃંદ. વા૦ મ૦ ૧
આરો સારો રે મુજ પાંચમો,
　　　　જિહાં તુમ દર્શન દીઠ, વા૦,
મરૂભૂમિ પણ થિતિ સુરતરૂ તણી,
　　　　મેરૂ થકી હુઇ ઇઠ. વા૦ મ૦ ૨
પંચમ આરે રે તુમ્હ મેલાવડે,
　　　　રૂડો રાખ્યો રે રંગ, વા૦;
ચોથો આરો રે ફિરિ આવ્યો ગણું,
　　　　વાચક યશ કહે ચંગ. વા૦ મ૦ ૩

---

૧૯ શ્રી કૃતાર્થ જિન સ્તવન. (૨૭૧)

અધિકા તાહરૂં હું તો અપરાધિ એ–દેશી.

સેવા સારજ્યો જિનની મન સાચે, પણ મત માગો ભાઇ,
મહિનતનો ફળ માગી લેતાં, દાસભાવ સવિ જાઇ. સે૦ ૧
ભક્તિ નહીં તે તો ભાડાયત, જે સેવાફળ [1]જાચે;
દાસ તિકે જે ઘન ભરિ નિરખી, [2]કેકીની પરે નાચે.
　　　　સે૦ ૨
સારિ વિધિ સેવા સારંતાં, આણ ન કાંઇ ભાંજે;
હુકમ હાજર ખીજમતિ કરતાં, સહેજે નાથ નિવાજે.
　　　　સે૦ ૩

---

૧. માગે. ૨. મોર.

સાહિબ જાણો છો સહુ વાતો, શું કહિયે તુમ આગે;
સાહિબ સનમુખ અમ માગણુની, વાત કારમી લાગે.
સે૦ ૪

સ્વામી કૃતાર્થ તો પિણ તુમથી, આશ સહુકો રાખે;
નાથ વિના સેવકની ચિંતા, કોણ કરે વિણ દાખે.
સે૦ ૫

તુજ સેવ્યાં ફળ માગ્યો દેતાં, દેવપણો થાયે કાચો;
વિણ માગ્યાં વંછિત ફળ આપે, તિણે દેવચંદ્ર પદ સાચો.
સે૦ ૬

---

૨૦ શ્રી અજીતવીર્ય જિન સ્તવન. (૨૧૭)

અજીતવીર્ય જિન વિચરતારે,
મનમોહનાં રે લાલ;
પુષ્કરઅર્ધ વિદેહ રે,
ભવિ બોહનાં રે લાલ.
જંગમ સુરતરુ સારિખો રે, મ૦
સેવે ધન્ય ધન્ય તેહરે. ભવિ૦ ૧
જિનગણુ અમૃત પાનથી રે, મ૦
અમૃત ક્રિયા સુપસાય રે. ભ૦
અમૃત ક્રિયા અનુષ્ઠાનથી રે, મ૦
આતમ અમૃત થાય રે. ભ૦ ૨

પ્રીતિ ભક્તિ અનુષ્ઠાનથી રે, મ૦
વચન અસંગી સેવ રે; ભ૦
કર્તા તન્મયતા લહે રે, મ૦
પ્રભુ ભક્તિ નિત્યમેવ રે. ભ૦ ૩

પરમેશ્વર અવલંબને રે, મ૦
ધ્યાતા ધ્યેય અભેદ રે; ભ૦
ધ્યેય સમાપ્તિ હુવે રે, મ૦
સાધ્ય સિદ્ધિ અવિચ્છેદ રે. ભ૦ ૪

જિન ગુણ રાગ પરાગથી રે, મ૦
વાસિત મુજ પરિણામ રે; ભ૦
તજશે દુષ્ટ વિભાવતા રે, મ૦
સરશે આતમ કામ રે. ભ૦ ૫

જિન ભક્તિરત ચિત્તને રે, મ૦
વેધક રસ ગુણ પ્રેમ રે; ભ૦
સેવક જિનપદ પામશે રે, મ૦
રસવેધિત અય જેમ રે. ભ૦ ૬

નાથ ભક્તિરસ ભાવથી રે, મ૦
તૃણ જાણું પરદેવ રે; ભ૦
ચિંતામણી સુરતરૂથકી રે, મ૦
અધિકી અરિહંત સેવ રે. ભ૦ ૭

પરમાતમ ગુણ સ્મૃતિ થકી રે, ભ૦
ફરસ્યો આતમરામ રે; ભ૦
નિયમા કંચનતા લહે રે, ભ૦
લોહ જ્યું પારસ પામ રે. ભ૦ ૮
નિર્મળ તત્ત્વરૂચિ થઇ રે, ભ૦
કરજો જિનપતિ ભક્તિ રે; ભ૦
દેવચંદ્ર પદ પામશો રે, ભ૦
પરમ મહોદય યુક્તિ રે. ભ૦ ૯

---

૨૦. શ્રી અજીતવીર્ય જિન સ્તવન. (૨૪૨)

એ છીંડી કિહાં રાખી કુમતિ–એ દેશી.

દીવ પુષ્કરવર પશ્ચિમ અરધે, વિજય નલિનાવઈ સોહે;
નયરી અયોધ્યા મંડન સ્વસ્તિક-લંછન જિન જગ મોહે રે;
ભવિઆં, અજીતવીર્ય જિન વંદો. ૧
રાજપાલ કુળ મુગટ નગીનો, માત કનિનિકા જાયો;
રતનમાળા રાણીનો વલ્લભ, પરતક્ષ સુરમણિ પાયોરે.
ભવિઆં૦ ૨
દુરિજનશું કરી જે હુઓ દૂષણ, હુયે તસ શોષણ ઈહાં;
એહવા સાહિબના ગુણ ગાઈ, પવિત્ર કરૂં હું જીહારે.
ભવિઆં૦ ૩

પ્રભુ-ગુણગણ ગંગાજલે ન્હાઇ, કીયો કર્મમળ દૂર;
સ્નાતકપદ જિન ભગતેં લહિયે, ચિદાનંદ ભરપૂરરે.
ભવિઆં૦ ૪

જે સંસર્ગ અભેદારોપે, સમાપત્તિ મુનિ માને;
તે જિનવર ગુણ થુણતાં લહિયે, જ્ઞાનધ્યાન લયતાને.
ભવિઆં૦ ૫

સ્પર્શ જ્ઞાન ઇણિપરે અનુભવતાં, દેખીજે જિનરૂપ;[1]
સકળ જોગ જીવન તે પામી, નિસ્તરિયે ભવકૂપરે.
ભવિઆં૦ ૬

શરણ-ત્રાણ-આલંભન-જિનજી, કોઇ નહીં તસ તોલે;
શ્રીનયવિજય વિબુધપય સેવક, વાચક યશ એમ બોલે.
ભવિઆં૦ ૭

---

૨૦ શ્રીમુનિસુવ્રત જિન સ્તવન. (૧૫૫)

વીરમાતા પ્રીતિકારીણી—એ દેશી.

આજ સફળ દિન મુજ તણો, મુનિસુવ્રત દીઠા;
ભાગી તે ભાવટ ભવ તણી, દિવસ દુરિતના[2] નીઠા.
આ૦ ૧

---

૧. પાઠાંતરઃ—નિજરૂપ. ૨. પાપના દિવસો નાશ પામ્યા.

આંગણે કલ્પવેલી ફળી, ઘન અમિયના વૂઠા;
આપ માગ્યા પાસા ઢળ્યા, સુર સમકિતી તૂઠા.
આ૦ ૨

નિયતિ હિત દાન સન્મુખ હુયે, સ્વપુણ્યોદય સાથે;
યશ કહે સાહિબે મુક્તિનું, કરિઉં તિલક નિજ હાથે.
આ૦ ૩

---

૨૦ શ્રી ધર્મીશ્વર જિન સ્તવન. (૨૭૨)

અખીયાં હરખન લાગી હમારી અખીયાં-એ દેશી.

રાગ પરભાતિ.

હુંતો પ્રભુ વારિછું તુમ મુખની;
હુંતો જિન બલિહારી તુમ મુખની;
સમતા અમૃતમય સુપ્રસન્નની,
ત્રેય નહીં રાગરૂખની. હું૦ ૧

ભ્રમર અધર શિષ ધનુહર કમલદલ,
કીર હીર પૂનમશશીની;
શોભા તુચ્છ પ્રભુ દેખત થાકિ,
કાયર હાથે જિમ અસિની.[1] હું૦ ૨

મનમોહન તુમ સનમુખ નિરખત,
આંખ ન તૃપ્તી અમ્હચી;

---

[1] તરવાર.

મોહતિમિર રવિ હરષચંદ્રછબી,
મૂરત એ ઉપશમચી. હું૦ ૩
મનની ચિંતા મટી પ્રભુ ધ્યાવત,
મુખ દેખતાં તુમ જિનની,
ઈંદ્રિ તૃષા ગઇ જિનેસર સેવતાં,
ગુણુ ગાતાં વચનની. હું૦ ૪
મીન[1] ચકોર મોર મતંગજ,[2]
જલ શશી ઘન નીચનથી;
તિમ મો પ્રતિ સાહિબ સુરતથી,
ઓર ન ચાહું મનથી. હું૦ ૫
જ્ઞાનાનંદન જાયાનંદન,
આશ દાસનીયતની;
દેવચંદ્ર સેવનમેં અહનિશ,
રમજ્યો પરિણુતિ ચિત્તની. હું૦ ૬

કલશ.

રાગ ધન્યાશ્રી.

વંદો વંદો રે જિનવર વિચરંતા વંદો;
કીર્તન સ્તવન નમન અનુસરતાં, પૂર્વ પાપ નિકંદો રે.
જિનવર વિચરંતા વંદો. ૧

---

૧ માછલી. ૨ હાથી.

જંબુદ્વીપે ચાર જિનેશ્વર, ધાતકી આઠ આણુંદો;
પુષ્કર અર્ધે આઠ મહામુનિ, સેવે ચોસઠ ઇંદો રે.
જિ૦ ૨

કેવલી ગણધર સાધુ સાધવી, શ્રાવક શ્રાવિકા વૃંદો;
જિન મુખ ધર્મ અમૃત અનુભવતાં, પામે મન આણુંદો રે.
જિ૦ ૩

સિદ્ધાચલ ચૌમાસ રહીને, ગાયો જિનગુણ છંદો;
જિનપતિ ભક્તિ મુક્તિનો મારગ, અનુપમ શિવસુખ કંદો રે. જિન ૪

ખરતર ગચ્છ જિનચંદ્ર સૂરિવર, પુણ્ય પ્રધાન મુણિંદો;
સુમતિસાગર સાધુ રંગ સુવાચક, પીધો શ્રુતમકરંદો રે.
જિ૦ ૫

રાજસાર પાઠક ઉપગારી, જ્ઞાન ધર્મ દિણંદો;
દીપચંદ્ર સદ્‌ગુરૂ ગુણવંત, પાઠક ધીર ગયંદો રે.
જિ૦ ૬

દેવચંદ્ર ગણિ આતમ હેતે, ગાયા વીશ જિણંદો,
ઋદ્ધિ વૃદ્ધિ સુખસંપત્તિ પ્રગટે, સુજશ મહોદય વૃંદો રે.
જિ૦ ૭

---

૨૧ શ્રી નમિનાથ જિન સ્તવન. (૧૯૨)

ऋषभनो वंश रयणायरू- એ દેશી.

મુજ મનપંકજ ભમર લે, શ્રી નમિજિન જગદીશો રે;
ધ્યાન કરૂં નિત તુમ તણું, નામ જપું નિશ દીશો રે.
મુ૦ ૧

ચિત્ત થકી કઇયેં ન વિસરે, દેખીયે આગલિ ધ્યાને રે;
અંતર તાપથી જાણિયે, દૂર રહ્યા અનુમાને રે.
મુ૦ ૨

તું ગતિ તું મતિ આશરો, તુંહિજ બાંધવ મોટો રે;
વાચક યશ કહે તુજ વિના, અવર પ્રપંચ તે ખોટો રે.
મુ૦ ૩

---

૨૧ શ્રી શુદ્ધમતિજિન સ્તવન. (૨૭૪)

શ્રી જિન પ્રતિમા હો જિન સરખી કહી—એ દેશી.

શ્રીશુદ્ધમતિહો જિનવર પૂરવો, એહ મનોરથ માળ;
સેવક જાણી હો મહેરબાની કરી, ભવસંકટથી ટાળ,
શ્રી૦ ૧

પતિતઉદ્ધારણહો તારણ વત્સલુ, કર અપણાયત એહ;
નિત્ય નિરાગીહો નિસ્પૃહ જ્ઞાનની, શુદ્ધ અવસ્થા દેહ.
શ્રી૦ ૨

પરમાનંદિ હો તું પરમાતમા, અવિનાશી તુજ રીત;
એ ગુણ જાણી હો તુમ વાણીથકી, ઠહરાણી મુજ પ્રીત.
શ્રી૦ ૩

શુદ્ધ સ્વરૂપી હો જ્ઞાનાનંદની, અવ્યાબાધ સ્વરૂપ;
ભવજલનિધિ હો તારક જિનેશ્વર, પરમમહોદયભૂપ
શ્રી૦ ૪

નિર્મમ નિ:સંગી હો નિર્ભય અવિકારતા,
નિર્મલ સહજ સમૃદ્ધિ;
અષ્ટ કરમ હો વનદાહથી, પ્રગટી અન્વય રિદ્ધિ.
શ્રી૦ ૫

આજ અનાદિનીહો અનંત અક્ષતા, અક્ષર અનક્ષરરૂપ;
અચલ અકલ હો અમલ અગમનું, ચિદાનંદચિદ્રૂપ.
શ્રી૦ ૬

અનંતજ્ઞાની હો અનંતદર્શની, અનાકારિ અવિરૂદ્ધ;
લોકાલોકહો જ્ઞાયક સુહંકર, અનાહારી સ્વયંબુધ.
શ્રી૦ ૭

જે નિજ પાસે હો તે શું માગીએ, દેવચંદ્ર જિનરાજ;
તોપિણમુજનેહો શિવપુરસાધતાં, હોજ્યોસદાસુસહાય.
શ્રી૦ ૮

૨૨ શ્રી નેમિનાથ સ્તવન. (૧૬૯)

રાજા જો મીલે–એ દેશી.

કહા કિયો તુમે કહો મેરે સાંઇ,
 ફેરિ ચલે રથ તોરણુ આઈ;
દિલજાનિ અરે, મેરા નાહ ન,
 ત્યજીય નેહ કછુ અજાનિ. ૧
અટપટાઇ ચલે ધરી કછુ રોષ,
 પશુઅનકે શિર દે કરિ દોષ દિ૦ ૨
રંગ બિચ ભયો યાથી ભંગ,
 સો તો સાચો જાનો કુરંગ. દિ૦ ૩
પ્રીતિ તનકમિ તોરત આજ,
 પિઉ નાયે મનમેં તુમ લાજ. દિ૦ ૪
તુમ્હે બહુનાયક જાનો ન પીર,[1]
 વિરહ લાગી જિઉ વૈરી કો તીર. દિ૦ ૫
[2]હાર ઠાર શૃંગાર અંગાર,
 અસન વસન ન સુહાઇ લગાર. દિ૦ ૬
તુજ વિન લાગે શૂનિ સેજ,
 નહીં તનુ તેજ ન હારદહેજ. દિ૦ ૭

---

૧. વેદના. ૨. ગળામાં હાર હિમ જેવા અને શણગાર અગ્નિના અંગારા જેવા લાગે છે.

આવોને મંદિર બિલસો ભોગ,
બુઢાપનમેં લીજે યોગ. દિ૦ ૮
છોરૂંગી મેં નહિ તેરો સંગ,
ગઇલિ ચલું જિઉં છાયા અંગ. દિ૦ ૯
એમ વિલવતિ ગઇ ગઢગિરનાર,
દેખે પ્રીતમ રાજુલનાર. દિ૦ ૧૦
કંતે દીધું કેવળ જ્ઞાન,
કીધી પ્યારી આપ સમાન. દિ ૧૧
મુક્તિ મહેલમેં ખેલે દોઇ,
પ્રણમે યશ ઉલ્લસિત તન હોઇ. દિ૦ ૧૨

---

૨૩ શ્રી પાર્શ્વનાથ સ્તવન. (૧૭૮)

ફાગની

ચઉ કષાય પાતાલ કળશ જિહાં, તિસના[1] પવન પ્રચંડ;
બહુ વિકલ્પ કલ્લોલ ચઢતુ હે, આરતિ[2] ફેન ઉદ્દંડ.
ભવસાયર ભીષણ તારીએ હો, અહો મેરે લલના પાસજી;
ત્રિભુવન નાથ દિલમેં, એ વિનંતી ધારિયે હો. ૧
જરત ઉદ્દામ કામ વડવાનલ, પરત શીલગિરિ શૃંગ;
ફિરત વ્યસનબહુમગર તિમિંગલ, [3]કરતહેનિમગ ઉમંગ.
ભ૦ ૨

---

૧. તૃષ્ણા. ૨. આર્તિ—પીડા દુઃખ ૩. મધરમચ્છ.

ભમરીયા કે બીચિં ભયંકર, ઉલટી ગુલટી વાચ;
કરત પ્રમાદ પિશાચનસહિત જિહા, અવિરતિ
વ્યંતરી નાચ ભ૦ ૩
ગરજત અરતિ કુરતિ રતિ બિજુરી, હોત બહુત તોફાન;
લાગત ચોર કુગુરૂ મલબારી, ધરમ જિહાજ નિદાન.
ભ૦ ૪
જુરે પાટયે જિઉં અતિ જોરી, સહસ અઢારશીલંગ;
ધર્મ જિહાજ તિઉં સજ કરિ ચલવો, યશ કહે
શિવ પુરિ ચંગ. ભ૦ ૫

---

૨૪ શ્રી મહાવીર જિન સ્તવન. (૧૮૮)

સમકિત દ્વારગભારે પેસતાંજી—એ દેશી.

દુઃખ ટળિયાં મુખ દીઠે મુજ સુખ ઉપનાં રે,
ભેટયા ભેટયા વીરજિણંદ રે;
હવે મુજ મનમંદિરમાં પ્રભુ આવી વસો રે,
પામું પામું પરમાનંદ રે. દુ૦ ૧
પીઠબંધ ઈહાં કીધો સમકિત વજ્રનો રે,
કાઢયો કાઢયો કચરો ને ભ્રાંતિ રે;
ઈહાં અતિ ઉંચા સોહે ચારિત્ર ચંદ્રુઆ રે,
રૂડી રૂડી સંવર ભીત્તિ રે. દુ૦ ૨

કર્મ વિવર ગોખે ઈહાં મોતી ઝૂમણાં રે,
ઝૂલઇ ઝૂલઇ બીગુણ આઠ રે;
બાર ભાવના પંચાલી અચરજ કરે રે,
કોરિ કોર કોરણિ કાઠ રે. દુ૦ ૩

ઇહાં આવી સમતા રાણીશું પ્રભુ રમો રે,
સારી સારી થિરતા સેજ રે;
કિમ જઈ શકશો એક વાર જો આવશોરે,
રંજ્યા રંજ્યા હિયડાનિ હેજ રે. દુ૦ ૪

વચણ અરજ સુણી પ્રભુ મનમંદિર આવિયા રે,
આપે તૂઠા તૂઠા ત્રિભુવન ભાણ રે;
શ્રી નય વિજય વિબુધ પય સેવક એમ ભણે રે,
તેણિ પામ્યા પામ્યા કોડિ કલ્યાણ રે. ૫

શ્રી યશોવિજયજી કૃત.

૧ શ્રી ઋષભ જિન સ્તવન.

ઢાળ કડખાની.

ઋષભ જિનરાજ મુજ આજ દિન અતિ ભલો,
ગુણનીલો જેણે તું નયણ દીઠો;

દુ:ખ ટળ્યાં સુખ મિલ્યાં, સ્વામિ! તું નિરખતાં,
સુકૃત સંચય હુવો, પાપ નીઠો.[1] ઋ૦ ૧

કલ્પશાખી[2] ફળ્યો, કામઘટ[3] મુજ મલ્યો,
આંગણે અભિયનો મેહ [4]વૂઠો;
મુજ મહીરાણ,[5] મહીભાણુ[6] તુજ દર્શને,
ક્ષય[7] ગયો કુમતિ અંધાર જૂઠો ઋ૦ ૨

કવણ નર કનકમણિ[8] છોડી તૃણ સંગ્રહે?
કવણ કુંજર[9] તજી કરહ[10] લેવે?
કવણ બેસે તજી, કલ્પતરૂ બાવળે?
તુજ તજી અવર સુર કોણ સેવે? ઋ૦ ૩

એક મુજ ટેક સુવિવેક સાહેબ સદા,
તુજ વિના દેવ દુજો ન ઇહું;
તુજ વચન–રાગ સુખ સાગરે ઝીલતો,
કર્મભર[11] ભ્રમથકી હું ન બીહું. ઋ૦ ૪

કોડી છે દાસ વિભુ? તાહરે ભલભલા,
માહરે દેવ તું એક પ્યારો,

---

૧. નાશ થયાં. ૨. કલ્પવૃક્ષ. ૩ ઈચ્છિત ફળ દેનાર દિવ્ય ઘડો. ૪. અમૃતની વર્ષા થઈ. વૃષ્ટિ થઇ. ૫. રાજા. ૬ સૂર્ય ૭ નાશ પામ્યો. ૮ પારસમણિ ૯ હાથી ૧૦ ઉંટ ૧૧ કર્મરૂપી ભર ઉનાળાની ગરમીથી.

પતિતપાવન સમો જગત ઉદ્ધારકર,
મહિર[1] કરી મોહી ભવજલધિ[2] તારો ઋ૦ ૫
મુક્તિથી અધિક તુજ ભક્તિ મુજ મન વસી,
જેહશું સબળ પ્રતિબંધ[3] લાગ્યો;
ચમક[4] પાષાણુ જિમ લોહને ખેંચશે,
મુક્તિને સહજ તુજ ભકિતરાગો. ઋ૦ ૬
ધન્ય તે કાય, જેણિ પાય, તુજ પ્રણમીએ,
તુજ થુણ્યે[5] જેહ ધન્ય! ધન્ય! જિહા;[6]
ધન્ય! તે હ્રદય જિણે તુજ સદા સમરીએ,
ધન્ય તે રાતને ધન્ય! દિહા.[7] ઋ૦ ૭
ગુણ અનંતા સદા તુજ ખજાને ભર્યા,
એક ગુણ દેત મુજ શું વિમાસો?
રયણ[8] એક દેત શી હાણ રયણાયરે?[9]
લોકની આપદા જેણે[10] નાસો. ઋ૦ ૮
ગંગ સમ રંગ તુજ કીર્તિ કલ્લોલને,
રવિ થકી અધિક તપ-તેજ તાજો;
નયવિજય વિબુધ સેવક હું આપરો,
જશ કહે અબ મોહી ભવ નિવાજો. ઋ૦ ૯

---

૧ મહેર, કરૂણા ૨ સંસાર સમુદ્ર ૩ સંબંધ ૪ લોહચુંબક. ૫. સ્તવે. વખાણું ૬. જીભ ૭ દિવસ ૮ રત્ન ૯ રત્નાકર. સમુદ્ર. ૧૦ જેથી.

૨

રાગ રામકલી.

ઋષભદેવ હિત-કારી,[૧] જગતગુરૂ ઋષભદેવ હિતકારી;
પ્રથમ તીર્થંકર પ્રથમ નરેશ્વર, પ્રથમ યતિ બ્રહ્મચારી.
જ૦ ઋ૦ ૧

વર્ષીદાન દેઈ તુમ જગમેં, ઇલતિ ઇતિ નિવારી;
તૈસી કાહિ કરતુ નાંહિ કરૂણા, સાહિબ બેર હમારી.
જ૦ ઋ૦ ૨

માગત નહીં હમ હાથી ઘોરે, ધન કન કંચન નારી;
દિઓ[૨] મોહિચરણકમળકી સેવા, યાહી[૩] લગતમોહીપ્યારી
જ૦ ઋ૦ ૩

ભવલીલા વાસિત[૪] સુર ડારે, તુમ પર[૫] સબહી ઉવારી;
મેં મેરો મન નિશ્ચલ[૬] કીનો, તુમ આણા શિરધારી.
જ૦ ઋ૦ ૪

એસો સાહિબ નહિં કોઉ[૭] જગમેં, યાસું હોય દિલદારી;[૮]
દિલહી દલાલ પ્રેમ કે બીચિ, તિહાં હઠ ખેંચે ગમારી.
જ૦ ઋ૦ ૫

---

૧ પાઠાંતરઃ—સુખકારી. ૨ મુજ. ૩ લગે. ૪ વાસના વાળા દેવોને મેં તમારા પર ઉવારી નાખ્યા હલકા ગણી મનથી ઉતારી નાખ્યા. ૫ પાઠાંતરઃ-તો પરિ. ૬ કરિ કે. ૭ પાઠાંતરઃ-દેવ નહિ દૂજો કોઈ જગ મહિં, ૮ યા સુહાય દિલવારી, દિલયારી.

તુમ હી સાહિબ મેં હું બંદા, યા મત દિઓ વિસારી;
શ્રી નયવિજય-વિબુધ—સેવકકે, તુમ હો પરમ ઉપકારી·
જી૦ ઋ૦ ૬

શ્રી અજિતજિન સ્તવન.

રાગ કાફી.

અજિત દેવ મુજ વાલહા, જ્યું મોરા મેહા; (ટેક)
જ્યું મધુકર મન માલતી, પંથી મન ગેહા. અજિત૦ ૧
મેરે મન તુંહી રૂચ્યો, પ્રભુ કંચન દેહા,
હરિ, હર, બ્રહ્મ, પુરંદરા, તુજ આગે કેહા. અજિત૦ ૨
તુંહી અગોચર કો નહીં, સજ્જન ગુન રેહા;
ચાહે તાકું ચાહીએ, ધરી ધર્મ સનેહા. અજિત૦ ૩
ભગતવચ્છલ જગતારનો, તું બિરૂદ વદેહા;
વીતરાગ હુઇ વાલહા, કયું કરીયો છેહા. અજિત૦ ૪
જે જિનવર હે ભરતમાં ઐરવત વિદેહા,
યશ કહે તુજ પદ પ્રણમતાં સબ પ્રણમે તેહા. અજિત૦ ૫

શ્રી સંભવ જિન સ્તવન.

રાગ ગોડી.

સંભવજિન જબ નયન મિલ્યો હો;
પ્રગટે પૂરવ પુણ્યકે અંકુર,

તબ થેં દિન મોહી સફલ વલ્યો હો. સં૦૧
અંગનમેં અમિયેં મેહ વૂઠે,
જનમ તાપકો વ્યાપ ગલ્યો હો;
બોધ બીજ પ્રગટયો ત્રિહુ જગમેં,
તપ સંજમકો ખેત ફલ્યો હો. સં૦ ૨
જૈસી ભકિત તૈસી પ્રભુ કરૂણા,
શ્વેત શંખમેં દૂધ મિલ્યો હો;
દર્શનથેં નવનિધિ મેં પાઈ,
દુઃખ દોહગ[1] સવિ દૂર ટલ્યો હો. સં૦ ૩
ડરત ફિરત હે દૂરહી દીલથેં,
મોહમલ્લ જિણે જગત્રય છલ્યો હો;
સમકિત રત્ન લહું દર્શનથેં,
અબ નવિ જાવું કુગતિ રૂલ્યો હો સં૦ ૪
નેહ નજર ભર નિરખત હી મુજ,
પ્રભુ શું હિયડો હેજે હલ્યો હો;
શ્રી નયવિજય વિબુધ સેવકકું,
સાહિબ સુરતરૂ હોઈ ફલ્યો હો. સં૦ ૫

અભિનંદન જિન સ્તવન.

---

૧. દુર્ભાગ્ય.

રાગ નટ.

પ્રભુ! તેરે નયનકી બલિહારી, (ટેક)
યાકી શોભા વિજીત તપસા,
કમલ કરતુ હૈ જલચારી,
વિધુકે[1] શરણુ ગયો મુખ-અરિકે,
વનથેં ગગન હરિણુ હારી. પ્ર૦ ૧
સહજ હિ અંજન મંજુલ નિરખત,
ખજન[2] ગર્વ દિયો દારી;
છીન લહીહિ ચકોરકી શોભા,
અગ્નિ ભખે સો દુઃખ ભારી. પ્ર૦ ૨
ચંચલતા ગુણુ લીયો મીનકો,[3]
અલિ[4] જ્યું[5] તારા[6] હૈ કારી;[7]
કહું સુભગતા[8] કેતિ[9] ઇનકી ?
મોહિ સબહી અમરનારી.[10] પ્ર૦ ૩
ઘુમત હૈ સમતા રસ માતે,
જૈસે ગજવર મદવારી;
તીન ભુવનમેં નહિ કોઇ નીકો,[11]
અભિનંદન જિન અનુકારી.[12] પ્ર૦ ૪
મેરે મન તો તુંહી રૂચત હૈ,

---

૧ ચંદ્રને ૨. માછલી. ૩ માછલીને. ૪ ભમરા. ૫ જેવી. ૬ આંખની કીકી ૭ કાળી. ૮ સૌભાગ્ય, મનોહરતા. ૯ કેટલી. ૧૦ દેવીઓ. ૧૧ સારો. ૧૨ જેવો.

પરે[1] કોણ પરકી લારી;[2]
તેરે નયનકી મેરે નયનમેં,
જશ કહે દીઓ છબી અવતારી. પ્ર૦ ૫

શ્રી સુમતિજિન સ્તવન.

રાગ મારૂ.

સુમતિનાથ સાચા હો. (ટેક)
પરિ પરિ પરખતહિ ભયા જૈસા હીરા જાચા હો;
ઔર દેવ સવિ પરિહર્યા, મેં જાણી કાચા હો.
સુમતિ૦ ૧
તેરી ક્રિયા હૈ ખરી, જૈસી તુજ વાચા હો;
ઔર દેવ સબ મોહે ભર્યા, સવિ મિથ્યા માચ્યા હો.
સુ૦ ૨
ચઉરાસી લખ ભેખમાં, હું બહુ પરિ નાચા હો;
મુગતિ દાન દેઈ સાહિબા, અબ કર હો ઉવાચા હો.
સુ૦ ૩
લાગી અગ્નિ કષાયકી, સબ[3] ઠોર રહિયા ચાહો;
રક્ષક જાણી આદર્યા, તુમ શરણુ સાચા હો.
સુ૦ ૪

---

૧ પડે. ૨ પૂઠે. ૩ પાઠાંતર. સબ ઠોરહી આચા હો.

પક્ષપાત નહીં કોઉસું, નહી લાલચ લાંચા હો;
શ્રી નયવિજય સુશિષ્યકો, તોસું દીલ રાચ્યા હો.
સુ૦ ૫

શ્રી પદ્મપ્રભ જિન સ્તવન.

રાગ પૂરવી.

ઘડિ ઘડિ સાંભરે સાંઇ સલૂના—ઘ૦
પદ્મપ્રભ જિન દિલસેં ન વિસરે,
માનું કિયો કછુ ગુનકો દૂના;
દરિસન દેખતહી સુખ પાઉં,
તો બિનુ હોત હું ઉના દૂના. ઘ૦ ૧
પ્રભુ ગુન જ્ઞાન ધ્યાન વિધિ રચના,
પાન સુપારી કાથા ચૂના;
રાગ ભયો દિલમેં આયોગેં,
રહે છિપાયા ના છાના છૂના. ઘ૦ ૨
પ્રભુ ગુણુ ચિત્ત બાંધ્યો સબ સાખે,
કુન પઇસે લેઇ ઘરકા ખૂના,
રાગ જગ્યો પ્રભુશું મોહી પ્રગટ,
કહો નયા કોઉ કહો જૂના. ઘ૦ ૩
લોક લાજસેં જે ચિત્ત ચોરે,
સો તો સહજ વિવેકહી સૂના;

પ્રભુગુણ ધ્યાન વગર ભ્રમ ભૂલ્યા,
કરે ક્રિયાસો રાને[1] રૂના.[2] ઘ૦ ૪
મેંતો નેહ કિયો તોહિ સાથે,
અબ નિવાહ તો તોથેઈ હૂના.
જશ કહે તો બિનું ઔર ન સેવું,
અમિય ખાઇ કુન ચાખે લૂના. ઘ૦ ૫

શ્રી સુપાર્શ્વ જિન સ્તવન.

રાગ કલ્યાણ.

ઐસેં સ્વામી સુપાર્શ્વસેં દીલ લગા,
દુઃખ ભગા, સુખ જગા, જગતારણા; (ટેક.)
રાજહંસકું માનસરોવર, રેવા જલ જ્યું વારણા.[3]
ખીર સિંધુ જ્યું હરિકું પ્યારો, જ્ઞાનીકું તત્ત્વ વિચારણા.
ઐસેં૦ ૧
મોરકું મેહ, ચકોરકું ચંદા, મધુ[4] મનમથ[5] ચિત્તઠારના;
ફૂલ અમૂલ ભમરકું અંબહી, કોકિલકું સુખકારના.
ઐસેં૦ ૨

---

૧. જંગલમાં ૨. રોવું, પોક મૂકવી. ૩ હાથીને (જેમ)
૪ મધુ (માસ) વસંત અથવા મદિરા. ૫ કામદેવ.

સીતાકું રામ કામ જ્યું રતિકું, પંથીકું ઘર-બારના;
દાનીકું ત્યાગ, યાગ બ્રહ્મનકું, જોગીકું સંજમ ધારના.
ઐસેં૦ ૩

નંદનવન જ્યું સુરકું વલ્લભ, ન્યાયીકું ન્યાય નિહારના;
ત્યું મેરે મન તુંહી સુહાયો, ઔર તો ચિત્તથેં ઉતારના.
ઐસેં૦ ૪

શ્રી સુપાર્શ્વ દર્શન પર તેરે, કીજે કોડિ ઉવારણા;
શ્રી નયવિજય વિબુધ સેવકકું દિયો સમતારસ પારણા.
ઐસેં૦ ૫

શ્રી ચંદ્રપ્રભ જિન સ્તવન.

રાગ સામગ્રી.

શ્રી ચંદ્રપ્રભ જિનરાજ રાજે, વદન પૂનમ ચંદરે;
ભવિક લોક ચકોર નીરખત, લહે પરમાનંદરે.
શ્રી ચં૦ ૧

મહમહે મહિમાએ જશભર, સરસ જસ અરવિંદરે;
રણઝણે કવિજન ભમર રસિયા, લહે સુખ મકરંદરે;
શ્રી ચં૦ ૨

જસ નામે દોલત અધિક દીપે, ટળે દોહગ[1] દંદરે;[2]

---

[1] દુર્ભાગ્ય. [2] દ્વન્દ્વ. શીત અને ઉષ્ણ, જન્મ મરણ આદિ જોડકાં.

જસ ગુણ કથા ભવ-વ્યથા ભાજે, ધ્યાન શિવતરૂકંદરે.
શ્રી ચં૦ ૩

વિપુલ હૃદય વિશાલ ભુજયુગ, ચલિતિ ચાલ મયંદરે,
અતુલ અતિશય મહિમમંદિર, પ્રણમત સુરનર વૃંદરે.
શ્રી ચં૦ ૪

હું દાસ ચાકર દેવ તારો, શિષ્ય તુજ ફરજંદરે;
જસ વિજય વાચક એમ વિનવે, ટાલ મુજ ભવફંદરે.
શ્રી ચં૦ ૫

શ્રી સુવિધિનાથ જિન સ્તવન.

રાગ કેદારો.

મેં કીનો નહીં તુમ બિન ઓરશું રાગ—
દિન દિન વાન ચઢત ગુણ તેરો, જ્યું કંચન પરભાગ;
ઓરનમેં હે કષાયકી કાલિમા, સો ક્યું સેવા લાગ.
મેં૦ ૧

રાજહંસ તું માન સરોવર, ઓર અશુચિ રૂચિ કાગ;
વિષય ભુજંગમ[1] ગરૂડ તું કહિયે, ઓર વિષય વિષનાગ.
મેં૦ ૨

---

૧. સાપ.

ઓર દેવ જલ છીલર સરીખે, તું તો સમુદ્ર અથાગ;
તું સુરતરૂ જગ વંછિત પૂરન, ઓર તે સુકે સાગ.
મેં૦ ૩

તું પુરૂષોત્તમ તુંહી નિરંજન, તું શંકર વડભાગ;
તું બ્રહ્મા તું બુદ્ધ મહાબલ, તુંહી દેવ વીતરાગ.
મેં૦ ૪

સુવિધિનાથ તુજ ગુણ ફૂલનકો, મેરો દીલ હે બાગ;
જસ કહે ભમર રસિક હોઈ તામેં, લીજે ભક્તિ પરાગ.
મેં૦ ૫

શ્રી શીતલ જિન સ્તવન.

રાગ અડાણો.

શીતલ જિન મોહી પ્યારા,
સાહેબ શીતલ જિન મોહે પ્યારા. (ટેક)
ભુવન-વિરોચન[1] પંકજ લોચન,
જીઉકે જીઉ હમારા. શી૦ ૧
જ્યોતિશું જ્યોતિ મિલત જબ ધ્યાવે,
હોવત નહિ તબ ન્યારા,
બાંધી મૂઠી ખુલે ભવ-માયા,[2]
મિટે મહાભ્રમ ભારા. શી૦ ૨

---

૧ રૂચિકારક. ૨ સંસારની માયા રૂપી "બાંધી મુઠી લાખની ઉઘાડ તો રાખની." એ રૂપ ભ્રમ.

તુમ ન્યારે[1] તબ સબહી ન્યારા;
અંતર કુટુંબ ઉદારા;[2]
તુમહી નજીક નજીક હે સબહી,
રિદ્ધિ અનંત અપારા. શી૦ ૩
વિષય લગનકી અગ્નિ બુઝાવત,
તુમ ગુન અનુભવ ધારા;
ભઇ મગનતા તુમ ગુણ રસકી,
કુન કંચન કુન દારા. શી૦ ૪
શીતલતા ગુન હોર[3] કરત તુમ,
ચંદન કાહુ બિચારા; ?
નામે હીં તુમચા તાપ હરત હે,
વાકું ઘસત ઘસારા. શી૦ ૫
કરહુ કષ્ટ જન બહુત હમારે,
નામ તિહારો આધારા;
જશ કહે જન્મ મરણ ભય ભાગો,
તુમ નામે ભવપારા. શી૦ ૬

શાન્તિનાથ જિન સ્તવન.

ધ્યાન મગનતા.

રાગ સારંગ.

---

૧ જૂદા. દૂર. ૨ તમને પ્રાપ્ત કરવા સર્વસ્વ આપી દેતું. દાતાર. ૩ હોડ સરખામણી.

હમ મગન ભયે પ્રભુ ધ્યાનમેં, ટેક.
વિસર ગઇ દુવિધા તન મનકી,
અચિરા સુત ગુણજ્ઞાનમેં. હમ૦ ૧
હરિ હર બ્રહ્મ પુરંદર કી રિદ્ધિ,
આવત નહી કોઇ માનમેં,
ચિદાનંદકી મોજ મચી હૈ,
સમતા રસકે પાનમેં. હમ૦ ૨
ઇતને દિન તું નાંહિ પિછાન્યો,
મેરો જન્મ ગમાયો અજાનમેં;
અબ તો અધિકારી હોઇ બેઠે,
પ્રભુ ગુણ અખય ખજાનમેં હ૦ ૩
ગઇ દીનતા સબ હી હમારી,
પ્રભુ! તુજ સમકીત દાનમેં;
પ્રભુ ગુણ અનુભવ કે રસ આગે,
આવત નહિ કોઉ માનમેં. હ૦ ૪
જિનહિ પાયા તિનહિ છિપાયા;
ન કહે કોઉ કે કાનમેં;
તાલી લાગી જબ અનુભવકી,
તબ જાને કોઉ સાનમેં. હ૦ ૫
પ્રભુ ગુણ અનુભવ ચંદ્રહાસ[1] જ્યોં,
સો તો ન રહે મ્યાનમેં,

---

૧ ખડ્ગ. તલવાર.

વાચક યશ કહે મોહ મહા અરિ,
જિત લીયો હે મેદાનમેં. હ૦ ૬

શ્રી પાર્શ્વજિન સ્તવન.

રાગ બિલાઉલ.

મેરે સાહિબ તુમહિ હો, પ્રભુ પાસ જિણંદા!
ખિજમતગાર ગરીબ હું, મેં તેરા બંદા. મે૦ ૧
મેં ચકોર કરૂં ચાકરી, જબ તુમહિ ચંદા;
ચકવાક મેં હુઇ રહું, જબ તુમહિ દિણંદા. મે૦ ૨
મધુકર પરિ મેં રણઝણું, જબ તુમ અરવિંદા;
ભક્તિ કરૂં ખગપતિ[1] પરે, જબ તુમહી ગોવિંદા. મે૦ ૩
તુમ જબ ગર્જિત[2] ઘન ભયે, તબ મેં શિખિનંદા;[3]
તુમ સાયર જબ મેં તદા, સુરસરિતા[4] અમંદા.[5] મે૦ ૪
દૂર કરો દાદા પાસજી! ભવ દુઃખકા ફંદા,
વાચક જશ કહે દાસકું, દિયો પરમાનંદા. મે૦ ૫

છૂટક સ્તવનો.

૧

સાહિબ સાંભળો રે, સંભવ અરજ હમારી,
ભવોભવ હું ભમ્યો રે, ન લહિ સેવા તુમારી;

---

૧ ગરૂડ. ૨ ગાજતાં વાદળાં. ૩ મોર. ૪ ગંગા. ૫ વેગવાળી.

નયર નિગોદમાં રે, તિહાં હું બહુ ભવ ભમિયો,
તુમ વિના દુઃખ સહ્યાં રે, અહોનિશ ક્રોધે ધમધમિયો.
સા૦ ૧

ઇંદ્રિય વશ પડયો રે, પાલ્યાં વ્રત નવિ સુંસે,
ત્રસ પણ નવિ ગણ્યા રે, થાવર હણિયા હુંશે;
વ્રત ચિત્ત નવિ ધર્યાં રે, બીજું સાચું ન બોલ્યું,
પાપની ગોઠડી રે, તિહાં મેં હૈયડલું ખોલ્યું.
સા૦ ૨

ચોરી મેં કરીરે, ચઉવિહ અદત્ત ન ટાળ્યું,
શ્રી જિનઆણશું રે, મેં નવિ સંજમ પાળ્યું;
મધુકર તણી પરે રે, શુદ્ધ ન આહાર ગવેષ્યો,
રસન લાલચે રે, નીરસ પિંડ ઉવેખ્યો,
સા૦ ૩

નરભવ દોહિલો રે, પાપી મોહ વશ પડિયો,
પરસ્ત્રી દેખીને રે, મુજ મન તિહાં જઈ અડિયો;
કામ ન કો સર્યાં રે, પાપે પિંડ મેં ભરિયો,
શુદ્ધ બુદ્ધ નવિ રહીરે, તેણે નવિ આતમ તરિયો.
સા૦ ૪

લક્ષ્મીની લાલચે રે, મેં બહુ દીનતા દાખી,
તોપણ નવિ મળીરે, મળી તો નવિ રહી રાખી;

જે જન અભિલખે રે, તે તો તેહથી નાસે,
તૃણ સમ જે ગણે રે, તેહની નિત્ય રહે પાસે.
સા૦ ૫

ધન ધન તે નરારે, એહનો મોહ વિછોડી,
વિષય નિવારીને રે, જેહને ધર્મમાં જોડી;
અભક્ષ્ય તે મેં ભખ્યાં રે, રાત્રિ ભોજન કીધાં,
વ્રત નવિ પાળિયાં રે, જેહવાં મૂળથી લીધાં.
સા૦ ૬

અનંત ભવ હું ભમ્યો રે, ભમતાં સાહિબ મળિયો,
તુમ વિના કોણ દિયે રે, બોધ રયણ મુજ બળિયો;
સંભવ આપજોરે, ચરણ કમળ તુમ સેવા,
નય એમ વિનવે રે, સુણજો દેવાધિ દેવા.
સા૦ ૭

૨

રાગ–દાંડા સુવિધિ જિણંદ સમાધિ રસે ભર્યો હો લાલ.

રૂપ અનુપ નિહાળી,
સુમતિ જિન તાહરૂં હો લાલ, સુમતિ૦
છાંડી ચપલ સ્વભાવ,
ઠર્યું મન માહરૂં હો લાલ; ઠર્યું૦
રૂપી સરૂપ ન હોત જો,
જગ તુજ દીસતું હો લાલ, જગ૦

તો કુણ ઉપર મન,
કહો અમ હીસતું હો લાલ. કહો૦ ૧
હિસ્યા વિણુ કિમ શુદ્ધ,
સ્વભાવને ઇચ્છતા હો લાલ, સ્વ૦
ઇચ્છા વિણુ તુજ ભાવ,
પ્રગટ કિમ પ્રીછતા હો લાલ; પ્રગટ૦
પ્રીછયા વિણુ કિમ ધ્યાન,
દશામાંહિ લાવતા હો લાલ, દશા૦
લાવ્યા વિણુ રસ સ્વાદ,
કહો કિમ પાવતા હો લાલ કહો૦ ૨
ભક્તિ વિના નવિ મુક્તિ,
હુવે કોઇ ભક્તને હો લાલ, હુવે૦
રૂપી વિના તો તેહ,
હુવે કોઇ વ્યક્તને હો લાલ; હુવે૦
નવણ વિલેપન માળ,
પ્રદીપને ધુપણા હો લાલ, પ્રદીપ૦
નવ નવ ભૂષણ ભાલ,
તિલકને ખુંપણા હો લાલ. તિલક૦ ૩
અમ સત્ પુણ્યને યોગે,
તુમે રૂપી થયા હો લાલ, તુમે૦
અમૃત સમાણી વાણી,
ધરમની કહી ગયા હો લાલ, ધરમની૦

તેહ આલંબીને જીવ,
ઘણાએ બુઝિયા હો લાલ, ઘણા૦
ભાવિ ભાવન જ્ઞાનિ,
અમો પણ રીઝિયા હો લાલ. અમો૦ ૪
તે માટે તુજ પિંડ,
ઘણા ગુણ કારણો હો લાલ, ઘણા૦
સેવ્યો ધ્યાયો હુવે,
મહા ભય વારણો હો લાલ; મહા૦
શાન્તિવિજય બુધ શિષ્ય,
કહે ભવિ કાજના હો લાલ, કહે૦
પ્રભુનું પિંડસ્થ ધ્યાન,
કરો થઈ એકમના હો લાલ૦ કરો૦ ૫

૩

ભવિ તુમે વંદો રે સૂરીશ્વર ગચ્છરાયા—એ દેશી.

મોહન મુજરો લેજો રાજ, તુમ સેવામાં રહેશું.
વામાનંદન જગદાનંદન, જેહ સુધારસ ખાણી;
મુખ મટકે લોચનને લટકે, લોભાણી ઇંદ્રાણી.
મોહન૦ ૧

ભવપટ્ટણ ચીહું દિશી ચારે ગતિ, ચોરાશી લખ ચૌટા;
ક્રોધ માન માયા લોભાદિક; ચોવટીઆ અતિ ખોટા.
મોહન૦ ૨

મિથ્યા મેતો કુમતિ પુરોહિત, મદનસેનાને તોરે;
લાંચ લઈ લખ લોક સંતાપે, મોહ કંદર્પને જોરે.
મોહન૦ ૩

અનાદિ નિગોદ તે બંધીખાણો, તૃષ્ણા તોપે રાખ્યો.
સંજ્ઞા ચારે ચોકી મેલી, વેદ નપુંસક વાકો.
મોહન૦ ૪

ભવસ્થિતિ કર્મવિવર લઈ નાઠો, પુણ્ય ઉદયપણ વાધ્યો;
સ્થાવર વિકળેંદ્રિયપણું ઓળંગી, પચેંદ્રિપણું લાધ્યો.
મોહન૦ ૫

માનવભવઆરજકુળ સદ્ગુરૂ,વિમળબોધ મળ્યો મુજને;
ક્રોધાદિક સહુ શત્રુ વિનાશી, તેણે ઓળખાવ્યો તુજને.
મોહન૦ ૬

પાટણમાંહે પરમ દયાળુ, જગત્ વિભૂષણ ભેટયા;
સત્તર બાણું શુભ પરિણામે, કર્મ કઠીણ બળ મેટયા.
મોહન૦ ૭

સમકિત ગજ ઉપશમ અંબાડી, જ્ઞાન કટક બળ કીધું;
ખિમાવિજય જિન ચરણરમણ સુખ, રાજ પોતાનું લીધું.
મોહન૦ ૮

૪

શ્રી પાસજી પ્રગટ પ્રભાવી,

તુજ મુરતિ મુજ મન ભાવીરે;

મન મોહના જિનરાયા,

સુરનર કિન્નર ગુણ ગાયા રે; મ૦

જે દિનથી મૂરતિ દીઠી,

તે દિનથી આપદા નીઠી રે. મ૦ ૧

મટકાળું મુખ સુપ્રસન્ન,

દેખત રીઝે ભવિ મન્ન રે; મ૦

સમતા રસ કેરાં કચોળાં,

નયણાં દિઠે રંગરોલા રે. મ૦ ૨

હાથે ન ધરે હથિયારા,

નહીં જપમાલાનો પ્રચાર રે; મ૦

ઉત્સંગે ન ધરે વામા;

તેહથી ઉપજે સવિ કામા રે. મ૦ ૩

ન કરે ગીત નૃત્યના ચાલા,

એ તો પ્રત્યક્ષ નટના ખ્યાલા રે; મ૦

ન બજાવે આપે વાજાં,

ન ધરે વસ્ત્ર જીરણ સાજાં રે. મ૦ ૪

ઇમ મૂરતિ તુજ નિરૂપાધિ;

વીતરાગપણે કરી સાધી રે; મ૦

કહે માનવિજય ઉવઝાયા,
મેં અવલંબ્યા તુજ પાયા રે. મ૦ ૫

૫

સમકિત દ્વાર ગભારે પેસતાંજી,
પાપ પડલ ગયાં દૂર રે;
મોહન મરૂદેવીનો લાડણોજી,
દીઠો મીઠો આનંદ પૂરરે. સમ૦ ૧
આયુ વરજીત સાતે કર્મનીજી,
સાગર કોડા કોડી હીનરે.
સ્થિતિ પઢમકરણે કરીજી,
વીર્ય અપૂર્વ મોગર લીધ રે. સમ૦ ૨
ભોગલ ભાગી આઘ કષાયનીજી,
મિથ્યાત્વ મોહની સાંકળ સાથરે;
દ્વાર ઉઘાડયા સમ સંવેગનાજી,
અનુભવ ભુવને બેઠો નાથરે. સમ૦ ૩
તોરણ બાંધ્યું જીવદયા તણુંજી,
સાથીઓ પૂર્યો શ્રદ્ધારૂપરે;
ધુપ ઘટી પ્રભુ ગુણ અનુમોદનાજી,
દીપગુણ મંગલ આઠ અનુપરે. સમ૦ ૪

સંવર પાણી અંગ પખાલણેજી,
કેસર ચંદન ઉત્તમ ધ્યાનરે;
આતમ ગુણ રૂચિ મૃગ મદ મહમહેજી,
પંચાચાર કુસુમ પ્રધાનરે. સમ૦ ૫
ભાવ પૂજાએ પાવન આતમાજી,
પૂજો પરમેશ્વર પુન્ય પવિત્રરે;
કારણ જોગે કારજ નીપજેજી,
ખીમાવિજય જિન આગમ રીતરે. સમ૦ ૬

શ્રી સમકિતની સજઝાય.

સમકિત નવિ લહ્યુંરે, એ તો રૂલ્યો ચતુર્ગતિ માંહે;
ત્રસ થાવરકી કરૂણા કીની, જીવ ન એક વિરાધ્યો;
તીન કાળ સામાયિક કરતાં, શુદ્ધ ઉપયોગ ન સાધ્યો.
સ૦ ૧
જૂઠ બોલવાકો વ્રત લીનો, ચોરીકો પણ ત્યાગી;
વ્યવહારાદિક મહા નિપુણ ભયો, પણ અંતરદૃષ્ટિનજાગી.
સ૦ ૨
ઉર્ધ્વ બાહુ કરી ઉંધો લટકે, ભસ્મ લગા ધુમ ઘટકે;
જટા જુટ શિર મુંડે જુઠો, વિણ શ્રદ્ધા ભવ ભટકે.
સ૦ ૩

નિજ પરનારી ત્યાગજ કરકે, બ્રહ્મચારી વ્રત લીનો;
સ્વર્ગાદિક યાકો ફળ પામી, નિજ કારજ નવિ સિધ્યો.
સ૦ ૪

બાહ્ય ક્રિયા સબ ત્યાગ પરિગ્રહ, દ્રવ્ય લિંગ ધર લીનો;
દેવચંદ્ર કહે યા વિધ તો હમ, બહુતવાર કર લીનો.
સ૦ ૫

શ્રી પરમાત્માની સ્તવના.

અરિહંત નમો ભગવંત નમો,
પરમેશ્વર શ્રી જિનરાજ નમો;
પ્રથમ જિનેશ્વર પ્રેમે પેખત,
સિધ્યાં સઘળાં કાજ નમો. અ૦ ૧

પ્રભુ પારંગત પરમ મહોદય,
અવિનાશી અકલંક નમો;
અજર અમર અદ્‌ભુત અતિશય નિધિ,
પ્રવચન જલધિ મયંક[૧] નમો. અ૦ ૨

તિહુયણુ ભવિયણુ જિન મન વંછિય,
પૂરણુ દેવરસાલ* નમો;
લળી લળી પાય નમું હું ભાવે,
કર જોડીને ત્રિકાળ નમો. અ૦ ૩

---

૧ ચંદ્ર * દેવતરૂ, કલ્પતરૂ.

સિદ્ધ બુદ્ધ તું જગ જન સજ્જન,
નયનાનંદન દેવ નમો;
સકલ સુરાસુર નરવર નાયક,
સારે અહોનિશ સેવ નમો. અ૦ ૪
તું તીર્થંકર સુખકર સાહિબ,
તું નિષ્કારણ બંધુ નમો;
શરણાગત ભવિને હિતવત્સલ,
તુંહિ કૃપારસ સિંધુ નમો. અ૦ ૫
કેવળજ્ઞાનાદર્શે દર્શિત,
લોકાલોક સ્વભાવ નમો;
નાશિત સકલ કલંક કલુષગણ,
દુરિત ઉપદ્રવ ભાવ નમો. અ૦ ૬
જગ ચિંતામણિ જગગુરૂ, જગહિત–
–કારક જગજનનાથ નમો;
ઘોર અપાર મહોદધિ તારણ,
તું શિવપુરનો સાથ નમો. અ૦ ૭
અશરણ શરણ નીરાગ નિરંજન,
નિરૂપાધિક જગદીશ નમો;
બોધ દિયો અનુપમ દાનેશ્વર,
જ્ઞાનવિમળ સૂરીશ નમો. અ૦ ૮

શ્રીમદ્યશોવિજયજી ઉપાધ્યાય કૃત

આઠ યોગ-દૃષ્ટિની સજ્ઝાય.

ઢાળ પહેલી

પ્રથમ મિત્રા દૃષ્ટિ-વિચાર.

ચતુર સનેહી મોહના—એ દેશી.

શિવ સુખ કારણ ઉપદિશી, યોગતણી અડ દિઠ્ઠીરે;
તે ગુણ થુણી જિનવીરનો, કરશું ધર્મની પુઠ્ઠીરે.
વીરજિનેસર દેશના૦ ૧

સઘન અઘન દિનરયણિમાં, બાલવિકલને અનેરારે;
અર્થ જુએ જેમ જુજુઆ, તેમ ઓઘ નજરના ફેરારે.
વી૦ ૨

દર્શન જે થયાં જુજુઆં, તે ઓઘ નજરને ફેરેરે;
ભેદ થિરાદિક દૃષ્ટિમાં, સમક્તિ દૃષ્ટિને હેરેરે.
વી૦ ૩

દર્શન સકલના નય ગ્રહે, આપ રહે નિજ ભાવેરે;
હિત કરી જનને સંજીવની, ચારો તેહ ચરાવેરે.
વી૦ ૪

દૃષ્ટિ થિરાદિક ચારમાં, મુગતિ પ્રયાણ ન ભાજેરે;
રયણિ શયન જેમ શ્રમહરે, સુરનર સુખ તેમ છાજેરે.
વી૦ ૫

એહ પ્રસંગથી મેં કહ્યું, પ્રથમ દૃષ્ટિ હવે કહીએ રે;

જિહાં મિત્રા તિહાં બોધ જે, તે તૃણ અગનિસો લહીએરે.
વી૦ ૬

વ્રત પણ[1] યમ ઇહાં સંપજે, ખેદ નહીં શુભ કાજેરે;
દ્વેષ નહીં વળી અવરશું, એહ ગુણ અંગ વિરાજેરે.
વી૦ ૭

યોગનાં બીજ ઇહાં ગ્રહે, જિનવર શુદ્ધ પ્રણામોરે;
ભાવાચારજ સેવના, ભવ ઉદ્વેગસુઠામોરે.
વી૦ ૮

દ્રવ્ય અભિગ્રહ પાળવા, ઔષધ પ્રમુખને દાનેરે;
આદર આગમ આસરી, લિખનાદિક બહુમાનેરે.
વી૦ ૯

લેખન પૂજન આપવું, શ્રુત વાચના ઉદ્ગ્રાહોરે;
ભાવ વિસ્તાર સઝઝાયથી, ચિંતન ભાવન ચાહોરે.
વી૦ ૧૦

બીજ કથા ભલી સાંભળી, રોમાંચિત હુવે દેહરે;
એહ અવંચક યોગથી, લહીએ ધરમ સનેહરે.
વી૦ ૧૧

સદ્ગુરૂ યોગે વંદન ક્રિયા, તેહથી ફળ હોય જેહોરે,
યોગ ક્રિયા ફળ ભેદથી, ત્રિવિધ અવંચક એહોરે.
વી૦ ૧૨

---

૧. પાંચ.

ચાહે ચકોર તે ચંદ્રને, મધુકર માલતી ભોગીરે;
તેમ ભવિ સહજગુણે હોયે, ઉત્તમ નિમિત્ત સંયોગીરે.
વી૦ ૧૩

એહ અવંચક યોગ તે, પ્રગટે ચરમાવર્તેરે,
સાધુને સિદ્ધ દશાસમું, બીજનું ચિત્ત પ્રવર્તેરે.
વિ૦ ૧૪

કરણ અપૂર્વના નિકટથી, જે પહેલું ગુણ ઠાણુંરે;
મુખ્યપણે તે ઇહાં હોયે, સુયશ વિલાસનું ટાણુંરે.
વી૦ ૧૫

ઢાળ બીજી.

બીજી તારા દૃષ્ટિ–વિચાર.

મનમોહન મેરે–એ દેશી.

દર્શન તારા દૃષ્ટિમાં, મનમોહન મેરે;
ગોમય અગ્નિ સમાન; મ૦
શૌચ સંતોષને તપ ભલું, મ૦
સઝઝાય ઇશ્વર ધ્યાન. મ૦
નિયમ પંચ ઇહાં સંપજે, મ૦
નહીં કિરિઆ ઉદ્વેગ; મ૦
જિજ્ઞાસા ગુણુતત્ત્વની, મ૦
પણ નહિ નિજ હઠ ટેગ. મ૦ ૨

એહ દ્રષ્ટિ હોય વરતતાં, મ૦
યોગકથા બહુ પ્રેમ; મ૦
અનુચિત તેહ ન આચરે, મ૦
વાળ્યો વળે જેમ હેમ. મ૦ ૩
વિનય અધિક ગુણીનો કરે, મ૦
દેખે નિજગુણ હાણ; મ૦
ત્રાસ ધરે ભવભય થકી, મ૦
ભવ માને દુઃખ ખાણ. મ૦ ૪
શાસ્ત્ર ઘણાં મતિ થોડલી, મ૦
શિષ્ટ કહે તે પ્રમાણ; મ૦
સુયશ લહે એ ભાવથી, મ૦
ન કરે જુઠ ડફાણ. મ૦ ૫

ઢાળ ત્રીજી.

ત્રીજી બલા દ્રષ્ટિ–વિચાર.

પ્રથમ ગોવાલ તણે ભવે જીરે. એ દેશી.

ત્રીજી દ્રષ્ટિ બલા કહીજી, કાષ્ટ અગ્નિ સમબોધ;
ક્ષેપ નહીં આસન સધેજી, શ્રવણ સમીહા શોધરે.
જિનજી, ધનધન તુજ ઉપદેશ. ૧
તરૂણ સુખી સ્ત્રી પરિવર્યોજી, જેમ ચાહે સુરગીત;
સાંભળવા તેમ તત્ત્વનેજી, એ દ્રષ્ટિ સુવિનીતરે.
જિ૦ ૨

સરી એ બોધ પ્રવાહનીજી, એ વિણુ શ્રુત થલકૂપ;[1]
શ્રવણુ સમીહા તે કિસીજી, શયિત સુણે જેમ ભૂપરે.
જિ૦ ૩

મન રીઝે તન ઉલ્લસેજી, રીઝે બુઝે એક તાન;
તે ઇચ્છા વિણુ ગુણુકથાજી, બહેરા આગલ ગાનરે.
જિ૦ ૪

વિઘન ઇહાં પ્રાયે નહીંજી, ધર્મ હેતુમાં કોય;
અનાચાર પરિહારથીજી, સુયશ મહોદય હોયરે.
જિ૦ ૫

ઢાળ ચોથી.

ચોથી દીપ્રા દૃષ્ટિ-વિચાર.

ઝાંઝરીઆ મુનિવર ધનધન તુમ અવતાર. એ દેશી.

ચોગ દૃષ્ટિ ચોથી કહીજી, દીપ્રા તિહાં ન ઉત્થાન;
પ્રાણુાયામ તે ભાવથીજી, દીપ પ્રભાસમ જ્ઞાન.
મનમોહન જિનજી મીઠી તાહરી વાણુ. ૧

બાહ્ય ભાવ રેચક ઇહાંજી, પૂરક અંતર ભાવ;
કુંભક થિરતા ગુણે કરીજી, પ્રાણુાયામ સ્વભાવ.
મન૦ ૨

ધર્મ અર્થે ઇહાં પ્રાણુનેજી, છાંડે પણુ નહીં ધર્મ;
પ્રાણુ અર્થે સંકટ પડેજી, જુઓ એ દૃષ્ટિનો મર્મ.
મન૦ ૩

---

૧ પાણી વગરનો કૂવો.

તત્ત્વ શ્રવણ મધુરોદકેજી, ઇહાં હોયે બીજ–પ્રરોહ;
ખાર ઉદક સમ ભવ ત્યજેજી, ગુરુભક્તિ અદ્રોહ.
મન૦ ૪

સૂક્ષ્મબોધ તો પણ ઇહાંજી, સમક્તિવિણુ નવિહોય;
વેદ્ય સંવેદ્ય પદે કહ્યોજી, તે ન અવેદ્યે જોય.
મન૦ ૫

વેદ્ય બંધ શિવ હેતુ છેજી, સંવેદન તસ નાણુ;
નય નિક્ષેપે અતિ ભલુંજી, વેદ્ય સંવેદ્ય પ્રમાણુ.
મન૦ ૬

તે પદ ગ્રંથી વિભેદથીજી, છેહલી પાપ–પ્રવૃત્તિ;
તપ્તલોહપદ ધૃતિ સમીજી, તિહાં હોય અંતે નિવૃત્તિ.
મન૦ ૭

એહ થકી વિપરીત છેજી, પદ તે અવેદ્ય સંવેદ્ય;
ભવાભિનંદી જીવનેજી, તે હોય વજ્ર અભેદ્ય.
મન૦ ૮

લોભી કૃપણ દયામણોજી, માયી મચ્છર ઠાણુ;
ભવાભિનંદી ભય ભર્યોજી, અફલ આરંભ અયાણ.
મન૦ ૯

એવા અવગુણવંતનુંજી, પદ જે અવેદ્ય કઠોર;
સાધુ સંગ આગમતણોજી, તે[1] જીત્યો ધુરંધોર.
મન૦ ૧૦

---

૧ પાઠાંતરઃ—તે જીતે ધરી જોર.

તે જિતે સહજે ટળેજી, વિષમ કુતર્ક પ્રકાર;
દૂર નિકટ હાથી હણેજી, જેમ એ બઠર વિચાર.
મન૦ ૧૧

હું પામ્યો સંશય નહીંજી, મૂરખ કરે એ વિચાર;
આળસુઆ ગુરુ શિષ્યનોજી, તે તો વચન પ્રકાર.
મન૦ ૧૨

ધીજે તે પતિઆવવુંજી, આપ-મતે અનુમાન;
આગમને અનુમાનથીજી, સાચું લહે સુજ્ઞાન.
મન૦ ૧૩

નહીં સર્વજ્ઞ જુજુઆજી, તેહના જે વળી દાસ;
ભક્તિ દેવની પણ કહીજી, ચિત્ર અચિત્ર પ્રકાશ.
મન૦ ૧૪

દેવ સંસારી અનેક છેજી, તેહની ભક્તિ વિચિત્ર;
એક રાગ પર દ્વેષથીજી, એક મુક્તિની અચિત્ર.
મન૦ ૧૫

ઇંદ્રિયાર્થગત બુદ્ધિ છેજી, જ્ઞાન છે આગમ હેત;
અસંમોહ શુભ કૃતિ ગુણેજી, તેણે ફલ ભેદ સંકેત.
મન૦ ૧૬

આદર ક્રિયા-રતિ ઘણીજી, વિઘન ટળે મિલે લચ્છિ;
જિજ્ઞાસા બુદ્ધ સેવનાજી, શુભકૃતિ ચિહ્ન પ્રત્યચ્છિ.
મન૦ ૧૭

બુદ્ધિ ક્રિયા ભવફલ દીએજી, જ્ઞાનક્રિયા શિવ અંગ;
અસંમોહ કિરિઆ દીએજી, શીઘ્ર મુગતિફલ ચંગ.
મન૦ ૧૮

પુદ્‌ગલ રચના કારમીજી, તિહાં જસ ચિત્ત ન લીન;
એક માર્ગ તે શિવ તણોજી, ભેદ લહે જગદીન.
મન૦ ૧૯

શિષ્ય ભણી જિન દેશનાજી, કહે જન પરિણતિ ભિન્ન;
કહે મુનિની નય દેશનાજી, પરમાર્થથી અભિન્ન.
મન૦ ૨૦

શબ્દ ભેદ ઝગડો કિસ્યોજી, પરમારથ જો એક;
કહો ગંગા કહો સુર નદીજી, વસ્તુ ફરે નહીં છેક.
મન૦ ૨૧

ધર્મ ક્ષમાદિક પણ મટેજી, પ્રગટે ધર્મ સન્યાસ;
તો ઝગડા મોટા તણોજી, મુનિને કવણ અભ્યાસ.
મન૦ ૨૨

અભિનિવેશ સઘળો ત્યજીજી, ચાર લહી જેણે દૃષ્ટિ;
તે લેશે હવે પંચમીજી, સુયશ અમૃત ઘનવૃષ્ટિ.
મન૦ ૨૩

ઢાળ પાંચમી.

પાંચમી સ્થિરા દૃષ્ટિ-વિચાર.

ધન ધન સંપ્રત્તિ સાચો રાજા—એ દેશી.

દૃષ્ટિ થિરામાંહે દર્શન નિત્યે, રત્નપ્રભા સમ જાણો રે;
ભ્રાંતિ નહિ વળી બોધ તે સૂક્ષ્મ, પ્રત્યાહાર
વખાણો રે. ૧

એ ગુણ વીરતણો ન વિસારૂં, સંભારૂં દિનરાતરે;
પશુ ટાલી સુરરૂપ કરે જે, સમક્તિને અવદાતરે.
એ ગુણ૦ ૨

બાલ ધૂલિ ઘર લીલા સરખી, ભવ ચેષ્ટા ઇહાં ભાસેરે;
રિદ્ધિ સિદ્ધિ સવિ ઘટમાં પેસે, અષ્ટ મહા સિદ્ધિ પાસેરે.
એ૦ ૩

વિષય વિકારે ન ઈંદ્રિય જોડે, તે ઈહાં પ્રત્યાહારોરે;
કેવળ જ્યોતિ તે તત્ત્વ પ્રકાશે, શેષ ઉપાય અસારોરે.
એ૦ ૪

શીતળ ચંદનથી પણ ઉપન્યો, અગ્નિ દહે જેમ વનનેરે;
ધર્મ-જનિત પણ ભોગ ઇહાં તેમ, લાગે અનિષ્ટ તે મનનેરે.
એ૦ ૫

અંશે હોય ઇહાં અવિનાશી, પુદ્ગલ જાલ તમાસીરે;
ચિદાનંદ ઘન સુયશ વિલાસી, કેમ હોય જગનો આશીરે. ।
એ૦ ૬

ઢાળ છઠ્ઠી.

છઠ્ઠી કાંતા દૃષ્ટિ-વિચાર.

બોલીડા હંસારે વિષય ન રાચીએ—એ દેશી.

અચપલ રોગરહિત નિષ્ઠુર નહિ,
અલ્પ હોય દોય નીતિ;
ગંધ તે સારોરે કાન્તિ પ્રસન્નતા,
સુસ્વર પ્રથમ[1] પ્રવૃત્તિ.
ધન ધન શાસન શ્રી જિનવરતણું. ૧
ધીર પ્રભાવીરે આગલે યોગથી,
મિત્રાદિક યુત ચિત્ત;
લાભ ઇષ્ટનોરે દ્વંદ્વ અધૃષ્યતા,
જન પ્રિયતા હોય નિત્ય. ધન૦ ૨
નાશ દોષનોરે તૃપ્તિ પરમ લહે,
સમતા ઉચિત સંયોગ;
નાશ વૈરનોરે બુદ્ધિ શતંભરા,[2]
એ નિષ્પન્નહ યોગ. ધન૦ ૩
ચિન્હ યોગનાંરે જે પરગ્રંથમાં,
યોગાચારય દિઠ્ઠ;
પંચમ દૃષ્ટિ થકી સવિ જોડીએ,
એહવા તેહ ગરિઠ્ઠ. ધન૦ ૪
છઠ્ઠિ દિઠ્ઠિરે હવે કાંતા કહું,
તિહાં તારાભ-પ્રકાશ,
તત્ત્વ મીમાંસારે દ્રઢ હોયે ધારણા,
નહીં અન્ય શ્રુત વાસ. ધન૦ ૫

---

૧ પાઠાંતરઃ—પ્રમુખ ૨ પાઠાંતરઃ-ઋતંભરા.

મન મહિલાનુંરે વાહલા ઉપરે;
બીજાં કામ કરંત;
તેમ શ્રુતધર્મેરે મન દૃઢ ધરે,
જ્ઞા ના ક્ષે પ ક વંત. ધન૦ ૬
એહવે જ્ઞાનેરે વિઘન-નિવારણે,
ભોગ નહિ ભવહેત;
નવિ ગુણ દોષ ન વિષય સ્વરૂપથી,
મન ગુણ અવગુણ ખેત. ધન૦ ૭
માયા પાણીરે જાણી તેહને,
લંઘી જાય અડોલ;
સાચું જાણીરે તે બીતો રહે,
ન ચલે ડામાડોલ. ધન૦ ૮
ભોગ તત્ત્વનેરે એમ ભય નવિ ટળે,
જુઠા જાણેરે ભોગ;
તે એ દ્રષ્ટિરે ભવ સાયર તરે,
લહે વળી સુયશ સંયોગ. ધન૦ ૯

ઢાળ સાતમી.

સાતમી પ્રભા દૃષ્ટિ-વિચાર.

એ છિંડી કિહાં રાખી. એ દેશી.

અર્ક પ્રભાસમ બોધપ્રભામાં, ધ્યાન પ્રિયા એ દિઠ્ઠી;
તત્ત્વ તણી પ્રતિપત્તિ ઇહાંવળી, રોગ નહીં સુખ પુઠ્ઠીરે.
ભવિકા વીર વચન ચિત્ત ધરીએ. ૧

સઘળું પરવશ તે દુઃખ લક્ષણ, નિજવશ તે સુખ લહીએ;
એ દૃષ્ટે આતમ ગુણ પ્રગટે, કહો સુખ તે કુણ કહીએરે. ?
ભ૦ ૨

નાગરસુખ પામર નવિ જાણે, વલ્લભ સુખ ન કુમારી;
અનુભવ વિણુ તેમ ધ્યાનતણું સુખ, કોણ જાણે
નરનારીરે. ? ભ૦ ૩

એહ દૃષ્ટિમાં નિર્મળ બોધે, ધ્યાન સદા હોય સાચું;
દૂષણુ રહિત નિરંતર જ્યોતિ, રત્ન તે દીપે જાચુંરે.
ભ૦ ૪

વિષભાગક્ષય, શાંતવાહિતા, શિવમારગ ધ્રુવનામ;
કહે અસંગ ક્રિયા ઈહાં યોગી, વિમલ સુયશ પરિણામ.
ભ૦ ૫

ઢાળ આઠમી.

આઠમી પરાદૃષ્ટિ-વિચાર.

તુજ સાથે નહિ બોલું મારા વહાલા-એ દેશી.

દૃષ્ટિ આઠમી સાર સમાધિ, નામ પરા તસ જાણુંજી,
આપ સ્વભાવે પ્રવૃત્તિ પૂરણ, શશિસમ બોધ વખાણુંજી;
નિરતિચાર પદ એહમાં યોગી, કહિયે નહીં
અતિચારીજી,
આરોહે આરુઢે ગિરિને, તેમ એહની ગતિ ન્યારીજી.
૧

ચંદન ગંધ સમાન ક્ષમા ઇહાં, વાસકને[1] ન ગવેષેજી,
આસંગે વર્જિત વળી એહમાં, કિરિયા નિજગુણુ લેખેજી;
શિક્ષાથી જેમ રતન નિયોજન, દૃષ્ટિ ભિન્ન તેમ એહોજી,
તાસ નિયોગે કરણુ અપૂરવ, લહે મુનિ કેવલ-ગેહોજી.
૨

ક્ષીણુ દોષ સર્વજ્ઞ મહામુનિ, સર્વ લબ્ધિ ફલ-ભોગીજી,
પર ઉપગાર કરી શિવસુખ તે, પામે યોગ અયોગીજી;
સર્વ શત્રુક્ષય સર્વ વ્યાધિલય, પૂરણુ સર્વ સમીહાજી,
સર્વ અરથ યોગે સુખ તેહથી, અનંતગુણુ નિરીહાજી.
૩

ઉપસંહાર.

એ અડદિઠ્ઠી કહી સંક્ષેપે, યોગ શાસ્ત્ર સંકેતેજી,
કુલ યોગીને પ્રવૃત્તચક્ર જે, તેહ તણે હિત હેતેજી;
યોગી કુલે જાયા તસ ધર્મે, અનુગત તે કુલયોગીજી,
અદ્વેષી ગુરૂ-દેવ-દ્વિજ-પ્રિય, દયાવંત ઉપયોગીજી.
૪

શુશ્રૂષાદિક (અડ)ગુણુ સંપૂરણુ, પ્રવૃત્ત ચક્ર તે કહિયેજી,
યમદ્વય લાભી પરદુગ અર્થિ, આદ્ય અવંચક લહિયેજી;
ચાર અહિંસાદિક યમ ઇચ્છા, પ્રવૃત્તિ થિર સિદ્ધિનામેજી,
શુદ્ધ રૂચેં પાલ્યે અતિચારહ, ટાલે ફળ પરિણામેજી.
૫

---

૧ વાસના. ૨ વાંચ્છ'

કુલયોગી ને પ્રવૃત્તચક્રને, શ્રવણ શુદ્ધિ પક્ષપાતજી,
યોગદૃષ્ટિ ગ્રંથે હિત હોવે, તેણે કહિ એ વાતજી;
શુદ્ધ ભાવને સૂનિ કિરિયા, બેહુમાં અંતર કેતોજી,
જલહલતો સૂરજ ને ખજૂઓ, તાસ તેજમાં તેતોજી.
૬

ગુહ્ય ભાવ એ તેહને કહિએ, જેહસું અંતર ભાંજેજી,
જેહસું ચિત્ત પટંતર હોવે, તેહશું ગુહ્ય ન છાજેજી;
યોગ્ય અયોગ્ય વિભાગ અલહતો, કરશે મોટી વાતોજી,
ખમશે તે પંડિત પરષદમાં, મુષ્ટિપ્રહારને લાતોજી.
૭

સભાત્રણ શ્રોતાગુણ અવગુણ, નંદી સૂત્રે દિસેજી,
તે જાણી એ ગ્રંથ યોગ્યને, દેજો સુગુણ જગીશેજી;
લોક પૂરજો નિજનિજ ઇચ્છા, યોગભાવ ગુણરયણેજી,
શ્રીનયવિજય વિબુધ પય સેવક, વાચક યશને વયણેજી.
૮

સ્તુતિઓ.

શ્રી ઋષભદેવ સ્વામી.

શ્રી વીરવિજયજી કૃતસ્તુતિ.

ત્રાશી લાખ પૂરવ ઘરવાસે, વસિયા પરિકર યુકતાજી,
જન્મથકી પણ દેવતરૂ ફલ, ક્ષીરોદધિ જલ ભોકતાજી;
મઇ સુય ઓહિ નાણે સંજુત્ત, નયણુ વયણુ કજચંદાજી
ચાર સહસ્રશું દીક્ષા શિક્ષા, સ્વામી શ્રી ઋષભ
જિણંદાજી. ૧

મનપર્યવ તવ નાણુ ઉપન્યું, સંજતિલિંગ સુહાયાજી,
અઢીદ્વીપમાં સન્નિપંચેંદ્રિ, જાણે મનોગત ભાવાજી;
દ્રવ્ય અનંતા સૂક્ષ્મતિર્ચ્છા, અઢારશેં ખિત્ત ઠાયાજી,
પલિય અસંખ્ય ભાગ ત્રિકાલિક, દ્રવ્ય અસંખ્ય
પરજાયાજી. ૨

ઋષભ જિણેસર કેવલ પામી, રયણ સિંહાસન ઠાયાજી,
અનભિલાપ્ય અભિલાપ્ય અનંતા, ભાગ અનંતા ઉચરાયાજી
તાસ અનંતમેં ભાગે ધારી, ભાગ અનંતે સૂત્રજી,
ગણધર રચિયાં આગમ પૂજી, કરીએ જનમ
પવિત્રજી. ૩

ગોમુખ જક્ષ ચકકેસરી દેવી, સમકિત શુદ્ધ સુહાવેજી,
આદિ દેવની સેવા કરતી, શાસન સોભ ચઢાવેજી;
શ્રદ્ધા સંયુત જે વ્રતધારી, વિઘન તાસ નિવારેજી,
શ્રી શુભ વીરવિજય પ્રભુ ભગતેં, સમરે નિત્ય
સવારેજી. ૪

શ્રી પદ્મવિજયજી કૃત.

આદિ જિનવર રાયા, જાસ સોવન્न કાયા;
મરૂદેવી માયા, ધોરી લંછન પાયા;
જગત થિત નિપાયા શુદ્ધ ચારિત્ર પાયા;
કેવળ શ્રી રાયા, મોક્ષ નગરે સધાયા. ૧

સવિ જિન સુખકારી, મોહ મિથ્યા નિવારી;
દુરગતિ દુઃખભારી શોક સંતાપ વારી;
શ્રેણિ ક્ષપક સુધારી, કેવલાનંત ધારી;
નમીએ નરનારી, જેહ વિશ્વોપકારી. ૨

સમવસરણ બેઠા, લાગે જિનજી મીઠા;
કરે ગણપ પઈઠ્ઠા[1] ઈંદ્ર ચંદ્રાદિ દીઠા;
દ્વાદશાંગી વરીઠ્ઠા, ગુંથતાં ટાલે રિઠ્ઠા;
ભવિજન હોય હીઠ્ઠા, દેખી પુન્યે ગરિઠ્ઠા. ૩

સુર સમકિતવંતા, જેહ રિદ્ધે મહંતા;
જેહ સજ્જન સંતા, ટાળીએ મુજ ચિંતા
જિનવર સેવંતા, વિઘ્ન વારે દુરંતા;
જિન ઉત્તમ થુણંતા, પદ્મને સુખ દિંતા. ૪

શ્રી અજિતનાથ સ્વામી.

શ્રી વીરવિજયજી કૃત સ્તુતિ.

---

૧. ગણધર સ્થાપના.

જબ ગરભે સ્વામી, પામી વિજયા નારી;
જીતે નિત્ય પિઉને, અક્ષક્રીડન[1] હુશિયારી;
તિણે નામ અજિત છે, દેશના અમૃતધાર;
મહાજક્ષ અજિતા, વીર વિઘન અપહાર ૧

શ્રી પદ્મવિજયજી કૃત સ્તુતિ.

વિજયા સુત વંદો, તેજથી જ્યું દિણુંદો,
શીતલતાએ ચંદો, ધીરતાએ ગિરીંદો;
મુખ જેમ અરવિંદો, જાસ સેવે સુરિંદો;
લહો પરમાનંદો, સેવના સુખ કંદો. ૧

શ્રી સંભવનાથ સ્વામી.

શ્રી વીરવિજયજી કૃત સ્તુતિ.

સંભવ સ્વામી સેવીએ, ધન્ય સજ્જન દીહા;
જિન ગુણ માળા ગાવતાં, ધન્ય તેહની જીહા;
વયણ સુગંગ તરંગમાં, ન્હાતાં શિવ ગેહી;
ત્રિમુખસુર દુરિતારીકા, શુભ વીર સનેહી. ૧

શ્રી પદ્મવિજયજી કૃત સ્તુતિ.

સંભવ સુખદાતા, જેહ જગમાં વિખ્યાતા;
ષટજીવોના ત્રાતા, આપતા સુખશાતા;

૧. પાસાની રમતમાં.

માતાને ભ્રાતા કેવલજ્ઞાન જ્ઞાતા;
દુઃખ દોહગ ત્રાતા, જાસ નામે પલાતા. ૧

શ્રી અભિનંદન સ્વામી.

શ્રી વીરવિજયજી કૃત સ્તુતિ.

અભિનંદન ગુણ માલિકા, ગાવંતી અમરાલિકા;
કુમતકી પરજાલીકા, શિવ વહુ વરમાલિકા,
લગે ધ્યાનકી તાલિકા, આગમની પરનાલિકા;
ઇશ્વિરી સુર બાલિકા, વીર નમે નિત્ય કાલિકા. ૧

શ્રી પદ્મવિજયજી કૃત સ્તુતિ.

સંવર સુત સાચો, જાસ સ્યાદ્વાદ વાચો;
થયો હીરો જાચો, મોહને દેઇ તમાચો;
પ્રભુ ગુણ ગણ માચો એહને ધ્યાન રાચો;
જિન પદ સુખ સાચો, ભવ્ય પ્રાણી નિકાચો. ૧

શ્રી સુમતિનાથ સ્વામી.

શ્રી વીરવિજયજી કૃત સ્તુતિ.

સુમતિ સ્વર્ગ દિયે અસુમંતને;[1]
મમત મોહ નહીં ભગવંતને;
પ્રગટ જ્ઞાન વરી શિવ બાલિકા,
તુંબરૂ વીર નમે મહાકાલિકા. ૧

---

૧. પ્રાણીને.

શ્રી પદ્મવિજયજી કૃત સ્તુતિ.

સુમતિ સુમતિ દાઈ, મંગલા જાસ માઈ,
મેરૂ ને રાઈ, ઓર એહમેં તુલાઈ;
વશ કીધાં ઘાઇ, કેવલજ્ઞાન પાઇ;
નહિ ઉણીમ કાંઇ, સેવીએ એ સદાઇ. ૧

શ્રી પદ્મપ્રભ સ્વામી.

શ્રી વીરવિજયજી કૃત સ્તુતિ.

પદ્મપ્રભુહૃત છદ્માવસ્થા,
શિવસદ્મ સિદ્ધા અરૂપસ્થા;
નાણને દંસણ દોય વિલાસી,
વીર કુસુમ શ્યામા જિનપાસી. ૧

શ્રી પદ્મવિજયજી કૃત સ્તુતિ.

અઢીશેં ધનુષ કાયા, ત્યકત મદ મોહ માયા;
સુસીમા જસ માયા, શુકલ જે ધ્યાન ધ્યાયા;
કેવલ વર પાયા, ચામરાદિ ધરાયા;
સેવે સુરરાયા મોક્ષ નગરે સધાયા. ૧

શ્રી સુપાર્શ્વનાથ સ્વામી.

શ્રી વીરવિજયજી કૃત સ્તુતિ.

અષ્ટ મહા પડિહારશું એ, શોભે સ્વામી સુપાસ તો;
મહા ભાગ્ય અરિહા પ્રભુ એ, સુર નર જેહના દાસ તો;

ગુણ અતિશય વરણુવ્યા એ આગમ ગ્રંથ મોઝાર તો;
માતંગ શાંતા સૂર સુરિએ, વીરવિઘન અપહાર તો. ૧

શ્રી પદ્મવિજયજી કૃત સ્તુતિ.

સુપાસ જિન વાણી, સાંભળે જેહ પ્રાણી;
હ્રદયે પહેચાણી, તે તર્યા ભવ્ય પ્રાણી;
પાંત્રીશ ગુણ ખાણી, સૂત્રમાં જે ગુંથાણી;
ષટ દ્રવ્યશું જાણી, કર્મ પીલે જ્યું ઘાણી. ૧

શ્રી ચંદ્રપ્રભુ સ્વામી.

શ્રી વીરવિજયજી કૃત સ્તુતિ.

ચંદ્રપ્રભુ મુખ ચંદ્રમા, સખિ જોવા જઇએ;
દ્રવ્ય ભાવ પ્રભુ દરસણે, નિર્મલતા થઇએ;
વાણી સુધારસ વેલડી, સુણીએ તતખેવ;
ભજે ભદંત ભૃકુટિકા, વીરવિજય તે દેવ. ૧

પદ્મવિજયજી કૃત સ્તુતિ.

સેવે સુર વૃંદા, જાસ ચરણારવિંદા;
અઠ્ઠમ જિણચંદા, ચંદ વરણે સોહંદા;
મહસેન નૃપ નંદા, કાપતા દુઃખ દંદા;
લંછન મિષ ચંદા, પાય માનુ સેવંદા. ૧

શ્રી સુવિધિનાથ સ્વામી.

શ્રી વીરવિજયજી કૃત સ્તુતિ.

સુવિધિ સેવા કરતા દેવા, તજી વિષય વાસના;
શિવ સુખ દાતા, જ્ઞાતા ત્રાતા હરે દુઃખ દાસના;
નય ગમ ભંગે, રંગે ચંગે, વાણી ભવ હારિકા;
અમર અજિતા, મોહાતીતા, વીરંચ સુતારિકા. ૧

શ્રી પદ્મવિજયજી કૃત સ્તુતિ.

નરદેવ[1] ભાવ દેવો,[2] જેહની સારે સેવો;
જેહ દેવાધિદેવો, સાર જગમાં જ્યું મેવો;
જોતાં જગ એહવો, દેવ દીઠો ન તેહવો;
સુવિધિ જિન જેહવો, મોક્ષ દે તતખેવો. ૧

શ્રી શીતલનાથ સ્વામી.

શ્રી વીરવિજયજી કૃત સ્તુતિ.

શીતલ પ્રભુ દર્શન, શીતલ અંગ ઉવંગે;
કલ્યાણક પાંચે, પ્રાણી ગણુ સુખ સંગે;
તવ વચન સુણુંતાં, શીતળ કિમ નહિ લોકા;
શુભ વીર તે બ્રહ્મા, શાસન દેવી અશોકા. ૧

શ્રી પદ્મવિજયજી કૃત સ્તવન.

શીતલ જિન સ્વામી, પુન્યથી સેવ પામી;
પ્રભુ આતમરામી, સર્વ પરભાવ વામી;

---

૧ નરપતિ—રાજા—મહારાજા. ૨ ચાર નિકાયના દેવ.

જે શિવગતિ ગામી, શાશ્વતાનંદ ધામી;
ભવી શિવસુખ કામી, પ્રણમીએ શીર્ષ નામી. ૧

શ્રી શ્રેયાંસનાથ સ્વામી.

શ્રી વીરવિજયજી કૃત સ્તુતિ.

શ્રી શ્રેયાંસ સુહંકર પામી, ઈચ્છે અવર કુણ દેવાજી;
કનકતરૂ[1] સેવે કુણ પ્રભુને, છંડી સુરતરૂ[2] સેવાજી;
પૂર્વાપર અવિરોધીસ્યાત્પદ, વાણીસુધારસવેલીજી;
માનવી મણુએસરસુપસાયે, વીર હૃદયમાં ફેલીજી. ૧

શ્રી પદ્મવિજયજી કૃત સ્તુતિ.

વિષ્ણુ[3] જસ માત, જેહના વિષ્ણુ તાત;
પ્રભુના અવદાત, તીન ભુવને વિખ્યાત;
સુરપતિ સંઘાત, જાસ નિકટે આયાત;
કરી કર્મનો ઘાત, પામીઆ મોક્ષ શાત.[4] ૧

શ્રી વાસુપૂજ્યસ્વામી.

શ્રીવીરવિજયજી કૃત સ્તુતિ.

વિમલ ગુણ આગારં, વાસુપૂજ્ય સફારં,
નિહત વિષય વિકારં, પ્રાપ્ત કૈવલ્ય સારં;
વચન રસ ઉદારં, મુકિત તત્વ વિચારં.
વીર વિઘન નિવારં, સ્તૌમિ ચંડી કુમારં. ૧

---

૧ ધતુરો. ૨ કલ્પવૃક્ષ. ૩ વિષ્ણુ દેવી માતા. ૪ સુખ.

શ્રી પદ્મવિજયજી કૃત સ્તુતિ.

વિશ્વના ઉપગારી, ધર્મના આદિકારી,
ધર્મના દાતારી, કામ ક્રોધાદિ વારી;
તાર્યા નર નારી, દુઃખ દોહગ હારી.
વાસુપૂજ્ય નિહારી, જાઉં હું નિત્ય વારી. ૧

શ્રી વિમળનાથ સ્વામી.

શ્રી વીરવિજયજી કૃત સ્તુતિ.

વિમલનાથ વિમલ ગુણ વર્યા,
જિન પદ ભોગી ભવ નિસ્તર્યા;
વાણી પ્રાંત્રીશ ગુણ લક્ષણી,
છમ્મુહ સુર પ્રવરા જક્ષણી, ૧

શ્રી પદ્મવિજયજી કૃત સ્તુતિ.

વિમલ જિન જુહારો, પાપ સંતાપ વારો;
શ્યામાંબ[1] મલ્હારો,[2] વિશ્વ કીર્તિ વિફારો;
યોજન વિસ્તારો, જાસ વાણી પ્રસારો;
ગુણગણ આધારો, પુન્યના એ પ્રકારો. ૧

શ્રી અનંતનાથ સ્વામી.

શ્રી વીરવિજયજી કૃત સ્તુતિ.

જ્ઞાનાદિકા ગુણવરા નિવસંત્યનંતે,
વજ્રી સુપર્વમહિતો જિનપાદપદ્મે;

---

૧. શ્યામ માતાના. ૨. પુત્ર.

ગ્રંથાર્ણવે મતિવરા પ્રણુતિસ્મ ભકત્યા,
પાતાલચાંકુશી સુરી શુભ વીર દક્ષા. ૧

શ્રી પદ્મવિજયજી કૃત સ્તુતિ.

અનંત અનંત નાણી, જાસ મહિમા ગવાણી,
સુરનર તિર પ્રાણી, સાંભળે જાસ વાણી;
એક વચન સમજાણી જેહ સ્યાદ્વાદ જાણી;
તર્યા તે ગુણુ ખાણી, પામિયા સિદ્ધિ રાણી. ૧

શ્રી ધર્મનાથ સ્વામી.

શ્રી વીરવિજયજી કૃત સ્તુતિ.

સખિ ધર્મ જિનેસર પૂજીએ, જિન પૂજે મોહને ધ્રુજીએ;
પ્રભુ વચણુ સુધારસ પીજીએ, કિન્નર કંદર્પ રીઝીએ. ૧

શ્રી પદ્મવિજયજીકૃત સ્તુતિ.

ધરમ ધરમ ધોરી, કર્મના પાસ તોરી,
કેવલશ્રી જોરી, જેહ ચોરે ન ચોરી;
દર્શની મદ છોરી, જાય ભાગ્યા સટોરી,
નમે સુરનર કોરી,* તે વરે સિદ્ધિ ગોરી. ૧

શ્રી શાંતિનાથ સ્વામી.

શ્રી વીરવિજયજી કૃત સ્તુતિ.

શાંતિ સુહંકર સાહિબો, સંજમ અવધારે,
સુમિત્રને ઘેર પારણું, ભવ પાર ઉતારે;

* ક્રોડો ગમે.

વિચરંતા અવની તલે, તપ ઉગ્ર વિહારે,
જ્ઞાન ધ્યાન એક તાનથી, તિર્યંચને તારે. ૧
પાસ વીર વાસુપૂજ્યને, નેમ મલ્લી કુમારી,
રાજ્ય વિહુણા એ થયા, આપે વ્રતધારી;
શાંતિનાથ પ્રમુખા સવિ, લહી રાજ્ય નિવારી,
મલ્લી નેમ પરણ્યા નહીં, બીજા ઘરબારી. ૨
કનક કમલ પગલાં ઠાવે, જગ શાંતિ કરિજે,
રયણ સિંહાસન બેસીને, ભલી દેશના દીજે;
યોગાવંચક પ્રાણિયા, ફલ લેતાં રીઝે,
પુષ્કરાવર્ત્તનાં મેઘમાં, મગસેલ ન ભીંજે. ૩
ક્રોડ વદન શુકરારૂઢો,[૧] શ્યામરૂપે ચાર,
હાથ બીજોરૂં કમલ છે, દક્ષિણ કર સાર;
જક્ષ ગરૂડવામ પાણીએ, નિકુલાક્ષ વખાણે,
નિર્વાણીની વાત તો, કવિ વીર તે જાણે. ૪

પદ્મવિજયજી કૃત સ્તુતિ.

વંદો જિન શાંતિ, જાસ સોવન કાંતિ,
ટાલે ભવ ભ્રાંતિ, મોહ મિથ્યાત્વ શાંતિ;
દ્રવ્ય ભાવ અરિ પાંતિ,[૨] તાસ કરતા નિકાંતિ;[૩]
ધરતા મન ખાંતિ, શોક સંતાપ વાંતિ. ૧

---

૧ શૂકર (ભુંડ ઉપર ચઢેલો.) ૨ શ્રેણી ૩ વિનાશ

હોય જિનવર નીલા, હોય ધોલા સુશીલા,
 હોય રક્ત રંગીલા, કાઢતા કર્મ કીલા;
ન કરે કોઇ હીલા, હોય શામા સલીલા,
 સોલ સ્વામીજી પીલા, આપજો મોક્ષ લીલા. ૨
જિનવરની વાણી મોહવલ્લી કૃપાણી,[૧]
 સૂત્રે દેવાણી, સાધુને યોગ્ય જાણી;
અર્થે ગુંથાણી, દેવ મનુષ્ય પ્રાણી,
 પ્રણમો હિત આણી, મોક્ષની એ નિશાની. ૩
વાગેશ્વરી દેવી, હર્ષે હિયડે ધરેવી.
 જિનવર પય સેવી, સાર શ્રદ્ધા વરેવી;
જે નિત્ય સમરેવી, દુઃખ તેહનાં હરેવી,
 પદ્મવિજય કહેવી, ભવ્ય સંતાપ ખેવી. ૪

શ્રી કુંથુનાથ સ્વામી.

શ્રી વીરવિજયજી કૃત સ્તુતિ.

વશી કુંથુવ્રતી તિલકો જગતિ;
 મહિમા મહતી નત ઈંદ્રિતતિ,[૨]
પ્રથિતાગમ જ્ઞાન ગુણા વિમલા.
 શુભ વીર મતા ગાંધર્વ બલા. ૧

શ્રી પદ્મવિજયજી કૃત સ્તુતિ.

---

૧ તલવાર ૨ શ્રેણી.

કુંથુજિન નાથ, જે કરે છે સનાથ,
તારે ભવ પાથ, જે ગ્રહી ભવ્ય હાથ;
એહનો તજે સાથ, બાવલે દિયે બાથ,
તારે સુરનર સાથ, જે સુણે એક ગાથ. ૧

શ્રી અરનાથ સ્વામી.

શ્રી વીરવિજયજી કૃત સ્તુતિ.

અરવિભુ રવિ ભૂતળ ધોતકં,
સુમનસા મન સાચિંતપત્કજે;
જિનગિરા નગિશા પરતારિણી,
પ્રણુત યક્ષપતિ વીર ધારણી. ૧

શ્રી પદ્મવિજયજી કૃત સ્તુતિ.

અર જિનવર રાયા, જેહની દેવી માયા;
સુદર્શન નૃપ તાયા, જાસ સુવર્ણ કાયા;
નંદાવર્ત પાયા, દેશના શુદ્ધ દાયા;
સમવસરણ વિરચાયા ઇંદ્ર ઇંદ્રાણી ગાયા. ૧

શ્રી મલ્લિનાથ સ્વામી.

શ્રી વીરવિજયજી કૃત સ્તુતિ.

મલ્લિનાથ મુખચંદ નિહાલું,
અરિહા પ્રણમી પાતીક ટાલું;
જ્ઞાનાનંદ વિમળપુર શહેર,
ધરણ પ્રિયા શુભવીર કુબેર. ૧

શ્રી પદ્મવિજયજી કૃત સ્તુતિ.

મલ્લિજિન નમીએ પૂર્વલાં પાપ ગમીએ;
ઇંદ્રિય ગણુ દમીએ, આણુ જિનની ન ક્રમીએ;
ભવમાં નવી ભમીએ, સર્વ પરભાવ વમીએ;
નિજ ગુણમાં રમીએ, કર્મ મલ સર્વ ધમીએ. ૧

શ્રી મુનિસુવ્રત સ્વામી.

શ્રી વીરવિજયજી કૃત

સુવ્રત સ્વામી, આતમરામી, પૂજો ભવિ મન રૂલી;
જિન ગુણથુણિએ, પાતિક હણિયે, ભાવસ્તવ સાંકલી;
વચને રહિયે, જૂઠ ન કહિયે, ટલે ફૂલ વંચકો;
વીરજિણુપાસી નરદત્તા, વરૂણ જિનાર્ચકો. ૧

શ્રી પદ્મવિજયજી કૃત સ્તુતિ.

મુનિસુવ્રત નામે, જે ભવિ ચિત્ત કામે;
સવિ સંપત્તિ પામે, સ્વર્ગના સુખ જામે;
દુર્ગતિ દુઃખ વામે, નવિ પડે મોહ ભામે;
સવિ કર્મ વિરામે, જઇ વસે સિદ્ધિ ધામે. ૧

શ્રી નમિનાથ જિન સ્તવન.

શ્રી વીરવિજયજી કૃત સ્તુતિ.

શ્રી નમિનાથ સુહામણા એ, તીર્થપતિ સુલતાન તો;
વિશ્વંભર અરિહા પ્રભુ એ, વીતરાગ ભગવાન તો;

રત્નત્રયી જસ ઉજલી એ, ભાષે ષટ્ દ્રવ્ય જ્ઞાન તો;
ભ્રકુટિ સુર ગંધારિકા એ, વીર હૃદય બહુ માન તો. ૧

શ્રી પદ્મવિજયજી કૃત સ્તુતિ.

નમીએ નમિ નેહ, પુન્ય થાયે જ્યું દેહ;
અઘસમુદય જેહ તે રહે નાંહી રેહ;
લહે કેવલ તેહ, સેવના કાર્ય એહ;
લહે શિવપુર ગેહ, કર્મનો આણી છેહ. ૧

શ્રી નેમિનાથ સ્વામી.

શ્રી વીર વિજયજી કૃત સ્તુતિ.

દુરિતભયનિવારં; મોહવિધ્વંસકારં;
ગુણવંતમવિકારં, પ્રાપ્તસિદ્ધિમુદારં;
જિનવર જયકારં, કર્મસંકલેશહારં,
ભવજલનિધિતારં નૌમિ નેમિકુમારં. ૧
અડ જિનવર માતા સિદ્ધિ સાધે પ્રયાતા;
અડ જિનવર માતા, સ્વર્ગ ત્રીજે વિખ્યાતા;
અડ જિનવર માતા, પ્રાપ્ત મહેંદ્ર સ્યાતા;
ભવભય જિન ત્રાતા, સંતને સિદ્ધિ દાતા. ૨
ઋષભ જનક જાવે, નાગ[1] સ્વભાવ પાવે;
ઈશાન સગ કહાવે, શેષ કાંતા સ્વભાવે;

---

૧ નાગકુમારમાં.

પદ્માસન સુહાવે, નેમ આદ્યંત પાવે;
શેષ કાઉસ્સગ્ગ ભાવે, સિદ્ધિ સૂત્રે પઠાવે. ૩
વાહન પુરૂષ જાણી, કૃષ્ણ વર્ણે પ્રમાણી;
ગોમેધ ને ષટ્ પાણી સિંહ બેઠી વરાણી;
તનુ કનક સમાણી, અંબિકા ચાર પાણી;
નેમ ભકિત ભરાણી, વીરવિજયે વખાણી. ૪

શ્રી પદ્મવિજયજી કૃત સ્તુતિ.

રાજુલ વર નારી, રૂપથી રતિ હારી;
તેહના પરિહારિ, બાલથી બ્રહ્મચારી;
પશુઆં ઉગારી, હુઆ ચારિત્ર ધારી;
કેવલ શ્રી સારી, પામિયા ઘાતિ વારી. ૧
ત્રણ જ્ઞાન સંજુતા, માતની કુખે હુંતા;
જનમે પુરહુંતા[1] આવી સેવા કરંતા;
અનુક્રમે વ્રત કરંતા, પંચ સમિતિ ધરંતા;
મહિયલ વિચરંતા, કેવલ શ્રી વરંતા. ૨
સવિ સુરવર આવે, ભાવના ચિત્ત લાવે;
ત્રિગડું સોહાવે, દેવછંદો બનાવે;
સિંહાસન ઠાવે, સ્વામીના ગુણ ગાવે;
તિહાં જિનવર આવે તત્ત્વ વાણી સુણાવે. ૩
શાસનસુરી સારી, અંબીકા નામ ધારી;
જે સમકિતિ નરનારી, પાપ સંતાપ વારી;

---

૧ ઇંદ્રો.

પ્રભુ સેવાકારી જાપ જપિયે સવારી,
સંઘ દુરિત નિવારી, પદ્મને જેહ પ્યારી. ૪

શ્રી પાર્શ્વનાથ સ્વામી.

શ્રી વીરવિજયજી કૃત સ્તુતિ.

પાસજિણંદા વામાનંદા જબ ગરભે ફલી,
સુપનાદેખે અર્થ વિશેષે કહે મઘવા[1] મલી;
જિનવર જાયા સુર હુલરાયા હુઆ રમણી પ્રિયે,
નેમી રાજી[2] ચિત્ત વિરાજીવિલોકિત વ્રત લીયે. ૧

વીર એકાકી ચાર હજારે દીક્ષા ધુર જિનપતિ,
પાસ ને મલ્લિ ત્રયશત સાથે બીજા સહસે વ્રતિ;
ષટશત સાથે સંજમ ધરતા વાસુપૂજ્ય જગધણી,
અનોપમ લીલા જ્ઞાનરસીલા દેજો મુજને ઘણી. ૨

જિન મુખ દીઠી વાણી મીઠી સુરતરૂ વેલડી,
દ્રાક્ષ વિહાસે ગઈ વનવાસે પીલે રસ શેલડી;
સાકર સેંતિ તરણા લેતી મુખે પશુ ચાવતી,
અમૃત મીઠું સ્વર્ગે દીઠું સુરવધુ ગાવતી. ૩

ગજ મુખ દક્ષો વામન જક્ષો મસ્તકે ફણાવલી,
ચ્યાર તે બાંહી કચ્છપવાહી[3] કાયાજસ શામલી;

---

૧. ઈંદ્ર. ૨. નેમિનાથ રાજેમતીનાં ચિત્ર. ૩. કાચબો.

ચૌકરપ્રૌઢા નાગારૂઢા દેવી પદ્માવતી,
સોવનકાંતિ પ્રભુ ગુણુ ગાતિ વીર ઘેર આવતી. ૪

શ્રી પદ્મવિજયજી કૃત સ્તુતિ.

શ્રીપાસ જિણુંદા, મુખ પુનમ ચંદા,
પદ યુગ અરવિંદા, સેવે ચોસઠ ઈંદા;
લંછન નાગિંદા, જાસ પાયે સોહંદા,
સેવે ગુણી વૃંદા, જેહથી સુખ કંદા. ૧

જનમથી વર ચાર, કર્મ નાસે ઇગ્યાર,
ઓગણીશ નિરધાર, દેવ કીધા ઉદાર;
સવિ ચોત્રીશ ધાર, પુન્યના એ પ્રકાર,
નમિયે નરનાર, જેમ સંસાર પાર. ૨

એકાદશ અંગા, તિમ બારે ઉવંગા,
ષટ્ છેદ સુચંગા, મુલચારે સુરંગા;
દસ પયન્ના સુસંગા, સાંભળો થઇ એકંગા,
અનુયોગ બહુ ભંગા, નંદી સૂત્ર પ્રસંગા. ૩

પાસે યક્ષ પાસો, નિત્ય કરતો નિવાસો,
અડતાલીશ જાસો, સહસ પરિવાર ખાસો;
સહુએ પ્રભુ દાસો, માંગતા મોક્ષ વાસો,
કહે પદ્મ નિકાસો,[1] વિઘ્નનાં વૃંદ પાસો. ૪

---

૧. દૂર ટાળો.

શ્રી મહાવીર સ્વામી.

શ્રી વીર વિજયજી કૃત સ્તુતિ.

વીર જગપતિ જન્મ થાવે, નંદન નિશ્ચિત શિખર રહાવે,
આઠ કુમારી ગાવે;
અડ ગજદંતા હેઠે વસાવે, રૂચક ગિરિથી છત્રીસ જાવે,
દ્વીપ રૂચક ચઉ ભાવે;
છપ્પન દિક્ કુમરી હુલરાવે, સુતી કરમ કરી નિજ ઘર પાવે,
શક્ર સુઘોષા વજાવે;
સિંહનાદ કરી જયોતિષી આવે, ભવણ વ્યંતર શંખ પડહે
મિલાવે, સુરગિરિ જન્મ મલ્હાવે. ૧

ઋષભ તેર શશિ સાત કહીજે, શાંતિનાથ ભવ બાર સુણીજે,
મુનિસુવ્રત નવ કીજે;
નવ નેમીશ્વર નમન કરીજે, પાસ પ્રભુના દશ સમરીજે,
વીર સત્તાવીશ લીજે;
અજિતાદિક જિન શેષ રહીજે, ત્રણ ત્રણ ભવ સઘળે ઠવીજે,
ભવ સમકિતથી ગણીજે;
જિન નામ બંધ નિકાચિત કીજે, ત્રીજે ભવ તપ ખંતિ ધરીજે,
જિનપદ ઉદયે સીજે. ૨

આચાર આદે અંગ અગ્યાર, ઉવવાઇ આદે ઉપાંગ તે બાર,
દશ પયન્ના સાર;
છ છેદસૂત્ર વિચિત્ર પ્રકાર, ઉપગારી મૂલસૂત્ર તે ચાર,
નંદી અનુયોગદ્વાર;

એ પીસ્તાલીશ આગમ સાર, સુણતાં લહે તત્વ ઉદાર,
વસ્તુ સ્વભાવ વિચાર;
વિષય ભુજંગીનિ[1] વિષ અપહાર, એ સમો મંત્ર ન કો સંસાર;
વીર શાસન જયકાર. ૩
નકુલ બીજોરૂં દોય કર ઝાલી, માતંગ સુર શામ કાંતિ તેજાલી,
વાહન ગજ શુંઢાલી;
સિંહ ઉપર બેઠી રઢિયાળી, સિદ્ધાયિકા દેવી લટકાલી,
હસ્તિભા ચ્યાર ભુજાલી;
પુસ્તક અભયા જિમણે ઝાલી, માતુલિંગ ને વીણા રસાલી,
વામભુજા નહિ ખાલી;
શુભ ગુરૂ ગુણ પ્રભુ ધ્યાન ઘટાલી, અનુભવ નેહશું દેતી તાલી,
વીર વચન ટંકશાલી. ૪

શ્રી પદ્મવિજયજી કૃત સ્તુતિ.

મહાવીર જિણંદા, રાય સિદ્ધાર્થ નંદા,
લંછન મૃગઈંદા, જાસ પાયે સોહંદા;
સુર નરવર ઇંદા, નિત્ય સેવા કરંદા,
ટાલે ભવ ફંદા, સુખ આપે અમંદા. ૧
અડ જિનવર માતા, મોક્ષમાં સુખ શાતા.
અડ જિનની ખ્યાતા, સ્વર્ગ ત્રીજે આખ્યાતા;

---

૧. વિષયરૂપી નાગિણી.

અડજિનપ[1] જનેતા, નાક[2] માહેંદ્ર યાતા,
સવિ જિનવર નેતા, શાશ્વતા સુખદાતા. ૨
મલ્લિ નેમિ પાસ, આદિ અઠ્ઠમ ખાસ.
કરી એક ઉપવાસ, વાસુપૂજ્ય સુવાસ;
શેષ છઠ્ઠ સુવિલાસ, કેવલજ્ઞાન જાસ,
કરે વાણી પ્રકાશ, જેમ અજ્ઞાન નાશ. ૩
જિનવર જગદીશ, જાસ મહોટી જગીશ,
નહિં રાગને રીસ, નામિયે તાસ શિશ;
માતંગ સુર ઇશ, સેવતો રાત દીશ,
ગુરૂ ઉત્તમ અધિશ પદ્મ ભાખે સુશિશ. ૪

શ્રી વીરવિજયજી કૃત સ્તુતિ.

ઋષભાનન ચંદ્રાનન જાણો, વારિષેણ શાશ્વત વર્ધમાનો;
પૂરવ પશ્ચિમ ઉત્તર ઠાણો દક્ષિણ પડિમા ભાગ પ્રમાણો. ૧
ઉર્ધ્વલોકે જિન બિંબ ઘણેરાં, ભવનપતિમાં ઘર દહેરાં;
વ્યંતર જ્યોતિષિ ત્રીછે અનેરાં, ચારે શાશ્વત નામ ભલેરાં. ૨
ભરતાદિક જે ક્ષેત્રે સુહાવે કાળ ત્રિકે જે અરિહા આવે;
ચાર નામ એ નિશ્ચય થાવે, અંગ ઉવંગ વાત જણાવે, ૩
પંચકલ્યાણકે હર્ષ અધુરે, નંદિશ્વર દ્વીપે જઈ પૂરે;
હર્ષમહોત્સવ કરત અઠ્ઠાઇ, દેવ દેવી શુભ વીર વધાઇ. ૪

---

૧ આઠ જિનેશ્વર. ૨ સ્વર્ગ.

શ્રી પદ્મવિજયજી કૃત સ્તુતિ.

ઋષભ ચંદ્રાનન વંદન કીજે, વારિષેણ દુઃખ વારેજી,
  વર્ધમાન જિનવર વલી પ્રણમું, શાશ્વત નામ એ ચારેજી;
ભરતાદિક ક્ષેત્રે મલી હોવે, ચાર નામ ચિત્ત ધારેજી,
  તિણે ચારે એ શાશ્વત જિનવર, નમિયે નિત્ય સવારેજી. ૧
ઉર્ધ્વ અધો તિર્ચ્છા લોકે થઇ, કોડી પન્નરશેં જાણોજી,
  ઉપર કોડિ બેંતાલીશ પ્રણમો, અડવન લખ મન આણો જી;
છત્રિશસહસ એંશી તે ઉપરે, બિંબ તણો પરિમાણોજી,
  અસંખ્યાત વ્યંતર જ્યોતિષીમાં, પ્રણમું તે સુવિહાણોજી ૨
રાયપસેણી જીવાભિગમે, ભગવતી સૂત્રે ભાખીજી,
  જંબુદ્વીપ પન્નતિ ઠાણાંગે વિવરીને ઘણું દાખીજી;
વલિય અશાશ્વતી જ્ઞાતા કલ્પમાં, વ્યવહાર પ્રમુખે આખીજી,
  તે જિનપ્રતિમા લોપે પાપી, જિહાં બહુ સૂત્ર છે સાખીજી. ૩
એ જિનપૂજાથી આરાધક, ઇશાન ઇંદ્ર કહાયાજી,
  તિમ સૂરિયાભ પ્રમુખ બહુ સુરવર, દેવી તણા સમુદાયાજી;
નંદીસર અઠ્ઠાઇ મહોત્સવ, કરે અતિ હર્ષ ભરાયાજી,
  જિન ઉત્તમ કલ્યાણક દિવસે, પદ્મવિજય નમે પાયાજી. ૪

છૂટક સ્તુતિઓ.

સ્નાતસ્યાપ્રતિમસ્ય મેરૂશિખરે, શચ્યા વિભોઃ શૈશવે,
રૂપાલોકનવિસ્મયાહૃતરસ,-ભ્રાંત્યા ભ્રમચ્ચક્ષુષા;
ઉન્મૃષ્ટં નયન પ્રભાધવલિતં, ક્ષીરોદકાશંકયા,
વક્ત્રં યસ્ય પુનઃ પુનઃ સ જયતિ, શ્રી વર્ધમાનો જિનઃ. ૧

વિશાલલોચનદલં, પ્રોદ્યદ્દંતાંશુકેસરં,
પ્રાતર્વીરજિનેંદ્રસ્ય, મુખપદ્મં પુનાતુ વઃ. ૨
ચંદ્રપ્રભપ્રભોશ્ચંદ્ર,—મરીચિનિચયોજ્વલા,
મૂર્તિમૂર્તસિતધ્યાન, નિર્મિતેવ શ્રિયેઽસ્તુવઃ, ૩
કરામલકવદ્વિશ્વં, કલયન્ કેવલશ્રિયા,
અચિંત્યમહાત્મ્યનિધિઃ, સુવિધિર્બોધયેઽસ્તુવઃ. ૪
કમઠે ધરણેંદ્રે ચ, સ્વોચિતં કર્મ કુર્વતી,
પ્રભુસ્તુલ્યમનોવૃત્તિઃ, પાર્શ્વનાથઃશ્રિયેઽસ્તુ વઃ ૫
શ્રીમતે વીરનાથાય, સનાથાયાદ્ભૂતશ્રિયા;
મહાનંદસરોરાજ, મરાલાયાર્હતે નમઃ ૬
વીરઃ સર્વસુરાસુરેંદ્રમહિતો, વીરં બુધાઃ સંશ્રિતાઃ,
વીરેણાભિહતઃસ્વકર્મનિચયો, વીરાય નિત્યં નમઃ;
વીરાત્તીર્થમિદં પ્રવૃત્તમતુલં વીરસ્ય ઘોરં તપો,
વીરે શ્રીધૃતિકીર્તિકાંતિનિચયઃ, શ્રી વીર ભદ્રં દિશ. ૭
તુભ્યંનમસ્ત્રિભુવનાર્તિહરાયનાથ,
તુભ્યં નમઃક્ષિતિતલામલભૂષણાય;
તુભ્યં નમસ્ત્રિજગતઃપરમેશ્વરાય,
તુભ્યં નમો જિન ! ભવોદધિશોષણાય. ૮
મોક્ષ માર્ગસ્યનેતારં, ભેત્તારં કર્મભૂભૃતામ્,
જ્ઞાતારં વિશ્વતત્ત્વાનાં, વંદે તદ્ગુણ લબ્ધયે. ૯
દેવાગમનભોયાનચામરાદિવિભૂતયઃ,
માયાવિષ્વપિ દૃશ્યન્તે નાતસ્ત્વમસિ નો મહાન્. ૧૦
પ્રશમરસનિમગ્નં દૃષ્ટિયુગ્મં પ્રસન્નમ્,
વદનકમલમંકઃ કામિનીસંગશૂન્યઃ;
કરયુગમપિ યત્તે શસ્ત્રસંબંધવંધ્યં,

તદસિ જગતિ દેવો વીતરાગસ્ત્વમેવ. ૧૧

સરસશાંતિસુધારસસાગરં,
શુચિતરં ગુણરત્નમહાકરં;
ભવિકપંકજબોધિદિવાકરં,
પ્રતિદિનં પ્રણમામિ જિનેશ્વરં. ૧૨

સકલ કુશલવલ્લિ: પુષ્કરાવર્તમેઘો,
દુરિતતિમિરભાનુ: કલ્પવૃક્ષોપમાન:;
ભવજલનિધિપોત: સર્વસંપત્તિહેતુ:,
સભવતુ સતતં વ: શ્રેયસે પાર્શ્વનાથ:. ૧૩

સાયંકાળ વંદન.

મહાદેવ્યા:કુક્ષિરત્નં શબ્દજિતરવાત્મજમ્;
રાજચંદ્રમહં વંદે તત્ત્વલોચનદાયકમ્. ૧

જય ગુરુદેવ! સહજાત્મસ્વરુપ પરમગુરુ શુદ્ધ ચૈતન્ય સ્વામિ.

ૐકારં બિન્દુ સંયુક્તં નિત્યં ધ્યાયન્તિ યોગિન:;
કામદં મોક્ષદં ચૈવ ૐકારાય નમો નમ:. ૨

મંગલમય મંગલકરણ વીતરાગ વિજ્ઞાન,
નમો તાહી જાતે ભયે અરિહંતાદિ મહાન. ૩

વિશ્વભાવ વ્યાપિ તદપિ એક વિમલ ચિદ્રૂપ;
જ્ઞાનાનંદ મહેશ્વરા જયવંતા જિન ભૂપ. ૪

મહત્તત્ત્વ મહનીય મહ: મહાધામ ગુણધામ,
ચિદાનંદ પરમાત્મા વંદો રમતારામ. ૫

તીન ભુવન ચૂડા રતન સમ શ્રી જિનકે પાય;
નમત પાઇએ આપ પદ સબ વિધિ બંધ નશાય. ૬

દર્શનં દેવદેવસ્ય દર્શનં પાપનાશનમ્,
દર્શનં સ્વર્ગસોપાનં દર્શનં મોક્ષ સાધનમ્. ૭
દર્શનાદ્ દુરિતધ્વંસિ વંદનાદ્ વાંછિતપ્રદઃ,
પૂજનાત્ પૂરક શ્રીણાં જિનઃ સાક્ષાત્ સુરદ્રુમઃ. ૮
પ્રભુ દર્શન સુખ સંપદા પ્રભુ દર્શન નવનિધિ,
પ્રભુ દર્શનસેં પામિયે સકલ મનોરથ સિદ્ધિ. ૯
બ્રહ્માનંદં પરમસુખદં કેવલં જ્ઞાનમૂર્તિમ્,
દ્વન્દ્વાતીતં ગગનસદૃશં તત્ત્વમસ્યાદિ લક્ષ્યમ્;
એકં નિત્યં વિમલમચલં સર્વદા સાક્ષીભૂતમ્,
ભાવાતીતં ત્રિગુણરહિતં સદ્ગુરું તં નમામિ. ૧૦
આનન્દમાનન્દકરં પ્રસન્નં જ્ઞાનસ્વરૂપં નિજબોધરુપમ્:
યોગીન્દ્રમીડ્યં ભવરોગવૈદ્યં શ્રીમદ્ ગુરું નિત્યમહં નમામિ. ૧૧
શ્રીમદ્ પરબ્રહ્મગુરું વદામિ શ્રીમદ્પરબ્રહ્મગુરું નમામિ,
શ્રીમદ્ પરબ્રહ્મગુરું ભજામિ શ્રીમદ્ પરબ્રહ્મગુરું સ્મરામિ. ૧૨
ગુરુર્બ્રહ્મા ગુરુર્વિષ્ણુર્ગુરુર્દેવો મહેશ્વરઃ,
ગુરુઃ સાક્ષાત્ પરબ્રહ્મ તસ્મૈ શ્રી ગુરવે નમઃ ૧૩
ધ્યાનમૂલં ગુરુમૂર્તિઃ પૂજામૂલં ગુરુપદમ્,
મંત્રમૂલં ગુરુવાકયં મોક્ષમૂલં ગુરુકૃપા. ૧૪
અખંડમંડલાકારં વ્યાપ્તં યેન ચરાચરમ્,
તત્પદં દર્શિતં યેન તસ્મૈ શ્રી ગુરવે નમઃ. ૧૫
અજ્ઞાનતિમિરાન્ધાનાં જ્ઞાનાંજનશલાકયા,
ચક્ષુરુન્મિલિતં યેન તસ્મૈ શ્રી ગુરવે નમઃ ૧૬
ધ્યાનધૂપં મનઃપુષ્પં પંચેન્દ્રિય હુતાશનમ્,

ક્ષમાજાપ સંતોષપૂજા પૂજ્યો દેવો નિરંજનઃ. ૧૭
દેવેષુ દેવોડસ્તુ નિરંજનો મે ગુરુર્ગુરુષ્વસ્તુ દમી શમી મે;
ધર્મેષુ ધર્મોડસ્તુ દયા પરો મે ત્રિણ્યેવ તત્ત્વાનિ ભવેભવે મે. ૧૮
પરાત્પરગુરવે નમઃ પરંપરાચાર્ય ગુરવે નમઃ,
પરમગુરવે નમઃ સાક્ષાત્ પ્રત્યક્ષ સદ્‌ગુરવે નમોનમઃ ૧૯
અહો ! અહો ! શ્રી સદ્‌ગુરુ, કરુણા સિંધુ અપાર;
આ પામર પર પ્રભુ કર્યો અહો ! અહો ! ઉપકાર. ૨૦
શું પ્રભુ ચરણ કને ધરું આત્માથી સૌ હીન;
તે તો પ્રભુએ આપીઓ વર્તું ચરણાધીન. ૨૧
આ દેહાદિ આજથી વર્તો પ્રભુ આધીન;
દાસ દાસ હું દાસ છું, આપ પ્રભુનો દીન. ૨૨
ષટ્ સ્થાનક સમજાવીને ભિન્ન બતાવ્યો આપ;
મ્યાન થકી તરવારવત્ એ ઉપકાર અમાપ. ૨૩
જે સ્વરૂપ સમજ્યા વિના પામ્યો દુઃખ અનંત;
સમજાવ્યું તે પદ નમું શ્રી સદ્‌ગુરુ ભગવંત. ૨૪

નમસ્કાર.

જય જય ગુરુદેવ! સહજાત્મસ્વરૂપ પરમગુરુ શુદ્ધ ચૈતન્ય સ્વામી અંતરજામી ભગવાન ઇચ્છામિ ખમાસમણો વંદિઉં જાવણિજ્જાએ નિસિહિઆએ મત્થએણ વંદામિ.

પરમ પુરુષ પ્રભુ સદ્‌ગુરુ પરમજ્ઞાન સુખધામ;
જેણે આપ્યું ભાન નિજ તેને સદા પ્રણામ. ૨૫

નમસ્કાર.

જય જય ગુરુદેવ! .... મત્થએણ વંદામિ.
દેહ છતાં જેની દશા વર્તે દેહાતીત;
તે જ્ઞાનીના ચરણમાં હો વંદન અગણિત. ૨૬

નમસ્કાર.

જય જય ગુરુદેવ! .... મત્થએણ વંદામિ નમોઽસ્તુ નમોઽસ્તુ નમોઽસ્તુ, શરણં, શરણં, શરણં, ત્રિકાલ શરણં, ભવો ભવ શરણં, સદ્‌ગુરુ શરણં, સદા સર્વદા ત્રિવિધ ત્રિવિધ ભાવવંદન હો, વિનય વંદન હો, સમયાત્મક વંદન હો, ૐ નમોસ્તુ જય ગુરુદેવ શાંતિ: પરમ તારૂ, પરમ સજ્જન, પરમ હેતુ, પરમ દયાળ, પરમ મયાળ, પરમ કૃપાળ વાણીસુરસાળ, અતિ સુકમાળ, જીવદયા પ્રતિપાળ, કર્મશત્રુના કાળ, 'મા હણો મા હણો', શબ્દના કરનાર, આપકા ચરણ કમળમેં મેરા મસ્તક, આપકા ચરણ કમળ મેરા હૃદય કમળમેં અખંડપણે, સંસ્થાપિત રહો સંસ્થાપિત રહો; સત્પુરુષોંકે સત્સ્વરુપ, મેરા ચિત્ત સ્મૃતિકે પટપર ટંકોત્કીર્ણવત્ સદોદિત, જયવંત રહો, જયવંત રહો.

આનંદમાનન્દકરં પ્રસન્નં જ્ઞાનસ્વરુપં નિજબોધરુપમ્;
યોગીન્દ્રમીડયં ભવરોગવૈદ્યં શ્રીમદ્ ગુરું નિત્યમહં નમામિ.

શ્રી સદ્‌ગુરૂસ્તુતિ.

સદ્‌ગુરૂ પદમેં સમાત હૈ, અર્હતાદિ પદ સર્વ;
તાતેં સદ્‌ગુરૂ ચરણકૂં, ઉપાસો તજી ગર્વ.

છંદ.

સદ્‌ગુરૂ ચરણં અશરણ શરણં, ભ્રમ આતપ હર રવિશશિ કિરણં;
જયવંત યુગલપદ જય કરણં.—**મમસદ્‌ગુરૂ ચરણસદા શરણં.** ૧

પદ સકલકુશલવલ્લી સમ ધ્યાવો, પુષ્કર સંવર્તમેઘ ભાવો;
સુર ગો સમ પંચામૃત ઝરણું—**મમ૦** ૨
પદ કલ્પ-કુંભ કામિત દાતા, ચિત્રાવલી ચિંતામણિ ખ્યાતા;
પદ સંજીવિની હરે જર મરણું—**મમ૦** ૩
પદ મંગલ કમલા આવસં, હરે દાસનાં આશપાશ ત્રાસં;
ચંદન ચરણું ચિત્તવૃત્તિ હરણું—**મમ૦** ૪
દુસ્તર ભવ તરણુ કાજ સાજં, પદ સફરી જહાજ અથવા પાજં;
મહી મહીધરવત્ અભરાભરણું—**મમ૦** ૫
સંસાર કાંતાર પાર કરવા, પદ સાર્થવાહ સમ ગુણ ગરવા;
આશ્રિત શરણાપન્ન ઉદ્ધરણું—**મમ૦** ૬
શ્રીમદ્ સદ્ગુરુપદ પુનિતં, મુમુક્ષુ જનમન અમિત વિત્તં;
ગંગાજલવત્ મનમલ હરણું—**મમ૦** ૭
પદકમલ અમલ મમ દિલ કમલં સંસ્થાપિત રહો અખંડ અચલં;
રત્નત્રય હરે સર્વાવરણું—**મમ૦** ૮

આરતી.

જય જય આરતી સદ્ગુરુરાયા,
શ્રીમદ્ રાજચંદ્ર નમું પાયા. જય૦ જય૦ ૧
પહેલી આરતી મિથ્યા ટાળે,
સમ્યગ્જ્ઞાન પ્રકાશ નિહાળે. જય૦ જય૦ ૨
બીજી આરતી બીજ ઉગાડે,
દ્વંદ્વાતીતપણાને પમાડે. જય૦ જય૦ ૩
ત્રીજી આરતી ત્રિકરણ શુદ્ધિ,
થાએ સહેજે નિર્મળ બુદ્ધિ. જય૦ જય૦ ૪

ચોથી આરતી અનંત ચતુષ્ટય,

પરિણામે આપે પદ અવ્યય. જય૦ જય૦ ૫

પંચમી આરતી પંચ સંવરથી,

શુદ્ધ સ્વભાવ સહજ લહે અરથી. જય૦ જય૦ ૬

શ્રીમદ્ સદ્‌ગુરુરાજ કૃપાએ,

સત્ય મુમુક્ષુપણું પ્રગટાવે. જય૦ જય૦ ૭

મંગલ દીવો.

દીવો રે દીવો પ્રભુ મંગલિક દીવો,

શ્રીમદ્ સદ્‌ગુરુ શાશ્વત્ જીવો. દીવો૦ ૧

સમ્યગ્ દર્શન નયન અજવાળે,

કેવલજ્ઞાન પ્રકાશ નિહાળે. દીવો૦ ૨

ભવભ્રમતિમિરનું મૂળ નસાવે,

મોહ પતંગની ભસ્મ બનાવે. દીવો૦ ૩

પાત્ર મુમુક્ષુ ન નીચે રાખે,

તપવે નહીં એ અચરિજ દાખે. દીવો૦ ૪

કલિમલ મલ ઉત્પત્તિ જાએ,

શ્રીમદ્ સદ્‌ગુરુ સદાય વરાએ દીવો૦ ૫

શ્રોતા વક્તા ભક્ત સકલમેં,

શિવકર વૃદ્ધિ કરે મંગલમેં. દીવો૦ ૬

શ્રીમદ્ સેવક ભાવ પ્રભાવે,

સેવક સેવ્ય અભેદ સ્વભાવે. દીવો૦ ૭

— શ્રી ચૈત્યવંદન ચોવીશી સમાપ્ત —

